ISSN 1977-1053

Euroopan unionin virallinen lehti

C 68 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

7. maaliskuuta 2014

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2012–2013

Istunto 23. lokakuuta 2012

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 10 E, 15.1.2013.

Hyväksytyt tekstit, 23. lokakuuta 2012, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2010 on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL L 350, 20.12.2012.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 23. lokakuuta 2012

2014/C 68 E/01 Vuosia 2014–2020 koskeva monivuotinen rahoituskehys

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 myönteisen tuloksen saavuttamisesta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa hyväksyntämenettelyssä (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP)) 1

2014/C 68 E/02 Sergei Magnitskin tapauksessa osallisia Venäjän viranomaisia koskevat yhteiset viisumirajoitukset

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 23. lokakuuta 2012 Sergei Magnitskin tapauksessa osallisia Venäjän viranomaisia koskevien yhteisten viisumirajoitusten käyttöönotosta (2012/2142(INI)) 13

2014/C 68 E/03 Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta (2012/2005(INI)) 15

2014/C 68 E/04 Matkustajien oikeudet Euroopan unionissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 matkustajien oikeuksista Euroopan unionissa (2012/2067(INI)) 21

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2014/C 68 E/05	EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuutta koskevasta muutossuunnitelmasta (2012/2002(INI))	30
2014/C 68 E/06	Pk-yritykset: kilpailukyky ja liiketoimintamahdollisuudet Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 pienistä ja keskisuurista yrityksistä (pk-yritykset): kilpailukyky ja liiketoimintamahdollisuudet (2012/2042(INI))	40
2014/C 68 E/07	Kauppa- ja taloussuhteet Yhdysvaltoihin Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 kauppa- ja taloussuhteista Yhdysvaltoihin (2012/2149(INI))	53

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONNANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 23. lokakuuta 2012

2014/C 68 E/08	Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012 Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2012/2152(IMM))	61
2014/C 68 E/09	Euroopan unionin yleinen talousarvio varainhoitovuodeksi 2013 - kaikki pääluokat Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013 - kaikki pääluokat (12749/2012 – C7-0233/2012 – 2012/2092(BUD))	63
2014/C 68 E/10	Vaalikelpoisuus valiokunnan puheenjohtajistoon (työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan tulkinta) Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012, joka koskee vaalikelpoisuutta valiokunnan puheenjohtajistoon (työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan tulkinta)	77

III *Valmistavat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 23. lokakuuta 2012

2014/C 68 E/11	Arvonlisäveroon perustuvat omat varat * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi arvonlisäveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelystä (COM(2011)0737 – C7-0504/2011 – 2011/0333(CNS))	78

FI

(jatkuu sivulla 122)

Tiistai 23. lokakuuta 2012

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Vuosia 2014–2020 koskeva monivuotinen rahoituskehys

P7_TA(2012)0360

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 myönteisen tuloksen saavuttamisesta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa hyväksyntämenettelyssä (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

(2014/C 68 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 311 ja 312 artiklan,

— ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 annetun komission ehdotuksen sekä 6. heinäkuuta 2012 annetun komission muutetun ehdotuksen neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (COM(2011)0398 ja COM(2012)0388),

— ottaa huomioon komission 29. kesäkuuta 2011 tekemän ehdotuksen Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission väliseksi toimielinten sopimukseksi budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (COM(2011)0403),

— ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" (COM(2011)0500),

— ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen toiminnasta (COM(2010)0185),

— ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta ([1]),

— ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten" ([2]),

— ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman monivuotisesta rahoituskehyksestä ja omista varoista ([3]),

([1]) EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0245.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettaviin tarkistettuihin varainhoitosääntöihin liitetyn yhteisen lausuman monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvistä asioista,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan väliaikaisen mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kalatalousvaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0313/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 312 artiklan 2 kohdan mukaan neuvosto antaa erityistä lainsäätämisjärjestystä noudattaen asetuksen, jossa vahvistetaan monivuotinen rahoituskehys, ja tekee ratkaisunsa yksimielisesti saatuaan parlamentin hyväksynnän; ottaa huomioon, että SEUT 312 artiklan 2 kohdan mukaan Eurooppa-neuvosto voi yksimielisesti tehdä päätöksen, jonka mukaan neuvosto voi monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamista koskevaa asetusta antaessaan tehdä ratkaisunsa määräenemmistöllä;

B. ottaa huomioon, että SEUT 310 artiklan 1 kohdan mukaan kaikki unionin tulot ja menot on otettava talousarvioon;

C. ottaa huomioon, että SEUT 295 artiklan mukaan Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio neuvottelevat keskenään ja sopivat yhteisellä sopimuksella yhteistyössään sovellettavista menettelytavoista, ja katsoo, että tämän vuoksi olisi tehtävä toimielinten sopimus, jonka tarkoituksena on parantaa vuotuista talousarviomenettelyä ja toimielinten budjettiyhteistyötä;

D. ottaa huomioon, että SEUT 312 artiklan 5 kohdassa kehotetaan Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla voidaan helpottaa rahoituskehyksen vahvistamista,

E. ottaa huomioon, että SEUT 311 artiklan mukaan unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat ja että talousarvio rahoitetaan kokonaisuudessaan unionin omin varoin; ottaa huomioon, että neuvoston on kuultava parlamenttia ennen kuin se hyväksyy omien varojen järjestelmän uudistamista koskevan uuden päätöksen sekä saatava parlamentin hyväksyntä ennen kuin se vahvistaa asetuksella omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet;

F. ottaa huomioon, että tämä on ensimmäinen kerta, kun rahoituskehysasetus hyväksytään Lissabonin sopimuksen uusien määräysten mukaisesti, mikä tuo mukanaan toimielinten välisiä uusia yhteistyöjärjestelyjä, joilla pyritään sovittamaan yhteen tehokas päätöksenteko ja perussopimuksessa määrättyjen valtaoikeuksien kunnioittaminen;

G. toteaa, että Lissabonin sopimus suo Euroopan unionille merkittäviä uusia valtaoikeuksia esimerkiksi ulkoisten toimien (SEU 27 artiklan 3 kohta), urheilun (SEUT 165 artikla), avaruuden (SEUT 189 artikla), ilmastonmuutoksen (SEUT 191 artikla), energian (SEUT 194 artikla), matkailun (SEUT 195 artikla) ja pelastuspalvelun (SEUT 196 artikla) alalla,

H. ottaa huomioon, että 8. kesäkuuta 2011 selvällä äänten enemmistöllä antamassaan päätöslauselmassa parlamentti vahvisti sekä lainsäädännön että talousarvion näkökulmasta yleiset poliittiset painopisteensä seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten,

I. ottaa huomioon, että 13. kesäkuuta 2012 selvällä äänten enemmistöllä antamassaan päätöslauselmassa parlamentti ilmaisi sekä talousarvion meno- että tulopuolen näkökulmasta yleiset painopisteensä seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten,

J. ottaa huomioon, että asiasta vastaavat parlamentin valiokunnat ovat toteuttaneet kattavan ja perusteellisen selvityksen tarpeista, jotta voidaan määritellä poliittiset painopisteet, kuten liitteenä olevista niiden lausunnoista ilmenee;

K. ottaa huomioon, että puheenjohtajavaltio Kypros aikoo toimittaa "neuvottelupaketin", joka sisältää myös enimmäismäärät (mutta myös toimintalinjoja koskevia vaihtoehtoja, jotka kuuluvat tavallisen lainsäätämisjärjestyksen piiriin), marraskuussa 2012 pidettävää Eurooppa-neuvoston ylimääräistä kokousta varten;

L. ottaa huomioon, että EU:n talousarvio sisältää jo enintään 50 miljardin euron takaukset, jotka liittyvät keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseen euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseille, sekä enintään 60 miljardin euron (myönnettävien lainojen kokonaismäärä) takaukset, jotka liittyvät Euroopan rahoituksenvakautusmekanismiin;

M. ottaa huomioon, että EU:lla on oltava sekä talousarvio että talousarviomenettely, joissa on otettu kaikilta osin huomioon parlamentaarisen päätöksenteon ja valvonnan avoin ja demokraattinen perusolemus ja jotka perustuvat yhtenäisyyden ja yleiskatteisuuden yleisiin periaatteisiin, joissa edellytetään, että tulot ja menot otetaan talousarvioon vähentämättä niitä toisistaan ja että sekä tuloista että menoista käydään julkista keskustelua ja äänestetään parlamentissa perussopimuksessa määrätyn toimivallan mukaisesti;

EU:n talousarvio tärkeä väline älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun aikaansaamiseksi koko EU:ssa

1. on täysin tietoinen siitä, että monivuotista rahoituskehystä 2014–2020 koskevia neuvotteluja käydään erittäin vaikeassa sosiaalisessa, taloudellisessa ja finanssipoliittisessa tilanteessa, jossa jäsenvaltiot toteuttavat parhaillaan huomattavia julkisen talouden sopeutustoimia kansallisiin talousarvioihinsa parantaakseen julkisen talouden kestävyyttä ja vakauttaakseen pankkialaa ja yhtenäisvaluuttaa; korostaa, että unionia ei voida nähdä veronmaksajien verorasitusta lisäävänä tahona; on kuitenkin vakuuttunut, että EU:n talousarvio on osa ratkaisua, jonka avulla Eurooppa voi selvitä nykyisestä kriisistä edistämällä investointeja kasvuun ja työpaikkoihin ja auttamalla jäsenvaltioita ratkaisemaan yhdessä, yhtenäisesti ja kestävästi nykyiset rakenteelliset haasteet, joita ovat erityisesti kilpailukyvyn heikkeneminen, työttömyyden kasvu ja köyhyys;

2. katsoo kuitenkin, että tasapainoiset rakenteelliset uudistukset jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla ovat tärkeä ennakkoedellytys EU:n rahoituksen moitteettomalle ja tehokkaalle täytäntöönpanolle, ja muistuttaa terveen julkisen talouden merkityksestä;

3. muistuttaa, että Eurooppa-neuvosto on lukuisissa yhteyksissä korostanut Euroopan talouden vahvistetun ohjauksen tarvetta ja asettunut tukemaan Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettuja älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tavoitteita, joita ovat erityisesti työllisyyden edistäminen, innovoinnin sekä tutkimuksen ja kehityksen edellytysten parantaminen ja näihin osoitettujen julkisten menojen lisääminen, EU:n ilmastonmuutos- ja energiatavoitteiden saavuttaminen, koulutustason parantaminen ja sosiaalisen osallisuuden edistäminen erityisesti köyhyyttä vähentämällä;

4. muistuttaa, että juuri Eurooppa-neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2012 "kasvu- ja työllisyyssopimuksen", jossa pannaan merkille EU:n talousarvion vipuvaikutus kasvun ja työllisyyden vahvistamisen näkökulmasta ja jossa korostetaan voimakkaasti sen panosta, kun pyritään auttamaan koko unionia selviytymään nykyisestä rahoitus- ja talouskriisistä;

5. katsoo, että neljän viime vuoden aikana toisiaan seuranneet rahoituskriisit ovat koetelleet unionia erityisen paljon osittain siksi, että rahoitusalan toimijat, kansainväliset kumppanit ja julkinen mielipide ovat epäilleet, kuinka pitkälle unionin sisällä ollaan valmiita kantamaan yhteisvastuuta; uskoo, että unionin talousarvion olisi oltava keskeisessä asemassa tässä yhteisvastuun kantamisessa; on sen vuoksi vakuuttunut, että uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä tehtävä päätös joko vaikuttaa myönteisesti jäsenvaltioiden hallitusten kriisin ratkaisemiseksi tekemiin ponnisteluihin tai syventää taantumaa edelleen unionissa;

6. muistuttaa, että vuoden 2008 jälkeen toteutetut makrotalouden rahoituksenvakauttamistoimet eivät ole vielä saaneet talous- ja rahoituskriisiä päättymään; katsoo siksi, että jäsenvaltioiden olisi edelleen pyrittävä hyödyntämään potentiaaliaan luoda kestävää kasvua ja että tarvitaan tarkoin kohdennettu, vankka ja riittävä EU:n talousarvio, jotta kasvu voidaan palauttaa ja luoda työllisyyttä Eurooppaan sekä tukea entistä voimakkaammin jäsenvaltioiden tasolla toteutettavien toimien yhteensovittamista ja tehostamista;

7. panee merkille, että EU:n talousarvion osuus julkisen talouden kokonaismenoista on ainoastaan noin kaksi prosenttia eli yli 45 kertaa pienempi kuin jäsenvaltioiden julkisen talouden menojen yhteenlaskettu määrä;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

8. muistuttaa, että SEUT 310 artiklan mukaan talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa, minkä vuoksi talousarviosta ei voi syntyä alijäämää eikä julkista velkaa;

9. korostaa, että EU:n talousarvio on investointitalousarvio ja että 94 prosenttia sen kokonaistuotoista investoidaan jäsenvaltioihin tai unionin ulkoisen toiminnan ensisijaisiin tavoitteisiin; korostaa, että ilman EU:n talousarvion panosta julkiset investoinnit alueisiin ja jäsenvaltioihin laskisivat joko minimitasolle tai olisivat mahdottomia toteuttaa; katsoo, että EU:n talousarvion supistaminen väistämättä lisäisi epätasapainoa ja heikentäisi koko unionin talouden kasvua ja kilpailukykyä sekä sen yhtenäisyyttä samoin kuin horjuttaisi yhteisvastuun periaatteen asemaa EU:n keskeisenä arvona;

10. korostaa, että Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisessa on epäonnistuttu muun muassa siksi, että koordinointi ja sitoutuminen on ollut puutteellista kaikilla tasoilla sekä talousarvion että lainsäädännön näkökulmasta; uskoo vakaasti, että jos Eurooppa 2020 -strategian halutaan vaikuttavan, se on pantava täytäntöön heti viivyttelemättä enää pidempään;

11. muistuttaa, että Eurooppa 2020 -strategian seitsemän lippulaivahankkeen toteuttaminen edellyttää merkittäviä tulevaisuuteen suuntautuvia investointeja, joiden kokoluokaksi on arvioitu vähintään 1 800 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä ([1]); korostaa, että yksi Eurooppa 2020 -strategian tärkeimmistä tavoitteista eli kasvun edistäminen ja laadukkaiden työpaikkojen tarjoaminen kaikille eurooppalaisille saavutetaan vain, jos tarvittavia investointeja koulutukseen, tietoyhteiskunnan edistämiseen, tutkimukseen ja innovointiin, pk-yrityksiin sekä ympäristöystävälliseen ja uuteen teknologiaan samalla, kun edistetään sosiaalista osallisuutta, ei enää lykätä tuonnemmaksi; kannattaa kaksitahoista toimintatapaa, jossa toteutetaan kasvua edistäviä julkisen talouden vakauttamistoimia, joiden tarkoituksena on vähentää alijäämää ja julkista velkaa tällaisia investointeja tukemalla;

12. katsoo, että nuorisoa kaikkialla EU:ssa koettelevan hälyttävän tilanteen, kuten ennenäkemättömän korkean nuorisotyöttömyyden, lisääntyvän köyhyyden ja koulutukseen liittyvien ongelmien, ratkaisemiseksi on ponnisteltava erityisen tarmokkaasti toteuttamalla valtavirtaistamistoimenpiteitä, jotta myös tulevat sukupolvet saadaan sitoutumaan edelleen EU:n arvoihin, kuten rauhaan, demokratiaan ja ihmisoikeuksiin, taloudelliseen vaurauteen ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, sekä tarjoamalla riittävästi ohjelmia, joilla annetaan talousarviotukea;

13. korostaa, että vahva, monipuolinen ja kilpailukykyinen teollinen perusta on ensiarvoisen tärkeä älykkään, kestävän ja osallistavan talouden aikaansaamiseksi Euroopassa; korostaa teollisuuden merkitystä kilpailukyvyn ja työpaikkojen syntymisen kannalta EU:ssa ja painottaa samalla, että sillä on täten ratkaiseva merkitys talouskriisin selättämisessä;

14. tukee voimakkaasti komission ehdotusta sisällyttää ilmastonmuutoksen torjuntaan tähtäävät toimenpiteet talousarvioon siten, että vähintään 20 prosenttia menoista liittyy ilmastoon; pitää ratkaisevan tärkeänä, että EU:n talousarviolla on saadaan liikkeelle kestävään ja tuottavaan vähähiiliseen talouteen kohdistuvia investointeja, annetaan riittävästi tukea ilmastoa, energiaa, resurssitehokkuutta ja biologista monimuotoisuutta koskevien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamiseen ja tuotetaan hyötyä EU:n kansalaisille takaamalla heille terveellisempi ympäristö;

15. kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita tarkastelemaan kansallisten vakauttamispyrkimysten ja oikein painotetun EU:n talousarvion tuottaman lisäarvon välisiä yhteisvaikutuksia, joiden ansiosta korkeimmalla tasolla jo tehtyjen poliittisten sitoumusten täytäntöönpano on mahdollista;

Menot

16. painottaa, että vuodesta 1988 alkaen kansalliset talousarviot ovat kasvaneet keskimääräisesti nopeammin kuin EU:n talousarvio; panee merkille, että vieläpä vuonna 2008 alkaneesta kriisistä lähtien jäsenvaltioiden julkisen talouden kokonaismenojen nimellisen kasvun vuosivauhti on ollut kaksi prosenttia; toteaa, että EU:n talousarvion supistuminen jäsenvaltioiden talousarvioihin verrattuna on räikeässä ristiriidassa perussopimuksessa unionille määrättyjen entistä laajempien toimivaltuuksien ja tehtävien kanssa ja nimenomaan Eurooppa-neuvoston tekemien tärkeiden poliittisten päätösten kanssa, mitä tulee erityisesti Euroopan talouden vahvistetun ohjauksen kehittämiseen;

([1]) (COM(2010)0700).

17. tähdentää, että vuodesta 2000 alkaen EU:n omien varojen enimmäismäärän (1,29 prosenttia BKTL:stä maksusitoumusmäärärahoina ja 1,23 prosenttia maksumäärärahoina) ja monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien välinen ero on kasvanut jyrkästi; panee lisäksi merkille, että monivuotisessa rahoituskehyksessä ainoastaan asetetaan menojen enimmäismäärät ja että EU:n talousarvio on aina pysynyt huomattavasti näiden enimmäismäärien alapuolella;

18. katsoo, että komission ehdotus, jossa esitetään vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien jäädyttämistä vuoden 2013 enimmäismäärien tasolle, ei ole riittävä, jotta sen avulla voitaisiin rahoittaa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan liittyvät nykyiset poliittiset painopisteet, Lissabonin sopimuksen mukaiset uudet tehtävät tai mahdolliset ennakoimattomat tapahtumat saati Eurooppa-neuvoston itsensä asettamat poliittiset tavoitteet ja tai sen tekemät sitoumukset;

19. muistuttaa 8. kesäkuuta 2011 esittämästään kannasta, jonka mukaan useista EU:n painopisteistä ja toimintalinjoista on tingittävä tai jopa luovuttava, jollei talousarviota lisätä riittävästi yli vuoden 2013 enimmäismäärien tason;

20. varoittaa neuvostoa yrityksistä vähentää EU:n menoja vielä komission ehdottamaa tasoa alemmaksi; vastustaa ehdottomasti lineaarisia ja yleisiä menoleikkauksia, jotka vaarantaisivat kaikkien EU:n toimintalinjojen täytäntöönpanon ja tehokkuuden yhtä lailla riippumatta niiden eurooppalaisesta lisäarvosta, poliittisesta painoarvosta tai tuloksista; haastaa sen sijaan neuvoston – mikäli se ehdottaa leikkauksia – määrittämään selkeästi ja julkisesti sen poliittiset painopisteet tai hankkeet, joista olisi kokonaan luovuttava;

21. korostaa, että EU:n talousarvion on oltava keskeisessä asemassa yhteisesti sovittujen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamisessa; on vahvasti sitä mieltä, että mikäli EU:n rahoitus on hyvin suunniteltu, sen avulla voidaan käynnistää ja aktivoida puhdasta unionin lisäarvoa tuottavia toimia, joita jäsenvaltiot eivät voi yksin toteuttaa, ja luoda yhteisvaikutuksia ja täydentävyyttä jäsenvaltioiden toteuttamien toimien kanssa auttamalla niitä keskittymään tärkeisiin tulevaisuuteen suuntautuviin investointeihin;

22. ottaa huomioon, että kilpailukykyä, pk-yrityksiä, yrittäjyyttä ja kestäviä infrastruktuureja koskevat unionin ohjelmat ovat Eurooppa 2020 -strategian keskiössä, ja muistuttaa tässä yhteydessä kannattavansa, että näihin ohjelmiin käytettävissä olevaa rahoitusta lisätään huomattavasti; on vahvasti sitä mieltä, että jos komission ehdotukseen nähden tehdään vielä lisäleikkauksia, heikennetään huomattavasti EU:n uskottavuutta ja poliittista sitoutumista kasvun lisäämiseen ja työpaikkojen luomiseen;

23. pitää erittäin myönteisenä komission Verkkojen Eurooppa -välinettä koskevaa ehdotusta ja realistisia määrärahoja, jotka sille on osoitettu Euroopan liikenne-, energia- ja digitaalisten verkkojen parantamiseksi; vaatii tässä yhteydessä, että koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirrettävä määrä olisi – viiden ensimmäisen vuoden aikana – käytettävä koheesiorahaston jäsenvaltiokohtaista määrärahajakoa täysin noudattaen;

24. korostaa tutkimuksen ja innovoinnin merkitystä pyrittäessä nopeuttamaan siirtymistä maailman huipputasoa olevaan kestävään osaamistalouteen, jossa luonnonvaroja käytetään tehokkaasti ja vastuullisesti; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita sopimaan erityisestä etenemissuunnitelmasta, jonka avulla saavutetaan tavoite, jonka mukaan kolme prosenttia BKT:stä olisi käytettävä tutkimukseen kohdistuviin investointeihin; huomauttaa, että tavoite edellyttäisi huomattavaa taloudellista panosta ja merkitsisi yhteensä noin 130 miljardin euron vuosittaisia lisämenoja, jotka olisi rahoitettava kaikista lähteistä; korostaa näin ollen tarvetta lisätä ja edistää tutkimuksen ja innovoinnin rahoitusta unionissa ja taata se kasvattamalla huomattavasti niihin kohdistuvia menoja ja erityisesti EU:n tutkimus- ja innovointirahoitusta – etenkin Horisontti 2020 -ohjelman kautta;

25. muistuttaa, että pk-yritykset ovat keskeisiä talouskasvua, kilpailukykyä, innovointia ja työllisyyttä kohentavia tekijöitä, ja tunnustaa niiden merkityksen pyrittäessä varmistamaan talouden elpyminen ja saamaan EU:n taloudesta kestävä; pitää siksi myönteisenä, että Eurooppa 2020 -strategian painopiste on innovoinnissa ja elinkeinopolitiikassa; vastustaa ankarasti pyrkimyksiä vähentää Euroopan kilpailukyvyn ja työllisyyden kannalta tärkeässä asemassa olevien COSMEn kaltaisten ohjelmien määrärahoja;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

26. katsoo, että EU:n koheesiopolitiikka (rakennerahastot ja koheesiorahasto) on strateginen väline, jolla voidaan edistää investointeja, kestävää kasvua ja kilpailukykyä, joka on eurooppalaisen yhteisvastuun tärkein tukipilari ja jonka eurooppalainen lisäarvo on kiistaton; panee lisäksi merkille koheesiorahoituksen merkittävät heijastusvaikutukset kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin; toteaa, että EU:n sisäistä makrotaloudellista epävakautta on vähennettävä ja taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistettävä tehokkaasti, ja korostaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi EU:n olisi kyettävä laskemaan vakaan, vankkumattoman ja kestävän rahoituskehyksen varaan; toteaa, että on pikaisesti turvattava julkiset investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin, ja muistuttaa tämän vuoksi kannastaan, että koheesiopolitiikan rahoitus olisi säilytettävä vähintään samalla tasolla kuin vuosina 2007–2013 ja että se olisi edelleen ulotettava koskemaan kaikkia EU:n alueita painopisteen ollessa kuitenkin vähiten kehittyneissä alueissa; kannattaa komission ehdotusta kohdentaa 25 prosenttia koheesiopolitiikkaan osoitettavista kokonaismäärärahoista Euroopan sosiaalirahastolle;

27. ottaa huomioon ne monenlaiset tehtävät, haasteet ja tavoitteet, joihin YMP:n avulla olisi reagoitava ja päästävä, ja muistuttaa kannastaan, jonka mukaan YMP:lle varainhoitovuonna 2013 myönnettävät varat olisi säilytettävä vähintään ennallaan seuraavalla rahoitusohjelmakaudella; katsoo, että uuden YMP:n määrärahat olisi pyrittävä jakamaan entistä vaikuttavammin ja tehokkaammin muun muassa siten, että suorat tuet ja maaseudun kehittämismäärärahat jaetaan tasapuolisesti jäsenvaltioiden, alueiden ja viljelijöiden kesken, jotta vallitsevat erot kaventuvat; korostaa tässä yhteydessä YMP:n toisen pilarin tärkeää merkitystä, sillä sen avulla myötävaikutetaan merkittävästi investointeihin ja työpaikkojen luomiseen maaseutualueilla, maatalousalan tehokkuuden ja kilpailukyvyn parantamiseen, kun ajatellaan etenkin Eurooppa 2020 -strategiassa mainittuja uusia haasteita, sekä ympäristön hallintaan ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen;

28. korostaa, että on välttämätöntä vahvistaa hyvin kohdennettua ja tehokasta unionin ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelmaa ja että ilmasto- ja ympäristötoimiin kohdistettavia yhdennettyjä menoja olisi tuettava aktiivisesti asiaankuuluvista unionin varoista;

29. tiedostaa talouskriisistä johtuvat vakavat ongelmat, joiden kanssa EU:n nuoret joutuvat painimaan; katsoo, että nuorten eurooppalaisten aktiivisuus, työllisyys, peruskoulutus, epävirallinen koulutus, ammatillinen koulutus, liikkuvuus ja sosiaalinen osallisuus ovat EU:n ja eurooppalaisen yhteiskunnan kehityksen kannalta strategisesti merkittäviä seikkoja; korostaa, että nämä asiat on otettava huomioon ja asetettava etusijalle kaikissa EU:n talousarviosta rahoitettavissa asiaankuuluvissa toimintalinjoissa ja ohjelmissa sen ohella, että on välttämätöntä suunnata enemmän rahoitusta komission ehdottamiin konkreettisiin nuorille suunnattuihin välineisiin, joihin kuuluu muun muassa käyttöön otettava nuorisotakuujärjestelmä, jolla varmistetaan, että jokaiselle eurooppalaiselle nuorelle, joka ei onnistu löytämään työtä, tarjotaan mahdollisuus jatkokoulutukseen;

30. korostaa, että on välttämätöntä jatkaa vähävaraisimmille henkilöille suunnattua ohjelmaa; muistuttaa, että komissio on sitoutunut esittämään ajoissa asiaa koskevan säädösehdotuksen, jolla varmistetaan, että ohjelman tukea jatketaan vuoden 2013 jälkeen ja että se saa uuden oikeusperustan ja itsenäisen rahoituksen;

31. katsoo, että komission kohdentamassa kokonaistuessa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueelle ei ole otettu riittävästi huomioon sitä, että alaa on vahvistettu Lissabonin sopimuksella ja että siihen liittyvät tehtävät ja haasteet ovat lisääntyneet; korostaa, että rahoitettujen toimien on tuotettava eurooppalaista lisäarvoa ja että on varmistettava, että rahoitus jaetaan tasapuolisesti ja avoimesti näiden ohjelmien eri tavoitteiden kesken;

32. palauttaa mieliin, että EU:n koulutus-, nuoriso-, media- ja kulttuuriohjelmat ovat lähellä kansalaisia ja niiden käyttöaste on poikkeuksellisen korkea, minkä lisäksi ne tuottavat huomattavia vipu- ja heijastusvaikutuksia ja myös merkittäviä taloudellisia tuloksia sekä kiistatonta ja todistettua eurooppalaista lisäarvoa, kun niiden avulla kootaan yhteen voimavaroja, edistetään liikkuvuutta ja aktiivista kansalaisuutta ja lisätään eri alojen ja sidosryhmien välistä yhteistyötä;

33. palauttaa mieliin kantansa, jonka mukaan perussopimuksista johtuvien EU:n uusien velvoitteiden täyttäminen edellyttää asianmukaista lisärahoitusta verrattuna vuosien 2007–2013 monivuotiseen rahoituskehykseen, jotta unioni voi täyttää tehtävänsä maailmanlaajuisena toimijana unohtamatta aiempia sitoumuksiaan, joista tärkeimpinä voidaan mainita virallisen kehitysavun nostaminen 0,7 prosenttiin jäsenvaltioiden BKTL:stä sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä; korostaa unionin tärkeää merkitystä demokratian, rauhan, solidaarisuuden ja vakauden edistämisessä sekä köyhyyden vähentämisessä naapuri- ja kumppanimaissa; korostaa, että EU:n tuki täydentää jäsenvaltioiden tarjoamaa tukea ja

toimii kehityksen vauhdittajana alueilla, joille kahdenvälistä apua ei anneta; tukee erityisesti jäsenvaltioiden ja EU:n toimien yhteissuunnittelua; korostaa näin ollen, että komission otsakkeeseen "Globaali Eurooppa" ja Euroopan kehitysrahastolle ehdottamaa määrää on pidettävä välttämättömänä miniminä, joka tarvitaan, jotta unioni voi saavuttaa kansainväliset tavoitteensa; toteaa erityisesti, että Euroopan ulkosuhdehallinnon on saatava tehtäviään vastaavat riittävät budjettivarat;

Laajamittaiset hankkeet

34. korostaa ITERin, Galileon ja Euroopan maanseurantaohjelman (GMES) kaltaisten laajamittaisten infrastruktuurihankkeiden strategista merkitystä EU:n tulevaisuuden kilpailukyvyn kannalta; vastustaa tämän vuoksi kaikkia pyrkimyksiä tehdä GMES:stä hallitusten välinen ohjelma;

35. on vakaasti sitä mieltä, että näiden laajamittaisten hankkeiden rahoitus olisi varmistettava EU:n talousarviossa mutta että samalla tähän tarkoitukseen osoitettavat määrärahat olisi pidettävä erillään, jotta voidaan varmistaa, että mahdolliset kustannusten ylitykset eivät vaaranna unionin muiden toimintalinjojen rahoitusta ja menestyksekästä täytäntöönpanoa;

36. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen vahvistaa Galileo-hankkeelle myönnettävälle rahoitukselle enimmäismäärä rahoituskehysasetuksessa ja näin pitää tälle hankkeelle osoitettava talousarvio-osuus erillään; katsoo niin ikään, että myös ITERille ja GMES:lle myönnettävälle rahoitukselle olisi vahvistettava enimmäismäärä tässä asetuksessa; katsoo, että näiden hankkeiden rahoituspuitteita jaettaessa olisi ylitettävä monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien asettamat raamit, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi myöntää niihin tarvittaessa lisärahoitusta;

Varainkäytön parantaminen

37. muistuttaa, että eurooppalaisen lisäarvon saavuttaminen ja moitteettoman varainhoidon eli sen tehokkuuden, vaikuttavuuden ja taloudellisuuden varmistaminen olisi omaksuttava enemmän kuin koskaan aikaisemmin EU:n talousarvion johtaviksi periaatteiksi; pitää tästä syystä myönteisenä komission lainsäädäntöehdotuksia uuden sukupolven monivuotisista ohjelmista, jotka hyväksyttäisiin tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen; korostaa, että EU:n tukiohjelmien ja kansallisten investointien välisiä yhteisvaikutuksia on luotava mahdollisimman paljon;

38. ottaa huomioon nykyiset julkisen talouden rajoitukset ja katsoo, että muiden rahoituslähteiden vipuvaikutus on täysin välttämätön, jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavat pitkän aikavälin investoinnit voidaan toteuttaa; on vahvasti sitä mieltä, että unionin lisäarvoa voidaan tuottaa erityisesti pitkän aikavälin investoinneilla, joihin yksittäisillä jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuutta; korostaa tässä yhteydessä innovatiivisista rahoitusvälineistä tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä antamaansa päätöslauselmaan ([1]) sisältyneitä päätelmiä ja suosituksia;

39. korostaa, että on varmistettava alakohtaisten sääntöjen ja varainhoitoasetuksessa asetettujen yleisten puitteiden keskinäinen johdonmukaisuus ja löydettävä tasapaino yksinkertaistamisen ja moitteettoman varainhoidon välillä; panee merkille komission julkaiseman yksinkertaistamisen tulostaulun ja toteaa aikovansa tukea yksinkertaistamisohjelmaa; on vakuuttunut tarpeesta vähentää entisestään edunsaajien hallinnollista rasitusta ja kehottaa panemaan täytäntöön uuden sukupolven monivuotisten ohjelmien perusteellisia "byrokratiatarkastuksia", jotta vältetään hallinnollisen rasituksen lisääntyminen sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla;

40. katsoo, että EU:n menojen vaikuttavuus on riippuvainen järkevästä toiminta- ja sääntelykehyksestä ja institutionaalisista puitteista kaikilla tasoilla; korostaa, että SEUT 310 artiklan 5 kohdan ja SEUT 317 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava talousarviota moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti; muistuttaa jäsenvaltioita niiden oikeudellisesta velvoitteesta varmistaa, että talousarvioon otetut määrärahat käytetään tämän periaatteen mukaisesti, ja toteaa, että niiden on kannettava osansa vastuusta EU:n rahoituksen vaikuttavuuden lisäämiseksi; palauttaa mieliin, että 90 prosenttia Euroopan tilintarkastustuomioistuimen havaitsemista virheistä on havaittu jäsenvaltioissa ja että suurin osa virheistä olisi voitu välttää; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita antamaan kansallisia vahvistuslausumia, jotka allekirjoitetaan asianmukaisella poliittisella tasolla;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2012)0404.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

41. tukee ennakkoehtoja koskevien säännösten käyttöönottoa, jotta voidaan varmistaa, että erityisesti koheesiorahastoa, rakennerahastoja sekä maaseutu- ja kalastusrahastoja koskevaa EU:n rahoitusta kohdennetaan paremmin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että jos niiden täytäntöönpano perustuu yhtäältä paikallisten ja alueellisten viranomaisten tiiviimmän osallistumisen kautta saavutettavan vahvistetun kumppanuuden periaatteelle ja toisaalta ehtoihin, jotka ovat näiden eri rahastojen tavoitteiden kannalta merkityksellisiä, näillä ehdollisuutta koskevilla säännöksillä voitaisiin parantaa EU-tuen oikeutusta ja vaikuttavuutta;

42. vaatii, että kumppanuussopimusten mukaisen rahoituksen maksamiselle asetetaan tietyt erityisehdot, jotka määritetään ennalta komission ja jäsenvaltioiden vuoropuhelussa; pitää perusteltuna, että näihin ehtoihin kuuluu erityisesti jo voimassa olevan EU-lainsäädännön (hintasääntely, tarjousmenettelyt, liikenne, ympäristö, terveys ym.) täysimääräinen täytäntöönpano, jotta voidaan torjua säännönvastaisuuksia ja varmistaa vaikuttavuus; torjuu kuitenkin ehdot, joissa jäsenvaltioilta vaaditaan perustavanlaatuisia sosiaali- ja talousuudistuksia; katsoo, että kaikkien ehtojen olisi oltava täysin toissijaisuus- ja kumppanuusperiaatteiden mukaisia;

43. korostaa kuitenkin, että jäsenvaltion aluepoliittisen ja makrotaloudellisen tuloksellisuuden välillä ei ole suoraa yhteyttä eikä alueita saisi rangaista siitä, että kansallisella tasolla ei onnistuta noudattamaan talouden ohjausmenettelyjä; katsoo, että lisäseuraamusten määrääminen voisi näin ollen pahentaa ongelmia jäsenvaltioissa, joissa on jo nyt makrotaloudellisia ongelmia, ja että makrotaloudellisia ehtoja ei siksi voida hyväksyä;

44. korostaa, että EU:n erillisvirastot tukevat tärkeällä tavalla unionin tavoitteita ja että niiden on saatava niiden tehtäviä vastaavat riittävät budjettivarat;

45. katsoo lisäksi, että EU:n erillisvirastojen toiminnan tuloksena olisi saatava aikaan huomattavasti suurempia säästöjä jäsenvaltioiden tasolla; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan näiden virastojen kansallisella tasolla aikaansaamia tehokkuushyötyjä ja hyödyntämään niitä kaikilta osin ja siten järkeistämään kansallisia menoja; kehottaa jäsenvaltioita myös määrittelemään aloja, joilla mahdollisesti tehdään päällekkäistä työtä tai jotka tuottavat vähemmän lisäarvoa suhteessa erillisvirastoihin, jotta niiden toimintaa voitaisiin rationalisoida;

46. on vakuuttunut, että Euroopan ulkosuhdehallinnon pitäisi tuottaa unionin tasolla mittakaavaetuja ja jäsenvaltioiden tasolla merkittäviä säästöjä, etenkin mitä tulee jäsenvaltioiden ulkoasiainhallintoon kolmansissa maissa;

47. ehdottaa riippumattoman arvioinnin teettämistä julkisten menojen vaikuttavuudesta kolmella eri tasolla – jäsenvaltiotasolla, aluetasolla ja unionin tasolla – ja tutkimaan perinpohjaisesti lisäarvon tuottamista sekä mahdollisuuksia koota voimavaroja yhteen ja saada aikaan kustannussäästöjä puolustuksen, kehitysyhteistyöpolitiikan, erillisvirastojen, ulkosuhdehallinnon ja tieteellisen tutkimuksen alalla, kun sekä kannustetaan mittakaavaetuihin unionin tasolla että noudatetaan toissijaisuusperiaatetta; katsoo, että tällaisen arvioinnin teettämisen pitäisi johtaa kustannussäästöihin; muistuttaa, että erillisvirastojen arvioinnissa olisi otettava huomioon 19. heinäkuuta 2012 allekirjoitettuun Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission yhteiseen julkilausumaan erillisvirastoista liitettyyn yhteiseen lähestymistapaan sisältyvät asiaa koskevat määräykset;

48. on samaa mieltä komission kanssa, että hallintomenoja on tehostettava; painottaa kuitenkin, että on olennaisen tärkeää sovittaa tasapainoisesti yhteen lisäsäästöjen tavoite ja sen varmistaminen, että toimielimet pystyvät hoitamaan tehtävänsä niille perussopimuksissa annettujen velvoitteiden ja valtuuksien mukaisesti, kun otetaan huomioon meneillään olevasta talouskriisistä johtuvat vaikeat ongelmat;

49. vastustaa ehdottomasti lineaaristen henkilöstövähennysten soveltamista kaikkiin toimielimiin, elimiin ja virastoihin, sillä näille perussopimusten mukaisesti määrätyt tehtävät ja velvoitteet eroavat suuresti toisistaan; painottaa, että koska toimielimiä olisi kohdeltava yksilöllisesti, niiden pitäisi saada kunkin itse päättää, mihin kohdistuvia ja millaisia leikkauksia voidaan tehdä ilman, että niiden toiminta hankaloituu;

50. toteaa, että Euroopan parlamentin täysistuntojen järjestäminen yhdessä paikassa toisi huomattavat säästöt; kehottaa budjettivallan käyttäjää ottamaan asian esille neuvotteluissa vuosia 2014–2020 koskevasta monivuotisesta rahoituskehyksestä;

Kesto

51. katsoo, että vuoteen 2020 saakka ulottuvaa seuraavaa monivuotista rahoituskehystä, jonka kesto on seitsemän vuotta, olisi pidettävä väliaikaisena ratkaisuna, joka perustuu siihen, että sillä on selvä yhteys Eurooppa 2020 -strategiaan; katsoo kuitenkin, että jos monivuotisen rahoituskehyksen kesto olisi viisi vuotta tai 5+5 vuotta, se olisi paremmin sopusoinnussa toimielinten toimikauden kanssa, mikä lisäisi demokraattista vastuuvelvollisuutta ja vastuuntuntoa; muistuttaa, että jos monivuotisen rahoituskehyksen halutaan olevan elinkelpoinen ja vaikuttava, seitsemän vuoden kesto edellyttää mahdollisimman suurta joustavuutta;

Väliarviointi

52. korostaa, että väliarviointi on sisällytettävä rahoituskehysasetukseen erityismenettelyn ja siihen yhdistetyn sitovan aikataulun kera siten, että varmistetaan seuraavan parlamentin täysipainoinen mahdollisuus osallistua siihen; katsoo, että komission olisi esitettävä lainsäädäntöehdotus, jonka avulla mahdollistetaan tarkistetun monivuotisen rahoituskehyksen hyväksyminen ajoissa vuoden 2018 talousarviomenettelyä varten; korostaa, että väliarviointi ei saisi heikentää investointinäkymien vakautta ja että sen olisi suojattava edunsaajia sekä pitkän aikavälin ohjelmatyön ja investointien vakautta;

Joustavamman monivuotisen rahoituskehyksen tarve

53. on periaatteellisesti vakuuttunut, että muuttuvat poliittiset ja taloudelliset olot sekä ennakoimattomat tapahtumat edellyttävät tulevaisuudessa monivuotisen rahoituskehyksen mukauttamista seitsemän vuoden ajanjakson aikana; korostaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on tarjottava entistä enemmän talousarvioon liittyvää joustavuutta sekä otsakkeiden sisällä että niiden välillä samoin kuin eri varainhoitovuosien välillä rahoituskehyksen kattamalla ajanjaksolla, jotta voidaan varmistaa, että saatavilla olevat budjettivarat voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaasti;

54. katsoo, että viiden prosentin liikkumavara rahoituskehyksen (ala)otsakkeiden enimmäismääriin nähden on välttämätön, jotta voidaan sopeutua uusiin tilanteisiin kokonaismäärää kasvattamatta ja monivuotista rahoituskehystä tarkistamatta;

55. pitää myönteisenä komission ehdotusta lisätä lainsäädännöllisen joustavuuden tasoa (mahdollisuus poiketa tietystä määrästä kyseisen ohjelman koko keston aikana) viidestä prosentista kymmeneen prosenttiin;

56. korostaa, että monivuotisessa rahoituskehyksessä asetettuja enimmäismääriä on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla; ehdottaa siksi, että maksusitoumusmäärärahojen enimmäismääriin nähden jäljelle jäävät liikkumavarat yhden vuoden talousarviossa siirrettäisiin seuraavalle vuodelle ja niiden katsottaisiin muodostavan monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavaran, joka voitaisiin osoittaa tulevina vuosina eri otsakkeisiin arvioitujen tarpeiden mukaisesti ja ottaa käyttöön vuosittaisten talousarviomenettelyjen yhteydessä;

57. korostaa myös tarvetta ottaa käyttöön maksumäärärahoja koskeva monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavara, joka mahdollistaa maksumäärärahojen enimmäismääriin nähden jäljelle jäävien liikkumavarojen siirtämisen tuleville vuosille ja niiden käyttöönottamisen vuosittaisten talousarviomenettelyjen yhteydessä;

58. on erityisen huolestunut maksamatta olevien maksusitoumusten jatkuvasti lisääntyvästä määrästä; kehottaa laatimaan yhteisen toimielinten välisen strategian, jolla maksamatta olevien maksusitoumusten määrä saataisiin hallintaan vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen kattamalla ajanjaksolla, ja toteuttamaan tätä koskevat tarvittavat toimenpiteet; kannustaa keskustelemaan siitä, miten maksumäärärahat saataisiin jakautumaan tasaisemmin monivuotisen rahoituskehyksen koko keston ajalle, jotta vältettäisiin mahdollisimman hyvin riski, että EU:n ohjelmien täytäntöönpano vaikeutuu sen vuoksi, että maksumäärärahoja ei ole käytettävissä rahoituskehyksen voimassaoloajan loppupuolella;

59. toteaa, että EU:n talousarvio on joka vuosi ylijäämäinen ja että jäsenvaltioiden maksuosuuksia unionin talousarvioon alennetaan vastaavalla määrällä; pitää samalla valitettavana, että neuvosto säännönmukaisesti leikkaa lineaarisesti talousarvioesitykseen sisällytettyjä komission ennakkoarvioita maksumäärärahoista ja että neuvosto on viime vuosina toistuvasti vastustanut sitä, että EU:n talousarvioon otettaisiin varainhoitovuoden lopussa komission tarvitsemat ylimääräiset maksumäärärahat, joiden turvin EU pystyisi vastaamaan taloudellisista sitoumuksistaan; katsoo, että tällainen toimintatapa ei ole hyvän budjetoinnin mukaista ja että vaikka palautetulla ylijäämällä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden alijäämän yleiseen tasoon, kyseisellä summalla voisi olla selkeä vaikutus EU:n vuosittaiseen talousarvioon; palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet tarkistamaan varainhoitoasetusta, jotta mahdollistettaisiin käyttämättömien määrärahojen ja talousarvion ylijäämän siirtäminen varainhoitovuodelta toiselle;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

60. kannattaa vakaasti ennakoimattomiin menoihin varattua liikkumavaraa, mutta korostaa, että se voi olla vaikuttava ainoastaan, jos sen käyttöönottoon ei liity pakollista enimmäismäärien tasapainottamista, ja katsoo, että se olisi hyväksyttävä neuvostossa määräenemmistöllä;

61. pitää myönteisenä komission ehdotusta lisätä joustovälineelle osoitettavia määrärahoja ja vuotuisten määrien käyttöä vuoteen n + 3 saakka;

62. korostaa kannattavansa voimakkaasti komission ehdotusta, jonka mukaan hätäapuvaraus, Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, Euroopan globalisaatiorahasto ja maatalousalan kriisivaraus, niiden ohjelmoimattomuus huomioon ottaen, olisi otettava talousarvioon yli rahoituskehyksessä asianomaisille otsakkeille vahvistettujen enimmäismäärien;

63. toteaa, että Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) tuo lisäarvoa, koska se on kriisinhallintaväline, jolla autetaan työttömiksi jääneitä palaamaan työmarkkinoille; korostaa, että EGR:n toimintaa on jatkettava ja edelleen parannettava vuoden 2013 jälkeen, koska se on väline, jota kaikki työntekijäryhmät voivat käyttää tasavertaisesti hyväkseen; korostaa myös, että avustusten maksamismenettelyä on tehostettava yksinkertaistamalla ja nopeuttamalla sitä;

Talousarvion yhtenäisyys

64. palauttaa mieliin, että EU:n talousarvio kattaa kaikki EU:n toimielinten toimivaltansa rajoissa tekemistä päätöksistä johtuvat tulot ja menot ja että siinä otetaan erikseen huomioon luotonannon ja -oton sekä takausten muodossa toteutettavat unionin rahoitustoimet;

65. kehottaa komissiota ja neuvostoa esittämään erillisessä liitteessä luettelon niistä talousarvio- tai rahoitussitoumuksista ja takauksista, joihin unioni tai jotkin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet unionin vakautusmekanismien yhteydessä (Euroopan rahoituksenvakautusmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline ERVV ja Euroopan vakausmekanismi EVM) SEUT 122 artiklan 2 kohdan, SEUT 136 artiklan 3 kohdan ja SEUT 143 artiklan määräysten mukaisesti, sekä muille jäsenvaltioille annettavasta kahdenvälisestä rahoitusavusta tai muista "pankkiunioniin" liittyvistä hankkeista;

66. korostaa, että kaikki talous- ja rahaliiton vahvistamiseen liittyvät päätökset olisi tehtävä perussopimusten perusteella ja että asiaankuuluvien toimielinten olisi oltava niissä mukana; korostaa, että kaikenlainen poikkeaminen yhteisömenetelmästä ja hallitusten välisten sopimusten käytön lisääminen vain jakaa ja heikentää Euroopan unionia ja euroaluetta;

67. on täysin vakuuttunut, että mahdollinen uusi euroalueen jäsenvaltioille tarkoitettu yhteinen rahoituskapasiteetti, joka suunnataan maakohtaisia epäsymmetrisiä häiriöitä koskeviin sopeutustoimiin ja rakenteellisiin uudistuksiin ja johon liittyviä finanssipoliittisia toimintoja ei ole katettu monivuotisessa rahoituskehyksessä, on kehitettävä unionin puitteissa ja nykyisten toimielinten on huolehdittava, että siihen sovelletaan asianmukaista demokraattista tilivelvollisuutta; muistuttaa, että kuten perussopimuksissa määrätään, kaikki uusi budjettikapasiteetti on otettava talousarvioon, jolloin noudatetaan sen yhtenäisyyden periaatetta; katsoo lisäksi, että tällaisen uuden budjettikapasiteetin näkyvyyden parantamiseksi ja täydentävyyden varmistamiseksi olisi luotava uusi monivuotisen rahoituskehyksen otsake; vastustaa ankarasti pyrkimyksiä laskea monivuotista rahoituskehystä koskevassa komission ehdotuksessa esitettyjä enimmäismääriä, jotta turvattaisiin varat tälle uudelle kapasiteetille;

68. vaatii painokkaasti jäsenvaltioita sitoutumaan vahvasti Euroopan kehitysrahaston sisällyttämiseen EU:n talousarvioon vuodesta 2021 alkaen; toteaa, että uudistus edellyttäisi monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien korottamista vastaavasti;

69. vahvistaa aikovansa järjestää tulevaisuudessa erityisen julkisen keskustelun ja toimittaa äänestyksen talousarvion tulopuolesta osana vuotuisen talousarvioesityksen käsittelyä; katsoo vakaasti, että näin ylläpidetään jatkuvaa keskustelua unionin rahoitusjärjestelmästä, ja tiedostaa samalla täysin, ettei budjettivallan käyttäjällä ole tällä hetkellä valtuuksia esittää muutoksia talousarvion tähän osaan;

Omat varat

70. katsoo, että yli vuosi sitten käynnistetyt seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevat neuvottelut osoittavat selvästi, millaiseen umpikujaan on ajauduttu todellisten omien varojen järjestelmän puutteen vuoksi: neuvottelut järjestetään neuvostossa ja niitä käydään kahteen vastakkaiseen leiriin jakautuneina, yhtäältä niitä johtavat EU:n talousarvion nettomaksajamaat ja toisaalta nettosaajamaat osana järjestelmää, jossa luodaan puhtaasti kirjanpitoon perustuvan "oikeudenmukaisen palautuksen" tavoite, jonka vuoksi monivuotisesta rahoituskehyksestä tehtävä sopimus on viime kädessä kiinni siitä, että päästään sopimukseen moninaisista poikkeuksista ja korvauksista, joista neuvotellaan suljettujen ovien takana ja jotka ovat Euroopan kansalaisten näkökulmasta käsittämättömiä;

71. on vakaasti sitä mieltä, että unionin talousarvion rahoittamisessa olisi palattava todelliseen omien varojen järjestelmään, josta on määrätty Rooman sopimuksessa ja kaikissa sitä seuranneissa EU:n perussopimuksissa; pitää erittäin valitettavana, että nykyinen järjestelmä, jossa valtaosa rahoituksesta on peräisin kansallisista maksuosuuksista, ei ole avoin eikä oikeudenmukainen eikä se ole parlamentaarisen valvonnan kohteena sen enempää EU:n kuin jäsenvaltioidenkaan tasolla; korostaa, että tällainen järjestelmä on pohjimmiltaan perussopimuksen määräysten ja hengen vastainen;

72. painottaa, että omien varojen järjestelmän rakenneuudistus ei sellaisenaan kohdistu EU:n talousarvion suuruuteen vaan siihen, että pyritään saavuttamaan tehokkaampi varojen yhdistelmä sovittujen EU:n politiikkojen ja tavoitteiden rahoittamiseksi; painottaa, että uuden järjestelmän käyttöönotto ei lisäisi kansalaisten yleistä verorasitusta vaan vähentäisi sen sijaan kansallisiin valtionkassoihin kohdistuvaa rasitusta;

73. vahvistaa 13. kesäkuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä peruskannan, jonka mukaan se ei ole valmis antamaan hyväksyntäänsä seuraavalle rahoituskehysasetukselle, ellei päästä poliittiseen sopimukseen omien varojen järjestelmän uudistamisesta 29. kesäkuuta 2011 annetun komission ehdotuksen mukaisesti ja myös siinä tehdyistä todellisia uusia omia varoja koskevista lainsäädäntöehdotuksista; katsoo, että tällaisella uudistuksella olisi pyrittävä supistamaan jäsenvaltioiden BKTL:ään perustuvia maksuosuuksia EU:n talousarvioon siten, että niiden osuus olisi enintään 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, ja näin edistämään jäsenvaltioiden vakauttamispyrkimyksiä;

74. on vakuuttunut, että välttämättömään poliittiseen yhteisymmärrykseen on sisällyttävä seuraavat elementit:

1) EU:n talousarvion rahoittamista on uudistettava perusteellisesti, jotta voidaan palata todelliseen, selkeään, yksinkertaiseen ja oikeudenmukaiseen omien varojen järjestelmään, jolla taataan kaikkiin julkisiin talousarvioihin olennaisesti kuuluva päätöksenteko ja demokraattinen valvonta;

2) uudistus on komission ehdotuksen mukaisesti saatettava voimaan vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen aikana;

3) komission olisi reagoitava välittömästi, kun vaadittu määrä jäsenvaltioita esittää virallisen pyynnön finanssitransaktioveron ottamisesta käyttöön tiiviimpää yhteistyötä noudattaen; vaatii, että jokainen tällainen komission lainsäädäntöehdotus sekä tarkistetut ehdotukset omien varojen paketista on julkaistava, jotta voidaan varmistaa, että tästä verosta saatavat tulot siirretään kokonaisuudessaan tai osittain EU:n talousarvioon todellisina omina varoina, minkä seurauksena tämän veron käyttöönottavien jäsenvaltioiden kansallinen maksuosuus vastaavasti pienenee;

4) on tehtävä sopimus uudistuksesta, joka koskee arvonlisäveroon perustuvia omia varoja ja sen täytäntöönpanotapoja, yhdessä monivuotista rahoituskehystä koskevan sopimuksen kanssa;

5) uudella järjestelmällä on tehtävä loppu nykyisistä hyvityksistä ja muista korjausjärjestelyistä; mahdolliset korvaukset voidaan hyväksyä ainoastaan komission ehdotuksen pohjalta, niiden on oltava väliaikaisia ja ne on perusteltava kiistattomin ja puolueettomin taloudellisin kriteerein;

6) komissio esittää lisäehdotuksia uusien todellisten omien varojen käyttöönotosta, jollei uusien omien varojen täytäntöönpano supista jäsenvaltioiden BKTL:ään perustuvia maksuosuuksia EU:n talousarvioon huomattavasti;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Toimielinten väliset neuvottelut

75. korostaa, että monivuotisen rahoituskehyksen hyväksymiseen tarvitaan sekä parlamentissa että neuvostossa ehdoton enemmistö, ja huomauttaa, että on tärkeää hyödyntää kaikilta osin 312 artiklan 5 kohdan määräyksiä, jotka velvoittavat toimielimet käymään neuvotteluja päästäkseen yksimielisyyteen tekstistä, jolle parlamentti voi antaa hyväksyntänsä;

76. tähdentää, että tämä on ensimmäinen kerta, kun rahoituskehysasetus hyväksytään Lissabonin sopimuksen uusien määräysten mukaisesti, mikä tuo mukanaan toimielinten välisiä uusia yhteistyöjärjestelyjä, joissa yhdistyvät tehokas päätöksenteko ja kunkin valtaoikeuksien kunnioittaminen; pitää sen vuoksi myönteisinä puheenjohtajavaltioina toimineiden Unkarin, Puolan, Tanskan ja nykyisen puheenjohtajavaltion Kyproksen toteuttamia toimia, joiden pyrkimyksenä on ollut käynnistää jäsennelty vuoropuhelu ja ottaa käyttöön säännöllinen tietojen vaihto parlamentin kanssa;

77. on valmis käynnistämään tiiviin keskustelun neuvoston kanssa sekä rahoituskehysasetuksesta että toimielinten sopimuksesta, ja pyytää neuvostoa tiivistämään yhteyksiään kaikilla tasoilla 22.–23. marraskuuta 2012 pidettävää Eurooppa-neuvostoa ajatellen; korostaa, että monivuotisesta rahoituskehyksestä on päästävä lopulliseen sopimukseen mahdollisimman pian;

78. huomauttaa, että Eurooppa-neuvostossa mahdollisesti aikaansaatu poliittinen sopimus antaa neuvostolle ainoastaan neuvotteluvaltuudet; korostaa, että parlamentin ja neuvoston välillä on käytävä kattavat neuvottelut vielä Eurooppa-neuvostossa saavutetun poliittisen yhteisymmärryksen jälkeen, ennen kuin neuvosto toimittaa monivuotista rahoituskehystä koskevat ehdotuksensa virallisesti parlamentille sen hyväksynnän saamiseksi;

79. muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaan parlamentin ja neuvoston tehtävänä on toimia lainsäädäntöeliminä ja että Eurooppa-neuvostolla ei ole lainsäätäjän roolia; painottaa, että neuvottelut monivuotisiin ohjelmiin liittyvistä lainsäädäntöehdotuksista käydään tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen;

80. vaatii, että rahoituskehysasetuksen käsittelyyn ja siihen liittyvistä monivuotisista ohjelmista käytäviin neuvotteluihin on sovellettava laatuun perustuvaa tarkastelutapaa; painottaa, että niitä on käsiteltävä pakettina, ja vahvistaa periaatteen, jonka mukaan mistään ei ole sovittu, ennen kuin kaikesta on sovittu;

81. korostaa, että parlamentin valiokuntien laatimat väliaikaiseen mietintöön liitetyt lausunnot ovat tärkeitä, koska ne täydentävät tässä päätöslauselmassa annettuja suuntaviivoja monivuotista rahoituskehystä ja toimielinten sopimusta koskeville neuvotteluille ja niissä annetaan arvokkaita ohjeita ja tietoja neuvotteluja ajatellen; katsoo, että lausuntoihin sisältyviä alakohtaisia suosituksia olisi hyödynnettävä asianomaisista monivuotisista ohjelmista käytävissä neuvotteluissa; muistuttaa tässä yhteydessä vakaasta kannastaan, että monivuotista rahoituskehystä koskevassa erityisessä lainsäätämisjärjestyksessä ei pitäisi käsitellä asioita, joihin sovelletaan tavallista lainsäätämisjärjestystä;

82. pyytää neuvostoa kiinnittämään huomiota liitteenä olevaan työasiakirjaan, jossa esitellään muutoksia ehdotukseen neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta ja ehdotukseen toimielinten sopimukseksi budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta; toteaa, että lisämuutokset voivat olla tarpeen sen mukaan, miten neuvottelut monivuotisesta rahoituskehyksestä etenevät; huomauttaa, että toimielinten sopimus voidaan viimeistellä vasta, kun monivuotista rahoituskehystä koskeva menettely on saatettu päätökseen;

83. huomauttaa vielä, että jos monivuotista rahoituskehystä ei hyväksytä vuoden 2013 loppuun mennessä, jatketaan vuotta 2013 koskevien enimmäismäärien ja muiden toimenpiteiden voimassaoloa, kunnes uusi monivuotinen rahoituskehys on hyväksytty; toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti on valmis pyrkimään pikaisesti yhteisymmärrykseen neuvoston ja komission kanssa monivuotisen rahoituskehyksen sisäisen rakenteen mukauttamisesta siten, että siinä otetaan huomioon uudet poliittiset painopisteet;

*

* *

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille sekä muille toimielimille ja elimille, joita asia koskee.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Sergei Magnitskin tapauksessa osallisia Venäjän viranomaisia koskevat yhteiset viisumirajoitukset

P7_TA(2012)0369

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 23. lokakuuta 2012 Sergei Magnitskin tapauksessa osallisia Venäjän viranomaisia koskevien yhteisten viisumirajoitusten käyttöönotosta (2012/2142(INI))

(2014/C 68 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan,

— ottaa huomioon Guy Verhofstadtin ja Kristiina Ojulandin ALDE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle (B7-0196/2012),

— ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman oikeusvaltion periaatteesta Venäjällä ([1]),

— ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ([2]),

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän tulevasta huippukokouksesta 15. joulukuuta 2011 ja 4. joulukuuta 2011 pidettyjen duuman vaalien tuloksesta ([3]),

— ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 neuvostolle antamansa suosituksen johdonmukaisesta politiikasta sellaisia hallintoja kohtaan, joihin EU soveltaa rajoittavia toimenpiteitä ([4]),

— ottaa huomioon Yhdysvaltain senaatin ulkoasiainvaliokunnan 26. kesäkuuta 2012 hyväksymän lain, jonka tavoitteena on Sergei Magnitskin vangitsemisessa, häneen kohdistuneissa ihmisoikeusloukkauksissa ja hänen kuolemassaan väitetysti osallisten venäläisten viranomaisten asettaminen viisumikieltoon ja heidän varojensa jäädyttäminen,

— ottaa huomioon oikeusvaltion periaatetta Venäjällä ja Sergei Magnitskin tapausta koskevan päätöslauselmaluonnoksen, joka esitettiin Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen vuoden 2012 istunnossa ja jossa kehotettiin kansallisia parlamentteja ryhtymään toimiin viisumipakotteiden asettamiseksi ja varojen jäädyttämiseksi,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0285/2012),

A. toteaa, että Sergei Magnitskin pidätys ja vankeusolot sekä hänen kuolemansa pidätettynä ovat hyvin dokumentoitu ja painava osoitus perusluonteisten ihmisoikeuksien loukkaamisesta;

B. katsoo, että Sergei Magnitskin kuolemanjälkeinen syytteeseen asettaminen on kansainvälisen oikeuden ja kansallisten lakien vastainen ja selkeä osoitus Venäjän rikosoikeudellisen järjestelmän heikosta toimivuudesta;

([1]) EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 37.
([2]) EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 81.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0575.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0018.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

C. toteaa, että Venäjän federaatio on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenenä sitoutunut kunnioittamaan täysin perusoikeuksia ja oikeusvaltiota; toteaa, että Euroopan unioni on tarjonnut Venäjän federaatiolle toistuvasti lisäapua ja asiantuntemusta, jotta se voisi nykyaikaistaa perustuslakinsa ja oikeusjärjestyksensä ja toimia niiden mukaisesti;

D. toteaa, että Venäjän presidentin ihmisoikeusneuvoston vuonna 2011 tekemän, Sergei Magnitskin pidätyksen, vankeuden ja oikeussuojakeinojen epäämisen laittomuutta käsitelleen selvityksen tuloksista huolimatta tutkinta on pysähdyksissä ja tapauksessa osalliset virkamiehet on vapautettu vastuusta ja heitä on jopa nimitetty käsittelemään tapausta; katsoo, että nämä viranomaisten toimet osoittavat, että Magnitski asetettiin syytteeseen poliittisin perustein;

E. ottaa huomioon, että EU on kehottanut Venäjän viranomaisia useaan otteeseen ja eri tavoin, muun muassa säännöllisen ihmisoikeusvuoropuhelun ja huippukokousten avulla, suorittamaan perusteellisen riippumattoman tutkinnan tässä hyvin dokumentoidussa erityistapauksessa ja lopettamaan nykyisen rankaisemattomuuden ilmapiirin;

F. ottaa huomioon, että Sergei Magnitskin tapaus on vain yksi mutta sitäkin huomattavampi ja hyvin dokumentoitu tapaus, jossa Venäjän lainvalvontaviranomaiset ovat käyttäneet valtaansa väärin rikkomalla törkeästi oikeusvaltion periaatetta; ottaa huomioon, että lukuisissa muissa oikeustapauksissa on käytetty järjestelmällisesti tekosyynä talousrikoksia ja väitettyä korruptiota taloudellisten tai poliittisten kilpakumppaneiden eliminoimiseksi;

G. toteaa, että viisumirajoitukset ja muut rajoittavat toimenpiteet eivät sinänsä ole perinteisiä oikeudellisia seuraamuksia, mutta ne antavat EU:n huolesta poliittisen signaalin laajemmalle kohderyhmälle, minkä vuoksi ne ovat edelleen tarpeellinen ja oikeutettu ulkopolitiikan väline;

H. ottaa huomioon, että Magnitskin tapaukseen liittyvät EU:n asettamat seuraamukset voisivat saada Venäjän viranomaiset toteuttamaan aidosti uusia toimia puuttuakseen entistä konkreettisemmin ja vakuuttavammin oikeusvaltiota koskeviin kysymyksiin Venäjällä ja nykyiseen rankaisemattomuuden ilmapiiriin;

I. ottaa huomioon, että useat EU:n jäsenvaltioiden parlamentit, esimerkiksi Alankomaiden, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ruotsin ja Puolan parlamentit, ovat jo hyväksyneet päätöslauselmia, joissa vaaditaan niiden hallituksia asettamaan seuraamuksia Magnitskin tapauksen vuoksi, ja monet muut parlamentit, esimerkiksi Portugalin, Ranskan, Espanjan ja Latvian parlamentit, ovat laatimassa tällaisia päätöslauselmia;

1. suosittaa neuvostolle, että

a) laaditaan EU:n yhteinen luettelo virkamiehistä, jotka ovat vastuussa Sergei Magnitskin kuolemasta, sitä seuranneesta oikeudellisesta peittelystä sekä hänen äitinsä ja leskensä edelleen jatkuvasta ahdistelusta,

b) asetetaan ja pannaan täytäntöön näitä virkamiehiä koskeva EU:n laajuinen viisumikielto ja jäädytetään kaikki varat, joita heillä tai heidän lähipiirillään mahdollisesti on unionissa,

c) kehotetaan Venäjää suorittamaan uskottava ja riippumaton tutkinta, joka kattaa tämän traagisen tapauksen kaikki näkökohdat, ja saattamaan kaikki vastuussa olevat oikeuden eteen,

d) kehotetaan Venäjän viranomaisia lopettamaan laajalle levinnyt korruptio, uudistamaan oikeusjärjestelmä ja saattamaan se kansainvälisten vaatimusten mukaiseksi luomalla riippumaton, oikeudenmukainen ja avoin järjestelmä, jotta sitä ei voitaisi missään olosuhteissa käyttää väärin poliittisista syistä,

e) otetaan kahdenvälisissä tapaamisissa Venäjän viranomaisten kanssa entistä päättäväisemmin, määrätietoisemmin ja tuloshakuisemmin esille tämä asia samoin kuin pelottelu ja rankaisemattomuus tapauksissa, jotka koskevat ihmisoikeuksien puolustajia, toimittajia ja asianajajia;

2. kannustaa neuvostoa omaksumaan johdonmukaisen ja aktiivisen kannan muihinkin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin Venäjällä hyvin dokumentoitujen, yhdenmukaisten ja riippumattomien lähteiden ja vakuuttavan näytön perusteella sekä ottamaan viimeisenä keinona käyttöön samanlaisia rajoittavia toimenpiteitä muita ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneitä kohtaan;

3. korostaa, että Venäjän viranomaisten sitoutuminen perusarvoihin, kuten oikeusvaltion periaatteeseen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen, on edelleen tärkein edellytys EU:n ja Venäjän suhteille sekä vakaan ja luotettavan kumppanuuden kehittymiselle niiden välille;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle, jäsenvaltioille sekä Venäjän duumalle ja Venäjän federaation hallitukselle.

Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano

P7_TA(2012)0370

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta (2012/2005(INI))

(2014/C 68 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Yhtenäistä ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta: aika tuottaa tuloksia" (COM(2011)0731),

— ottaa huomioon komission tiedonannin yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan teknologisen pilarin, SESAR-järjestelmän, käyttöönoton hallinto- ja kannustinjärjestelmistä (COM(2011)0923),

— ottaa huomioon komission valkoisen kirjan "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" (COM(2011)0144),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0254/2012),

A. toteaa, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpanossa on jo saavutettu useita edistysaskeleita;

B. toteaa, että vuoden 2012 odotetaan olevan ratkaiseva vuosi yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutuksessa;

C. katsoo, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutuksella saadaan merkittäviä taloudellisia, turvallisuuteen liittyviä ja ympäristösäästöjä, kun ilmailualasta tulee kestävämpi ja Euroopan ilmaliikenteen hallintajärjestelmästä tehokkaampi;

D. ottaa huomioon, että liikennemäärät kasvavat jatkuvasti, mistä seuraa kapasiteetin riittämättömyys ja matkustajille aiheutuvia jatkuvia viivästyksiä, ja että tämä vaikuttaa myös lentoyhtiöiden kasvusuunnitelmiin; toteaa, että Euroopan ilmatila on yksi maailman vilkkaimmista, että Euroopan lentokenttiä käyttää yli 750 miljoonaa matkustajaa ja että luvun odotetaan kaksinkertaistuvan vuoteen 2030 mennessä;

E. katsoo, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan menestyminen edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, jonka yhteydessä jäsenvaltiot eivät voi vaarantaa täytäntöönpanoa kokonaisuudessaan;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

F. toteaa, että toiminnallisten ilmatilan lohkojen toteutuksen pitäisi olla valmis 4. joulukuuta 2012, mutta että viimeisimpien tietojen mukaan ollaan vielä kaukana yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön relevanttien säännösten noudattamisesta;

G. toteaa, että asetuksen (EU) N:o 691/2010 13 artiklan 3 kohdan mukaan komission olisi neljän kuukauden kuluttua jäsenvaltioiden suorituskykysuunnitelmien vastaanottamisesta suositettava tarkistettujen suorituskykytavoitteiden hyväksymistä niiden osalta, jotka eivät ole yhdenmukaisia unionin laajuisten tavoitteiden kanssa;

H. katsoo, että lennonjohtopalveluja tarjoavat kansalliset lennonvarmistuspalvelut ovat esimerkki Euroopan poliittisen maantieteen hajanaisuudesta, mikä valitettavasti aiheuttaa tehottomuutta ja ruuhkautumista;

I. katsoo, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseksi on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joiden avulla voidaan saavuttaa Euroopan lentoturvallisuutta koskevat tavoitteet tämänhetkisten normien tiukentamiseksi ja kansalaisten yhtenäisen korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi;

J. ottaa huomioon, että Galileon ja GNSS:n kaltaiset järjestelmät etenevät nopeasti;

K. katsoo, että tarvittavasta rahoituksesta ja rahoituskehyksestä olisi sovittava mahdollisimman pikaisesti;

Aikataulu

1. panee merkille yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanossa olevat ongelmat; katsoo kuitenkin, että on rakennettava tähänastisen edistymisen varaan ja laadittava sitova aikataulu lainsäädännön täytäntöönpanoa varten ja otettava huomioon myös liike-elämän näkemykset;

2. korostaa, että on toimittava nopeasti ja tehostettava yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja erityisesti lennonvarmistuspalveluja ja verkkotoimintoja koskevaa suorituskykyjärjestelmää;

3. korostaa, että edessä on kriittinen käyttöönottovaihe, jossa on toimittava oikea-aikaisesti, synkronoidusti ja koordinoidusti;

4. varoittaa, että lentoliikenteen kasvu johtaa siihen, että Euroopan ilmatila on nopeasti lähestymässä enimmäiskapasiteettiaan ja että tämä ongelma on ratkaistava nopeasti, jotta voidaan taata Euroopan kansalaisille laadukkaita lentoliikennepalveluja ja varmistaa, etteivät ympäristö- ja ilmastovaikutukset lisäänny entisestään;

5. muistuttaa, että lentoasemat ovat tärkeitä, koska eurooppalaiseen verkostoon tullaan ja sieltä lähdetään lentoasemien kautta; kehottaa ottamaan yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutuksessa täysimääräisesti huomioon lentoasemat, myös alueelliset lentoasemat, sillä ne auttavat purkamaan verkoston ruuhkia ja lisäämään kapasiteettia;

6. kiinnittää huomiota pikaiseen tarpeeseen panna yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskeva lainsäädäntö täytäntöön, jotta voidaan välttää yhä lisääntyvien liikennemäärien ja vanhentuneen teknologian aiheuttama ruuhkautuminen ja varmistaa Euroopan lentoturvallisuusmääräysten johdonmukaisuus;

7. panee merkille, että Euroopan turvallisuuden ja laadukkaiden toimintaedellytysten ylläpitämisestä on tulossa entistä haastavampi tehtävä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota selventämään asiaankuuluvien eurooppalaiselinten roolia, jotta voidaan varmistaa luotettavien ja läpinäkyvien kansainvälisten lentoturvallisuusvaatimusten noudattaminen;

8. muistuttaa tarpeesta tehostaa Euroopan ilmatilan toimivuutta sekä taloudellisen hyödyn että ympäristö-, energia- ja sosiaalisten etujen, myös lentomatkustajien etujen kannalta;

9. korostaa, että asiaa koskevassa komission viimeisimmässä tiedonannossa arvioidaan, että EU:n yhtenäisen ilmatilan kumulatiiviset BKT-vaikutukset voivat olla vuosina 2013–2030 27 jäsenvaltion EU:ssa 419 miljardia euroa ja että sen avulla voidaan luoda suoraan ja välillisesti 328 000 työpaikkaa ja vähentää hiilidioksidipäästöjä noin 50 miljoonalla tonnilla nettona, jos eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmä (SESAR) otetaan käyttöön oikea-aikaisesti ja koko laajuudessaan;

10. toteaa, että komission mukaan SESAR-teknologian oikea-aikaisella käyttöönotolla on konkreettisia etuja matkustajille, koska lentoajat lyhenevät keskimäärin 10 prosentilla (9 minuutilla), lentojen myöhästymiset ja peruutukset vähenevät keskimäärin 50 prosentilla ja lentolippujen hinnat saattavat laskea; korostaa kuitenkin, että jos SESAR-järjestelmän käyttöönotto viivästyy kymmenellä vuodella, kokonaisvaikutukset ovat katastrofaalisia, sillä EU:n BKT:hen syntyvä pienempi kumulatiivinen vaikutus merkitsisi noin 268 miljardin euron menetystä, uusia työpaikkoja syntyisi noin 190 000 vähemmän ja hiilidioksidipäästövähennysten määrä olisi noin 55 miljoonaa tonnia pienempi;

11. toteaa, että muut merkittävät valtiot ja alueet edistyvät nopeasti tutkimuksen ja innovatiivisen teknologian aloilla ja pitää näin ollen valitettavana sitä, että EU saattaa menettää johtoasemansa muille kansainvälisille toimijoille, jos yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ei nopeuteta;

12. katsoo, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan asiamukainen toiminta voidaan varmistaa vain siten, että kaikki toimijat noudattavat tarkasti kaikkia täytäntöönpanon määräaikoja;

13. korostaa, että on toteutettu pilottiohjelmia ja että niiden tulokset ovat olleet myönteisiä;

14. pyytää komissiota raportoimaan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle viimeistään joulukuussa 2012 siitä, miten kaikki lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat ovat edenneet suorituskykyjärjestelmien toteutuksessa;

15. pyytää komissiota raportoimaan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle viimeistään maaliskuussa 2013 siitä, miten on edistytty yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanossa ja arvioimaan toiminnallisten ilmatilan lohkojen toteuttamisessa ilmenneiden viiveiden vaikutuksia;

Poliittinen ohjaus

16. muistuttaa jäsenvaltioita niiden julkisesta sitoutumisesta yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan tavoitteen saavuttamiseen ja kyseisen lainsäädännön hyväksymiseen suurella enemmistöllä; vaatii, että jäsenvaltioiden on edelleen toimittava aktiivisesti ja sitouduttava tämän lainsäädännön täytäntöönpanoon; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan Euroopan unionin suorituskykytavoitteiden mukaiset kansalliset suorituskykyä koskevat suunnitelmat ja hyväksymään komission ehdottamat tarkistetut suorituskykytavoitteet; kehottaa komissiota käynnistämään asianmukaisia toimia, ellei pysytä lainsäädännön täytäntöönpanoaikataulussa;

17. palauttaa mieliin ilmailualan tavoitteet, jotka sisältyvät sekä liikennepolitiikkaa koskevaan valkoiseen kirjaan että asiakirjaan "Flightpath 2050 – Europe's vision for Aviation – Report of the High Level Group on Aviation Research";

18. vaatii, että ilmailualan tavoitteita on pidettävä ehdottomasti ensisijaisina tavoitteina ja että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täydellinen ja oikea-aikainen täytäntöönpano edellyttää ehdottomasti jäsenvaltioiden ja kaikkien osapuolten aktiivista poliittista tukea;

19. korostaa, että yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön onnistunut täytäntöönpano edistää myönteisesti kilpailua kaikkialla Euroopan unionin alueella ja kaikkialla maailmassa sekä edistää kasvua ja työllisyyttä ilmailun ja lentoliikenteen aloilla;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

20. pitää valitettavana, että huomattavista yhteiskunnallisista ja ympäristöeduista huolimatta yleisö ei tunne tai ymmärrä riittävän hyvin yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaa hanketta, ja pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja sidosryhmiä tehostamaan yleisölle tiedottamista;

21. tiedostaa ilmaliikenteen eurooppalaisen hallintajärjestelmän haasteet ja panee merkille inhimillisen tekijän ja toimivan sosiaalisen vuoropuhelun merkityksen yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutuksessa; on tietoinen tarpeesta korostaa avoimia raportointimenettelyjä; korostaa, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpanon myötä syntyy suuri kysyntä laadukkaista ja ammattitaitoa vaativista työpaikoista;

22. kunnioittaa täysimääräisesti jäsenvaltioiden suvereniteettia ja kansallisia valtaoikeuksia ilmaliikenteen hallinnan osalta sotilaallisen ja muun valtiollisen lentotoiminnan ja koulutuksen alalla; panee merkille jäsenvaltioiden sitoutumisen sen varmistamiseen, että ilmatilan joustavan käytön käsitettä [1] sovelletaan täysimääräisesti ja yhdenmukaisesti, ja tunnustaa tarpeen tukea niiden tätä koskevia pyrkimyksiä; korostaa, että valtion ilma-aluksiin kuuluu sotilaskäytössä olevien ilma-alusten lisäksi poliisi-, palontorjunta-, rannikkovartiosto-, tulli- ja pelastuspalvelukäytössä ja muussa käytössä olevien ilma-alusten toiminta, joten niiden toimintaan liittyy suuri määrä turvallisuus- ja kriisinhallintatoimia;

23. katsoo, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan asianmukainen täytäntöönpano tuo etuja koko toimitusketjulle, mukaan luettuina muun muassa valmistajat, lentoyhtiöt, pk-yritykset ja matkailuala kokonaisuudessaan;

24. on edelleen äärimmäisen huolestunut siitä, että toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustaminen on edelleen jäljessä aikataulusta eri puolilla Eurooppaa ja sen sisällössä on puutteita, ja tukee siksi koordinaattorin työtä; korostaa, että tarvitaan jäsenvaltioiden poliittisia toimia sekä niiden keskinäistä yhteistyötä ja koordinointia, jotta toiminnallisten ilmatilojen lohkot saadaan toteutettua 4. joulukuuta 2012 mennessä; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti asioiden kehittymistä ja toteuttamaan tarvittaessa oikeudellisia toimia ja määräämään seuraamuksia jäsenvaltioille, jotka eivät täytä yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön velvoitteitaan;

25. korostaa, että toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista ei pidä nähdä erillisenä vaatimuksena vaan keinona kohti Euroopan ilmatilan eheyttämistä ja suorituskyvyn parantamista koskevien tavoitteiden saavuttamista ja että ilman niitä ei voida toteuttaa yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa; pyytää komissiota ehdottamaan strategiaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamisen nopeuttamiseksi, mikä edellyttää keskitettyjen mallien (esim. verkostonhoitaja, SESAR-yhteisyritys, käyttöönoton hallinnointielin) täysimääräistä täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota hyödyntämään paremmin varoitusmenetelmiään ja, mikäli ne eivät toimi, käynnistämään rikkomismenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet sopimuksia toiminnallisten ilmatilan lohkojensa perustamisesta;

26. katsoo, että tehokkain tapa luoda yhtenäinen eurooppalainen ilmatila on ylhäältä alas -lähestymistapa ja pyytää näin ollen komissiota ehdottamaan 15 kohdassa mainitun kertomuksen perusteella toimenpiteitä, joilla voidaan poistaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen toteuttamisviiveiden seuraukset, ja siirtymään nopeasti alhaalta ylös -lähestymistavasta ylhäältä alas -lähestymistapaan, jotta voidaan varmistaa SES II -lainsäädäntöpaketin tavoitteiden saavuttaminen;

27. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisella poliittisella tasolla puututaan pikaisesti erityisesti kansallisten valvontaviranomaisten resurssipulaan;

28. painottaa, että kansallisten valvontaviranomaisten on yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan liittyvän roolinsa täyttämiseksi oltava toiminnallisesti erillisiä lennonvarmistuspalvelujen tarjoajista ja käytettävä toimivaltaansa puolueettomasti, riippumattomasti ja avoimesti;

29. korostaa, että kansallisia lennonvarmistuspalvelujen tarjoajia on tärkeä kehottaa edistämään aktiivisesti yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa;

30. toistaa, että ilmatilan turvallinen, tehokas ja joustava käyttö on mahdollista vain, kun ilmatilan siviili- ja sotilaskäyttö tapahtuu tiiviissä yhteistyössä ja koordinoidusti;

---

[1] Jäsenvaltioiden lausuma yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan liittyvistä sotilaallisista kysymyksistä, annettu 10. maaliskuuta 2004 (EUVL L 96, 31.3.2004, s. 9).

31. pyytää jäsenvaltioita unionin asiaankuuluvien virastojen avulla tehostamaan siviili- ja sotilasilmailun yhteistyötä ja koordinointia naapurimaiden kanssa;

32. vaatii jäsenvaltioita huolehtimaan pikaisesti yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamiseksi tarvittavasta rahoituksesta; pitää myönteisenä, että Euroopan komissio on ehdottanut yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaa aloitetta ja SESAR-ohjelmaa Verkkojen Eurooppa -välineen ensisijaisiksi horisontaalisiksi rahoituskohteiksi;

SESARin käyttöönottostrategia

33. toteaa, että alan teollisuus ja Euroopan unioni ovat tehneet merkittäviä investointeja SESAR-teknologiaa koskevaan tutkimukseen ja kehittämiseen, ja katsoo, että nyt on aika toteuttaa toimenpiteet, joiden avulla mainituista investoinneista voidaan saada hyötyä yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon avulla;

34. muistuttaa tarpeesta koordinoida yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutusaikataulu ja SESAR-ohjelman kehitys- ja käyttöönottovaihe osana yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa asetuksen (EY) N:o 1070/2009 säännösten mukaisesti;

35. korostaa, että tarvittavista merkittävistä investoinneista huolimatta yhdenmukaistamisesta koituu useita merkittäviä ja konkreettisia etuja, kuten lennonoptimointi, polttoainetehokkuus, melun ja ilmansaasteiden väheneminen, pienemmät ilmastovaikutukset sekä yhtenäisemmän ilmatilan joustava ja turvallinen käyttö; korostaa, että siviili- ja sotilasilmailun paremmalla koordinoinnilla voidaan saavuttaa enemmän tehokkuutta, sillä yhteisen infrastruktuurin käyttö vähentäisi kustannuksia; painottaa, että yhteentoimivuuden parantaminen jäsenvaltioiden välillä sekä toiminnallisten ilmatilan lohkojen toteuttaminen toisivat etuja myös rajat ylittävän toiminnan osalta;

36. toteaa, että SESAR-teknologia ja yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpano ovat kiinteästi toisiinsa kytkeytyviä toimia, joita on kehitettävä täyden hyödyn saamiseksi, ja kehottaa näin ollen alan toimijoita suhtautumaan vakavasti SESAR-hankkeen täytäntöönpanovaiheeseen;

37. huomauttaa, että valmistajat ovat jo kehittäneet tarvittavan teknologian ja että se on jo käytettävissä, minkä ansiosta SESARin täysimääräinen täytäntöönpano on saavutettavissa oleva tavoite;

38. toteaa, että SESAR-teknologioihin investoiminen on taloudellisesti kannattavampaa suuremmissa ja ruuhkaisemmissa keskuksissa kuin pienemmillä alueellisilla lentoasemilla tai kausittaisia reittejä palvelevilla lentoasemilla; toteaa kuitenkin, että SESAR-toimintojen laajempi käyttö julkisen rahoituksen tuella parantaisi koko verkoston suorituskykyä;

39. katsoo, että vastauksena Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) toivomiin normalisointipyrkimyksiin uuden teknologian maailmanlaajuinen yhteentoimivuus edellyttää maailmanlaajuisesti koordinoitua lähestymistapaa, ja kannustaa allekirjoittamaan tutkimuksen ja kehittämisen alalla tehtävää yhteistyötä koskevat pöytäkirjat;

40. katsoo, että jotta lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat ja muut toimijat voivat kehittää parhaiten strategisia kumppanuuksiaan ja saada kannustimia tavoitteidensa saavuttamiseen, suorituskykypilaria on edistettävä edelleen;

41. painottaa, että sotilaskäyttäjät ovat keskeisiä toimijoita yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan yhteydessä ja että ne on otettava mukaan kaikilla tasoilla ja hyvin varhaisessa vaiheessa; panee merkille toteutuneen edistymisen yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanossa ja kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan pyrkimyksiään koordinoinnin toteuttamiseksi sotilaspuolella; tunnustaa kansalliset erityispiirteet siviilien ja armeijan suhteissa, mutta kehottaa jäsenvaltioita keskittymään siviilien ja armeijan yhteistyön ja yhteentoimivuuden vahvistamiseen ja soveltamaan alan parhaita käytäntöjä;

42. katsoo, että on edistettävä naapurimaiden kanssa harjoitettavaa yhteistyötä, jotta yhtenäinen eurooppalainen ilmatila voidaan ulottaa myös unionin rajojen ulkopuolelle;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

43. pitää tarpeellisena Euroopan ilmatilan yhtenäistämistä teknologisia innovaatioita toteuttamalla ja lennonvarmistuspalveluiden tarjoamista koskevaa järjestelmää tehostamalla sekä korostaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen täytäntöönpanon tarvetta, jotta voidaan toteuttaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan myönteiset vaikutukset;

44. antaa tunnustusta niiden jäsenvaltioiden ja toimijoiden jatkuvalle tuelle, jotka edistävät yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön tulkinnan ja täytäntöönpanon yhtenäistämistä;

45. kannattaa kannustimiin ja sitoutumiseen perustuvia yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia, koska näin voidaan luoda kaikkia hyödyttävä tilanne, kunhan kumppanuudet suunnitellaan ja toteutetaan asianmukaisesti ja tehokkaasti;

46. katsoo, että yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano hyödyttää erinomaisella tavalla kaikkia toimijoita, loppukäyttäjän eli matkustajan maksettaviksi jäävien maksujen aleneminen mukaan luettuina;

47. katsoo, että tiivistä yhteistyötä olisi harjoitettava johdonmukaisesti ja vailla yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpanosta vastaavien elinten välisiä ristiriitoja;

48. kehottaa saattamaan SESAR-yhteisyrityksen tulevaa roolia koskevan säädösehdotuksen valmistelut valmiiksi hyvissä ajoin, jotta se voi jatkaa nykyroolissaan pitkälle tulevaisuuteen, sillä se on tärkeä tekijä yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan menestymisen varmistajana; korostaa tähänastisten toimien merkitystä sen tehokkuuden osoittamisessa;

49. kehottaa komissiota perustamaan pikaisesti hallinto-, kannustin- ja rahoitusmekanismit, mukaan lukien julkinen rahoitus, joilla voidaan varmistaa SESAR-teknologian oikea-aikainen ja tehokas täytäntöönpano yhteistyössä asianomaisten viranomaisten ja sidosryhmien kanssa ja kiinnittäen erityistä huomiota innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöön;

50. panee merkille, että vaikka sotilaallista ja siviili- ja sotilastoiminnan asiantuntemusta on edustettuna eri tasoilla eri sidosryhmäinstituutioissa, kuten yhtenäisen ilmatilan komiteassa, Eurocontrolissa ja SESAR-yhteisyrityksessä, tarvitaan edelleen koordinoitua ja kattavaa arviointia yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ja SESARin vaikutuksista sotilasilmailuun; toteaa, että Euroopan unionin sotilaskomitean (EUSK) on tarpeen osallistua prosessiin, jotta puolustusvoimien komentajat voidaan pitää asianmukaisesti ajan tasalla;

51. tiedostaa tässä yhteydessä Euroopan puolustusviraston (EDA) luontevan roolin puolustusyhteisön ja komission välisenä yhdyssiteenä sekä välittäjänä sotilaallisten sidosryhmien välillä; kannattaa EDA:n aseman vahvistamista poliittisen tietoisuuden lisäämisessä, verkostoitumisessa, SESARin käyttöönottovaiheessa avustamisessa ja jäsenvaltioiden tukemisessa taloudellisia ja operationaalisia riskejä koskevassa analyysissä; panee merkille, että EDA:lla on hyvät edellytykset ottaa osaa yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevien tulevien haasteiden ratkaisemiseen esimerkiksi laitteiden ja koulutuksen aloilla; on tyytyväinen jäsenvaltioiden päätökseen osallistaa Euroopan unionin sotilasesikunta (EUSE) EDA:n tukemiseen SESARin osalta; on tyytyväinen yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan / SESARin sotilaallisten toteutushankkeiden foorumin perustamiseen EDA:n avustuksella ja kannustaa toiminnan tehokasta jatkamista, sillä sen vahvana ansiona on kaikkien puolustusyhteisön eri toimijoiden saattaminen yhteisen pöydän ääreen; korostaa Nato-yhteistyön välttämättömyyttä ja suhtautuu myönteisesti edistymiseen asiassa;

*

* *

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Matkustajien oikeudet Euroopan unionissa

P7_TA(2012)0371

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 matkustajien oikeuksista Euroopan unionissa (2012/2067(INI))

(2014/C 68 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) kolmannen osan IV osaston, joka koskee henkilöiden vapaata liikkuvuutta,

— ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Eurooppalainen näkemys matkustajien eduksi: Tiedonanto matkustajien oikeuksista Euroopan unionissa" (COM(2011)0898),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon vammaisten oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman lentoyhtiöiden konkursseista ja matkustajille maksettavista korvauksista ([2]),

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman vammaisten liikkuvuudesta ja osallistamisesta sekä Euroopan vammaisstrategiasta 2010–2020 ([3]),

— ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman lentomatkustajien oikeuksien soveltamisesta ja toimivuudesta ([4]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan;

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0287/2012);

A. toteaa, että komission vuonna 2001 julkaiseman valkoisen kirjan tavoitteiden mukaisesti on luotu kattava paketti lento-, juna- ja laivamatkustajien sekä tieliikenteessä matkustavien oikeuksista Euroopan unionissa ja että se turvaa matkustajien vähimmäissuojan ja yhtenäistää samalla kuljetusyritysten kilpailuehtoja;

B. toteaa, että kaikki liikenteenharjoittajat eivät kuitenkaan vielä sovella eräitä näistä oikeuksista täysimääräisesti ja että kaikki kansalliset viranomaiset eivät seuraa oikeuksien toteutumista tai valvo niiden täytäntöönpanoa yhdenmukaisesti; katsoo, että jotkut nykyistä säännöksistä eivät kerro selkeästi matkustajien oikeuksista ja palveluntarjoajien velvollisuuksista, minkä vuoksi kyseisiä säännöksiä on tarkistettava; toteaa myös, että matkustajat eivät ole täysin tietoisia oikeuksistaan ja palvelujen laadusta ja että heillä on usein vaikeuksia oikeuksiensa vaatimisessa ja käyttämisessä;

C. toteaa tämän arvion käyneen toteen myös kyselytutkimuksessa, jonka esittelijä on tehnyt Euroopan parlamentin jäsenten ja virkamiesten keskuudessa;

([1]) EUVL C 229, 31.7.2012, s. 122.
([2]) EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 42.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0453.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0099.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

D. panee merkille, että komissio haluaa tuoreimmalla tiedonannollaan ja muilla viimeaikaisilla toimilla (lentomatkustajien oikeuksien parantaminen, asetus (EY) N:o 261/2004; valmismatkat, direktiivi 90/314/ETY) selkeyttää ja vahvistaa kuluttajien oikeuksia kaikkien liikennemuotojen osalta;

E. katsoo, että on vältettävä liiallisen byrokratian sälyttämistä maaseutualueiden pienemmille linja-autoyrityksille, jotka usein tarjoavat arvokasta yhteisöpalvelua syrjäisillä alueilla;

F. katsoo, että maaseudun linja-autopalveluissa on tärkeää löytää tasapaino matkustajien oikeuksien huomioon ottamisessa ja sen varmistamisessa, etteivät rasitteet ole niin suuria, että palvelut muuttuvat kannattamattomiksi;

G. toteaa, että SEUT-sopimuksen 169 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklassa taataan kuluttajansuojan korkea taso;

H. toteaa, että kuluttajahintojen avoimuuteen verkkokaupassa liittyy edelleen ongelmia;

Yleiset puitteet

1. kannattaa komission aikomusta tehostaa matkustajien oikeuksista annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja vahvistaa kyseisiä säännöksiä tarvittaessa; pitää käsiteltävänä olevaa komission tiedonantoa hyvänä yleiskatsauksena nykyisiin saavutuksiin;

2. painottaa, että matkustajilla on oikeuksien lisäksi myös velvollisuuksia, joita noudattamalla he edistävät oman ja muiden matkustajien matkan turvallista ja kitkatonta sujumista ennen matkaa, matkan aikana ja sen jälkeen;

3. katsoo, että yhteiset kriteerit (syrjimättömyys, yhtäläinen kohtelu, palvelujen saavutettavuus fyysisesti ja verkossa, esteettömyysperiaatetta soveltava suunnittelu, matkustussopimuksen täyttäminen, täsmällinen ja oikea-aikaisesti saatavilla oleva tieto ennen matkaa, matkan aikana ja sen jälkeen sekä välitön ja asianmukainen apu ongelmatilanteissa ja mahdolliset korvaukset) yhdessä komission tiedonannossa esitettyjen 10 erityisen oikeuden kanssa ovat sopusoinnussa kaikkea liikennettä koskevien tärkeimpien oikeuksien kanssa ja muodostavat vahvan perustan matkustajien oikeuksia koskevan oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen peruskirjan laatimiseksi;

4. katsoo, että jatkossakin ensisijaisia ovat turvallisuutta koskevat ennakkoehdot, mukaan lukien liikennevälineiden tekninen turvallisuus ja matkustajien fyysinen turvallisuus;

5. suosittaa, että komissio sisällyttäisi matkustajien oikeuksia koskevaan luetteloonsa oikeuden liikenteenharjoittajien tarjoaman palvelun vähimmäislaatuun ja että laatuvaatimukset määriteltäisiin selkeästi;

6. katsoo, että tulevissa matkustajan oikeuksia koskevissa komission aloitteissa olisi korjattava nykyisten hajanaisten säännösten puutteet ja luotava saumaton matkustusketju kaikille matkustajille kaikissa liikennemuodoissa; katsoo, että matkustajien oikeuksista lento-, rautatie-, vesi- ja tieliikenteessä annettujen EU-säännösten uudelleenarvioinneissa olisi ensisijaisesti lähennettävä mainittujen neljän alan säännöksiä ja muutettava niitä asian vaatimalla tavalla;

7. kehottaa komissiota tarkastelemaan säännöksiä uudelleen ja valvomaan huolellisesti niiden täytäntöönpanoa, jotta voidaan välttää matkustajien oikeuksiin ja palveluntarjoajien velvollisuuksiin liittyvät tulkinnanvaraisuudet ja väärinymmärrykset;

8. katsoo, että varsinkaan viivästysten ja peruutusten määritelmät eivät saisi luoda vääristymiä eri liikennemuodoissa sovellettavien oikeuksien välille;

9. on tietoinen, että liikenteen eri osa-alueilla on rakenteellisia eroja ja että se on otettava huomioon kaikki matkustajien oikeudet ja kaikki liikennemuodot kattavassa asetuksessa; toteaa, että tällaista asetusta ei voida laatia nyt, sillä vesi- ja linja-autoliikenteen matkustajien oikeuksista annetut asetukset eivät ole vielä tulleet voimaan, mutta se on asetettava keskipitkän aikavälin tavoitteeksi; katsoo kuitenkin, että tarvitaan kokonaisvaltainen lähestymistapa, jotta kaikki matkustajien oikeudet, muun muassa oikeus korvaukseen, takaisinmaksuun ja tiedonsaantiin, saadaan koottua yhteiseen lainsäädäntökehykseen, jolla luodaan edellytykset eri liikennemuotojen reilulle kilpailulle;

10. kehottaa komissiota laatimaan tässä vaiheessa sellaisia suuntaviivoja oikeuksien soveltamisesta ja toteuttamisesta liikenteen kaikilla osa-alueilla, joilla ei pyritä yhdenmukaistamaan säädöksiä eikä myöskään vesitetä matkustajien oikeuksia, mutta joissa tiedostetaan kunkin liikennemuodon erilaiset vaatimukset ja yhteiset näkökohdat;

11. suosittaa, että komissio laatii matkustajalainsäädäntöä koskevan yhteisen viitekehyksen, johon sisältyisi kaikkia liikennemuotoja koskevan matkustajalainsäädännön periaatteet, määritelmät ja mallisäännökset, jotta se voisi toimia perustana matkustajalainsäädännön yhtenäistämisen jatkamiselle; katsoo, että matkustajalainsäädäntöä koskevassa viitekehyksessä olisi näin seurattava Euroopan sopimuslainsäädäntöä koskevan viitekehyksen esimerkkiä;

12. katsoo, että matkustajien oikeudet ja matkustajapalvelut on mukautettava matkustustavoissa tapahtuneisiin muutoksiin, ja kiinnittää erityistä huomiota uusiin haasteisiin, joita intermodaalinen matkustus ja siihen liittyvät tieto- ja varausjärjestelmät aiheuttavat niin matkustajille kuin matkanjärjestäjille; tähdentää, että matkustajien oikeuksia ja liikenteenharjoittajien velvollisuuksia muun muassa valmismatkojen alalla ([1]) on mukautettava nykytilanteeseen ja kehottaa komissiota esittämään pikaisesti muutetun ehdotuksen, jotta voidaan korjata nykyiset puutteet, joita on ilmennyt säännösten soveltamisalan, valmismatkojen verkkomyynnin ja oikeuksia loukkaavien sopimusehtojen suhteen;

13. pitää tärkeänä, että EU pyrkii sisällyttämään matkustajien oikeuksien suojelun kaikkia liikennemuotoja koskeviin kahdenvälisiin ja kansainvälisiin sopimuksiin matkustajien suojan parantamiseksi myös unionin rajojen ulkopuolella;

Tiedottaminen

14. on tyytyväinen komission päätökseen matkustajien oikeuksia koskevan tiedotuskampanjan jatkamisesta vuoteen 2014 saakka; suosittaa ottamaan mukaan kampanjaan kansalliset kuluttajansuojaviranomaiset ja matkatoimistot, sillä ne voivat myötävaikuttaa suuresti matkustajien oikeuksista valistamiseen (esimerkiksi tuottamalla tiedotusmateriaalia matkatoimistoille ja internetiin); katsoo, että matkustajien tiedonsaannin helpottamiseksi tärkeimmät tiedot matkustajien oikeuksista ja mahdollisesti toiminnanharjoittajien laadun arviointitiedot olisi voitava saada samasta lähteestä; pyytää viranomaisia, kansallisia kuluttajansuojajärjestöjä ja kaikkia matkustajien etujärjestöjä käynnistämään vastaavia kampanjoita;

15. kehottaa laatimaan ytimekkään luettelon kaikille liikennemuodoille yhteisistä matkustajien oikeuksista kaikilla unionin virallisilla kielillä ja levittämään luetteloa laajalti;

16. korostaa, että matka on palveluntarjoajan ja kuluttajan välinen sopimus, jossa voi olla muodoltaan erilaisia seikkoja, ja että kuluttajan olisi voitava tietää kaikki kyseisen sopimuksen yksityiskohdat sopimusta laadittaessa ja kaikkien osapuolten olisi saatava tieto mahdollisista muutoksista hyvissä ajoin; katsoo, että sopimuksessa olisi oltava kaikki tarvittavat tiedot matkasta ja matkustajan oikeuksista ongelmatilanteissa;

17. kehottaa liikenteenharjoittajia ja muita alan palveluntarjoajia tehostamaan kuluttajille suunnattua tiedotusta erityisesti rajat ylittävässä matkustuksessa; katsoo, että tiedotuksen on oltava helposti ymmärrettävää, täsmällistä, täydellistä, kaikkien helposti saatavilla ja saatavilla eri esitysmuodoissa sekä kansallisilla kielillä että englanniksi ja että siihen on sisällytettävä yksityiskohtaista tietoa asiaan kuuluvista verkkosivustoista ja älypuhelinsovelluksista sekä postiosoitteet valituksia ja valituslomakkeita varten;

([1]) Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/314/ETY (EUVL L 158, 23.6.1990, s. 59).

Tiistai 23. lokakuuta 2012

18. vaatii lisäksi, että matkustajille on ilmoitettava heidän oikeuksistaan yhtä lailla kuin heille ilmoitetaan heidän velvollisuuksistaan;

19. korostaa, että matkustajien ja muiden relevanttien sidosryhmien (liikenteenharjoittajat, infrastruktuurihallinto, vammaisten henkilöiden saattajat) oikeudet ja velvollisuudet on esitettävä ja kaikki matkatiedot ennen matkaa (myös verkkosivustot), varausjärjestelmät, reaaliaikaiset matkatiedot ja verkkopalvelut on asetettava matkustajien saataville myös vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden käyttöön sopivilla välineillä;

20. kehottaa liikenteenharjoittajia antamaan matkalipuissa tietoa matkustajien oikeuksista ja ennen kaikkea ilmoittamaan apua antavien tahojen yhteystiedot;

21. korostaa, että kun matkustetaan yhdellä lipulla määränpäähän saakka, matkustajien olisi saatava selkeää tietoa liikenteenharjoittajien vastuusta matkatavaroille matkan aikana aiheutuneista vahingoista, erilaisista sallituista matkatavaramääristä, viivästymiskorvauksista ja eri lentoyhtiöiden välillä sovellettavista säännöistä sekä uudelleenreitityksestä, myös intermodaalisesta uudelleenreitityksestä, jos matka keskeytyy tai jatkoyhteydet menetetään;

22. pitää myönteisenä komission tarjoamaa uutta älypuhelinsovellusta, josta saa tietoa matkustajien oikeuksista monella kielellä ja vammaisille matkustajille soveltuvassa muodossa; kehottaa jäsenvaltioita ja liikenteenharjoittajia jouduttamaan uuden teknologian (muun muassa tekstiviestit ja sosiaalinen media, videoperustaiset viittomakielipalvelut ja tekstiperustaiset palvelut, joilla varmistetaan kuulovammaisten, huonokuuloisten ja puhevammaisen käyttäjien osallistaminen) ja sen käytön kehitystä; kehottaa viranomaisia, kuluttajansuojajärjestöjä ja kaikkien matkustajien etuja valvovia organisaatioita käynnistämään vastaavia aloitteita; pyytää komissiota ottamaan aina huomioon, että ikääntyneillä matkustajilla ei välttämättä ole käytössä nykytekniikkaa; katsoo, että olisi harkittava ilmaisen internetin käyttöönottoa lentoasemilla, rautatieasemilla ja muissa keskeisissä liikenteen solmukohdissa, jotta palvelujen käyttäminen tehostuisi;

23. vaatii komissiota edistämään uuden tekniikan käyttöä kaikissa liikennemuodoissa ja sen soveltamista maihinnousukortteihin, joiden säilytys, voimassaolo ja tarkastus sähköisillä laitteilla nopeuttaisi liikennevälineeseen nousua ja tekisi matkustamisesta ympäristön kannalta kestävämpää;

24. suosittaa, että perustetaan lähtö- ja saapumispaikkoihin (lentoasemat, rautatieasemat, linja-autoasemat ja satamat) riittävin henkilöresurssein varustettuja näkyville paikoille sijoitettuja infopisteitä/opastuspalveluja, joissa voi asioida fyysisesti tai verkon välityksellä ja joiden henkilöstö on riittävästi koulutettua vastaamaan liikuntarajoitteisten tarpeisiin, jotta matkustajille voidaan antaa tarvittavaa apua matkan keskeytyessä yksittäisissä tai suurissa ongelmatilanteissa kiinnittäen erityistä huomiota lasten kanssa matkustaviin ja liikuntarajoitteisiin henkilöihin; suosittaa, että paikalla olisi oltava asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä, joka kykenee tekemään nopeasti päätöksiä uudelleenreitityksestä tai uudesta varauksesta, auttamaan kadonneiden, viivästyneiden tai vahingoittuneiden matkatavaroiden kanssa ja käsittelemään korvaus- tai takaisinmaksuvaateita; katsoo, että pienillä ja miehittämättömillä rautatie- ja linja-autoasemilla olisi oltava käytettävissä vaihtoehtoisia ratkaisuja, kuten palvelupuhelinnumero tai verkkosivusto;

25. katsoo, että kaikkien liikenteenharjoittajien on perustettava helposti tavoitettava ja toimiva puhelinpalvelu kaikkia matkan varanneita matkustajia varten; katsoo, että palvelussa on annettava tietoa ja vaihtoehtoisia ehdotuksia matkan keskeydyttyä ja että lento-, laiva- ja rautatieliikenteen tapauksessa puhelun hinta ei saa missään olosuhteissa olla paikallispuhelun hintaa korkeampi;

26. katsoo, että matkustajia olisi lipunostovaiheessa informoitava asianmukaisesti ylivarauksesta;

27. kehottaa komissiota päivittämään kaikki tietolähteet (komission verkkosivusto, asiakirjat, esitteet), jotka sisältävät tietoa matkustajien oikeuksista eri liikennemuodoissa, ja ottamaan huomioon tuoreimmat oikeuden päätökset ja erityisesti Euroopan unionin tuomioistuimen antamat tuomiot;

Avoimuus

28. kehottaa komissiota ulottamaan rautatieyhtiöille jo kuuluvan velvollisuuden raportoida palvelunormeista koskemaan myös muita liikenteen osa-alueita niiden erityispiirteet huomioon ottaen; katsoo, että vertailutietojen julkistaminen voi auttaa kuluttajia valintojen tekemisessä ja yrityksiä mainonnan suunnittelussa;

29. kehottaa komissiota velvoittamaan jäsenvaltiot keräämään tilastotietoja matkustajien oikeuksien loukkauksista ja valitusten käsittelystä, viivästysten lukumäärästä ja kestosta sekä kadonneista, viivästyneistä tai vahingoittuneista matkatavaroista; kehottaa komissiota analysoimaan jäsenvaltioiden toimittamia tilastotietoja, julkaisemaan analyysin tulokset ja perustamaan tietokannan tiedonvaihtoa varten; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet yhdessä jäsenvaltioiden ja kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten kanssa;

30. katsoo, että monien liikenteenharjoittajien verkkosivustot ovat yhä varsin epäselviä ja saattavat johtaa kuluttajia harhaan lippuvarauksissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että nykyiset säännökset hintojen avoimuudesta ja sopimattomista kaupallisista menettelyistä pannaan tehokkaasti täytäntöön direktiivien 2011/83/EU ja 2005/29/EY hengessä, ja tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön seuraamusjärjestelmä, jota sovellettaisiin siinä tapauksessa, että on rikottu unionin säännöksiä hintojen avoimuudesta;

31. kehottaa komissiota varmistamaan, että varsinkin asetuksen (EY) N:o 80/2009 kattamissa tietokonepohjaisissa varausjärjestelmissä pakolliset toimintakustannukset sisältyvät hintoihin ja että aidosti valinnaiset palvelut ilmoitetaan ja ovat varattavissa kaiken tarvittavan tiedon ja lisäpalveluhinnaston perusteella (esimerkiksi luottokorttilisämaksut tai matkatavaran käsittelymaksut), jotta lisäkustannuksia ei lisätä hintaan juuri ennen lipun ostoa ja jotta matkustajat voivat tehdä selvän eron hintoihin sisältyvien pakollisten toimintakustannusten ja varattavissa olevien lisäpalvelujen välillä;

32. kehottaa komissiota varmistamaan, että verkkosivustoja valvotaan tarkemmin, ja ilmoittamaan kansallisille täytäntöönpanoviranomaisille nykyisten säännösten rikkomisesta, jotta niitä voidaan vahvistaa;

33. kehottaa komissiota yhdessä kansallisten viranomaisten kanssa harkitsemaan, tarvitaanko yhdenmukainen, intermodaalinen näkemys matkustajien kuljetuspalvelun sisällöstä ja perushintaan sisällytettävistä hinnan osatekijöistä kaikissa liikennemuodoissa;

34. katsoo, että perushintaan kuuluviin ydinpalveluihin olisi sisällytettävä vähintään kaikki matkustajien kuljettamiseen tarvittavat välttämättömät toimintakustannukset (myös liikenteenharjoittajan oikeudellisiin velvoitteisiin liittyvät kustannukset, esimerkiksi turvallisuuteen, turvatoimiin ja matkustajien oikeuksiin liittyvät) ja kaikki matkustajan kannalta matkaan liittyvät olennaiset näkökohdat (kuten lippujen ja maihinnousukorttien kirjoittaminen sekä matkatavaroiden vähimmäismäärän ja henkilökohtaisen omaisuuden kuljettaminen) sekä kaikki maksamiseen liittyvät kustannukset (kuten luottokortin käytöstä perittävät maksut);

35. kehottaa komissiota puuttumaan lentoyhtiöiden kohtuuttomien sopimusehtojen leviämiseen, kuten kohtuuttomaan vaatimukseen siitä, että matkustajan on käytettävä meno-paluulipun menolippu voidakseen käyttää paluulippua ja että kaikki matkan liput on käytettävä tietyssä järjestyksessä;

36. kehottaa komissiota varmistamaan, että liput ja avoimet hinnat ovat syrjimättömästi kaikkien saatavilla riippumatta kuluttajan asuinpaikasta tai kansallisuudesta tai matkatoimiston sijaintipaikasta ja että matkustajien asuinvaltioon perustuvaa hintasyrjintää tutkitaan perusteellisemmin ja että jos syrjintää esiintyy, se estetään;

37. kehottaa komissiota ottamaan kantaa tietokonepohjaisista varausjärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 80/2009 soveltamisalan ulkopuolisten jakelukanavien avoimuuteen ja tasapuolisuuteen;

38. kehottaa jälleen kerran komissiota ehdottamaan toimia käsimatkatavaroita koskevien yhteisten normien käyttöön ottamiseksi, jotta matkustajia voitaisiin suojella liiallisilta rajoituksilta ja jotta matkustajat voisivat viedä koneeseen kohtuullisen määrän käsimatkatavaraa sekä lentoasemien liikkeissä tekemiään ostoksia;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

39. vaatii komissiota nopeuttamaan valmismatkadirektiivin 90/314/ETY tarkistamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen laatimista, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajat ja alan yritykset voivat tukeutua oikeudelliseen kehykseen sekä normaali- että poikkeustilanteissa; katsoo, että komission olisi tämän tarkistamisen yhteydessä tarkasteltava mahdollisuutta soveltaa kaikkiin matkailupalveluja tarjoaviin osapuoliin samaa lainsäädäntöä, koska kuluttajille tarjottavien palvelujen laadun ja reilun kilpailun olisi oltava ensisijaisia tekijöitä tässä yhteydessä;

40. odottaa komission tutkivan valmismatkadirektiiviä tarkistettaessa, miten sähköinen kaupankäynti ja digitaaliset markkinat vaikuttavat kuluttajakäyttäytymiseen Euroopan matkailualalla; katsoo, että komission olisi tehostettava pyrkimyksiään parantaa matkailijoille annettavien tietojen laatua ja sisältöä ja että tietojen olisi oltava luotettavia ja kuluttajien helposti saatavissa;

Soveltaminen ja täytäntöönpano

41. panee merkille, että matkustajia koskevien unionin säännösten soveltaminen ja täytäntöönpano ei ole vielä yhtenäistä kaikissa liikennemuodoissa ja kaikkialla unionissa, mikä haittaa sisämarkkinoiden vapaata liikkuvuutta, koska se heikentää matkustavien kansalaisten luottamusta ja haittaa liikenteenharjoittajien reilua kilpailua;

42. vaatii komissiota antamaan selkeät säännöt kansallisten täytäntöönpanoelinten perustamisesta, jotta matkustajilla olisi entistä avoimemmat ja paremmat mahdollisuudet hyödyntää näiden instituutioiden palveluksia;

43. katsoo, että eri liikennemuotojen kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten yhdistäminen on tarpeen matkustajien oikeuksien yhdenmukaisen toteutumisen varmistamiseksi;

44. kehottaa komissiota varmistamaan, että kansalliset täytäntöönpanoviranomaiset tehostavat yhteistyötään, soveltavat yhtenäisiä toimintatapoja ja vaihtavat tiiviisti tietoja sekä kansallisella että unionin tasolla verkottumisen ja täytäntöönpanon toteuttamiseksi; kehottaa komissiota käyttämään valtaansa ja soveltamaan tarvittaessa myös rikkomismenettelyä sen varmistamiseksi, että unionin asiaa koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan yhdenmukaisesti;

45. muistuttaa, että kun kaikki kansalliset täytäntöönpanoviranomaiset soveltavat yhdenmukaisia menettelyjä, varmistetaan matkustajille yhtäläiset oikeudet kaikissa jäsenvaltioissa;

46. kehottaa jäsenvaltioita kohdentamaan riittävästi varoja täytäntöönpanon valvontaan ja yhteistyöhön muiden jäsenvaltioiden kansallisten täytäntöönpanoelinten kanssa; korostaa yhdenmukaisten, tehokkaiden, varoittavien ja oikeasuhteisten seuraamusten merkitystä, jos halutaan luoda kaikille toimijoille tasapuoliset toimintaedellytykset ja tehokkaita kannustimia matkustajien oikeuksista annettujen säännösten noudattamiseksi;

47. kehottaa komissiota käyttämään vaikutusvaltaansa keskitetyn sähköisen muutoksenhakupalvelun ("clearing house") perustamiseksi kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten yhteiseksi rakenteeksi valitusten käsittelyyn; katsoo, että muutoksenhakupalvelun olisi annettava matkustajille neuvontaa valituksen jättötilanteessa ja ohjattava heidät aikaa ja kustannuksia säästäen kääntymään toimivaltaisten kansallisten täytäntöönpanoelinten puoleen; suosittaa perustamaan muutoksenhakupalvelun tiedotus- ja neuvontatarkoituksiin sähköpostiosoitteen ja kaikkialla unionissa toimivan ilmaisen palvelupuhelimen;

48. kehottaa komissiota edistämään ohjeiden laatimista valitusten ratkaisemiseksi yksinkertaisin keinoin;

49. kehottaa komissiota laatimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja sidosryhmiä kuullen vakiomuotoisen, kaikkialla unionissa käytettävän ja kaikille unionin virallisille kielille käännetyn, kaikki liikennemuodot kattavan valituslomakkeen, jonka olisi oltava kaikkien matkustajien, myös näkövammaisten, saatavilla eri muodoissa kaikilla asemilla ja verkossa jo matkaa varattaessa; kehottaa komissiota ehdottamaan kaikkia liikennemuotoja koskevaa enimmäisaikaa, jota sekä valituksia jättävien matkustajien että valituksia käsittelevien liikenteenharjoittajien ja kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten olisi noudatettava;

50. pyytää komissiota varmistamaan, että kaikilla matkustajilla on mahdollisuus ottaa kaikissa varausmenettelyissä käytettävillä viestintämenetelmillä ilman lisämaksua yhteyttä matkanjärjestäjään etenkin tiedonsaanti- tai valitustarkoituksissa;

51. katsoo, että liikenteenharjoittajien asiakaspalvelun, kuten matkustajien tiedotuspalvelujen ja valitusten käsittelypalvelujen, yhteystiedot olisi ilmoitettava selkeästi matkalipussa, samoin kuin kaikki matkustuspalvelun muut oleelliset tiedot, kuten matkan hinta ja matkaehdot;

52. kannustaa komissiota selvittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kansallisten muutoksenhakuelinten rakenteelliset ja menettelyihin liittyvät puutteet ja korjaamaan ne sekä huolehtimaan siitä, että säädökset pannaan täytäntöön vaihtoehtoista riitojenratkaisua koskevien unionin toimien mukaisesti ja että käytettävissä on kollektiivisia muutoksenhakukeinoja, jotta voidaan varmistaa matkustajien mahdollisuus käyttää oikeuttaan kohtuuhintaiseen, nopeaan ja kaikkien saatavilla olevaan Euroopan laajuiseen järjestelmään; katsoo kuitenkin, että kiistan osapuolten on edelleen voitava turvautua myös tuomioistuinmenettelyyn; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan ja kehittämään yhdessä komission kanssa hyvin säänneltyjä sovitteluvälineitä, joilla käsitellään matkustajien ja kaikkien matkustusmuotojen palveluntarjoajien välisiä kiistoja täytäntöönpanoviranomaisten ja muiden riippumattomien elinten johdolla;

53. pitää myönteisenä erityisesti lentoliikenteen ydinpalvelujen mobiilisovellusten lisääntynyttä käyttöä etenkin lippujen ostamisessa ja lähtöselvityksen tekemisessä ja kehottaa alaa nopeuttamaan vastaavien välineiden kehittämistä valitusten käsittelyyn ja kadonneiden matkatavaroiden hallinnoimiseen;

Vastuukysymykset

54. korostaa, että kaikki relevantit ilmaukset ja erityisesti ilmaus "poikkeukselliset olosuhteet" on määriteltävä yksiselitteisesti ja selkeästi kaikkien liikennemuotojen osalta, jotta liikenteenharjoittajat voivat soveltaa sääntöjä yhdenmukaisesti ja jotta matkustajat saavat tehokkaan välineen oikeuksiensa puolustamiseen ja jotta voidaan vähentää kansallisessa täytäntöönpanossa esiintyviä eroavaisuuksia ja pienentää korvaussäännöksiin liittyvää oikeudellista tulkinnanvaraa; kehottaa komissiota laatimaan tarvittavat säädösehdotukset, ottamaan liikennealan sidosryhmät mukaan laadintaan sekä ottamaan huomioon unionin tuomioistuimen relevantit tuomiot; korostaa, että määritelmässä on otettava huomioon liikennemuotojen väliset erot; katsoo, että teknisiä ongelmia ei pitäisi pitää poikkeuksellisina olosuhteina ja että ne kuuluvat lentoyhtiön vastuualueeseen; korostaa, että liikenteenharjoittajia ei pitäisi asettaa vastuuseen ongelmista, joita ne eivät ole aiheuttaneet, jos ne tekivät kaiken kohtuudella odotettavan ongelmien estämiseksi;

55. katsoo, että kuluttajansuojan nykytaso lentoyhtiön konkurssin tai maksukyvyttömyyden vuoksi ei ole riittävä ja että valinnaiset lisävakuutukset eivät voi korvata lakisääteisiä oikeuksia; kehottaa komissiota esittämään säädösehdotuksen, johon sisältyy asianmukaisia toimia matkustajien suojaksi lentoyhtiön maksukyvyttömyyden tai konkurssin varalta tai lentotoimintaluvan peruuttamistapauksissa ja joka kattaa esimerkiksi pulaan joutuneiden matkustajien kotiinkuljetuksen lentoyhtiön toiminnan loppuessa, pakollisen lentoyhtiövakuutuksen tai takuurahaston perustamisen; palauttaa mieliin 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman lentoyhtiöiden konkursseista ja matkustajille maksettavista korvauksista, kehottaa komissiota pyrkimään kansainväliseen sopimukseen, jolla kyseiset toimet ulotettaisiin koskemaan myös kolmansien maiden lentoyhtiöitä;

56. muistuttaa jäsenvaltiota, että asetuksen (EY) N:o 1008/2008 mukaisesti niillä on velvollisuus arvioida säännöllisesti lentoyhtiöiden taloudellista tilannetta ja ryhtyä toimiin, joihin sisältyy tarvittaessa myös lentoyhtiön toimiluvan peruuttaminen, jos yhtiö ei täytä säädettyjä ehtoja; kehottaa komissiota varmistamaan, että kansalliset viranomaiset noudattavat näitä velvollisuuksia;

57. vaatii komissiota ehdottamaan eri liikennemuotojen palveluntarjoajille velvollisuutta antaa lopullinen takuu, joka kattaa palveluntarjoajien vastuut maksukyvyttömyyden, konkurssin tai toimiluvan peruuttamisen tapauksessa;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

58. pitää myönteisenä komission aikomusta tarkistaa asetusta (EY) N:o 261/2004; pyytää komissiota arvioimaan Sturgeon-tuomion vaikutuksia osana lainsäädäntöehdotuksen vaikutusten arviointia ([1]);

59. kehottaa komissiota selvittämään vastuukysymykset, jotka koskevat matkatavaravahinkoja ja erityisesti liikkumisen apuvälineille tai muille apuvälineille koituneita vahinkoja, sillä tällaisten apuvälineiden uudelleenhankinta-arvo ylittää usein kansainvälisen oikeuden mukaisen enimmäiskorvauksen määrän; vaatii, että kaikki lentoyhtiöiden tai palveluntarjoajien henkilöstön liikuntarajoitteisten tai vammaisten henkilöiden apuvälineille aiheuttamat vahingot korvataan täysimääräisesti, sillä kyseiset välineet ovat tärkeitä heidän integriteetilleen, ihmisarvolleen ja riippumattomuudelle ei niitä siksi saa rinnastaa matkatavaroihin;

60. kehottaa jäsenvaltioita selventämään kansallisten täytäntöönpanoelintensä toimivaltuudet laiva- ja lentoliikenteessä vahingoittuneita matkatavaroita koskevien valitusten käsittelyssä;

61. katsoo, että lentoyhtiöiden on maksettava ensi tilassa matkatavaroiden katoamis-, viivästymis- tai vahingoittumistapauksissa korvauksia matkustajille, joiden kanssa ne ovat tehneet sopimuksen, mutta että lentoyhtiöillä on oltava oikeus hakea myöhemmin lentoasemilta tai palveluntarjoajilta korvauksia vahingoista, joista ne eivät välttämättä ole itse vastuussa;

Vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt

62. kehottaa liikenteenharjoittajia huolehtimaan erityisen hyvin matkustajien turvallisuudesta, mukaan lukien liikennevälineiden tekninen turvallisuus ja matkustajien fyysinen turvallisuus, ja kouluttamaan henkilöstönsä asianmukaisesti hätätilanteiden varalta, mukaan lukien liikuntarajoitteisista ja vammaisista henkilöistä huolehtiminen; korostaa, että kyseinen koulutus on toteutettava yhteistyössä liikuntarajoitteisten ja vammaisten henkilöiden etujärjestöjen kanssa;

63. kehottaa komissiota yhteistyössä liikenteenharjoittajien kanssa tarkistamaan vammaisten ja liikkumisrajoitteisten henkilöiden turvallisuusnormit, jotta liikenteen eri aloille, lähinnä lentoliikenteeseen, saataisiin yhteinen standardi ([2]);

64. kehottaa liikenteenharjoittajia laatimaan yhdessä liikennealan, palveluntarjoajien ja vammaisjärjestöjen edustajien kanssa helposti ymmärrettäviä vakiomuotoisia ilmoitusmenettelyjä ja luomaan tarvittaessa koordinoituja ilmoitusjärjestelmiä, joilla voidaan helpottaa vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden matkustusta ja erityisesti intermodaalista matkustusta ja tehdä siitä esteetöntä sekä mahdollistaa etukäteisilmoitukset tarvittavista maksuttomista apupalveluista, jotta liikenteenharjoittajat voivat varautua erityistarpeisiin ja täyttää näin avunantovelvollisuutensa;

65. katsoo, että on luotava vähimmäisstandardit vammaisten ja liikkumisrajoitteisten henkilöiden auttamiselle kaikissa liikennemuodoissa, jotta kaikkialla Euroopan unionissa toimittaisiin asiassa yhdenmukaisesti;

66. kehottaa komissiota laatimaan kaikille liikennemuodoille yhtenäiset vähimmäisvaatimukset pitkien viivästysten aikana tapahtuvasta huolenpidosta liikenneasemalla tai ajoneuvossa, junassa, laivassa tai lentokoneessa; katsoo, että vammaisille henkilöille on järjestettävä majoitus tai vaihtoehtoinen kuljetus ja annettava riittävä apu;

67. toteaa, että esteiden poistamisella on suora vaikutus ikääntyneiden terveyteen ja sosiaaliseen elämään, sillä heidän matkustusmahdollisuuksiaan haittaavat usein liikkumista, aistimista tai henkistä suorituskykyä rajoittavat tekijät, jotka estävät heitä osallistumasta aktiivisesti yhteiskunnalliseen elämään;

([1]) Sturgeon-tuomiossa korvauksista tehtiin pakollisia yli kolme tuntia kestäneiden viivytysten yhteydessä; Tällä on ollut huomattavia taloudellisia seurauksia lentoyhtiöille ja matkustajille (peruutukset, lentoreittien harventaminen jne.). Tuomion vaikutuksia olisi siksi arvioitava kriittisesti.

([2]) Viimeaikaisten kokemusten mukaan eri lentoyhtiöillä on hyvin erilaisia ja perustelemattomia sääntöjä esimerkiksi siitä, kuinka monta kuulovammaista koneessa saa olla. Asiasta on esitetty komissiolle kirjallinen kysymys E-005530/12.

68. kehottaa komissiota laatimaan liikenneinfrastruktuurin ja -palvelujen esteettömyyttä koskevat yleiset vaatimukset, mukaan lukien lipunkirjoitusta, tosiaikaista matkustustietoa ja verkkopalveluja koskevat näkökohdat, jotta voidaan varmistaa vammaisten henkilöiden yhtäläiset ja esteettömät mahdollisuudet käyttää liikennealan tuotteita ja palveluja;

69. korostaa, että tarvitaan liikenneinfrastruktuuri, jossa vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat esteettömästi, syrjimättömästi ja helposti (esim. pistekirjoitus, selkokieliteksti) käyttää kaikkia liikennevälineitä ja -palveluja, jotka on suunniteltu esteettömyysperiaatetta noudattaen, mukaan lukien siirtyminen liikennemuodosta toiseen ja matkan kaikki vaiheet lipun ostohetkestä laiturille pääsyyn, ajoneuvoon nousemiseen ja tarvittaessa valituksen tekemiseen;

70. katsoo, että vaikka aputoimien laadussa on tapahtunut parannusta, erityisesti liikennevälineisiin (lentokoneet, junat, linja-autot jne.) pääsyssä edelleen monia rakenteellisia esteitä, jotka estävät liikuntarajoitteisia henkilöitä käyttämästä palveluja täysimääräisesti; katsoo, että liikenteenharjoittajien on tarjottava vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille laadukkaampia apupalveluja ja koulutettava henkilöstönsä ottamaan tämän matkustajaryhmän tarpeet paremmin huomioon ja täyttämään ne; korostaa, että kyseinen koulutus on toteutettava yhteistyössä liikuntarajoitteisten ja vammaisten henkilöiden etujärjestöjen kanssa;

71. vaatii liikenteenharjoittajia ottamaan huomioon vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden tilanteen, kun kehitetään uusia palveluja ja etenkin uusia maksutapoja, kuten älypuhelimet ja älykortit;

72. haluaa poistaa eräiden liikenteenharjoittajien loukkaavat ja/tai syrjivät käytännöt liikuntarajoitteisten henkilöiden saattamisessa; korostaa, ettei lentoyhtiö voi vaatia, että tällaisilla henkilöillä on aina oltava mukanaan saattaja; panee merkille Bobignyn tuomioistuimen 13. tammikuuta 2012 antaman tuomion asiassa, jossa liikenteenharjoittaja oli turvallisuussyistä kieltäytynyt kuljettamasta ilman saattajaa matkustavaa vammaista henkilöä;

73. katsoo, että jos vammainen henkilö tarvitsee matkallaan saattajaa, saattajan olisi voitava matkustaa ilmaiseksi, koska matkustaja ei voisi matkustaa ilman saattajaa;

74. korostaa, että oikeus käyttää liikkumisen välineitä sekä oikeus käyttää virallista opas- tai avustuskoiraa olisi turvattava kaikissa olosuhteissa;

75. katsoo, että jos matka keskeytyy, tiedot viivästyksistä tai peruutuksista, hotellimajoituksesta, vaihtoehtoisista kuljetusjärjestelyistä, takaisinmaksuehdoista ja jatkoyhteyksistä tai uudelleenreitityksestä on ilmoitettava vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille soveltuvassa muodossa;

76. vaatii kaikille yli miljoona matkustajaa vuodessa käsitteleville EU-alueen lentoasemille erityistiloja vaikeavammaisten matkustajien pukuhuone- ja wc-tiloiksi, joita matkustajat voivat käyttää maksutta;

Intermodaalisuus

77. toteaa, että joulukuussa 2012 voimaan tulevan vesiliikenneasetuksen ([1]) ja maaliskuussa 2013 voimaan tulevan linja-autoliikenneasetuksen ([2]) myötä EU luo maailman ensimmäisen, kaikki liikennemuodot kattavan matkustajien oikeuksien alueen; toteaa lisäksi, että asiaa koskeva unionin lainsäädäntö on nyt pantava täysimääräisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa samansuuntaisesti ja yhteensovitetusti, jotta voidaan varmistaa, että unionin matkustajaliikennepolitiikassa siirrytään strategisesti puhtaasti modaalisesta intermodaaliseen malliin;

([1]) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1.
([2]) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

78. kehottaa komissiota luomaan yhdessä matkustajien etujärjestöjen, liikenteenharjoittajien ja liikennealan sidosryhmien edustajien kanssa uusia viestintämalleja, jotta voidaan edistää intermodaalisuuden periaatetta käytännössä;

79. kehottaa jäsenvaltioita pidättymään mahdollisimman pitkälti poikkeuslupien käytöstä rautatie- ja linja-autoliikenteestä annetun asetuksen soveltamisessa, jotta voidaan helpottaa intermodaalista matkustusta matkustajien oikeuksien osalta;

80. korostaa, että intermodaalisuutta olisi helpotettava mahdollistamalla polkupyörien, pyörätuolien ja lastenvaunujen kuljettaminen kaikissa liikennevälineissä, myös rajat ylittävissä ja pitkän matkan yhteyksissä sekä suurnopeusjunissa;

81. kehottaa komissiota luomaan ryhmän intermodaalisuuden sidosryhmille tarjoamaan neuvontapalveluja sääntelyn soveltamisessa esiin nouseviin kysymyksiin;

82. kehottaa liikennealaa luomaan selkeän ja kaikille sopivaan tietotekniikkaan perustuvan järjestelmän suorien lippujen (yksi matkustussopimus kattaa useita osuuksia samassa liikennemuodossa) ja yhdistelmälippujen (kuljetussopimus tehdään intermodaaliseen matkustusketjuun) tarjoamiseksi älykortteja painottaen; viittaa tässä yhteydessä rautatieliikenneasetukseen, jonka mukaisesti tietokonepohjaiset matkatieto- ja matkavarausjärjestelmät on mukautettava yhteisiin vaatimuksiin, jotta voidaan tarjota EU:n laajuisesti tarkkoja matkatietoja ja lipunmyyntipalveluja;

83. kehottaa painokkaasti komissiota jatkamaan ponnistelujaan eurooppalaisen multimodaalisen reittisuunnittelusovelluksen kehittämiseksi, koska sellainen on tärkeä tekijä älykkäiden liikennejärjestelmien käynnistämisessä, jotta matkustajille voidaan tarjota koko matkaa koskevat tiedot esimerkiksi matkan kustannuksista ja kestosta, ja kehottaa jäsenvaltioita yhdessä komission kanssa poistamaan julkisten liikennetietojen saatavuudessa ja tiedonsiirrossa olevat esteet asianmukaisia tietosuojajärjestelyjä noudattaen;

*

* *

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuus

P7_TA(2012)0386

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuutta koskevasta muutossuunnitelmasta (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),

— ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" ([1]),

— ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa" (COM(2011)0638),

([1]) Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.

— ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa" ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston päätelmät aiheesta "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus" ([2]),

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2011 annetun yhteisen tiedonannon "Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa" (COM(2011)0886),

— ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus" ([3]),

— ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen, jossa käsitellään omistajuutta, yhdenmukaistamista, yhteensovittamista, tuloksia ja keskinäistä vastuuta ([4]),

— ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 hyväksytyn Accran toimintaohjelman ([5]),

— ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyn kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden ([6]),

— ottaa huomioon 28. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Kehitysyhteistyöpolitiikan työnjakoa koskevat EU:n menettelysäännöt" (COM(2007)0072),

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä finanssitransaktioverojärjestelmästä ja direktiivin 2008/7/EY muuttamisesta (COM(2011)0594),

— ottaa huomioon kaikki kansainvälisen yhteisön Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, joiden jäseniä unioni ja jäsenvaltiot ovat, puitteissa kehitysyhteistyön alalla tekemät sitoumukset,

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Kehitys kohti vuosituhattavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi" ([7]),

— ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1905/2006 saaduista kokemuksista ja tulevaisuuden näkymistä ([8]),

— ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta ([9]),

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaiden elintarviketurvaa koskevasta poliittisesta toimintakehyksestä ([10]),

([1]) Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.
([2]) Neuvoston 3166. istunto (Ulkoasiat), Bryssel, 14. toukokuuta 2012.
([3]) EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.
([4]) http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf
([5]) http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf
([6]) Avun tuloksellisuutta käsittelevän neljännen korkean tason foorumin loppujulkilausuma, Busan, Korean tasavalta, 29. marraskuuta–1. joulukuuta 2011.
([7]) EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 48.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0261.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0320.
([10]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0410.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuutta käsittelevästä neljännestä korkean tason foorumista ([1]),

— ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean 24. huhtikuuta 2012 julkaiseman vertaisarvioinnin Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta ja -ohjelmista ([2]),

— ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta ([3]),

— ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon ([4]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0234/2012),

A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti köyhyyden vähentäminen, ja lopuksi sen poistaminen, on Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijainen tavoite;

B. ottaa huomioon, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin allekirjoittama kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus kuuluu unionin säännöstöön; muistuttaa tämän asiakirjan merkityksestä ja soveltamisalasta, sillä se muodostaa eurooppalaisen kehityspoliittisen toimintasuunnitelman yhdessä lainsäädännön ja siihen perustuvien suuntaviivojen kanssa;

C. ottaa huomioon, että vuosi 2015 on vuosituhattavoitteiden toteutumisen määräaika;

D. katsoo, että muutossuunnitelmalla on annettava vastauksia maailmalle, joka on muuttunut perusteellisesti ja jossa rikkaiden ja köyhien välinen kuilu kasvaa jatkuvasti kaikissa maissa ja erityisesti kehitysmaissa;

E. ottaa huomioon, että globalisaatio on tärkeä vaurauden lähde erityisesti keskitulotason maissa, mutta katsoo, että se ei ole riittävästi johtanut turvattomuuden ja köyhyyden vähenemiseen, mikä näkyy voimakkaasti nälässä elävien ja aliravittujen määrän absoluuttisena kasvuna maailmassa, myös monissa keskitulotason maissa;

F. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa ihmisoikeudet ja hyvä hallinto nähdään edelleen kehityksen välttämättöminä edellytyksinä; toteaa, että tähän liittyy tarve määrittää kunkin maan tilanteeseen sopivat toimenpiteet ja edellytykset ja että kehitysyhteistyön muoto ja taso on suunniteltava ottaen huomioon kunkin kumppanimaan erityistilanne mukaan lukien sen kyky toteuttaa uudistuksia;

G. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyöhön kuuluu inhimillisen kehityksen edistäminen ja ihmisten kaikenlaisten tarpeiden täyttäminen, myös kulttuuristen tarpeiden;

H. katsoo, että synergioiden ja strategisen yhteyden vahvistaminen humanitaarisen ja kehitysavun välillä on tarpeen, jotta voidaan kehittää sietokykyä ja panna alulle kestävän kehityksen prosessi epävakaissa tai siirtymävaiheen maissa, joiden asukkaat ovat köyhimpiä ja haavoittuvimpia;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0460.
([2]) http://www.oecd.org/dataoecd/61/46/50155818.pdf
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0317.
([4]) EUVL C 113, 18.4.2012, s. 52.

I. katsoo, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksi unionin tavoitteista on edistää kestävää sosiaalista markkinataloutta ja että tämä lähestymistapa soveltuu yhtä lailla kehitysyhteistyöpolitiikkaan ja naapuruuspolitiikkaan;

J. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanon on oltava johdonmukaista ja että kehitysmaiden talouskasvun edistämistoimenpiteillä on ensisijaisesti torjuttava köyhyyttä ja syrjäytyneisyyttä, erityisesti huolehtimalla koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuudesta;

K. katsoo, että on hylättävä kaikenlaiset pyrkimykset laajentaa julkisen kehitysavun määritelmää kattamaan esimerkiksi komission hiljattain ehdottama koko unionin lähestymistapa ja sen myös ehdottamat julkista kehitysapua täydentävään apuun (ODA+) liittyvät lähestymistavat taikka kehitysapuun kuulumattomat erät, joita ovat muun muassa rahoitusvirrat, sotilasmenot, velkojen anteeksianto ja erityisesti vientiluottovelkojen mitätöinti sekä opiskelijoiden ja pakolaisten hyväksi Euroopassa käytetyt varat;

L. muistuttaa komission toiveesta lopettaa julkisen kehitysavun antaminen keskitulotason maille muutossuunnitelman mukaisen eriyttämisen puitteissa;

M. katsoo, että komission ehdottaman muutosohjelman tavoitteena on vahvistaa nykyisen kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutusta, joten Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa sekä muita unionin etuja sen ulkosuhteiden alalla tulee suunnitella johdonmukaisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden kanssa;

N. katsoo, että kansainvälisen tason päätöksenteossa ja erityisesti G20-maiden ryhmän päätöksenteossa on demokratiavaje, koska köyhimmät kehitysmaat on jätetty hallinnointirakenteiden ulkopuolelle;

O. ottaa huomioon komission selvityksen kehitysyhteistyöpolitiikan nykyisistä puutteista (avunantajien työnjaon toimimattomuudesta johtuva avun pirstaleisuus ja päällekkäisyys);

P. katsoo, että uudessa suunnitelmassa asetetaan rajallinen määrä prioriteetteja, joten se soveltuu paremmin sellaisiin uusiin haasteisiin vastaamiseen kuin talouskriisin, ilmastonmuutoksen, energiaongelmien ja toistuvien elintarvikekriisien vaikutukset;

1. katsoo, että muutossuunnitelma on innovatiivinen, koska siinä suositaan muun muassa budjettituen käyttämistä, avustusten ja lainojen yhdistelmiä sekä yksityisen sektorin edistämistä; katsoo, että näillä mekanismeilla on ensisijaisesti pyrittävä auttamaan kehitysmaiden kansalaisia pääsemään eroon köyhyydestä ja apuriippuvuudesta sekä levittämään hyvän hallintotavan periaatteita hallinnossa yleensä ja verohallinnossa;

2. pitää myönteisenä, että neuvosto on ottanut huomioon 14. toukokuuta 2012 antamissaan päätelmissä EU:n kehitysyhteistyön perusperiaatteet ja myös joitakin Euroopan parlamentin viimeaikaisissa päätöslauselmissaan ilmaisemista kehitysyhteistyöhön liittyvistä näkemyksistä;

3. pitää valitettavana institutionaalisten toimijoiden poliittisen vuoropuhelun puutetta, joka on erityisen vahingollista kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden kannalta; pitää valitettavana myös sitä, että komission tiedonannossa ei esitetty ehdotuksia kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden käytännön toteuttamisesta yhdistämällä kehitysapu EU:n muihin politiikanaloihin ja erityisesti kauppapolitiikkaan ja maatalous- ja kalastuspolitiikkaan; on yhtä mieltä neuvoston kanssa, kun se toteaa, että "Euroopan ulkosuhdehallinnon ja Euroopan komission välillä tarvitaan tiivistä yhteistyötä EU:n ulkoisen toiminnan ja kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuutta koskevan toiminnan yhdenmukaisuuden lisäämiseksi";

4. panee merkille, että yhdistämismekanismilla ehdotetaan nykyisessä muodossaan yhdistettäviksi julkisia avustuksia rahoituslaitosten lainoihin ja muihin riskinjakomekanismeihin nyt kun rahoituskriisi on johtanut kehitysyhteistyömäärärahojen supistamispaineisiin; kehottaa sen vuoksi komissiota antamaa selvää tietoa siitä, miten kyseisellä mekanismilla edistetään kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita julkisen kehitysavun periaatteiden pohjalta ja miten parlamentin valvontavaltuudet on tarkoitus toteuttaa;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

5. panee merkille komission aikomuksen edistää "inhimillistä kehitystä tukevaa osallistavaa ja kestävää kasvua", mutta pitää valitettavana, että asiakirjassa ei viitata tarpeeseen edistää asianmukaisempaa uudelleenjakoa; korostaa, että kehityksen kannalta tämän uuden välineen tavoitteena voi olla ainoastaan vähentää köyhyyttä ja torjua eriarvoisuutta; varoittaa, että huomion kiinnittäminen yksinomaan taloudelliseen kasvuun ja liiallinen luottamus yksityisen sektorin kehittämisen automaattisiin uudelleenjakovaikutuksiin voi johtaa siihen, että kasvu ei jakaudu tasapuolisesti eikä ole osallistuvaa eikä myöskään vaikuta tosiasiallisesti köyhyyden vähentämiseen; vaatii EU:ta tarkastelemaan uudelleen tätä politiikkaa ja edistämään kestävää kehityspolitiikkaa, kuten kauppaa, vaurauden uudelleenjakoa ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta, jotta voidaan parantaa koko väestön elin- ja työoloja sekä kaupunki- että maaseutualueilla;

6. katsoo, että rahoituksen, sääntelyn, hallinnon ja yhteiskunnan kannalta katsottuna yrittäjyyden ja yksityissektorin kehityksen edistämiseen tähtäävä mikroyritysten ja pk-yritysten perustaminen kehitysmaihin on erittäin tärkeää myönteisen liiketoimintaympäristön luomiseksi näihin maihin; katsoo, että EU:n olisi pyrittävä poistamaan pk-yritysten ja mikroyritysten kohtuutonta sääntelyrasitetta ja että sen olisi tässä yhteydessä kannustettava ja vahvistettava edelleen mikroluottojen ja -rahoituksen saatavuutta;

7. katsoo, että muutossuunnitelman olisi johdettava todelliseen toimintapoliittiseen suunnanmuutokseen korostamalla kehitysmaiden väestön yksilöllisten ja kollektiivisten oikeuksien kunnioittamista sellaisina kuin ne on määritelty yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, julistuksessa oikeudesta kehitykseen sekä ympäristönsuojelua koskevissa sopimuksissa;

8. katsoo, että toimivat maanomistusoikeuksia koskevat järjestelmät ovat kehitysmaissa oleellisen tärkeitä köyhyyden poistamiseksi sekä oikeudenmukaisen ja osallistavan yhteiskunnan luomiseksi; toteaa, että tätä varten muutossuunnitelman yhtenä tavoitteena olisi oltava varmistaa, että kehitysmaissa on käytössä luotettavia maanomistusoikeuksia koskevia järjestelmiä ja että niitä valvotaan asianmukaisesti;

9. vahvistaa sitoutumisensa sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sekä päätökseen osoittaa vähintään 20 prosenttia kaikesta unionin avusta perussosiaalipalveluihin sellaisina kuin ne on määritetty Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoitteissa;

10. huomauttaa, että noin 82 prosenttia kehitysmaiden vammaisista henkilöistä elää köyhyysrajan alapuolella; pitää sen vuoksi välttämättömänä, että muutossuunnitelmalla pannaan täytäntöön EU:n jo allekirjoittaman, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 32 artikla, jossa todetaan, että kansainvälisen yhteistyön on oltava osallistavaa ja vammaisten ulottuvilla;

11. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien edustajia järjestämään vuosittain kokouksia Euroopan parlamentin kanssa, jotta taataan kehitysapumenojen yhdenmukaisuus ja vahvistetaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta;

12. panee merkille, että komissio asettaa köyhyyden uuden eriyttämispolitiikkansa ytimeen; toteaa kuitenkin, että 70 prosenttia ihmisistä, joiden tulot ovat köyhyysrajan alapuolella, elää keskitulotason maissa ja heidän tilanteensa on edelleen hauras ja haavoittuva erityisesti pienissä kehittyvissä saarivaltioissa (SIDS), ja pitää siksi valitettavana, että näiden maiden köyhillä ei edelleenkään ole pääsyä koulutukseen ja terveydenhuoltoon eikä mahdollisuutta hyötyä muutoinkaan sisäisestä talouskasvusta, mistä nämä valtiot ovat vastuussa; kehottaa komissiota määrittelemään eriyttämisperiaatteen toteuttamista varten haavoittuvuuden arviointiperusteet parhaillaan käsiteltävinä olevissa uuden kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) ja 11. EKR:n yhteisissä ohjelmatyön suuntaviivoissa sekä ottamaan maan bruttokansantulon lisäksi huomioon köyhyyden realiteetit, inhimillisen kehityksen ja maiden sisäisen eriarvoisuuden;

13. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa noudattamaan sitoumustaan ihmisoikeuslähtöiseen toimintamalliin kaikissa kehitysyhteistyötoimissaan;

14. korostaa kaikkien valtiollisten ja valtion ulkopuolisten toimijoiden velvollisuutta keskittää strategiansa köyhyyden poistamiseen; korostaa toisaalta EU:n velvollisuutta pyrkiä saavuttamaan 0,7 prosentin tavoitteensa vuoteen 2015 mennessä ja toisaalta köyhyyden torjunnan välttämättömyyttä nousevan talouden maissa niiden sisäisen yhteisvastuun kannalta asianmukaisilla välineillä; pitää tämän vuoksi myönteisinä neuvoston päätelmiä, joissa kehotetaan unionia jatkamaan "köyhyyden vähentämistä ja eriarvoisuuden torjumista koskevaa poliittista vuoropuhelua edistyneempien maiden kanssa";

15. korostaa sukupolvien välisen yhteisvastuun merkitystä; kehottaa tässä suhteessa komissiota hyväksymään perhelähtöisyyden ohjaavaksi yleisperiaatteeksi EU:n kehitystavoitteiden saavuttamisessa;

16. vaatii kehittämään edelleen hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön välistä selkeää yhteyttä erityisesti jatkuvan elintarvikekriisin vuoksi ja korostaa tarvetta antaa tehokasta ja pitkäaikaista tukea yhdistämällä julkisen ja yksityisen sektorin väliset kumppanuudet ja yritysten yhteiskuntavastuu; toistaa yhdessä neuvoston kanssa komissiolle esittämänsä kehotuksen selkeämmästä ja keskitetymmästä ravitsemusstrategiasta, jolla on puututtava elintarviketurvan hallinnointiin ja vähennettävä elintarvikehintojen vaihtelua vuoden 2012 loppuun mennessä;

17. katsoo, että aliravitsemuksen käsitteleminen on ratkaisevan tärkeää, sillä se on yhä keskeinen terveysongelma kehitysmaissa; kehottaa tätä varten tekemään erityisiä investointeja elintarvikkeisiin, terveyteen ja ravitsemukseen ja toteaa samalla, että äitien ja lasten ravitsemuksen parantaminen on keskeinen tekijä köyhyyden poistamisessa ja kestävän kasvun saavuttamisessa;

18. katsoo, että keskitulotason maiden on välttämätöntä osoittaa jatkuvasti suurempi osa tuloistaan sosiaalisiin tarkoituksiin etenkin kehittämällä verojärjestelmiään ja muita sisäiseen uudelleenjakoon ja sosiaaliturvaan liittyviä järjestelmiään, jotta unioni voisi vähentää asteittain nyt käynnissä olevia kehitysohjelmiaan köyhimpien maiden hyödyksi ylläpitäen kuitenkin keskitulotason maiden kanssa läheistä kumppanuutta erityisesti sosiaaliasioissa;

19. hyväksyy eriyttämisen periaatteen; pyytää kuitenkin komissiota neuvottelemaan keskitulotason maiden kanssa suunnitelmista julkisen kehitysavun (ODA) vähentämiseksi asteittain ja ottamaan nämä maat asteittain mukaan kolmenväliseen pohjoinen-etelä-etelä-yhteistyöhön; pyytää myös, että tässä asteittaisessa vähentämisessä otetaan aina huomioon avun ennakoitavuuden periaate; kehottaa lisäksi EU:ta harkitsemaan keinoja tehdä suoraa yhteistyötä keskitulotason maiden niiden alueiden kanssa, joille köyhyys on keskittynyt;

20. katsoo, että olisi arvioitava tarvetta järjestää kansainvälinen konferenssi, johon BRICS-maat osallistuvat ja jossa käsitellään toisaalta vuosituhattavoitteiden tulevaa rahoitusta ja toisaalta sellaisen kolmenvälisen yhteistyön edistämistä, johon kuuluu pohjoinen avunantajamaa, nousevan talouden maa ja kehitysmaa; painottaa, että kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaate ei ole hyödyllinen pelkästään silloin, kun mitataan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta, vaan se tarjoaa myös tilaisuuden syventää vuoropuhelua BRICS-maiden kanssa, sillä uudet kehitysavun antajat asettavat juuri tämän periaatteen etusijalle kehitysyhteistyön alalla;

21. pitää myönteisenä ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden saamaa erityishuomiota muutossuunnitelmassa; kehottaa EU:ta ryhtymään lisätoimiin, jotta ihmisoikeudet ja demokratia otetaan entistä tehokkaammin huomioon kaikessa kehitysyhteistyössä, sekä varmistamaan, että EU:n kehitysyhteistyöohjelmat edistävät sitä, että kumppanimaat täyttävät kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteensa;

22. tukee komissiota sen pyrkimyksessä antaa budjettitukea kumppanimaalle heti, kun tämä sitoutuu poliittisen vuoropuhelun puitteissa määrittelemään ensisijaiset talousarviotavoitteensa uudelleen ja keskittymään keskeisten sosiaalialojen kehittämiseen; katsoo, että budjettituki olisi liitettävä läheisemmin avunsaajamaiden ihmisoikeus- ja hallintotilanteeseen; muistuttaa kehotuksestaan määrittää tarkemmat arviointiperusteet budjettituen myöntämiselle;

23. toteaa kehityksen ja turvallisuuden välisen yhteyden mutta on samalla vakuuttunut siitä, että EU:n kehitysyhteistyölle varaamat määrärahat olisi pidettävä erillään sisäasioihin kuuluvien sotilaallisten turvallisuuskysymysten rahoituksesta;

24. pyytää komissiota selventämään kehityksen ja muuttoliikkeen välistä yhteyttä; vaatii, että kehitysyhteistyömäärärahoilla olisi tällä alalla tuettava yhtenäisen alueellisen kehittämissuunnitelman laatimista keskeisillä maahanmuuttoon liittyvillä aloilla, jotka koskevat muun muassa työpaikkojen luomista, juomavesijärjestelmien perustamista, sähköä, terveyskeskuksia ja kouluja;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

25. katsoo, että uuden ihmisoikeusstrategian – johon kuuluvat paitsi taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset oikeudet myös jo ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen kirjatut oikeudet – tulee vaikuttaa budjettitukimuotoihin; tukee tässä positiivista ja painotettua ehdollisuutta, joka perustuu dynaamiseen lähestymistapaan – jolla pyritään turvaamaan kumppanuusvuosina saavutettu edistys – ja joka tapahtuu sellaisen kumppanuuden puitteissa, joka perustuu unionin rahoitustuen eri toteuttamismuotojen käyttöön;

26. kehottaa komissiota, Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota vähemmistöjen oikeuksiin ja vaatii, että kehitysyhteistyöohjelmiin sisällytetään tinkimättömiä ihmisoikeuksia ja syrjimättömyyttä koskevia lausekkeita, jotka koskevat muun muassa sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sekä HI-viruksen/aidsin kanssa eläviin ihmisiin kohdistuvaa syrjintää;

27. on yhtä mieltä neuvoston kanssa siitä, että tulee ottaa käyttöön oikeuksiin perustuva lähestymistapa kehitykseen, jolloin unioni korostaa erityisesti yleistä ja syrjimätöntä oikeutta peruspalveluihin ja oikeutta osallistua demokraattisiin poliittisiin prosesseihin sekä avoimuutta ja vastuullisuutta, oikeudenmukaisuutta ja oikeusvaltioperiaatetta, ja kiinnittää huomiota erityisesti köyhiin ja haavoittuviin ryhmiin;

28. pitää kuitenkin valitettavana, että komission tiedonannoissa ihmisoikeudet ovat lähinnä osa laajempaa hyvään hallintoon liittyvää ehdollisuutta, koska tällä vaikuttaa olevan vain välineellinen arvo kehitykselle; huomauttaa, että ihmisoikeusperusteinen lähestymistapa kehitykseen ei voi rajoittua ehdollisuuteen, vaan ihmisoikeuksia on tarkasteltava kokonaisvaltaisesti ja on kiinnitettävä yhtäläistä huomiota kansalaisoikeuksiin sekä kulttuurisiin, taloudellisiin, poliittisiin ja sosiaalisiin oikeuksiin ja kehitys on ymmärrettävä ensi sijassa inhimillisenä kehityksenä;

29. muistuttaa, että EU:n on tärkeää tunnustaa näiden kumppanimaiden oikeus kehitykseen ja myös avunantajamaiden tähän oikeuteen liittyvät velvollisuudet;

30. ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) hyväksytyn toimintaohjelman ja kehottaa komissiota sen mukaisesti tukemaan edelleen oikeusperusteista lähestymistapaa väestö- ja kehityskysymyksissä, erityisesti kansalaisjärjestöjen sekä YK:n virastojen, muun muassa YK:n väestörahaston UNFPA:n, kanssa tehtävän yhteistyön avulla;

31. kannustaa neuvostoa edistämään komission ehdotusta hyvin suunnitellusta ja tehokkaasta finanssitransaktioverosta, jolla olisi tarkoitus kerätä tuloja osallistavaa maailmanlaajuista kehitystä koskevien ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

32. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita tiukasti siitä, että julkisen kehitysavun on jatkossakin oltava köyhyyden poistamiseen tähtäävän eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi; painottaa siksi, että jos innovatiivisia kehitysyhteistyön rahoituslähteitä on määrä edistää laajalti, niiden on oltava täydentäviä, niissä on huomioitava köyhien edut eivätkä ne voi korvata julkista kehitysapua;

33. katsoo, että tiettyjen julkisen kehitysavun muotojen ja budjettituen käytölle asetettujen ehtojen lisäksi toimijainstituutioiden on toimittava asianmukaisesti ja avunsaajamaiden parlamenttien, tilintarkastustuomioistuinten, kansalaisyhteiskunnan ja alue- ja paikallisviranomaisten on seurattava talousarvioita ja unionin on annettava takeet avun jatkuvuudesta ja ennustettavuudesta; on tyytyväinen, että neuvosto on ottanut nämä suositukset päätelmiinsä ja korostaa tarvetta jatkaa ja yleistää "vuosituhattavoitesopimusten" järjestelmää;

34. arvioi, että julkisen kehitysavun virallinen julkistaminen ei heijasta riittävästi todellisuudessa käytettävissä olevia välineitä;

35. korostaa tarvetta lisätä poliittista vuoropuhelua erityisesti EU:n kolmen toimielimen välillä, jotta vahvistetaan entisestään vuonna 2005 hyväksytyn kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen hyväksymiseen liittynyttä yksimielisyyttä ja osallistumista, ja katsoo, että tämän konsensuksen olisi edelleen oltava kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden opillisena viitekehyksenä; katsoo, että uusi ohjelma voi olla vain konsensuksen kanssa yhdenmukainen väline, joka lisää kehityspolitiikan vaikuttavuutta siten, että se edistää unionin kehitysyhteistyön päätavoitetta eli köyhyyden poistamista – erityisesti pyrkimällä toteuttamaan kehityksen vuosituhattavoitteet ja korostamalla terveydenhuoltoa ja koulutusta – kestävän kehityksen mukaisesti;

36. kannustaa säilyttämään 20. joulukuuta 2005 määritellyn kaikkien EU:n toimielinten välisen yksimielisyyden hengen kehitysyhteistyössä ja kehottaa tässä mielessä unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa lisäämään allekirjoituksensa kehityspolitiikkaa koskevaan eurooppalaiseen konsensukseen, koska hänen johtamallaan Euroopan ulkosuhdehallinnolla on tärkeitä velvollisuuksia ohjelmatyössä;

37. katsoo, että unionin on kannettava täysimääräisesti vastuu, joka sille kuuluu maailman suurimpana kehitysavun antajana, ja hyödynnettävä aiempaa paremmin poliittisia mahdollisuuksiaan ja tehostettava kansainvälisellä tasolla johtajuuttaan kehitysyhteistyötä koskevissa kysymyksissä erityisesti levittämällä hyvän hallinnon periaatteita ja edistämällä paikallistoimijoiden koulutusta sekä hyödyntämällä määrätietoisesti sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 210 artiklalla annettuja valtuuksia toteuttaa kaikki hyödylliset aloitteet, joiden tarkoituksena on edistää unionin ja jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamista kehitysyhteistyön alalla ja niiden avustusohjelmien keskittämistä;

38. pitää valitettavana, että komissio pyytää ainoastaan neuvostoa hyväksymään muutosohjelmansa huolimatta siitä, että Lissabonin sopimuksessa määrättyä demokraattista valvontaa tulee soveltaa kaikessa kehityspolitiikan toteuttamisessa; korostaa, että parlamentin ja neuvoston tulee päättää yhteispäätösmenettelyn mukaisesti kaikista unionin kehitysyhteistyön maantieteellisten, temaattisten ja sektorikohtaisten prioriteettien muutoksista niiden kehitysyhteistyön rahoitusvälineiden puitteissa, jotka kuuluvat tavallisen lainsäätämisjärjestyksen piiriin, sillä muutoin ne eivät ole toteutettavissa;

39. pitää myönteisenä keskittymistä jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin lisäämiseen siten, että kehitetään yhteistä ohjelmasuunnittelua, yhteisiä unionin tason sopimuksia budjettitukea varten sekä yhteisiä unionin tason järjestelyjä tulosten mittaamista ja niistä tiedottamista sekä ihmisoikeuksia koskevaa ehdollisuutta varten;

40. katsoo, että kehitysyhteistyökasvatukselle on erittäin tärkeää varata jatkossakin runsaasti rahoitusta, koska sillä edistetään tarpeellista yleisön tietoisuutta kehitysyhteistyökysymyksistä;

41. pitää myönteisenä komission toteamusta, että "EU:n olisi pyrittävä auttamaan epävakaita maita"; toteaa kuitenkin, että kahdenväliset suhteet eivät ehkä ole riittäviä tässä asiassa, kun otetaan huomioon uusi budjettikehys sekä se, että tämäntyyppisillä mailla ei useinkaan ole toimivaa hallintoa tai oikeusjärjestelmää; kehottaa sen vuoksi EU:ta työskentelemään kulloisenkin alueen kolmansien maiden kanssa, jotta tuetaan instituutioiden, oikeusvaltion periaatteiden ja oikeusjärjestelmien kehittämistä ja toimivuutta kumppanimaissa;

42. pyytää komissiota kehittämään tarvittavat välineet, joilla varmistetaan strateginen yhteys humanitaarisen avun ja kehityksen välillä epävakaissa tilanteissa, kriisitilanteissa ja kriisin jälkeisissä tilanteissa, jotta vahvistetaan kyseisen väestön ja maan sietokykyä;

43. muistuttaa, että muutossuunnitelman hyväksymisen jälkeen 11. EKR:a koskevassa ehdotuksessa kaikentyyppisten uusien poliittisten suuntaviivojen on oltava yhdenmukaisia Cotonoun sopimuksen hengen ja sanamuodon kanssa;

44. pitää välttämättömänä korostaa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan suhteellisia etuja ja kehottaa tämän vuoksi komissiota määrittelemään OECD:n avulla menetelmät, joiden avulla se voi arvioida oman politiikkansa vaikutusta ja verrata sitä muiden toimijoiden politiikkoihin, erityisesti ns. nousevien talouksien politiikkoihin;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

45. muistuttaa jo konsensuksella yhdistetyn 28 toimijan johdonmukaisen toimintatavan tärkeyttä ja pitää tärkeänä yhteistä tilannetulkintaa ja yhteistä näkemystä strategisista kysymyksistä;

46. kehottaa perustamaan riippumattoman ajatushautomon, joka olisi hallinnollisesti komission yhteydessä ja jonka tavoitteena olisi kehittää analyysi- ja neuvontavalmiuksia kaikille eurooppalaisille yhteistyötoimijoille, jotta varmistetaan koordinoidun ja johdonmukaisen politiikan lisäarvo;

47. tukee komissiota sen aikeessa keskittää EU:n toiminnot kussakin kumppanuusmaassa vähäiseen määrään prioriteettialoja, mutta muistuttaa, että parhaiden tulosten saamiseksi tulisi määritellä nämä prioriteetit kumppanuuden puitteissa ja kunnioittaa täysin kumppanin omistajuutta ja prioriteetteja;

48. tukee neuvostoa, kun se muistuttaa "perussopimuksessa asetetusta velvoitteesta ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin, ja pyrkiä näihin tavoitteisiin unionin ulkoisen toiminnan kokonaispuitteissa";

49. korostaa hyvän hallinnon edistämistä ja turvaamista; pyytää komissiota tukemaan oikeusalan ammattilaisten koulutusohjelmia ja lainsäädäntöjen nykyaikaistamisohjelmia, erityisesti maankäytön lainsäädännön;

50. katsoo, että kestävä kehitys edellyttää tehokasta maan sisäistä veronkantoa ja monikansallisten yritysten voittojen ja veronmaksun automaattista ilmoittamista kussakin yksittäisessä kehitysmaassa, jossa ne toimivat, minkä lisäksi on torjuttava veroparatiiseihin, veronkiertoon ja laittomaan pääomapakoon liittyviä väärinkäytöksiä; pitääkin myönteisenä maa- ja hankekohtaista raportointia koskevaa EU:n lainsäädäntöehdotusta, joka olisi sisällytettävä EU:n muutossuunnitelman mukaiseen politiikkaan;

51. katsoo, että EU:n kauppaa tukevaa apua ja kaupanedistämisvälineitä, jotka nykyisin on suunnattu ainoastaan vientisektoreille, on muutettava kaupan helpottamiseksi paikallisilla ja alueellisilla markkinoilla;

52. muistuttaa, että aktiivinen ja osallistava kansalaisyhteiskunta on sekä pohjoisessa että etelässä paras takuu hyvästä demokraattisesta hallinnosta, haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien, erityisesti vammaisten ja vähemmistöjen, suojelusta, yksityisen sektorin vastuusta sekä paremmista valmiuksista talouskasvun hyötyjen jakamiseen;

53. pitää valitettavana, että komissio ei painota riittävästi köyhyyden sukupuolinäkökohtia; katsoo, että EU:n on investoitava naisten erityistarpeisiin ja suunniteltava sosiaaliturvapaketteja, joilla puututaan naisten kohtaamiin haasteisiin; korostaa, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen ovat välttämättömiä kansainvälisten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi; korostaa, että naisten taloudellisen ja poliittisen vaikutusvallan lisääminen ei ole pelkästään sukupuolten tasa-arvoa vauhdittava tekijä vaan se on myös olennaista yleisen talouskasvun saavuttamiseksi kehitysmaissa sekä köyhyyden vähentämiseksi; kehottaa komissiota takaamaan, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen otetaan huomioon kaikissa EU:n kehitysyhteistyötoimissa ja -ohjelmissa sukupuolten tasa-arvoa edistävän vuoden 2010 toimintasuunnitelman avulla;

54. toivoo, että muutossuunnitelmassa määriteltäisiin paikallis- ja alueviranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan tärkeä itsenäinen rooli kehitysohjelmien ja -hankkeiden täytäntöönpanossa ja myös tietoon perustuvan kehityspolitiikan laatimisen perustoimijoina; korostaa, että näiden toimijoiden kanssa tehtävää yhteistyötä on parannettava ja niiden kanssa on käytävä säännöllistä vuoropuhelua ja niitä on kuultava päätöksenteon yhteydessä; korostaa tässä suhteessa, että on tärkeää käynnistää vuoropuhelu EU:n, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä alue- ja paikallisviranomaisten välille;

55. vaatii parantamaan uusissa jäsenvaltioissa tietoisuutta kehitysavun merkityksestä;

56. toivoo, että kehitysyhteistyötä tuodaan näyttävämmin esille vuoden 2015 vuoden kuluessa, joka on ratkaiseva vuosi, jolloin on pohdittava vakavasti erityisesti vuosituhattavoitteiden jatkoa; toivoo, että komissio julistaa vuoden 2015 "eurooppalaiseksi kehitysyhteistyön teemavuodeksi";

57. korostaa, että tehokkaan kehitysyhteistyön edellytysten luomisessa ja valvonnassa on hyödyksi, jos ymmärretään paremmin muiden kuin kehitysalan politiikkojen vaikutuksia kehitykseen; pitää sen vuoksi tärkeänä, että muutossuunnitelmalla edistetään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen tietoon perustuvaa johdonmukaisuutta;

58. vaatii, että kaikki yksityiselle sektorille annettava julkinen kehitysapu sisältyy kumppanimaiden kansallisiin suunnitelmiin ja/tai strategioihin ja että siten osoitetut määrät kohdennetaan inhimillisten resurssien kehittämiseen, ihmisarvoiseen työhön, luonnonvarojen kestävään hoitoon ja koko väestöä hyödyttävien laadukkaiden julkisten palvelujen kehittämiseen; katsoo, että on luotava takeet siitä, että yksityisyritykset kunnioittavat ihmisoikeuksia, tarjoavat ihmisarvoista työtä sekä maksavat veronsa toimintamaissaan;

59. pitää myönteisinä avun tuloksellisuutta koskevia muutossuunnitelman ehdotuksia, kun otetaan huomioon avun tuloksellisuuden merkitys elämänlaadun parantamisen, vastaanottajamaiden köyhyyden vähentämisen ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja vaatii EU:ta toimimaan tässä asiassa määrätietoisemmin; korostaa, että on tärkeää panna ripeästi täytäntöön Busanin tehokasta kehitysyhteistyötä koskeva kumppanuus; katsoo, että onnistunut siirtyminen tuloksellisen avun käsitteestä tuloksellista kehitystä edistävään yhteistyöhön edellyttää EU:lta ja sen kansainvälisiltä kumppaneilta vahvaa sitoutumista; toivoo, että saavutetaan nopeasti kansainvälinen yksimielisyys globaalin kumppanuuden toteuttamisjärjestelyistä;

60. katsoo, että komission ehdotuksen toimenpidealat eivät kata riittävästi joitain uusia ongelmia, erityisesti ilmastonmuutosta ja yleistä energian saatavuutta;

61. toistaa vaatimuksensa siitä, että muutossuunnitelmaan on sisällytettävä kehitysmaissa toimivien ulkomaisten sijoittajien velvoitteet, jotka koskevat ihmisoikeuksien, ympäristönormien ja ILOn keskeisten työnormien noudattamista; katsoo, että EU:n yritysten olisi oltava kotimaissaan oikeudellisesti vastuussa siitä, jos niiden tytäryhtiöt tai niiden valvonnassa olevat yksiköt eivät noudata edellä mainittuja velvoitteita ulkomailla;

62. kehottaa EU:ta tunnustamaan kehitysmaiden oikeuden säännellä investointeja, suosia investoijia, jotka tukevat kumppanimaan kehitysstrategiaa, sekä myöntää etuuskohtelu kotimaisille ja alueellisille investoijille alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;

63. pitää valitettavana, että muutossuunnitelmassa ei ole käsitelty kysymystä maan vuokraamisesta kehitysmaissa, sillä se on uhka paikalliselle elintarviketurvalle; ilmaisee syvän huolensa hallitusten tukemien ulkomaisten, myös EU:sta peräisin olevien, investoijien viime aikoina tekemistä maatalousmaahankinnoista, jotka vaarantavat köyhyyden torjuntaa koskevan EU:n politiikan;

64. korostaa tarvetta ottaa huomioon, että kulttuuri on läsnä kaikessa, ja katsoo, että se on otettava huomioon kaikissa unionin ulkoisissa toimissa yleisesti ja erityisesti kehityspolitiikassa;

65. korostaa, että komission tulee säilyä päätoimijana ohjelmatyössä kehitysyhteistyöpolitiikan alalla;

66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Pk-yritykset: kilpailukyky ja liiketoimintamahdollisuudet

P7_TA(2012)0387

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 pienistä ja keskisuurista yrityksistä (pk-yritykset): kilpailukyky ja liiketoimintamahdollisuudet (2012/2042(INI))

(2014/C 68 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Feirassa 19.–20. kesäkuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan,

— ottaa huomioon komission 6. toukokuuta 2003 antaman suosituksen 2003/361/EY mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) määritelmästä ([1]),

— ottaa huomioon 14. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Teollisuuspolitiikka: kilpailukyvyn parantaminen" (COM(2011)0642),

— ottaa huomioon 9. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Pieni yritys, suuri maailma – uusi yhteistyöhanke avaa maailmanmarkkinoita pk-yrityksille" (COM(2011)0702),

— ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 annetun komission kertomuksen "Pienten ja keskisuurten yritysten sääntelytaakan keventäminen – Euroopan unionin sääntelyn mukauttaminen mikroyritysten tarpeisiin" (COM(2011)0803),

— ottaa huomioon 23. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu" (COM(2011)0078),

— ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – 'Yhdessä uuteen kasvuun' "(COM(2011)0206),

— ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (COM(2010)2020),

— ottaa huomioon komission 30. marraskuuta 2011 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä edistävästä ohjelmasta (2014–2020) (COM(2011)0834),

— ottaa huomioon komission kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen 2011 (COM(2011)0642),

— ottaa huomioon 16. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamista koskevista käytännön näkökohdista ([2]),

— ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta ([3]),

— ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta ([4]),

([1]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.
([2]) EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 7.
([3]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 131.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0235.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0293/2012),

A. katsoo, että mikro- ja pk-yritykset kärsivät talouskriisin aikana siitä, että niiden on vaikea saada kehityksensä tukemiseen rahoitusta, erityisesti pienlainoja;

B. ottaa huomioon, että 25 prosenttia EU:n pk-yrityksistä on toiminut kansainvälisesti sisämarkkinoilla, mutta vain 13 prosenttia niistä on toiminut kansainvälisesti EU:n ulkopuolella; ottaa huomioon, että 24 prosenttia mikroyrityksistä vie tavaroita tai palveluja, kun vastaava osuus pienistä yrityksistä on 38 prosenttia ja keskisuurista yrityksistä 53 prosenttia;

C. katsoo, että lähes kolmasosa EU:n lainsäädännöstä aiheutuvasta hallintotaakasta johtuu ensisijaisesti suhteettomasta ja tehottomasta täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa, mikä merkitsee sitä, että jos jäsenvaltiot siirtäisivät EU:n lainsäädännön tehokkaammin osaksi omaa lainsäädäntöään, voitaisiin säästää jopa 40 miljardia euroa ([1]);

D. ottaa huomioon, että yli 96 prosentilla Euroopan unionin pk-yrityksistä on alle 50 työntekijää ja alle 10 miljoonan euron vuotuinen liikevaihto; ottaa huomioon, että niillä on rajalliset edellytykset viedä tuotteita ja palveluja kotimaansa rajojen yli, mikä johtuu lähinnä kansainväliseen kauppaan liittyvistä suurista kiinteistä kuluista, oikeudellisesta epävarmuudesta ja lainsäädännön pirstoutuneisuudesta;

E. ottaa huomioon, että kaikista EU:ssa vuosien 2002 ja 2010 välillä luoduista uusista työpaikoista 85 prosenttia syntyi pk-yrityksissä ja erityisesti uusissa yrityksissä; ottaa huomioon, että 32,5 miljoonaa EU:n kansalaista on itsenäisiä ammatinharjoittajia;

F. katsoo, että teollisuudella on keskeinen rooli Euroopan taloudessa ja että se tuottaa 25 prosenttia EU:n yksityissektorin välittömistä työpaikoista ja vastaa 80 prosentista yksityisestä T&K-toiminnasta;

G. ottaa huomioon, että ympäristöteollisuuden aloilla työllisyys on kehittynyt koko taantuman ajan myönteisesti moniin muihin aloihin verrattuna ja että työllisyyden kehityksen ennustetaan pysyvän vakaana tulevina vuosina ([2]);

H. ottaa huomioon, että internet sekä tieto- ja viestintäteknologia parantavat pk-yritysten mahdollisuuksia myydä palveluja eri puolilla maailmaa ja että ne auttavat merkittävällä tavalla pk-yrityksiä edistämään talouskasvua ja työpaikkojen luomista;

I. ottaa huomioon, että komission arvion mukaan menettelytavoilla, jotka edistävät siirtymistä ympäristöä säästävään talouteen, kuten resurssitehokkuudella, energiatehokkuudella ja ilmastonmuutospolitiikalla, voitaisiin luoda vuoteen 2020 mennessä yli yhdeksän miljoonaa työpaikkaa, erityisesti pk-yrityssektorilla;

1. "***Pieni yritys – suuri maailma***"

1. panee merkille pk-yritysten yhteiset rakenteelliset ja sääntelylliset haasteet, jotka liittyvät esimerkiksi rahoituksen, henkilöstön ja organisatoristen resurssien saatavuuteen; suhtautuu tältä osin myönteisesti siihen, että komissio pyrkii edistämään ja tukemaan pk-yritysten taloudellista toimintaa sisämarkkinoilla ja EU:n ulkopuolisten maiden markkinoilla; katsoo, että pk-yritysten kansainvälistyminen pitäisi nähdä yleisesti prosessina; katsoo, että onnistuakseen laajentamaan liiketoimintaansa EU:n ulkopuolelle pk-yritykset tarvitsevat neuvontapalveluja jo paikallistasolla eivätkä vasta unionin ulkopuolisilla markkinoilla; katsoo, että tämä tarve on otettava huomioon EU:n tukipolitiikassa;

([1]) "Eurooppa pystyy parempaan" – Raportti toimintatavoista, joiden avulla jäsenvaltiot ovat tehneet EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta mahdollisimman sujuvaa; hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevä riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmä, 15. marraskuuta 2011.

([2]) Eurostat arvioi työntekijöiden kokonaismäärän kasvaneen 2,4 miljoonasta vuonna 2000 ja 3,0 miljoonasta vuonna 2008 ja ennustaa sen kasvavan 3,4 miljoonaan vuonna 2012 (huhtikuu 2012).

Tiistai 23. lokakuuta 2012

2. korostaa, että pk-yritysten välillä on erittäin suuria eroja; korostaa, että tästä syystä komission pitäisi ottaa huomioon erilaiset haasteet, joita yritykset kohtaavat koostaan ja alastaan riippuen, suunnitellessaan uutta pk-yrityksiin kohdistuvaa politiikkaa;

3. muistuttaa, että pk-yritykset hyötyvät kansainvälistymisestä suurempia yrityksiä enemmän tutustumalla parhaisiin käytäntöihin, pääsemällä paremmin eroon liikatuotannostaan ja hyödyntämällä tuonnin lisäämää tuotantopanosten tarjontaa sekä parantamalla näin kilpailukykyään siinä määrin, että vientiä harjoittavat pk-yritykset suoriutuvat johdonmukaisesti paremmin kuin muut pk-yritykset ja lisäävät koko talouden ja kuluttajien hyvinvointia;

4. torjuu uskomuksen, jonka mukaan EU:n pk-yritysten suojelu kansainväliseltä kilpailulta voisi auttaa niitä kasvamaan ja toimimaan paremmin kansainvälisissä yhteyksissä; uskoo ennemmin EU:n pk-yrityksiä kansainvälisissä neuvotteluissa tukevaan myönteiseen toimintasuunnitelmaan, jonka avulla vähennettäisiin esteitä vastavuoroisesti pk-yritysten etujen edistämiseksi kaikkialla maailmassa;

5. katsoo, että pk-yritysten tehokas suojeleminen EU:n kumppanivaltioiden vilpillisiltä kaupankäyntitavoilta on aivan yhtä tärkeää kuin pk-yritysten kansainvälistymispyrkimysten tukeminen; katsoo, että kansainvälistyminen ja suojelu ovat globalisoitumisen kaksi eri puolta;

6. korostaa, että tiedonannossa olisi pitänyt ottaa huomioon eri alojen väliset erot, koska kansainvälistyminen on täysin eri asia palvelualan pk-yrityksille kuin tuotantoalan pk-yrityksille; panee merkille, että pk-yritysten enemmistöä edustavien palvelualan pk-yritysten ei useinkaan tarvitse saavuttaa kriittistä kokoa aloittaakseen viennin ja että ne hyötyisivät lähinnä avoimemmista säännöksistä ja tieto- ja viestintätekniikan saatavuudesta kohdemaissa, kun taas teollisuuden pk-yritykset hyötyisivät enemmän liikenteen logistiikan parantamisesta ja kaupankäynnin helpottamisesta;

7. panee merkille, että EU:n pk-yritysten kansainvälistymistä tukeva julkinen toiminta keskittyy useimmiten teollisuuteen, ja suosittelee siksi, että julkisia toimia mukautetaan palvelualan pk-yritysten erilaisten tarpeiden huomioon ottamiseksi; kannattaa erityisesti kaupan tukiohjelmiin sisältyvien pk-yritysten vähimmäiskokoa koskevien vaatimusten uudelleenarviointia, koska ne perustuvat yleensä teollisuusalan pk-yritysten vientimalliin, jossa yrityksen kansainvälistymismahdollisuudet perustuvat kriittisen koon saavuttamiseen;

8. ottaa huomioon, että vaikka tiedonannossa pyritään käsittelemään pk-yritysten vaikeuksia löytää kansainvälisiä liiketoimintamahdollisuuksia, siinä ei korosteta riittävästi, että julkiset toimet olisi hyvä kohdistaa pk-yrityksen kansainvälistymistä koskevaan ohjaukseen ja siihen liittyviin ehdotuksiin ja kannustimiin; katsoo, että unionin olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tuettava ja edistettävä kannustimia, jotka auttavat pk-yrityksiä kehittymään strategisilla aloilla ennakoivasti tehostamalla nykyisiä kannustimia erityisesti sellaisessa lisäarvoltaan suuressa teknisesti kehittyneessä tuotantotoiminnassa, joka tarjoaa kilpailuetua suhteessa nopeasti kehittyvän talouden maihin; korostaa näin ollen tarvetta tunnistaa lupaavat markkinaraot, mitä on jo alettu ottaa esille unionin muissa toimintapoliittisissa asiakirjoissa, kuten keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän (High-Level Expert Group on Key Enabling Technologies) raportissa;

Pk-yrityksille suunnattu tiedotus

9. kehottaa komissiota käynnistämään tiedonannossa mainitun monikielisen verkkoportaalin mahdollisimman pian niin, että se on täysin toiminnassa viimeistään vuoden 2013 loppuun mennessä; katsoo, että samalla kun tunnustetaan pk-yritysten suuri monimuotoisuus ja niiden ongelmat, portaali ei saisi olla päällekkäinen olemassa olevien portaalien kanssa, sen olisi oltava helposti saavutettava ja käyttäjäystävällinen eikä se saisi aiheuttaa pk-yrityksille ylimääräisiä tiedonhakukustannuksia; korostaa, että portaali lisäisi todennäköisesti sellaisten unionin pk-yritysten määrää, jotka toimivat kansainvälisesti;

10. pyytää lisäämään ja tehostamaan tukea, jota pk-yrityksille tarjotaan EU:ssa, kansallisesti ja alueellisesti niiden pyrkiessä sisämarkkinoille ja kolmansien maiden markkinoille, erityisesti myynnin edistämistoimiin ja tiedonsaantiin, teollis- ja tekijänoikeuksien suojeluun, julkisiin hankintoihin osallistumiseen, tieto- ja viestintäteknologiaan, standardointiin ja sääntelykysymyksiin liittyvissä asioissa; katsoo, että Yritys-Eurooppa-verkosto on tehokas keino saavuttaa nämä tavoitteet; on samaa mieltä siitä, että Yritys-Eurooppa-verkostolle on luotava perusteellisen arvioinnin pohjalta uusi hallintomalli, jotta voidaan lisätä tehokkuutta, vähentää hallinnollista ja johtoon liittyvää rasitusta ja tarjota räätälöityä tukea; katsoo, että tällä tuella olisi autettava yrityksiä hankkimaan tarvittavaa osaamista strategian määrittelemiseen ulkomaanmarkkinoille laajentumista varten ja edistettävä yritysten välistä yhteistyötä kannustamalla kysynnän ja tarjonnan tasapainottamiseen:

11. on vakuuttunut siitä, että Yritys-Eurooppa-verkostosta voi tulla mahdollisimman hyödyllinen pk-yrityksille EU:ssa vain, jos siinä edustettuina olevien organisaatioiden toimintaa ja hallintoa tehostetaan ja tietoisuutta sen tukipalveluista lisätään;

12. vaatii jäsenvaltioita ottamaan käyttöön paikallis- ja aluetason yhtenäisen vientitukipisteiden verkoston, joka toimii yhteistyössä yritysten, kauppakamarien, yliopistojen ja muiden toimijoiden kanssa ja tarjoaa pk-yrityksille yhden helposti tunnistettavan yhteydenpitotahon ja heidän omalla kielellään välittömästi käyttökelpoista henkilökohtaista neuvontaa ja talousanalyysejä ulkomaisista markkinoista sekä tietoa avustuksista, vientimahdollisuuksista, nykyisistä (tulleihin liittyvistä ja tullien ulkopuolisista) kaupan esteistä, voimassa olevista investointiturvaa ja kiistojen ratkaisua koskevista säännöistä, hallinnollisista muodollisuuksista ja kilpailijoista kolmansien maiden markkinoilla; katsoo, että nämä vientitukipisteet edistäisivät hyvien käytäntöjen vaihtoa pk-yrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan mukaisesti;

13. kehottaa suuntaamaan enemmän tiedotusta pienille ja mikroyrityksille, koska ne ovat pk-yrityksistä kaikkein vähiten aktiivisia kansainvälisesti ja vähiten tietoisia vientimahdollisuuksistaan ja kansainvälistymisen tuomista eduista;

Tukipalvelujen kartoittaminen

14. yhtyy näkemykseen, jonka mukaan julkisin varoin rahoitetut tukiohjelmat olisi toteutettava mahdollisimman kustannustehokkaassa muodossa varsinkin nyt, kun EU:n talous on yhä toipumassa pahimmasta kriisistään vuosikymmeniin; huomauttaa tässä yhteydessä, että ohjelmien laatu on säilytettävä vähintään samalla tasolla;

15. kannattaa ehdotusta siitä, että lukuisista paikallisista, alueellisista, kansallisista ja EU:n tason tukiohjelmista pitäisi tehdä "kartoitus"; katsoo, että tähän kartoitukseen olisi sisällyttävä yksityisen sektorin aloitteita ja paikallisia aloitteita, joiden avulla autetaan rahoituksen saantia pk-yrityksissä ja erityisesti helpotetaan mikro-yritysten mahdollisuuksia saada lainaa, sekä arviointi EU:n nykyisten tukiohjelmien tehokkuudesta; katsoo, että kartoitus olisi tehtävä säännöllisin väliajoin ja että sen olisi toimittava vertailu- ja tulostaulujärjestelmän perustana; katsoo, että alustavaa kartoitusta pitäisi käyttää EU:n nykyisten tukijärjestelmien tehokkuuden arvioinnin perustana; toteaa, että kartoitus ei välttämättä saavuta kaikkia aloitteita varsinkaan, jos ne ovat pieniä tai epävirallisia ja jos se ei ole kustannusten näkökulmasta järkevää tai käytännössä mahdollista;

16. edellyttää, että vuoden 2012 loppuun mennessä tehdään ensimmäisiä konkreettisia ehdotuksia EU:n nykyisten tukiohjelmien keventämiseksi ja koordinoimiseksi, jotta ne tuottaisivat tuloksia ja vastaisivat EU:n pk-yritysten tarpeisiin; katsoo, että EU:n on vältettävä toimissaan päällekkäisyyksiä ja rinnakkaisten rakenteiden luomista ja että toimien on osoitettava tuottavan selvästi eurooppalaista lisäarvoa; katsoo, että olemassa olevia kansallisia tukijärjestelmiä pitäisi kunnioittaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; katsoo, että EU:n yksittäisten pk-yritysten palveleminen on keskitettävä organisaatiolle, jonka katsotaan vastaavan parhaiten niiden yksilöllisiin liiketoimintaa koskeviin tarpeisiin; pyytää komissiota tiedottamaan säännöllisesti asiasta vastaaville Euroopan parlamentin valiokunnille tämän käynnissä olevan työn etenemisestä;

17. toteaa, että tällaisilla uusilla EU:n toimilla on oltava todistettua lisäarvoa olemassa oleviin välineisiin nähden; näkee tällaista lisäarvoa tapauksissa, joissa markkinat eivät toimi maantieteellisistä tai sisällöllisistä syistä ("valkoiset alueet") tai joissa on tehostettava EU:n kauppapoliittisten etujen edustamista ja markkinoille pääsyä koskevien tietojen keräämistä tietokantaan;

18. painottaa, että pk-yritykset on saatava osallistumaan nykyisen tukikehyksen uudelleentarkasteluun; kehottaa pk-yrityksiä yhdessä Yritys-Eurooppa-verkoston ja eurooppalaisten elinkeinoelämän järjestöjen kanssa osallistumaan tiiviisti uudelleentarkastelun toteuttamiseen;

19. vaatii, että kaikille EU:n yrityksille tarkoitetut nykyiset vientityökalut, kuten markkinoille pääsyä koskeva tietokanta ja vientitukipisteet, muunnetaan pk-yritysten tarpeita vastaaviksi; arvostaa pk-yrityksille tarkoitetun kaupan suojatoimia käsittelevän palvelupisteen perustamista; suosittelee, että lisätään koordinointia pk-yritysten erilaisten tukirakenteiden välillä kolmansissa maissa;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

20. katsoo, että tarvitaan käytännöllisiä ja kustannustehokkaita ratkaisuja, joilla autetaan pk-yrityksiä selviämään käyttöpääoman puutteesta, erityisesti, kun on kyse pääomasta, jolla tehdään vaadittavat alkuinvestoinnit ja aloitetaan viennin rahoittaminen, ja toteaa, että tällaisia ratkaisuja pitäisi suunnitella ja toteuttaa koko EU:n yhteisen kauppapolitiikan puitteissa tai käyttäen muita sopivia EU:n välineitä, jos kartoituksen perusteella todetaan, että se on tarpeellista ja mahdollista;

21. katsoo, että vaikka hyödynnetään tehokkaasti nykyisiä kansallisia rakenteita, tarvitaan EU:n tason aloitteita kolmansien maiden markkinoilla silloin kun siitä on todettu saatavan lisäarvoa; kannustaa asiantuntijoiden välistä yhteistyötä sekä julkisilla että yksityisillä aloilla esimerkiksi EU:n markkinoille pääsyä tarkastelevissa ryhmissä; myöntää, että joidenkin pienten ja uudempien jäsenvaltioiden pk-yritykset ovat epäedullisessa asemassa, koska niillä ei välttämättä ole diplomaattiedustusta, kokeneita kumppaneita tai kumpaakaan joidenkin kolmansien maiden markkinoilla; korostaa kuitenkin, että EU:n aloitteiden ei pidä vaikuttaa eri jäsenvaltioiden yksittäisten yritysten väliseen kilpailuun kolmansien maiden markkinoilla;

22. korostaa, että pk-yritysten kansainvälistyminen on prosessi, jonka onnistumiseksi pk-yritykset tarvitsevat tukitoimia jo paikallisella tasolla eikä pelkästään kolmansien maiden markkinoilla; toteaa, että kolmansien maiden markkinoilla yhteiset EU:n toimet edunvalvonnassa, kauppapolitiikassa ja markkinoillepääsyssä sekä täydentävät ohjelmat markkinahäiriöiden yhteydessä voivat tuoda huomattavaa lisäarvoa tälle prosessille;

23. kehottaa komissiota päällekkäisyyksien välttämiseksi perustamaan uusia rakenteita vasta sitten, kun on tarkasteltu jäsenvaltioissa käytettävissä olevaa rahoitusta, niissä jo toimivien neuvontapalvelujen tukea ja tilannetta ja analysoitu niiden vaikuttavuus sekä toteen näytetty välttämättömyys;

EU:n klusterien ja verkostojen edistäminen

24. kannattaa komission ehdotusta lisätä yhteistyötä erilaisten yritysjärjestöjen, kauppakamarien ja muiden sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa toimivien toimijoiden välillä liiketoimintakumppanuuksien, klustereiden ja uusille markkinoille pääsyn edistämiseksi, jolloin kansainvälistymisprosessi voitaisiin viedä yksittäisten yritysten tasolta verkostojen tai useissa eri maissa tytäryhtiöiden kautta toimivien yritysten tasolle, mikä helpottaisi kaikkein monimutkaisimpia ja pitkäkestoisimpia kansainvälistymishankkeita, joihin osallistuu useita yrityksiä ja muita avustusjärjestöjä ja julkisia laitoksia;

25. korostaa, että toiminta-alueella on suuri merkitys pienille ja keskisuurille yrityksille, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään jatkuvaa yhteistyötä paikallistason toimijoiden kanssa verkostoitumisen edistämiseksi;

26. katsoo, että olisi edistettävä pk-yritysten välisten tai niiden kanssa perustettavien yhteisyritysten perustamista pääsystrategiana uusille markkinoille ja keinona kehittää suoria investointihankkeita sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa ja osallistua tarjouskilpailuihin; kehottaa komissiota myöntämään varoja tällaisen rajat ylittävän yhteistyön edistämiseksi;

27. toteaa, että klustereita ja verkostoja voidaan usein luoda paitsi fyysisesti myös virtuaalisesti; kannustaa jäsenvaltioita tukemaan tarvittavia välineitä ja resursseja virtuaalisten klustereiden ja verkostojen edistämiseksi;

28. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti komissiota sen pyrkimyksissä edistää kansainvälisissä foorumeissa ja kokouksissa pk-yritysten pääsyä kolmansien maiden markkinoille;

Tulevat toimet

29. suosittaa, että komissio ottaa huomioon kaikki kansainvälistymiseen liittyvät ulottuvuudet eli viennin ja tuonnin, mukaan luettuna talouskumppanuuksien ja talousyhteistyön eri muodot; huomauttaa, että tiedonannossa ei painoteta riittävästi jälkimmäistä ulottuvuutta;

30. toivoo unionilta entistä yhtenäisempää politiikkaa pk-yritysten tukemiseksi erityisesti innovoinnin, kasvun, kansainvälistymisen, tuottavuuden, kustannusten hillitsemisen, hallinnollisen taakan vähentämisen, inhimillisen pääoman laadun sekä yhteiskuntavastuun alalla;

31. pitää myönteisenä pk-yritysten kilpailukyvyn edistämiseen tarkoitettua uutta ohjelmaa (COSME); panee merkille kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP) onnistuneet toimet; katsoo, että näitä toimia, joita ovat hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmä ja Yritys-Eurooppa-verkosto, pitäisi jatkaa ja laajentaa entisestään uudessa ohjelmassa; korostaa tarvetta parantaa pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta ja roolia, joka yksityisellä sektorilla voisia olla; kehottaa yksinkertaistamaan ja järkeistämään unionin eri välineitä, joilla on tarkoitus helpottaa etenkin kansainvälistymistä suunnittelevien pk-yritysten mahdollisuuksia saada luottoja, takauksia tai riskipääomaa; kehottaa tarkistamaan rajatylittävään kauppaan ja erityisesti valuutan vaihtoa edellyttävään kauppaan myös EU:n ulkopuolella osallistuville pk-yrityksille tarkoitettujen peruspankkipalvelujen kustannukset ja saatavuuden; kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan, voisivatko ne käyttää osan kansallisista yhtiöverotuloistaan pk-yritysten lainansaantimahdollisuuksien parantamiseen; korostaa, että kaikki välineet, erityisesti muut kuin rahoitusvälineet, pitäisi hyväksyä kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman kriittisen arvioinnin pohjalta ja tiiviissä yhteistyössä pk-yritysten organisaatioiden kanssa;

32. korostaa, että monivuotisessa rahoituskehyksessä COSME-ohjelmalle kohdennettuja määrärahoja on tarpeen lisätä huomattavasti ottaen erityisesti huomioon pk-yritysten rahoitukseen liittyvät merkittävät markkinahäiriöt sekä tarpeen lisätä EU:n tukea yritysten luovutuksiin; katsoo tältä osin, että COSME-ohjelman ja Horizon 2020 -ohjelman erottamista toisistaan toiminnan ja määrärahojen osalta on vielä tarkasteltava orientoitumisen helpottamiseksi pk-yritysten kannalta;

33. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että pk-yritysten saatavilla on riittäviä vientitakuujärjestelyjä;

34. panee merkille ammattitaitoisten ja koulutettujen yrittäjien merkityksen kansainvälisen liiketoiminnan haasteisiin vastaamisessa; kehottaa komissiota edistämään "Erasmus nuorille yrittäjille" -ohjelmaa ja tutkimaan mahdollisuutta perustaa "Erasmus Mundus yrittäjille" -ohjelma, jotta lahjakkaille yrittäjille voidaan antaa mahdollisuus hankkia kokemusta EU:n ulkopuolisissa huippuosaamiskeskuksissa ja verkostoitua niiden kanssa, sekä tarjota yrityskulttuuria koskevaa korkeakoulutusta, jonka kautta yrittäjät voisivat saada kansainvälisemmän näkemyksen yrittäjyydestä ja siten hankkia tärkeät ja tarvittavat välineet kilpailemiseen maailmanlaajuisilla markkinoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään nuoret yrittäjät ja teollisuuspolitiikan "Erasmus kaikille" -ohjelmaan siihen liittyvien unionin toimintalinjojen avulla;

35. kannattaa komission ehdotusta eurooppalaisen standardoinnin tarkistamisesta; korostaa, että johdonmukaisempi kansainvälisten standardien järjestelmä on tarpeen yhteentoimivuuden mahdollistamiseksi ja kansainvälistyvien pk-yritysten esteiden vähentämiseksi;

36. kannattaa eurooppalaista standardointijärjestelmää, jossa pk-yritykset otetaan järjestelmällisemmin mukaan päätöksentekoprosesseihin ja jossa samalla hyödynnetään toimivaksi osoittautunutta kansallisen delegoinnin periaatetta; pyytää komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, joilla eurooppalaisten standardointielinten laatimat standardit asetetaan helpommin ja edullisemmin pk-yritysten saataville yhteentoimivuuden mahdollistamiseksi ja joidenkin sellaisten merkittävien esteiden lieventämiseksi, joita kansainvälistyvät pk-yritykset kohtaavat; korostaa, että EU:n tieto- ja viestintäteknologian standardointipolitiikkaa on hyvin tärkeää mukauttaa vastaamaan markkinoiden ja politiikan kehitystä, jotta pk-yritykset saadaan mukaan verkkoliiketoimintaan, sähköiseen kauppaan, sähköisen rahtikirjan käyttöön, älykkäisiin liikennejärjestelmiin jne.;

37. painottaa, että yksinkertainen, tehokas ja kohtuuhintainen järjestelmä henkisen omaisuuden ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi on tärkein tapa edistää pk-yritysten kansainvälistymistä; katsoo, että pk-yritykset tarvitsevat kansainvälisen toimintansa perustaksi tehokkaan henkisen omaisuuden suojan, jolla kannustetaan uuden tekniikan kehittämistä;

38. korostaa, että pk-yrityksillä ei ole riittävästi resursseja torjua teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksia, joiden kohteeksi ne joutuvat kolmansien maiden markkinoilla; kehottaa tekemään konkreettisia EU:n aloitteita, joilla parannetaan pk-yritysten teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua kolmansissa maissa, kuten on jo tehty näitä oikeuksia koskevan pk-yritysten tukipalvelun avulla Kiinassa; panee merkille, että tätä tukipalvelumallia ollaan parhaillaan laajentamassa kokeiluhankkeessa joihinkin ASEAN:in ja Etelä-Amerikan maihin; korostaa, että on tarpeen tehdä asianmukainen arviointi nykyisistä tukipalveluista, jotta voidaan taata mallin paras mahdollinen toiminta ennen sen laajentamista; kehottaa komissiota ottamaan tämän arvioinnin tulosten perusteella käyttöön samanlaisia tukipalveluja sellaisilla ensisijaisilla markkinoilla, joilla teollis- ja tekijänoikeudet ovat tärkeässä asemassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan väärennettyjen kauppatavaroiden takavarikointia koskevaa tulliyhteistyötä EU:ssa ja kolmansien maiden kanssa ja yksinkertaistamaan tullimenettelyjä;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

39. toteaa olevan tärkeää luoda yksinkertaistettu ja avoin julkisia hankintoja koskeva EU:n sääntelykehys, jotta pk-yritysten olisi helpompaa tehdä sopimuksia julkisista hankinnoista sekä EU:ssa että kolmansissa maissa, myös soveltamalla "vain kerran" -periaatetta ja käyttämällä sähköisiä välitysjärjestelmiä sekä helpottamalla pk-yritysten osallistumista julkisiin hankintamenettelyihin ("European code of best practices facilitating access by SMEs to public procurement contracts"); katsoo, että julkiset hankinnat ovat tehokas yhteiskuntapolitiikan väline, joka tukee kotimaisten pk-yritysten teknisiä innovointivalmiuksia ja kasvua siihen kokoon, jota kansainvälistymisen aloittaminen edellyttää; pyytää määrittelemään tarjouskilpailut tarkemmin ja avaamaan palvelut julkisille tarjouskilpailuille;

40. odottaa komission tekevän aloitteen sen varmistamiseksi, että EU:n pk-yrityksillä on yhtäläinen pääsy kolmansien maiden markkinoiden julkisiin hankintoihin kuin muillakin yrityksillä; toivoo, että äskettäin julkaistu ehdotus asetukseksi, joka koskee EU:n julkisten hankintamenettelyjen markkinoita, lisää vastavuoroisuutta avoimuuden osalta, mikä olisi eduksi EU:n pk-yrityksille; kehottaa EU:ta kehittämään tutkimuksen ja innovoinnin kannustamiseen perustuvaa yhteistä kunnianhimoista teollisuuspolitiikkaa, jossa hyödynnetään innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä, kuten hankejoukkolainoja, ja jolla tuetaan pk-yritysten kehittymistä, erityisesti varmistamalla niiden pääsyn julkisten hankintojen markkinoille, pk-yritysten kilpailukyvyn säilyttämiseksi uusien tärkeiden toimijoiden rinnalla teollisuuden ja tutkimuksen aloilla; kehottaa EU:ta parantamaan eurooppalaisen tuotannon arvostusta tarjoamalla kuluttajille parempaa laatua koskevaa tietoa, muun muassa hyväksymällä alkuperämerkinnöistä annettavan asetuksen, joka koskee EU:hun tuotujen tuotteiden alkuperämaan ilmoittamista;

41. vaatii voimakkaasti jäsenvaltioita tekemään mahdollisimman pian ja viimeistään vuoden 2012 loppuun mennessä sopimuksen yhteisestä patenttijärjestelmästä, sillä EU:n on tärkeää tarjota yrityksille sisämarkkinoilla helposti saatava ja kohtuuhintainen patenttisuoja, joka vastaa suojaa, joka niiden kilpailijoilla on Yhdysvalloissa, Kiinassa ja Japanissa;

42. suosittaa, että nykyisiä EU:n pk-yrityskeskuksia olisi laajennettava ainoastaan, kun on asianmukaisesti otettu huomioon nykyisten keskusten vaikuttavuutta ja yleisiä toimintalinjoja koskevan arvioinnin tulokset; huomauttaa, että nämä keskukset toimisivat paremmin tarpeiden mukaan suunniteltujen yhteisten tukipisteiden yhteydessä keskitettyinä palvelu- ja yhteyspisteinä kolmansissa maissa toimiville EU:n pk-yrityksille; katsoo, että EU:n aloitteissa olisi keskityttävä aloihin, joilla pk-yritykset tosiasiallisesti toimivat;

43. kehottaa määrittelemään pk-yritysten ensisijaiset markkinat selkeämmin EU:n kauppaneuvotteluita koskevan ohjelman pohjalta; muistuttaa, että ensisijaisten markkinoiden pitäisi luonnollisesti käsittää myös nopeasti kasvavat markkinat, kuten BRIC-maat, mutta samalla pitäisi ottaa huomioon myös pk-yritysten näkemykset kansainvälistymismahdollisuuksista teollisuusmaissa ja naapurialueilla; katsoo, siksi että vastaanottavien markkinoiden kasvu ja puutteet nykyisessä tukirakenteessa ovat pääkriteerit ensisijaisten markkinoiden listan laatimiseen; suosittaa, että luetteloon lisätään useita EU:n naapurimaita ja erityisesti Länsi-Balkanin ja Välimeren alueen maita tai EU:n rajanaapureita, koska useimmat pk-yritykset aloittavat vientitoimintansa tekemällä kauppaa naapurinmaiden kumppaneiden kanssa ja koska EU:n kaupalla näiden maiden kanssa on suuri merkitys niiden kasvulle ja vakaudelle;

44. vaatii komissiota varmistamaan, että pk-yritysten erityistarpeet ja intressit otetaan huomioon kaikissa kauppaneuvotteluissa; toteaa, että se tarkoittaisi niiden neuvottelualojen tunnistamista, joilla ongelmat vaikuttavat pk-yrityksiin enemmän kuin muihin yritysluokkiin, ja keskittymistä niihin neuvoteltaessa kauppasopimuksia kolmansien maiden kanssa; tukee monenvälisyyden toimintapuitteiden uudistamista, jotta pk-yritykset saadaan mukaan WTO:hon ja varmistetaan pk-yritysten riita-asioiden nopeampi välimiesmenettely ja ratkaisu;

45. korostaa, että investoiminen ulkomaille on pk-yritysten haastavin kansainvälistymisen muoto; suosittelee, että kun EU tulevaisuudessa neuvottelee kahdenvälisistä investointisopimuksista, pk-yritysten tarve turvata paremmin suorat ulkomaiset investointinsa pitäisi ottaa huomioon;

46. katsoo, että tärkeä tapa suojella pk-yrityksiä tehokkaammin kauppakumppaneiden vilpillisiltä kauppatavoilta on huolehtia siitä, ette ne pystyvät hyödyntämään polkumyyntimenettelyjä helpommin, edullisemmin ja nopeammin; kehottaa komissiota ottamaan tämän näkökohdan asianmukaisesti huomioon uudistettaessa EU:n kaupan suojatoimia;

47. arvostaa yritysten välisiä yhteyksiä vahvistavia aloitteita, joita on esitetty kahdenvälisissä vapaakauppasopimuksissa; muistuttaa, että ulkomaisten potentiaalisten asiakkaiden paikantaminen ja yhteyksien luominen sekä luotettavien toimitusketjujen perustaminen ovat suuria esteitä pk-yrityksille, jotka suunnittelevat viennin aloittamista, ja että erityisesti pienet ja mikroyritykset ovat riippuvaisia välikäsistä, kun ne myyvät tuotteita ulkomaille;

2. ***Hallinnollinen rasitus***

Sääntelyä koskeva lähestymistapa

48. on tyytyväinen vuodeksi 2012 asetetun, hallintotaakan vähentämistä koskevan tavoitteen savuttamiseen mutta katsoo, että aikaan on saatava vielä paljon; vaatii komissiota tarkistamaan nykyistä lainsäädäntöä ja esittämään uuden, kunnianhimoisen eurooppalaisia pienyrityksiä koskevan säädöksen ja "Pienet ensin" -periaatteen mukaisen vähentämistavoitteen; katsoo, että tällaisen uuden tavoitteen pitäisi olla nettotavoite ja että siinä pitäisi ottaa huomioon tavoitteen asettamisen jälkeen hyväksytty uusi lainsäädäntö; suosittelee, että uuden tavoitteen olisi oltava mitattavissa ja todennettava ja että sen laatua olisi parannettava esimerkiksi vähentämällä pk-yrityksiltä vaadittujen asiakirjojen määrää ja varmistamalla, että pk-yrityksille ei aseteta asiakirjojen toimittamista koskevia epärealistisia määräaikoja; katsoo, että hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmällä ja Yritys-Eurooppa-verkostolla olisi oltava keskeinen ja pysyvä rooli tämän vähentämistavoitteen edistymisen seurannassa;

49. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota turvaamaan sopimukset, joilla tarjotaan pk-yrityksille mahdollisuus toimia kaikkialla Euroopassa ja saattaa markkinoille ideoitaan helpottamalla niiden pääsyä markkinoille ja vähentämällä byrokratiaa;

50. korostaa olevansa pettynyt siihen, että komissio on soveltanut pk-yritystestiä pintapuolisesti ja epäjohdonmukaisesti; vaatii, että pk-yritystestin olisi oltava järjestelmällinen ja kiinteä osa vaikutustenarviointia; vaatii komissiota selittämään, miksi tietosuojapaketista ei ole tehty asianmukaista pk-yritystestiä, ja ryhtymään nopeasti konkreettisiin toimenpiteisiin tämän epäkohdan korjaamiseksi;

51. kannattaa voimakkaasti sitä, että vahvistetussa pk-yritystestissä keskitytään mikroyrityksiin ja panee merkille ajatuksen mikroyritysten jättämisestä lähtökohtaisesti kaiken ehdotetun lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle; katsoo, että poikkeusta voitaisiin soveltaa ainoastaan silloin, kun mikroyritysten erityistarpeisiin ei voida vastata mukautetuilla ratkaisuilla tai kevennetyillä järjestelmillä, kuten pk-yritystesti osoittaa; kehottaa siksi tekemään mikro-ulottuvuudesta kiinteän osan pk-yritystestiä, jotta voidaan järjestelmällisesti arvioida kaikki käytettävissä olevat vaihtoehdot; muistuttaa, että mikään poikkeus tai mukautettu ratkaisu ei saisi vaikuttaa EU:n työterveyttä ja työturvallisuutta koskeviin vaatimuksiin, EU:n työntekijöiden perusoikeuksiin tai EU:n ympäristölainsäädännön perusperiaatteisiin; korostaa, että kun mikroyrityksiä sisällytetään täysimääräisesti säännön soveltamisalaan, sisällyttämisen syyt olisi selvästi osoitettava pk-yritystestin tuloksilla;

52. korostaa tarvetta tehostaa EU:n lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; kehottaa komissiota yhtenäistämään lainsäädäntöä enemmän kansallisten lisävaatimusten vähentämiseksi sekä käyttämään pk-yritystestiä järjestelmällisemmin; pyytää komissiota arvioimaan, missä määrin "muistilista EU:n lainsäädännön hyvästä täytäntöönpanosta" [1] voidaan ottaa käyttöön vaatimuksena jäsenvaltioille sisämarkkinoiden edistämiseksi;

53. kehottaa kansallisia hallituksia soveltamaan omistajaohjausta koskevien säännösten kaltaista "noudata tai selitä" -periaatetta; korostaa, että tämän periaatteen mukaan hallitusten olisi perusteltava asianmukaisesti muut kuin EU:n lainsäädännössä vaaditut täytäntöönpanosäännökset;

54. pahoittelee, että vain harvat jäsenvaltiot soveltavat järjestelmällisesti pk-yritystestiä kansallisessa päätöksentekoprosessissaan; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen pk-yritystestien järjestelmällistä käyttöä kansallisella tasolla koskevista vähimmäisvaatimuksista, ohjeet mukaan luettuina, jotka perustuvat parhaisiin käytäntöihin, joita on saatu komission käyttämästä ja kansallisella tasolla toteutetusta pk-yritystestistä, ja kehottaa neuvostoa tukemaan komission ehdotusta;

55. pyytää tekemään EU:n nykyiselle lainsäädännölle "toimivuustarkastuksen" epäjohdonmukaisuuksien ja vanhentuneiden tai tehottomien sääntöjen poistamiseksi;

56. kehottaa toimivuustarkastusten yhteydessä yksilöimään alueet, joille ovat tyypillisiä kohtuuttomat rasitteet, epäjohdonmukaisuudet tai tehoton lainsäädäntö, jotka vaikuttavat haitallisesti pk-yrityksiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että terveyttä, turvallisuutta ja tasa-arvoisuutta koskevat ja sosiaalisten säännösten tavoitteet saavutetaan;

[1] Hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän korkean tason ryhmän ehdotuksen mukaisesti.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

57. kannattaa voimakkaasti "yksi sisään, toinen ulos" -ajatuksen käyttämistä EU:n sisämarkkinalainsäädännön johtavana periaatteena, jotta varmistetaan, ettei pk-yrityksille kustannuksia aiheuttavaa uutta lainsäädäntöä voida hyväksyä määrittämättä tietyllä alalla olemassa olevia, arvoltaan vastaavia säädöksiä, jotka voidaan poistaa;

58. kehottaa vahvistamaan pk-yritysten edustajien verkoston roolia, sillä se tuo todellista lisäarvoa viestintään ja koordinointiin jäsenvaltioiden välillä sekä kansallisen ja unionin tason välillä niin politiikkaa laadittaessa kuin pantaessa lainsäädäntöä täytäntöön; vaatii komissiota ja kansallisia viranomaisia varmistamaan, että pk-yritysten edustajat voivat toimia riippumattomasti ja noudattaa laaja-alaista lähestymistapaa varmistaessaan, että pk-yritysten edut otetaan huomioon kaikilla lainsäädännön ja politiikan aloilla; vaatii, että pk-yritysten edustajat osallistuvat vahvasti pk-yritystestimenettelyihin; kannustaa lisäksi vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, jotka toimivat EU:n pk-yritysten yhdistämiseksi, ja kehottaa ottamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tarpeet huomioon hallinto ja lainsäädäntöprosesseissa;

59. korostaa, että pienten ja keskisuurten yritysten tukemista ja edistämistä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien laadinnassa on tärkeää kuunnella työmarkkinaosapuolia;

Pk-yrityksen määritelmä

60. panee merkille meneillään olevan arvioinnin pk-yrityksen määritelmästä, joka kattaa jo yli 99 prosenttia kaikista EU:n yrityksistä; kehottaa komissiota tarkastelemaan, millaisia vaikutuksia on a) joustavuuden lisäämisellä ja kasvun esteiden vähentämisellä (esimerkiksi pidentämällä siirtymäkaudet kolmeen vuoteen), b) liikevaihdon ja taseen enimmäisrajojen mukauttamisella talouden kehitykseen ja c) kunkin alakategorian eriytetymmän tarkastelun sallimisella;

61. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan vienti- ja tuontitoimintaan liittyvän erillisen viisumijärjestelmän Schengenin sopimuksen puitteissa;

Lisätoimet

62. korostaa, että sisämarkkinoilla on keskeinen asema luotaessa paras mahdollinen toimintaympäristö pk-yrityksille; pahoittelee sitä, että sisämarkkinat eivät edelleenkään ole toteutuneet monilla aloilla, ja tämä koskee varsinkin niiden digitaalista ulottuvuutta; kehottaa siksi komissiota pyrkimään tarmokkaasti toteuttamaan digitaaliset sisämarkkinat vuoteen 2015 mennessä, mukaan luettuna laajakaistaverkon ja laajakaistatekniikoiden kehittämisen edistäminen, jotta voidaan pakottaa jäsenvaltiot panemaan täytäntöön ja soveltamaan olemassa olevaa lainsäädäntöä, ja tekemään uusia ehdotuksia aloilla, joilta yhä puuttuu sisämarkkinalainsäädäntöä, erityisesti liiketoiminnan kustannusten ja hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi;

63. kehottaa komissiota jouduttamaan nopeita laajakaistayhteyksiä EU:n alueilla, jotta voidaan taata pk-yritysten mahdollisimman tiivis osallistuminen digitalisoituviin sisämarkkinoihin;

64. toteaa, että etäresurssipalvelut (ns. pilvipalvelut) voivat lisätä pk-yritysten tehokkuutta ja tuottavuutta merkittävästi; pyytää siksi komissiota laatimaan etäresurssipalveluille EU:n laajuisen kehyksen, joka on avoin muille globaaleille "pilville";

65. pitää valitettavana sitä, että EU on jäänyt jälkeen muista globaaleista toimijoista, kuten Japanista ja Etelä-Koreasta, sillä vain kaksi prosenttia EU:n Internet-yhteyksistä on kuituyhteyksiä; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota jouduttamaan ultranopean laajakaistan leviämistä ja käyttöönottoa;

66. toteaa, että sähköinen kaupankäynti tarjoaa mahdollisuuksia pk-yrityksille, jotka haluavat päästä uusille markkinoille ja laajentaa asiakaskuntaansa; pyytää siksi komissiota helpottamaan rajat ylittävää sähköistä kaupankäyntiä esimerkiksi kehittämällä luotettavan, turvallisen ja tehokkaan verkkomaksujärjestelmän;

67. korostaa, että EU:n on pikaisesti tarjottava pk-yrityksille ja yrittäjille luottamusta ja keinoja verkkokaupankäyntiin rajat ylittävän kaupan lisäämiseksi; kehottaa sen vuoksi yksinkertaistamaan lupajärjestelmiä sekä luomaan tehokkaan kehyksen tekijänoikeuksia varten;

68. kehottaa komissiota edistämään palvelujen vapaata liikkuvuutta laajentamalla palveludirektiiviä ja panemalla sen kunnolla täytäntöön, jotta pk-yritykset ja yrittäjät saavat todellisen mahdollisuuden laajentaa toimintaansa ja myydä palveluja ja tuotteita EU:n 500 miljoonalle kuluttajalle;

69. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään hyväksi sähköisen hallinnon tarjoamia etuja, ottamaan käyttöön sähköisen hallinnoinnin ratkaisuja;

70. kannustaa komission pääsihteeristöä perustamaan yhteistyössä yritysjärjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa palkinnon, joka myönnetään vuosittain sille komission jäsenelle ja/tai talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa sille jäsenvaltiolle, joka on soveltanut "pienet ensin" -periaatetta tehokkaimmin ja menestyksekkäimmin;

71. pyytää yksinkertaistamaan pk-yrityksille tarkoitettuja EU:n välineitä ja helpottamaan niiden saatavuutta; huomauttaa, että EU:n ohjelmat voivat olla aivan liian usein liian byrokraattisia pk-yritysten hyödynnettäviksi;

72. korostaa, että on tarpeen panna täytäntöön ja soveltaa laajoja yksinkertaistamistoimenpiteitä, muun muassa yksinkertaistettuja korvausmenetelmiä, jotta pk-yrityksiä autetaan osallistumaan EU:n rahoittamiin ohjelmiin;

3. ***Teollisuuden ja pk-yritysten kilpailukyvyn vahvistaminen***

73. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon "Teollisuuspolitiikka: kilpailukyvyn parantaminen" (COM(2011)0642) ja komission valmisteluasiakirjaan kilpailukyvyn varmistamisesta (SEC(2012)0091);

74. ottaa huomioon, että komissio on ryhtynyt kilpailukyvyn varmistamiseen ja lainsäädännön jälkiarviointiin liittyviin toimiin; vaatii komissiota soveltamaan tätä lähestymistapaa johdonmukaisesti ja perusteellisesti myös niissä tapauksissa, joissa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosäännösten muuttaminen (esimerkiksi huutokauppasääntöjen muuttaminen päästökaupassa) vaikuttaa teollisuuden kilpailukykyyn; pyytää komissiota raportoimaan säännöllisesti tällä alalla saavutetusta edistyksestä;

75. katsoo, että yrittäjähengen kannustamiseksi olisi järjestettävä alueellisia kiertue-esityksiä, joihin otettaisiin mukaan paikallisten yritysten järjestöjä ja joissa tuotaisiin esiin paikallista yrityskulttuuria parhaiden käytäntöjen esittelyn avulla ja järjestämällä keskustelutilaisuuksia, joihin osallistuu menestyneitä yrittäjiä;

76. korostaa vapaan kaupan ja maailmanmarkkinoille pääsyn olevan tärkeä työpaikkoja ja kasvua lisäävä seikka sekä ratkaiseva tekijä, jonka avulla EU:n pk-yritykset voivat nousta johtoasemaan maailmanmarkkinoilla; korostaa siksi, miten tärkeää on edistyä kauppaneuvotteluissa, sillä se vähentäisi entisestään kaupan esteitä, jotka vaikuttavat pk-yrityksiin suhteettoman paljon;

77. on tyytyväinen siihen, että komissio on eri strategioissaan ja tiedonannoissaan tunnustanut valmistusteollisuuden merkityksen EU:n kestävälle kasvulle ja työllisyydelle; toistaa, että tarvitaan sosiaalisen markkinatalouden periaatteisiin perustuvaa yhdennettyä teollisuuspolitiikkaa, jolla tuetaan siirtymistä kohti kestävää, resurssitehokasta ja joustavaa taloutta;

78. huomauttaa, että on tärkeää on edistää alueellisesti ja paikallisesti pk-yritysten osallistumista energiatehokkuus- ja ympäristösuunnitelmiin, sillä niiden osallistuminen näille aloille lisää liiketoimintamahdollisuuksia huomattavasti;

79. myöntää, että jos jäsenvaltiot aikovat saavuttaa Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvät innovatiivista, älykästä ja osallistavaa Eurooppaa koskevat tavoitteet, jäsenvaltioiden on otettava huomioon pk-yritykset ja mikroyritykset ja helpotettava niiden perustamista, koska pk-yrityksillä ja mikroyrityksillä on valtavasti mahdollisuuksia luoda työpaikkoja, erityisesti nuorille, ja vähentää siten köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä; toteaa, että itsenäinen ammatinharjoittaminen ja mikroyrityksen perustaminen voivat tarjota hyvän ja joustavan mahdollisuuden erityisesti naisille;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

80. toteaa, että pk-yritykset ovat tärkeässä asemassa yhteiskunnallisen vakauden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja integraation saavuttamisessa erityisesti alueilla, jotka kärsivät väestörakenteen muutoksen kielteisistä vaikutuksista; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan pk-yrityksiä, jotta ne voivat luoda työntekijöitä tukevan työympäristön, noudattaa työoikeutta sekä työturvallisuuden ja työterveyden standardeja ja edistää näin sosiaalista hyvinvointia ja köyhyyden torjuntaa;

81. korostaa, että olisi kannustettava helpottamaan mikroluottojen saantia eurooppalaisesta mikrorahoitusjärjestelystä ja kehittämään tätä välinettä osana sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevaa ohjelmaa vuosille 2014–2020 ja Euroopan sosiaalirahaston tulevaa kehittämistä, jotta ennen kaikkea sosiaalisesti muita heikommassa asemassa olevilla mikroyritysten perustajilla ja yhteisötalouden yrityksillä on mahdollisuus saada rahoitusta sopivista rahoitusvälineistä; pyytää tässä yhteydessä komissiota ottamaan huomioon erityisesti osuuskunnat Euroopan investointirahaston hallinnoimissa rahoitusvälineissä;

82. toteaa, että rajat ylittävien palvelujen kohdalla keskitetty asiointipiste voi yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa tiedottaa laajasti palvelujen kohdemaan voimassa olevista työehdoista;

83. katsoo, että yrittäjyys ja pk-yritysten kilpailukyvyn ja kasvun kannalta oikeanlaiset olosuhteet, joita luodaan muun muassa infrastruktuuri-investoinneilla esimerkiksi vihreään infrastruktuuriin, voivat auttaa pääsemään pois talouskriisistä; korostaa tarvetta edistää yrittäjäpotentiaalia, kun pienten ja keskisuurten uusyritysten määrä jää alle keskiarvon yhteiskunnan kaikissa segmenteissä ja kun yrittäjyyttä tarvitaan erityisissä kohderyhmissä, erityisesti nuorten ja naisten keskuudessa;

84. katsoo, että rahoitusmarkkina-asetuksen tarkistamisen pitäisi parantaa pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta pääomamarkkinoilta, jotta ne olisivat vähemmän riippuvaisia pankkilainoista;

85. katsoo, että meneillään olevassa rakennerahastouudistuksessa pk-yritykset olisi otettava kunnolla huomioon, kun se on tarkoituksenmukaista, kun sillä parannetaan alueellisia kasvun edellytyksiä ja kun se luo synergiaa EU:n muiden ohjelmien ja aloitteiden kanssa; katsoo, että byrokratiaa on vähennettävä esimerkiksi hyväksymällä yhtiöille oikeasuhtaiset tilintarkastus- ja tilinpäätösstandardit ja ottamalla varainhoitoasetuksen tarkistuksen yhteydessä käyttöön kaikkiin rahastoihin ja ohjelmiin sovellettavia yhteisiä sääntöjä;

86. pyytää jäsenvaltioita saattamaan maksuviivästysdirektiivin mahdollisimman pian osaksi kansallista lainsäädäntöään, jotta pk-yrityksiä autettaisiin saamaan lisää likviditeettiä nykyisen talouskriisin aikaan;

87. pyytää tehokkaampia, yksinkertaisempia ja paremmin koordinoituja EU:n välineitä, joilla pyritään parantamaan etenkin kansainvälistymistä suunnittelevien pk-yritysten mahdollisuuksia saada luottoja tai riskipääomaa;

88. vaatii pankkien tiukennetut pääomavaatimukset huomioon ottaen kunnon takauksia pk-yrityksiä käsittäville sijoitussalkuille osana Basel III:n seurantatoimien täytäntöönpanoa ja velkavivun purkamisprosessia, jota monet pankit käyvät parhaillaan läpi, ja ottamaan samalla huomioon palvelulainsäädännön kumulatiivisen vaikutuksen;

89. korostaa, että pk-yrityksiin kohdistuvat EU:n toimet eivät korvaa jäsenvaltioiden ja alueiden toimia vaan täydentävät niitä ja että niillä pyritään vahvistamaan jäsenvaltioiden ja alueiden toimia "enemmällä enemmän ja vähemmällä vähemmän" -periaatteen mukaisesti niin, että jäsenvaltioiden, jotka tukevat pk-yrityksiä enemmän, pitäisi saada EU:lta enemmän tukea; kehottaa siksi jäsenvaltioita toteuttamaan kannustimiin perustuvia kunnianhimoisia ohjelmia yrittäjyyden edistämiseksi entisestään; kehottaa sisällyttämään tällaisiin ohjelmiin toimia, joilla parannetaan rahoituksen saatavuutta ja markkinoille pääsyä, helpotetaan hallinnollisia vaatimuksia ja sisällytetään paremmin yrittäjyyskoulutusta koulujen kaikentasoisiin opetussuunnitelmiin; katsoo, että näillä toimenpiteillä pitäisi tukea yksityisen sektorin aloitteita, kuten pankkien ja kirjanpidon ammattilaisten kumppanuuksia, joiden avulla voidaan lyhentää pienimuotoisen rahoituksen saamisen määräaikoja; suosittelee, että oppilaille järjestettäisiin säännöllisesti käytäntöpainoitteisia, opintoihin liittyviä kilpailuja, joissa mitataan teorian ohella myös yritteliäisyyden ajattelutapaa;

90. kannattaa yksityisen sektorin aloitteita, joilla helpotetaan rahoituksen saantia pk-yrityksissä – erityisesti mikroyrityksissä – kuten pankkien ja kirjanpidon ammattilaisten kumppanuuksia, joiden avulla pyritään lyhentämään pienlainan (enintään 25 000 euroa) saantiin vaadittavaa määräaikaa 15 päivään; katsoo, että tällaiset kumppanuudet ovat tehokkaita mikroyrityksille, koska kirjanpidon ammattilaiset laativat ja toimittavat pankkitoimihenkilöille sähköisesti kaikki tarvittavat asiakirjat ja antavat maltillisen vakuutuksen mikroyritysten alustavista asiakirjoista, ja pankit antavat vakiomuotoisia rahoitushakemuksia ja perustelevat hylättyjä rahoitushakemuksia sähköisesti;

91. kehottaa komissiota tutkimaan uusia aloitteita rahoituksen keräämiseksi yrittäjille ja uusyrityksille, kuten crowdfunding-rahoitusta, arvioidakseen, miten tällaiset käytännöt voisivat hyödyttää pk-yrityksiä ja pitäisikö niitä viedä eteenpäin; kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että pitäisi arvioida, tarvitaanko EU:hun tällaisia käytäntöjä koskeva lainsäädäntökehys;

92. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä siitä, että pk-yritysten mahdollisuuksia saada unionin rahoitusta parannetaan, sillä näin tehostetaan niiden pääsyä sisämarkkinoille;

93. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota helpottamaan uusien innovatiivisten yritysten investointimahdollisuuksia poistamalla esteitä, jotka haittaavat EU:n laajuisten riskipääomamarkkinoiden muodostumista;

94. toteaa, että mikroyritysten kasvun pk-yrityksiksi sekä pk-yritysten tulevan kasvun esteet on tunnistettava ja ne on poistettava;

95. kehottaa komissiota puuttumaan pk-yritysten tieto- ja taitopuutteisiin, jotka liittyvät vihreisiin teknologioihin, käytäntöihin ja liiketoimintamalleihin; katsoo, että toimet ovat tarpeen, jotta voidaan määrittää osaamistarpeita ja puuttua työmarkkinoiden puutteisiin opetus- ja ammattikoulutusstrategioilla sekä kehittämällä pk-yrityksille suunnattuja, koulutusta ja osaamisen kehittämistä koskevia ohjelmia;

96. katsoo, että tulevassa COSME-ohjelmassa, Horizon 2020 -ohjelmassa ja seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen rakennerahasto-ohjelmissa pitäisi varata riittävästi varoja siihen, että tuetaan pk-yritysten innovointiponnistuksia ja työpaikkoja luovia toimia resurssitehokkaalla ja kestävällä tavalla;

97. pyytää, että pk-yrityksille suunnattujen tukiohjelmien yhteydessä luoduissa uusissa rahoitusvälineissä, kuten COSME-ohjelmassa, huomioidaan pk-yrityksen pääomatilanteen lisäksi myös niin kutsuttu "aineeton arvo", jotta rahoituksen myöntämisessä voidaan tunnustaa myös pk-yritysten älyllinen pääoma;

98. pyytää varaamaan kunnianhimoiset määrärahat pk-yrityksille kohdennetulle välineelle, joka perustettiin osana Horizon 2020 -ohjelmaa ja joka tarjoaa kohdennettua tukea innovatiivisille, suuren kasvupotentiaalin pk-yrityksille; katsoo, että väline pitäisi toteuttaa käyttäen yhtä pk-yritysten tarpeiden mukaiseksi räätälöityä rakennetta;

99. korostaa, että rahoitusjärjestelyjä koskevien välineiden potentiaalia olisi entisestään kehitettävä, jotta olisi mahdollista kehittää laadullisesti strategisia hankkeita ja yksityisten toimijoiden, erityisesti pk-yritysten, ja yksityisen pääoman osallistumista Euroopan unionin hankkeisiin; kiinnittää huomiota siihen, että rahoitusjärjestelyjä koskevia välineitä käytetään tällä hetkellä vain vähän niiden liiallisesta monimutkaisuudesta johtuen ja että sen vuoksi hallintotavasta on kiireellisesti keskusteltava;

100. painottaa, että rakennerahastojen olisi – rahoitusvälineiden kautta – jatkossakin annettava pk-yrityksille rahoitusta pääoman, takuiden ja pehmeiden lainojen muodossa, ja korostaa, että monimutkaisia hallinnollisia menettelyitä olisi erityisesti kansallisella tasolla helpotettava ja että olisi vältettävä merkittäviä eroja tavoissa, joilla toisaalta hallintoviranomaiset ja toisaalta välittävät elimet soveltavat säännöksiä;

101. kehottaa komissiota laatimaan kilpailukykyistä pk-yritysten verotusta koskevan etenemissuunnitelman, jolla kannustetaan jäsenvaltioita mukauttamaan verojärjestelmiään niin, että alennetaan nuorten yritysten välillisiä työvoimakustannuksia ja sallitaan näiden yritysten pitää suurempi osuus voitoistaan yritykseen tehtäviä investointeja varten; ehdottaa, että etenemissuunnitelma laaditaan parhaiden käytäntöjen pohjalta ja että se sisältää pilottihankkeita;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

102. vaatii tehostamaan pyrkimyksiä vastavuoroisen tunnustamisen toteuttamiseksi, jotta pk-yritysten rajat ylittävää toimintaa voidaan helpottaa; kehottaa luomaan alv-kokonaispalvelun ("one-stop-shop"), joka antaa yrittäjille mahdollisuuden täyttää velvollisuutensa yrityksen alkuperämaassa;

103. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille rahoitusmuodoille; katsoo, että on toteutettava kiireesti toimenpiteitä, jotta yritykset eivät olisi niin riippuvaisia lainarahoituksesta; kannattaa pääoma- ja velkarahoituksen välistä verotuksellista neutraalisuutta;

104. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan pk-yritysten toiminnan jatkamista sääntely-ympäristöllä, joka helpottaa yrityksen luovuttamista; kehottaa poistamaan verotukselliset esteet (perintövero, lahjavero jne.), jotka voivat vaarantaa perheyritysten toiminnan jatkamisen;

105. korostaa, että palkkojen ja investointien verotusta on kevennettävä;

106. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä sosiaalisen yrittäjyyden edistämiseksi Euroopassa etenkin parantamalla julkisen ja yksityisen rahoituksen saatavuutta, vähentämällä sukupuolten välistä palkkasyrjintää, edistämällä toimenpiteitä työn ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi, lisäämällä ammattitaitoisen työvoiman liikkuvuutta ja tunnustamista sekä parantamalla pk-yrityksille suunnatun, yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan neuvonnan laatua ja saatavuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään erityisiä toimenpiteitä sosiaalisen yrittäjyyden edistämiseksi Euroopassa etenkin parantamalla julkisen ja yksityisen rahoituksen saatavuutta sekä ammattitaitoisten työntekijöiden liikkuvuutta ja tunnustamista sekä oppisopimuskoulutusta; toteaa, ettei tämä saa kuitenkaan johtaa siihen, että yrittäjät luokitellaan "hyviksi" ja "pahoiksi";

107. korostaa. että raaka-aineiden esteetön saanti on tärkeää myös pienille ja keskisuurille teollisuusyrityksille; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään erityistoimiin, joilla pyritään varmistamaan raaka-aineiden kestävä saanti ja parantamaan raaka-ainetehokkuutta, etenkin takaamalla kansainvälisen kaupan kohteena olevien raaka-aineiden vapaa ja tasapuolinen saanti, ja parantamaan resurssitehokkuutta ja lisäämään jätteiden hyödyntämistä ottaen huomioon kustannustehokkuus;

108. kehottaa Eurooppa-neuvostoa säilyttämään koheesiopolitiikan määrärahat ennallaan seuraavalla ohjelmakaudella, sillä rakenne- ja koheesiorahastot kuuluvat EU:n tehokkaimpiin välineisiin kasvun ja työpaikkojen luomiseksi, Euroopan talouden kilpailukyvyn parantamiseksi ja pk-yritysten tukemiseksi;

109. kehottaa jäsenvaltioita edistämään erityyppisten pk-yritysten kehitystä ja kilpailukykyä sekä vastaamaan pk-yritysten erityistarpeisiin sovitetuilla toimenpiteillä; korostaa Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston merkitystä liikenne-, energia-, ympäristö- ja laajakaistainfrastruktuurin kehittämisessä ja parantamisessa ja sitä kautta myös suotuisan liiketoimintaympäristön luomisessa, joka vauhdittaa investointeja ja vahvistaa kilpailukykyä; korostaa tarvetta edistää yrittäjyyttä ja lisätä pk-yrityksille annettavaa tukea ja tunnustaa niiden keskeisen roolin taloudellisen kilpailukyvyn edistämisessä;

110. korostaa, että on tarpeen parantaa koordinointia ja synergiaa suoraan pk-yrityksiä koskevien EU:n, jäsenvaltioiden, alueiden ja paikallistason politiikkojen ja välineiden välillä; huomauttaa, että pk-yritysten tukemiseen tarkoitettuja jo olemassa olevia politiikkoja ja rahoitusvälineitä olisi käsiteltävä yhtenäisemmällä tavalla ja niiden olisi täydennettävä toisiaan; korostaa, että on vähennettävä pirstaleisuutta sekä yhdistettävä ja edistettävä pk-yrityksille tarkoitettuja rahoitustukijärjestelmiä, jotta varmistetaan voimavarojen entistä laajempi yhdistäminen ja koordinointi EU:n, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä paikallistasolla; korostaa, että kilpailukyky lisääntyisi myös, jos pk-yrityksiin suunnatuissa investoinneissa ja tuissa huomioidaan alueellinen monimuotoisuus;

111. katsoo, että Euroopan aluekehitysrahastosta suoritettavan pk-yritysten rahoituksen tavoitteena on edistää kilpailukykyä kaikilla unionin alueilla koheesiopolitiikan tavoitteiden mukaisen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehityksen saavuttamiseksi;

112. korostaa, että rakennerahastot sekä erityisesti Euroopan aluekehitysrahasto muodostavat tärkeän välineen, jolla tuetaan innovatiivisia pk-yrityksiä parantamalla niiden kilpailukykyä sekä erityisesti niiden kansainvälistymistä, ja painottaa, että kelpoisuus tällaisen tuen saamiseen pitäisi tässä yhteydessä käsittää mahdollisimman laajasti; kehottaa alueita käyttämään ahkerasti mahdollisuuksia, joita asetukset tarjoavat niiden toimenpideohjelmien tukemiseen;

113. korostaa, että on tarpeen soveltaa taloudellisia kannustimia, joilla edistetään uusien työpaikkojen luomista pk-yrityksiin;

114. toteaa, että Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmilla tuetaan unionin eri alueilla toimivien organisaatioiden verkostoitumista sekä tietämyksen ja taitotiedon vaihtoa niiden välillä ja että niiden avulla voitaisiin luoda myös uusia liiketoimintamahdollisuuksia;

115. katsoo, että rakennerahastoilla ja erityisesti ESR:llä on suuri merkitys tietojen ja taitojen hankinnassa, verkostoitumisessa sekä hyvien käytäntöjen vaihdossa; uskoo, että investoimalla inhimilliseen pääomaan ja yhteistyöhankkeisiin voidaan vahvistaa merkittävästi eurooppalaisten pk-yritysten kilpailukykyä;

*

* *

116. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Kauppa- ja taloussuhteet Yhdysvaltoihin

P7_TA(2012)0388

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 kauppa- ja taloussuhteista Yhdysvaltoihin (2012/2149(INI))

(2014/C 68 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2011 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen yhteisen lausuman ([1]) sekä 29. marraskuuta 2011 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttisen talousneuvoston yhteisen lausuman ([2]),

— ottaa huomioon 22. helmikuuta 2012 päivätyt, Yhdysvaltojen kummankin puolueen yhteensä 20 senaattorin yhteiset kirjeet ja 14. toukokuuta 2012 päivätyn kirjeen 51:ltä Yhdysvaltojen edustajainhuoneen jäseneltä Yhdysvaltojen presidentille Barack Obamalle,

— ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2012 päivätyn, työllisyyttä ja kasvua käsittelevää EU:n ja Yhdysvaltojen korkean tason työryhmää kannattavan kirjeen parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan neljältä jäseneltä komission puheenjohtajalle José Manuel Barrosolle ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle Herman Van Rompuylle,

— ottaa huomioon 18. ja 19. toukokuuta 2012 Camp Davidissa Yhdysvalloissa pidetyn G8-maiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman ([3]) sekä 18. ja 19. kesäkuuta 2012 Los Cabosissa Meksikossa pidetyn G20-maiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman ([4]),

— ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2012 päivätyn EU:n ja Yhdysvaltojen korkean tason työryhmän väliaikaraportin EU:n ja Yhdysvaltojen johtajille ([5]),

([1]) Ks. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/126389.pdf
([2]) Ks. http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/november/tradoc_148385.pdf
([3]) Ks. http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/05/19/camp-david-declaration
([4]) Ks. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/131069.pdf
([5]) Ks. http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2012/june/tradoc_149557.pdf

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman, komission puheenjohtajan José Manuel Barroson ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn 19. kesäkuuta 2012 antaman yhteisen julkilausuman ([1]),

— ottaa huomioon 28. ja 29. kesäkuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät sekä niihin liitetyn kasvu- ja työllisyyssopimuksen ([2]),

— ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa, erityisesti 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttisista taloussuhteista ([3]), 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman globaalista Euroopasta – kilpailukyvyn ulkoiset näkökohdat ([4]), 19. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n strategiasta eurooppalaisten yritysten markkinoille pääsyn varmistamiseksi ([5]), 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman tehokkaista tuonti- ja vientisäännöistä ja -menettelyistä kauppapolitiikan palveluksessa ([6]), 9. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestössä käsiteltävinä olevista Airbusin ja Boeingin mahdollisia tukia koskevista Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisistä kiistoista ([7]), 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisten pk-yritysten roolin vahvistamisesta kansainvälisessä kaupassa ([8]), 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen talousneuvoston kokouksesta ([9]), 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa ([10]), 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta ([11]), 17. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta 28. marraskuuta 2011 ([12]) sekä 13. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman kaupan ja investointien esteistä ([13]),

— ottaa huomioon 9. ja 10. kesäkuuta 2012 Kööpenhaminassa ja 11. kesäkuuta 2012 Strasbourgissa pidetyn transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun 72. parlamenttien välisen kokouksen antaman yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon komission tilaaman ja ECORYS Nederlandin tekemän, 11. joulukuuta 2009 esitetyn tutkimuksen aiheesta Tullien ulkopuoliset toimenpiteet EU:n ja Yhdysvaltojen välisessä kaupassa ja investoinneissa – Taloudellinen analyysi ([14]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0321/2012),

A. toteaa, että EU ja Yhdysvallat ovat toistensa tärkeimmät kauppakumppanit ja niiden taloussuhde on maailman merkittävin, sillä EU:n ja Yhdysvaltojen taloudet muodostavat yhteensä noin puolet maailman taloustuotannosta ja lähes kolmanneksen maailmankaupan virroista;

B. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen taloussuhteet ovat yhdet maailman avoimimmista ja että suurten kauppa- ja investointivirtojen ansiosta transatlanttiset markkinat ovat erittäin yhdentyneet (vuonna 2011 EU:n ja Yhdysvaltojen keskinäisen kaupan määrä oli 702,6 miljardia euroa ja keskinäisiä investointeja tehtiin 2 394 biljoonan euron arvosta); huomauttaa kuitenkin, että yleisesti ollaan yhtä mieltä siitä, ettei transatlanttisten suhteiden koko potentiaalia ole vielä läheskään hyödynnetty; toteaa, että EU:lla ja Yhdysvalloilla on yhteinen arvomaailma, samankaltaiset oikeusjärjestelmät sekä tiukat normit työntekijöiden oikeuksista ja ympäristönsuojelusta; katsoo, että näitä yhteneväisyyksiä pitäisi hyödyntää niin, että voidaan taata kummallekin osapuolelle tärkeä kasvu ja työpaikkojen luominen; toteaa, että komissiolle vuonna 2009 laaditussa selvityksessä määriteltiin merkittävimmät tullien ulkopuoliset toimenpiteet, jotka vaikuttavat EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen kauppaan, sekä arvioitiin niiden taloudelliset vaikutukset; toteaa, että kyseisessä selvityksessä arvioitiin, että jos käytössä olevista tullien ulkopuolisista toimenpiteistä sekä sääntelyn eroavuuksista poistettaisiin puolet, BKT kasvaisi kummallakin puolen Pohjois-Atlanttia 163 miljardilla eurolla vuoteen 2018 mennessä;

([1]) Ks. http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/12/462
([2]) Ks. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf
([3]) EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 235.
([4]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 128.
([5]) EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 16.
([6]) EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 1.
([7]) EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 33.
([8]) EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 101.
([9]) EUVL C 74 E, 13.3.2012, s. 1.
([10]) EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 34.
([11]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0412.
([12]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0510.
([13]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0565.
([14]) Ks. http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/december/tradoc_145613.pdf

C. toteaa, että edelleen jatkuvan talouskriisin vaikutuksesta maailmantalous on haavoittuvainen, mikä uhkaa vakavasti työpaikkoja, kauppaa, kehitystä ja ympäristöä; toteaa, että EU:ssa ja Yhdysvalloissa meneillään oleva talous- ja rahoituskriisi uhkaa näiden alueiden talouksien vakautta ja vaurautta sekä kansalaisten hyvinvointia ja rahoitusalan sääntelyn koordinaation puute aiheuttaa tarpeettomia kaupan esteitä, minkä vuoksi EU:n ja Yhdysvaltojen taloudellista yhteistyötä olisi tiivistettävä, jotta kansainvälisen kaupan etuja voitaisiin hyödyntää pyrittäessä selviämään näistä kriiseistä;

D. toteaa, että kansainvälisen kaupan maltillinen kasvu viimeisen kolmen vuoden aikana on vähentänyt merkittävästi talouskriisin kielteisiä vaikutuksia varsinkin EU:ssa ja Yhdysvalloissa ja osoittanut siten kaupan huomattavan merkityksen kasvulle ja työllisyydelle;

E. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen marraskuun 2011 huippukokouksen jälkeen transatlanttinen talousneuvosto perusti korkean tason työryhmän, joka sai tehtäväkseen selvittää keinoja kasvattaa kauppaa ja investointeja ja siten edistää kummallekin osapuolelle hyödyllistä työpaikkojen luomista, talouskasvua ja kilpailukykyä;

F. toteaa, että Yhdysvaltojen kummankin puolueen senaattorien ja edustajainhuoneen jäsenten yhteisissä kirjeissä sekä neljän Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenen ja sen puheenjohtajan kirjeessä Yhdysvaltojen presidentille kehotettiin korkean tason työryhmää laatimaan pikaisesti kunnianhimoisia ehdotuksia, joilla edistetään EU:n ja Yhdysvaltojen välistä kauppaa ja investointeja ja poistetaan transatlanttisen kaupan ja investointien tarpeettomat esteet; toteaa, että molemmissa kirjeissä korostettiin tarvetta asettaa EU:n ja Yhdysvaltojen välisen kaupan ja investointien kasvattaminen ensisijaiseksi tavoitteeksi ja erityisesti tukea pyrkimyksiä puuttua sääntelyesteisiin (ja lainsäätäjien tiiviimmän yhteistyön aikaansaamiseksi tullien ulkopuolisiin esteisiin) sekä poistaa tullit mahdollisuuksien mukaan, minkä lisäksi korostettiin palvelukauppaa, investointeja ja molempien osapuolten vastavuoroista julkisten hankintojen markkinoiden entistä laajempaa avaamista;

G. toteaa, että Euroopan parlamentti vaati jo Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta 27. syyskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa kattavan transatlanttisen kasvua ja työllisyyttä koskevan aloitteen kehittämistä;

H. toteaa, että Yhdysvalloissa myös yksityinen sektori on ilmaissut tukevansa Euroopan ja Yhdysvaltojen taloussuhteiden asettamista jälleen Yhdysvaltojen kauppapolitiikan ensisijaiseksi tavoitteeksi ja että yksityisen sektorin sidosryhmät niin EU:ssa kuin Yhdysvalloissakin ovat ilmaisseet kannattavansa kunnianhimoisen ja kattavan sopimuksen tekemistä, sillä pyrkiminen tiiviimpään taloudelliseen yhteistyöhön EU:n ja Yhdysvaltojen välillä antaisi investoijille ja yrityksille voimakkaan signaalin kasvun puolesta EU:ssa ja Yhdysvalloissa sekä kansainvälisesti;

I. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisten normien kehittämisellä olisi automaattisesti myönteinen heijastusvaikutus myös Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimukseen liittyneissä maissa, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisen sääntely-ympäristön yhdenmukaistaminen olisi muutenkin hyödyllistä ja että maailman yhtenäisimpien kaupallisten markkinoiden yhtenäistämisen jatkaminen olisi historiallisesti ennennäkemätöntä;

J. toteaa, että Yhdysvallat on maataloustuotteiden alalla EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani ja että EU vie Yhdysvaltoihin pääasiassa korkealaatuisia tuotteita, ja katsoo tästä syystä, että tullien ulkopuoliset kaupan esteet ja maantieteelliset alkuperämerkinnät ovat EU:n maataloudelle erittäin merkittäviä;

K. toteaa, että korkean tason työryhmä on yhteistyössä selvittänyt laajasti mahdollisia keinoja kasvattaa transatlanttista kauppaa ja investointeja ja että kesäkuun 2012 väliaikaraportin mukaan työryhmän alustava päätelmä on, että kaikkein kannattavinta olisi tehdä kattava sopimus, jossa huomioitaisiin laajasti kahdenvälinen kauppa- ja investointipolitiikka sekä molempien osapuolten kannalta tärkeät kolmansiin maihin liittyvät kysymykset;

L. toteaa, että presidentti Obama, komission puheenjohtaja Barroso ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy pitävät yhteisessä julkilausumassaan myönteisenä korkean tason työryhmän väliaikaraporttia, sillä kunnianhimoinen aloite kaupan ja investointien kasvattamiseksi voisi edistää huomattavasti kasvun vahvistamiseen ja työpaikkojen luomiseen pyrkivää transatlanttista strategiaa;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

M. toteaa, että EU pyrkii päättäväisesti edistämään vapaata, oikeudenmukaista ja avointa kauppaa ja valvomaan samalla etujaan vastavuoroisuuden ja yhteisen edun hengessä erityisesti suhteissaan maailman suurimpiin talouksiin;

N. toteaa, että korkean tason työryhmä on päässyt selvitystyössään viimeiseen vaiheeseen ja kartoittaa nyt mahdollisuuksia ryhtyä neuvotteluihin EU:n ja Yhdysvaltojen kauppakumppanuudesta, jonka avulla vahvistettaisiin kasvua ja luotaisiin työpaikkoja; ilmoittaa, että työryhmän odotetaan esittelevän loppuraporttinsa vuoden 2012 loppuun mennessä;

O. toteaa, että komissio on ilmaissut toivovansa, että mahdolliset neuvottelut käynnistettäisiin jo alkuvuodesta 2013 ja saataisiin päätökseen nykyisen komission toimikauden loppuun mennessä;

P. toteaa, että Maailman kauppajärjestön (WTO) perustama avoin, ennakoitavissa oleva, sääntöihin perustuva ja läpinäkyvä monenvälinen kauppajärjestelmä muodostaa edelleen sopivimmat puitteet vapaan, reilun ja oikeudenmukaisen kaupankäynnin maailmanlaajuiselle saavuttamiselle; huomauttaa, että Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen saattaminen päätökseen on toistaiseksi osoittautunut mahdottomaksi ja että vaikka monenvälisen järjestelmän vahvistaminen on yhä ensiarvoisen tärkeä tavoite, se ei sulje pois mahdollisuutta tehdä WTO:n sitoumukset ylittäviä ja monenvälisiä sääntöjä täydentäviä kahdenvälisiä sopimuksia;

1. katsoo, että kauppaa ja ulkomaisia investointeja on käytettävä tehokkaammin älykkään, vahvan, kestävän, tasapainoisen, osallistavan ja resurssitehokkaan kasvun edistämiseen, sillä se johtaa uusien työpaikkojen syntymiseen ja lisää ihmisten hyvinvointia kaikkialla maailmassa; pitää myönteisenä G8- ja G20-maiden johtajien sitoutumista avoimeen kauppaan ja investointeihin, markkinoiden laajentamiseen sekä kaikkien protektionismin muotojen vastustamiseen, sillä nämä ovat välttämättömiä edellytyksiä maailmantalouden kestävälle elpymiselle, työllisyydelle ja kehitykselle;

2. pitää myönteisenä parhaillaan käytävää EU:n ja Yhdysvaltojen yhteiskeskustelua siitä, kuinka voidaan yhdessä parantaa kasvupotentiaalia ja huolehtia talouden vakaudesta ja luoda siten laadukkaita työpaikkoja; korostaa, että pitkän aikavälin vaurauden ja työllisyyden varmistamiseksi tarvitaan yhteistä sitoutuneisuutta ja yhteisiä toimia sen eteen, että voidaan luoda sekä pienille että suurille yrityksille uusia mahdollisuuksia, edistää yrittäjyyttä ja hyödyntää ainutlaatuisten yhtenäisten transatlanttisten markkinoiden etuja; kehottaa käynnistämään EU:n ja Yhdysvaltojen sekä muiden kumppanien välisiä neuvotteluja siitä, miten olisi toteutettava yhteisiä toimia ympäristökriisin ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi; kehottaa myös lisäämään yhteistä sitoutumista rahoitusmarkkinoiden vakauden saavuttamiseen;

3. pitää myönteisenä korkean tason työryhmän väliaikaraporttia ja sen sisältämiä alustavia suosituksia ja on samaa mieltä siitä, että kattavaan sopimukseen olisi sisällytettävä kunnianhimoinen tavoite avata keskinäiset tavara-, palvelu- ja sijoitusmarkkinat; katsoo, että sopimuksessa olisi myös huomioitava kaupan sääntöjen uudistamisen ja sääntelyjärjestelmien yhteensopivuuden parantamisen haasteet; kannustaa korkean tason työryhmää jatkamaan toimiaan eli laatimaan kunnianhimoisia mutta toteutettavissa olevia tavoitteita ja konkreettisia tuloksia, joihin voidaan päästä neuvotteluissa WTO:n asettamien puitteiden mukaisesta (ja niitä tukevasta) kattavasta kahdenvälisestä kauppa- ja investointisopimuksesta; korostaa, että on tärkeää, että molemmat osapuolet kunnioittavat toistensa lakeja, asetuksia ja oikeudellista itsemääräämisoikeutta sekä tunnustavat ne, jotta prosessi olisi tuottoisa ja sen lopputulos onnistunut;

4. painottaa, että on tärkeää vahvistaa jatkossakin transatlanttisia taloussuhteita siten, että samalla puolustetaan EU:n etuja, jotka koskevat esimerkiksi ympäristö-, hygienia- ja eläinsuojelunormeja, elintarviketurvallisuutta, kulttuurista monimuotoisuutta, työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksia, julkisia palveluja tai maantieteellisiä merkintöjä;

5. korostaa, että kummankin osapuolen erityisetuja ja näkökohtia on suojeltava tasapuolisesti, ja toteaa, että lisäksi olisi saavutettava edistystä useissa muissakin asioissa, erityisesti kaupan esteiden poistamisessa, markkinoille pääsyä helpottavien toimenpiteiden käyttöönotossa, investoinnit mukaan lukien, teollis- ja tekijänoikeuksien suojelussa, julkisten hankintojen markkinoiden avaamisessa täysimääräisen vastavuoroisuuden varmistamiseksi, alkuperäsääntöjen selkiyttämisessä, yksinkertaistamisessa ja yhdenmukaistamisessa ja sääntelyvaatimusten yhdenmukaistamisessa ja niiden molemminpuolisessa tunnustamisessa; katsoo, että tällöin ei pitäisi tyytyä täyttämään vähimmäisnormeja, jotka perustuvat WTO:n sopimukseen terveys- ja kasvinsuojelutoimista (SPS-sopimus), vaan pyrkiä sen sijaan yhteisesti parantamaan laatua ja tehokkuutta tarkasteltaessa EU:n ja Yhdysvaltojen toisistaan eroavia normeja; katsoo, että taloussuhteiden tehostaminen mahdollistaisi lisäksi EU:n ja Yhdysvaltojen nykyistä yhtenäisemmät linjaukset maailmanlaajuisiin taloudellisiin haasteisiin;

6. painottaa, että maantieteellisten merkintöjen suojan vahvistaminen kahdenvälisessä maatalouskaupassa nousee keskeiseksi kysymykseksi, jonka ratkaisemisessa voidaan edistyä huomattavasti, mikäli molemmat osapuolet lähestyvät asiaa rakentavassa kompromissihengessä; katsoo lisäksi, että maantieteellisten merkintöjen suojan vahvistaminen on tärkeä tekijä, joka liittyy suoraan maatalousmarkkinoille pääsyä koskevaan kunnianhimoiseen lopputulokseen; tukee vientitukien poistamista kokonaisuudessaan EU:n ja Yhdysvaltojen välisessä maatalouskaupassa;

7. on tietoinen siitä, että vaikka transatlanttisessa tavarakaupassa sovellettavat keskimääräiset tullit ovat verrattain alhaiset, EU:n ja Yhdysvaltojen välisen kauppasuhteen laajuus merkitsee sitä, että mahdolliset taloudelliset hyödyt ylittäisivät selvästi aiempien kauppasopimuksien tarjoamat hyödyt, ja liiketoimintayhteisöt sekä EU:ssa että Yhdysvalloissa toivovat painokkaasti vielä jäljellä olevien tullien poistamista;

8. on kuitenkin sitä mieltä, että pelkästään tulleja koskeva vapaakauppasopimus ei olisi riittävän kunnianhimoinen, sillä suurin taloudellinen hyöty perustuu tullien ulkopuolisten esteiden vähentämiseen; kannattaa korkean tason työryhmän ehdottamaa tavoitetta poistaa kaikki tullit kahdenvälisestä kaupasta, sillä tähän tavoitteeseen pääseminen tarkoittaisi sopimuksen tullessa voimaan huomattavaa tullien vähenemistä ja kaikkien paitsi arkaluonteisimpien tullien asteittaista poistamista lyhyen ajan sisällä, mikä puolestaan voisi johtaa merkittäviin voittoihin ja parantaa EU:n ja Yhdysvaltojen yritysten kilpailukykyä maailmanlaajuisesti, sillä EU:n ja Yhdysvaltojen kahdenvälinen kauppa muodostuu pitkälti yritysten keskinäisestä kaupankäynnistä;

9. toteaa, että keskimääräiset tullit ovat jo nykyisellään alhaiset, ja katsoo sen vuoksi, että avain transatlanttisten suhteiden potentiaalin hyödyntämiseen piilee tullien ulkopuolisten esteiden – eli useimmiten tullimenettelyjen ja rajantakaisten sääntelytoimien – purkamisessa; tukee korkean tason työryhmän ehdottamaa tavoitetta pyrkiä asteittain kohti vielä yhtenäisempiä transatlanttisia markkinoita;

10. toteaa, että vaikka sopimuksella ei välttämättä voida välittömästi ratkaista kaikkia sääntelyyn liittyviä kysymyksiä, EU:n ja Yhdysvaltojen sääntelyjärjestelmien keskinäisen yhteensopivuuden vakiinnuttamisen myötä helpotettaisiin merkittävästi transatlanttista kaupankäyntiä ja samalla vahvistettaisiin merkittävä maailmanlaajuinen normi; muistuttaa lisäksi, että on kunnioitettava kaikilta osin kummankin osapuolen oikeutta sellaiseen sääntelyyn, joka kunkin näkemyksen mukaan takaa riittävän terveyden, tuoteturvallisuuden ja ympäristön suojelun, ja otettava huomioon molemmin puolin Atlanttia vanhastaan eroavat näkemykset, jotka koskevat esimerkiksi geneettisesti muunnettujen organismien istuttamista ja tiettyjä eläinten hyvinvointiin liittyviä kysymyksiä;

11. on tietoinen siitä, että liian raskaat sääntelyvaatimukset ovat merkittäviä kaupan esteitä ja niihin puuttumalla voitaisiin saavuttaa lisäkasvua; tähdentää, että EU:n ja Yhdysvaltojen sääntelyvaatimuksien yhdenmukaistamisella olisi pyrittävä saavuttamaan mahdollisimman korkeat sääntelyvaatimukset ja siten parannettava myös tuotteiden turvallisuutta kuluttajien kannalta; korostaa, että on tärkeää olla luomatta (edes tahattomasti) uusia kaupan ja investointien esteitä, varsinkaan tärkeimpien uusien teknologioiden aloille ja innovatiivisille aloille;

12. kannattaa toimia, joilla pyritään standardeja, sääntelyn yhtenäisyyttä ja standardien yhdenmukaistamista koskevan sääntely-yhteistyön lisäämiseen mahdollisimman paljon, jotta voidaan edistää kauppaa ja kasvua entisestään ja siten parantaa toiminnan vaikuttavuutta ja puuttua tehokkaasti tullien ulkopuolisiin esteisiin; vahvistaa korkean tason työryhmän kannan, jonka mukaan sellaiset neuvotellut sopimukset, joiden soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan sääntelyn alalla tehtävä yhteistyö ja toteutettavat uudistukset, olisivat taloudellisesti merkityksettömiä ja poliittisesti kestämättömiä kummankin osapuolen kannalta; korostaa, että sääntelyn yhteensovittaminen on suurin kunnianhimoiseen transatlanttiseen sopimukseen liittyvä haaste, ja muistuttaa siksi, että sääntelyyn liittyvät erot ja rajojen ulkopuoliset toimet muodostavat erityisen kaupan esteen pienten ja keskisuurten yritysten kannalta;

13. panee merkille Yhdysvaltojen kulutustavaroiden turvallisuutta käsittelevän komitean ja komission välisten tietojen jakamista koskevien pöytäkirjojen laatimisen merkityksen, jotta voidaan toimia nopeasti ja tehokkaasti, kun kyse on jommankumman alueen markkinoille saatetuista vaarallisista tuotteista;

14. pitää myönteisinä transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun yhteydessä tehtyjä aloitteita, jotka koskevat yhteisten normien laatimista kehittyvän teknologian tärkeimmillä aloilla, joita ovat muun muassa nanoteknologia, sähköiset kulkuneuvot, älykkäät verkot ja sähköinen terveydenhuolto;

15. kehottaa sidosryhmiä hyödyntämään kaikilta osin korkean tason työryhmän esittämää kehotusta ja tekemään ennen vuoden 2012 loppua konkreettisia ehdotuksia siitä, millä tavoin voidaan puuttua kaupankäyntiin vaikuttaviin ja sitä turhaan estäviin sääntelyeroihin; kehottaa sidosryhmiä Atlantin molemmin puolin tekemään mahdollisuuksien mukaan yhteistyötä yhteisten kantojen vahvistamiseksi;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

16. ottaa huomioon sähköisen kaupankäynnin kasvavan merkityksen ja katsoo sen vuoksi, että tietosuojanormien merkitys kuluttajien suojelemisen kannalta on oleellinen sekä EU:ssa että Yhdysvalloissa; painottaa, että sekä EU:n että Yhdysvaltojen on torjuttava tietoverkkojen turvallisuuteen kohdistuvia uhkia koordinoidusti ja kansainvälisesti; huomauttaa, että sähköisen kaupankäynnin alan yhteentoimivuudella ja normeilla – mikäli ne hyväksytään maailmanlaajuisesti – voidaan edistää osaltaan nopeampaa innovointia madaltamalla uusiin tekniikoihin liittyviä riskejä ja kustannuksia;

17. toteaa, että palvelukaupan laajentaminen samoin kuin pyrkimykset edistää investointeja ja julkisia hankintoja olisi sisällytettävä keskeisenä osana kaikkiin tuleviin transatlanttisiin sopimuksiin, jotta voidaan tuottaa molemmille talouksille lisäetuja ja luoda mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä kauppaa koskevissa molempien kannalta tärkeissä asioissa;

18. toteaa, että palveluala on suurin työllistäjä ja BKT:n lähde sekä EU:ssa että Yhdysvalloissa; tukee korkean tason työryhmän pyrkimyksiä ylittää EU:n ja Yhdysvaltojen voimassa olevilla vapaakauppasopimuksilla saavutettu palvelujen vapauttamisen taso poistamalla vielä olemassa olevia pitkäaikaisia esteitä, palvelujen toimitusmuodot mukaan lukien, ja siten, että otetaan samalla huomioon myös tiettyjen sektoreiden arkaluonteisuus;

19. korostaa, että julkiset palvelut ja yleistä taloudellista etua edistävät palvelut on määritelty hyvin eri tavoin EU:ssa ja Yhdysvalloissa, ja suosittaa näiden termien täsmällistä määrittelemistä; katsoo, että näiden määräyksien olisi perustuttava palvelukaupan yleissopimukseen (GATS) ja niiden olisi edelleen oltava yhdenmukaisia monenvälisen järjestelmän kanssa; katsoo, että lisäämällä palvelualaa koskevan sääntelyn yhtenäisyyttä voidaan myös parantaa palvelujen yhteismarkkinoiden integroitumista EU:ssa ja Yhdysvalloissa; kehottaa laajentamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoon liittyvää yhteistyötä, jotta voidaan parantaa julkisen sektorin tehokkuutta Atlantin molemmin puolin; suosittelee lisäämään keskinäistä vuoropuhelua etäresurssipalvelujen tulevaisuudesta sekä sähköisten kulkuneuvojen kehittämisestä ja tuotannosta;

20. toteaa, että luomalla tosiasiallisesti avoimet ja yhdentyneet transatlanttiset rahoituspalvelu- ja digitaalimarkkinat saataisiin aikaan myönteisiä vaikutuksia Atlantin molemmin puolin kohtuullisen lyhyellä aikavälillä, ja kehottaa siksi pyrkimään tämän tavoitteen saavuttamiseen kaikin keinoin; ottaa huomioon EU:n ja Yhdysvaltojen markkinoiden nivoutuneisuuden ja kannustaa siksi keskustelemaan rahoituspalveluja koskevan luvun sisällyttämisestä; korostaa rahoituspalvelujen sääntelyviranomaisten keskinäisen tietojen vaihdon ja yhteistyön lisäämisen merkitystä Atlantin molemmin puolin, jotta voidaan vaihtaa parhaita käytänteitä ja tunnistaa sääntelyä koskevia puutteita;

21. toteaa, että vastaavuutta, yhdenmukaisuutta ja ekstraterritoriaalisuutta koskeviin asioihin on puututtava, sillä ne ovat ratkaisevia sen kannalta, että voidaan ymmärtää, miten EU ja Yhdysvallat voivat reagoida niiden nykyisistä talous- ja rahoitusongelmista johtuvaan epävarmuuteen, ja myös puuttua rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan maailmanlaajuisiin normeihin ja kilpaileviin malleihin;

22. kehottaa uudistamaan yhdysvaltalaisten lentoyhtiöiden ulkomaista omistusta koskevia rajoituksia ja katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen sekä meri- että lentoliikennettä koskevien sääntöjen vastavuoroisuuden puute ja epätasapaino, joka liittyy EU:n yritysten kabotaasiliikenteen harjoittamiseen Yhdysvaltojen markkinoilla ja Yhdysvaltojen vastaavaan toiminnan harjoittamiseen EU:n markkinoilla ovat esteitä, jotka on poistettava, jotta voidaan hyödyntää transatlanttisen taloussuhteen todellista potentiaalia;

23. kehottaa molempia osapuolia avaamaan julkisten hankintojen markkinoita toisilleen nykyistä enemmän, jotta voidaan saavuttaa täydellinen vastavuoroisuus ja avoimuus, ja tukee korkean tason työryhmän ehdottamaa tavoitetta parantaa liiketoimintamahdollisuuksia avaamalla julkisten hankintojen markkinoita huomattavasti nykyistä enemmän kaikilla hallinnon tasoilla kansallisen kohtelun perusteella;

24. katsoo, että julkisia hankintoja koskevassa luvussa olisi tarkasteltava nykyisiä markkinoille pääsyä koskevia ongelmia, mutta siihen olisi myös sisällettävä järjestely, jolla estetään uusien esteiden muodostuminen; on siinä käsityksessä, että Yhdysvalloissa julkiset hankinnat kuuluvat myös yksittäisten osavaltioiden toimivaltaan; muistuttaa, että transatlanttisen kaupan kannalta on tärkeää, että julkisten hankintojen markkinat ovat avoimet ja tarjoavat yhtäläiset mahdollisuudet kaikille alihankkijoille ja erityisesti pk-yrityksille; muistuttaa kannasta, jonka mukaan EU:n pk-yritysten pitäisi saada samat edut ja mahdollisuudet Yhdysvaltojen julkisissa tarjouskilpailuissa kuin EU:ssa, ja muistuttaa, että korkean tason työryhmä on erityisesti määritellyt pk-yrityksiä koskevat monialaiset määräykset alaksi, joita hyvin todennäköisesti tuetaan Atlantin molemmin puolin; korostaa, että molempien osapuolten on tärkeä noudattaa julkisia hankintoja koskevaa sopimusta;

25. painottaa teollis- ja tekijänoikeuksien tärkeyttä pyrittäessä lisäämään työllisyyttä ja talouskasvua, ja korostaa, että on tärkeää säilyttää teollis- ja tekijänoikeuksien suojan ja valvonnan tiukat normit siten, että samalla kuitenkin edistetään vapaata tiedonkulkua ja internetin käyttömahdollisuuksia;

26. panee merkille korkean tason työryhmän arvion siitä, että vaikka EU ja Yhdysvallat ovat kumpikin sitoutuneita teollis- ja tekijänoikeuksien suojan ja valvonnan korkeaan tasoon, yleiset eroavaisuudet EU:n ja Yhdysvaltojen kauppasopimuksiin tavallisesti sisältyvissä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa velvoitteissa eivät välttämättä ole sovitettavissa yhteen mahdollisissa neuvotteluissa; korostaa kuitenkin, että neuvotteluihin pitäisi ryhtyä kunnianhimoisesti ja tavoitteena pitäisi olla eroavaisuuksista aiheutuvien ongelmien ratkaiseminen ja teollis- ja tekijänoikeuskysymysten hoitaminen kumpaakin osapuolta tyydyttävällä tavalla siten, että samalla varmistetaan talouden toimijoille tyydyttävä suojelun taso; muistuttaa, että sekä EU:n että Yhdysvaltojen kasvun edistämiseen ja työpaikkojen luomiseen tähtäävät toimet perustuvat innovointikykyyn ja luovaan tuotantokykyyn ja koska näin on, toteaa, että väärentäminen ja laiton kopiointi ovat transatlanttisen talouden uhkia; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisillä uusilla tieto- ja viestintätekniikkaa koskevilla periaatteilla kannustetaan yhteisvaikutuksen lisäämiseen;

27. kannattaa periaatteessa korkean tason työryhmän ehdottamaa tavoitetta kehittää useille aloille uudet kaupan säännöt, sillä ne voivat olla kahdenvälisen kaupankäynnin kannalta tärkeitä ja edistää sääntöjen laadintaa myös suhteessa kolmansiin maihin ja niiden kanssa tehtäviin kauppasopimuksiin sekä monenvälisellä tasolla;

28. toteaa, että EU on neuvotellut tai neuvottelee parhaillaan vapaakauppasopimuksista kahden muun Naftan jäsenvaltion eli Meksikon ja Kanadan kanssa; pyytää siksi komissiota ja sen yhdysvaltalaisia vastapuolia harkitsemaan sellaisen määräyksen sisällyttämistä mahdolliseen EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen vapaakauppasopimukseen, jonka nojalla näitä sopimuksia voidaan yhdenmukaistaa tulevaisuudessa EU:n ja Naftan välisen aluekohtaisen sopimuksen saavuttamiseksi;

29. korostaa olevansa täysin sitoutunut WTO:n edustamaan monenväliseen kauppajärjestelmään, joka on edelleen ylivoimaisesti paras kehys vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan saavuttamiseksi maailmanlaajuisesti ja jota on edelleen pidettävä kaupan perustana 2000-luvulla huolimatta moninapaisen maailmanjärjestyksen syntymisestä;

30. on kuitenkin sitä mieltä, että Dohan kehitysohjelman alkuperäisen rakenteen ja tavoitteiden ajauduttua pitkään jatkuneeseen umpikujaan on mahdollisimman pian käynnistettävä keskustelu siitä, miten WTO:ta voidaan vahvistaa, jotta siitä tulisi tehokkaampi, ja valmistaa sitä tuleviin haasteisiin; katsoo kuitenkin, että vahvistetut kahdenväliset suhteet, joilla edistetään kasvua ja työpaikkojen luomista nykyisten talousongelmien ratkaisemiseksi ovat sovitettavissa yhteen tulevien ja käynnissä olevien monenvälisten neuvottelujen kanssa ja tukevat niitä, koska ne ovat myös sääntöihin perustuvia ja luonteeltaan avoimia;

31. katsoo, että huolellinen valmistautuminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että jos neuvotteluihin kattavasta kahdenvälisestä kauppa- ja investointisopimuksesta ryhdytään, niissä päästään konkreettisiin tuloksiin ja neuvottelut saadaan päätökseen hyvissä ajoin; odottaa kiinnostuneena korkean tason työryhmän loppuraporttia (ja siihen sisältyvää suositusta päätökseksi neuvotteluista); pyytää komissiota ja Yhdysvaltojen hallintoa esittelemään korkean tason työryhmän lopulliset tulokset transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun 73. kokouksessa ennen vuoden 2012 loppua;

32. kehottaa korkean tason työryhmää hyödyntämään transatlanttisen talousneuvoston kokemusta ja saavutuksia ja korostaa, että asiaankuuluvat parlamentin valiokunnat on otettava tiivisti mukaan toimintaan; katsoo, että transatlanttisen vuoropuhelun lisääminen kaikilla tasoilla on edellytys sen onnistumiselle, minkä lisäksi korkean tason kokouksia on järjestettävä säännöllisemmin paitsi komission ja Yhdysvaltojen hallinnon välillä myös asiaankuuluvien parlamentin valiokuntien ja Yhdysvaltojen kongressin välillä; pitää yhteistyön tehostamisen kannalta myönteisenä, että Yhdysvaltojen kongressi päättäisi seurata Euroopan parlamentin esimerkkiä, jolla on ollut jo tammikuusta 2010 lähtien sitä edustava yhteystoimisto Washingtonissa;

33. kehottaa huolellisten ja perinpohjaisten valmistelu- ja kuulemistoimien jälkeen käynnistämään neuvottelut vuoden 2013 ensimmäisen puoliskon aikana, jotta voidaan hyödyntää tämänhetkistä poliittista sysäystä ja teollisuuden tukea ja näin saada neuvottelut nopeasti ja onnistuneesti päätökseen;

34. vaatii näiden neuvottelujen käynnistyttyä, että kaikki liikeyhteisöjä edustavat sidosryhmät organisoivat toimintansa siten, että ne antavat maksimaalista tukea koordinoidusti ja laajalta pohjalta, jotta ne voivat tukea avointa vuoropuhelua aloitteen edistämiseksi; on vakuuttunut siitä, että kuluttajien ja pk-yritysten kanssa käytävät vuoropuhelut osoittautuvat erityisen merkittäviksi ja niitä olisi käynnistettävä ja koordinoitava viipymättä neuvottelujen vauhdittamiseksi kaikilla tasoilla;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

35. on sitoutunut tekemään tiiviisti yhteistyötä neuvoston, komission, Yhdysvaltojen kongressin, Yhdysvaltojen hallinnon ja sidosryhmien kanssa, jotta voidaan hyödyntää transatlanttisten taloussuhteiden koko potentiaali ja luoda sen avulla uusia mahdollisuuksia yrityksille ja työntekijöille Atlantin kummallakin puolella sekä vahvistaa EU:n ja Yhdysvaltojen asemaa maailmantalouden johtajina;

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdysvaltojen kongressille ja Yhdysvaltojen kauppaedustajalle.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

P7_TA(2012)0358

Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012 Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2012/2152(IMM))

(2014/C 68 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Wienin syyttäjänviraston 21. maaliskuuta 2012 välittämän pyynnön, joka liittyy tutkintamenettelyyn ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 2. heinäkuuta 2012,

— on kuullut Martin Ehrenhauseria työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Itävallan tasavallan perustuslain 57 pykälän,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0332/2012),

A. toteaa, että Wienin syyttäjänvirasto on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä, jotta Itävallan viranomaiset voivat aloittaa Martin Ehrenhauseria koskevan tutkinnan ja rikosoikeudellisen menettelyn;

([1]) Asia 101/63, Wagner vs. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 195; asia 149/85 Wybot vs. Faure ja muut, Kok. 1986, s. 2391; asia T-345/05 Mote vs. parlamentti, Kok. 2008, s. II-2849; yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra vs. De Gregorio ja Clemente, Kok. 2008, s. I-7929; asia T-42/06 Gollnisch vs. parlament, Kok. 2010, s. II-01135 ja asia C-163/10 Patriciello (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Tiistai 23. lokakuuta 2012

B. toteaa, että Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen koskee seuraavia väitettyjä rikoksia: tietojärjestelmän luvaton käyttö (Itävallan rikoslain 118 a §), viestintäsalaisuuden loukkaus (119 §), tietojen luvaton hankkiminen (119 a §) ja äänitys- tai kuuntelulaitteen epäilty väärinkäyttö (120 § 2 momentti) sekä vuoden 2000 tietosuojalain 51 §:n rikkominen;

C. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

D. toteaa, että Itävallan perustuslain 57 pykälän 2 momentin mukaan kansallisneuvoston jäsenet voidaan asettaa vastuuseen rangaistavasta teosta ainoastaan kansallisneuvoston suostumuksella lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsen on tavattu itse teosta, ja että kansallisneuvoston jäsenten luona suoritettaviin kotietsintöihin tarvitaan aina kansallisneuvoston suostumus; toteaa, että perustuslain 57 pykälän 3 momentin mukaan viranomaiset voivat tutkia kansallisneuvoston jäsenten toimintaa mahdollisen rangaistavan teon perusteella ilman kansallisneuvoston suostumusta ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen teko ei ilmeisesti liity millään tavoin kyseisen jäsenen poliittiseen toimintaan, ja että viranomaisen on pyydettävä kansallisneuvostolta päätös teon ja poliittisen toiminnan yhteydestä, jos asianosainen jäsen tai vähintään kolmannes kyseisiä asioita käsittelevän valiokunnan jäsenistä sitä vaatii;

E. katsoo siksi, että Martin Ehrenhauserin parlamentaarinen koskemattomuus on pidätettävä, mikäli häntä koskeva tutkinta aiotaan suorittaa;

F. toteaa, että Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta on kuullut Martin Ehrenhauseria, joka on ilmoittanut mielipiteenään, että hänen parlamentaarinen koskemattomuutensa olisi pidätettävä;

G. panee merkille Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion, jossa katsotaan, että "vaikka erioikeudet ja vapaudet on myönnetty yksinomaan yhteisön intressissä, on kuitenkin todettava, että ne on myönnetty nimenomaisesti yhteisön toimielinten virkamiehille ja muille toimenhaltijoille sekä parlamentin jäsenille" ja että "pöytäkirjalla luodaan näin ollen asianomaisten henkilöiden hyväksi subjektiivinen oikeus;" [1]

H. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan ja Itävallan perustuslain 57 pykälän mukaan Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiselle ei ole estettä;

1. päättää pidättää Martin Ehrenhauserin parlamentaarisen koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Itävallan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Martin Ehrenhauserille.

---

[1] Asia T-345/05, Mote vs. parlamentti, Kok. 2008, s. II-2849, 28 kohta.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Euroopan unionin yleinen talousarvio varainhoitovuodeksi 2013 - kaikki pääluokat

P7_TA(2012)0359

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013 - kaikki pääluokat (12749/2012 – C7-0233/2012 – 2012/2092(BUD))

(2014/C 68 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([2]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]),

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yleisistä suuntaviivoista vuoden 2013 talousarvion valmistelua varten, pääluokka III – Komissio ([4]),

— ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ennakkoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2013 ([5]),

— ottaa huomioon komission 25. huhtikuuta 2012 hyväksymän esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013 (COM(2012)0300),

— ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman vuoden 2013 talousarvioesitystä käsittelevän kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista ([6]),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 28. kesäkuuta 2012 tekemän päätöksen kasvu- ja työllisyyssopimuksen laatimisesta,

— ottaa huomioon neuvoston 24. heinäkuuta 2012 vahvistaman ja 14. syyskuuta 2012 parlamentille ilmoittaman kannan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013 (12749/2012 – C7-0233/2012),

— ottaa huomioon komission 19. lokakuuta 2012 esittämän oikaisukirjelmän nro 1/2013 esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b artiklan,

([1]) EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.
([2]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([3]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0077.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0109.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0289.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön ja lausunnot valiokunnilta, joita asia koskee (A7-0311/2012),

A. ottaa huomioon, että muiden valiokuntien lausunnoissa esitetyt painopisteet sekä talousarvioasioihin erikoistuneiden valmistelijoiden kanssa pidetyissä kokouksissa esiin nostetut painopisteet on otettu huomioon mahdollisimman hyvin tässä päätöslauselmassa ja budjettitarkistuksia koskevassa parlamentin äänestyksessä;

Pääluokka III

1. palauttaa mieliin, että edellä mainitussa, kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista 4. heinäkuuta 2012 annetussa päätöslauselmassa esitetyt varainhoitovuoden 2013 talousarviota koskevat parlamentin ensisijaiset tavoitteet ovat kestävän kasvun, kilpailukyvyn ja työllisyyden tukeminen ottaen erityisesti huomioon pk-yritykset ja nuoret; huomauttaa jälleen kerran, että komission talousarvioesityksessä otetaan huomioon parlamentin ensisijaiset tavoitteet, jotka koskevat ohjelmien ja aloitteiden määrärahojen lisäämistä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;

2. on täysin tietoinen kansantalouksien tilasta johtuvista vakavista vaikeuksista sekä tarpeesta käsitellä talousarviota vastuullisesti ja realistisesti; ei voi kuitenkaan hyväksyä menettelytapaa, jossa unionin talousarviossa pyritään luomaan säästöjä samassa suhteessa ja samalla periaatteella kuin kansallisissa talousarvioissa, koska talousarviot poikkeavat toisistaan huomattavasti luonteeltaan, tavoitteiltaan ja rakenteeltaan; korostaa, että unionin resurssien vähentäminen johtaa varmasti investointien ja maksukyvyn heikkenemiseen jäsenvaltioissa ja siten pahentaa niiden ongelmia;

3. huomauttaa, että unionin talousarviota on pidettävä täydentävänä jäsenvaltioiden talouksien tukivälineenä, jonka avulla voidaan keskittää aloitteita ja investointeja kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta strategisille aloille ja luoda vipuvaikutusta valtioiden rajat ylittävillä aloilla; tähdentää, että jäsenvaltiot ovat itse legitimoineet tämän roolin ja yhdessä parlamentin kanssa ne ovat vastuussa päätöksistä, joista suurin osa unionin lainsäädännöstä on peräisin;

4. korostaa, että unionin talousarviolla on huomattavia synergiavaikutuksia ja siksi siitä on jatkuvasti apua pyrittäessä kustannussäästöihin; uskoo, että säästöjä voisi syntyä lisääkin, jos jäsenvaltioilla on riittävästi poliittista tahtoa;

5. palauttaa mieliin, että vuosi 2013 on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen viimeinen vuosi, minkä vuoksi on äärimmäisen tärkeää tasapainottaa toistaiseksi tehdyt sitoumukset ja niistä aiheutuvat maksut, jotka on suoritettava, koska kyseessä ovat unionin institutionaalinen uskottavuus sekä komissiolle mahdollisesti aiheutuvat oikeudelliset seuraamukset, jos oikeutettuja maksupyyntöjä ei suoriteta;

6. pitää näin ollen valitettavana neuvoston päätöstä tehdä talousarvioesitykseen tänä vuonna jälleen tavanomaisia horisontaalisia leikkauksia, joilla pyritään alentamaan keinotekoisesti unionin määrärahoja vuodeksi 2013 kaikkiaan 1 155 miljoonalla eurolla (- 0,8 prosenttia) maksusitoumusmäärärahoina ja 5 228 miljoonalla eurolla (- 3,8 prosenttia) maksumäärärahoina verrattuna talousarvioesitykseen; ottaa huomioon, että tämä johtaa erittäin pieneen kasvuun vuoden 2012 talousarvioon verrattuna sekä maksusitoumusmäärärahojen (+ 1,27 prosenttia / 2 prosenttia talousarvioesityksessä) että maksumäärärahojen (+ 2,79 prosenttia / 6,8 prosenttia talousarvioesityksessä) osalta;

7. on yllättynyt siitä, että näin toimiessaan neuvosto ei ole ottanut huomioon ohjelmien toteutusta koskevia komission viimeisimpiä ennusteita, jotka perustuvat jäsenvaltioiden arvioihin ja joissa toisaalta tuodaan selvästi esiin, että joillakin aloilla kehitys on ollut ennakoitua parempaa ja lisää määrärahoja tarvitaan jo vuonna 2012 ja toisaalta varoitetaan vakavasta riskistä, että maksumäärärahoissa on vaje erityisesti otsakkeissa 1 a, 1 b ja 2; palauttaa tässä yhteydessä mieliin puheenjohtaja Barroson heinäkuussa 2012 kaikille 27 jäsenvaltiolle lähettämän kirjeen, jossa tämä ilmaisi huolensa neuvoston käsittelyssä talousarvioesitykseen tehdyistä leikkauksista, joiden seurauksena on vaarana, että määrärahoja ei ole käytettävissä riittävästi, jotta EU voisi huolehtia veloistaan;

8. painottaa, että nykyiset menettelyt, joiden mukaisesti arvioidaan maksumäärärahojen todellista tarvetta jäsenvaltioiden asiasta vastaavien hallintoviranomaisten ja komission asiasta vastaavien yksikköjen välillä, ovat täysin salaisia; on ehdottomasti sitä mieltä, että tällaiset menettelyt vaikuttavat haitallisesti lopputulokseen, hallitusten itsensä sekä myös kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin saaman tiedon määrään ja budjettivallan käyttäjien välisiin neuvotteluihin;

9. panee merkille, että neuvoston leikkaukset kohdistuvat kaikkiin otsakkeisiin mutta erityisesti otsakkeiden 1 a ja 1 b maksuihin (- 1,9 miljardia euroa ja - 1,6 miljardia euroa talousarvioesitykseen verrattuna), ja toteaa, että kyseessä ovat otsakkeet, joihin on keskitetty useimmat Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat ohjelmat ja aloitteet; varoittaa, että tällainen lähestymistapa vaarantaa aiemmin tehtyjen sitoumusten täyttämisen ja siten yhdessä hyväksyttyjen unionin ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisen;

10. painottaa, että leikkaukset eivät vastaa lainkaan kesäkuun 2012 Eurooppa-neuvoston päätelmiä, joissa unionin talousarvio yksilöitiin "kasvun ja työllisyyden vauhdittajaksi koko Euroopassa" ja päätettiin keskittää määrärahoja, myös 55 miljardia euroa rakennerahastoista, kasvua tukeviin toimiin; katsoo, että kyseinen unionin korkeimmalla poliittisella tasolla tehty päätös on toteutettava käytännössä siten, että vuonna 2013 tätä ensisijaista tavoitetta tukevia ohjelmia ja toimia varten on käytettävissä riittävästi maksumäärärahoja;

11. ei hyväksy neuvoston argumenttia, että leikkaukset koskevat ohjelmia, joissa määrärahoja on jäänyt käyttämättä tai joiden tulokset ovat olleet heikkoja, koska leikkauksia on tehty myös ohjelmiin, joiden toteutusaste on erinomainen (esimerkiksi elinikäisen oppimisen ohjelma ja kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelma otsakkeessa 1 a sekä kilpailukyvyn ja työllisyyden tavoite otsakkeessa 1 b), mutta sen sijaan niissä ei puututa aloihin, joilla on vajaakäyttöä; korostaa, että tällaisissa perusteissa ei oteta lainkaan huomioon unionin toimintalinjojen ja varsinkin koheesiopolitiikan monivuotista luonnetta, jolle on tyypillistä, että maksut lisääntyvät monivuotisen rahoituskehyksen lopussa;

12. toteaa, että neuvoston maksuihin tekemät huomattavat leikkaukset maksusitoumuksiin verrattuna lisäisivät loogisesti maksattamatta olevia määriä entisestään vuoden lopussa kasvattamalla maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välistä eroa 4,1 miljardilla eurolla; panee erityisesti merkille, että maksattamatta olevat määrät ovat suurimmat koheesiopolitiikan (65,6 prosenttia) ja tutkimuksen ja kehityksen aloilla (10,5 prosenttia), ja neuvosto leikkaa määrärahoja eniten juuri näillä kahdella alalla;

13. ottaa huomioon komission 26. syyskuuta 2012 pidetyssä maksumäärärahoja käsittelevässä toimielinten välisessä kokouksessa esittämät tiedot ja epäilee niiden perusteella, riittääkö talousarvioesityksessä ehdotettu maksumäärärahojen 6,8 prosentin lisäys kattamaan jäsenvaltioilta odotettavissa olevat maksupyynnöt eri otsakkeissa ja varsinkin otsakkeissa 1 a ja 1 b, jos vuoden 2012 maksutarpeiden kattamiseksi ei anneta lisätalousarviota; ei näin ollen aio hyväksyä pyrkimyksiä alentaa maksumäärärahojen tasoa talousarvioesitykseen verrattuna;

14. ei pidä viimevuotisen kokemuksen perusteella neuvoston käsittelyssään ehdottamaa maksumäärärahoja koskevaa lausumaa riittävänä takeena sille, että kaikissa otsakkeissa on lopulta käytettävissä riittävästi maksumäärärahoja; aikoo siksi lähtökohtaisesti palauttaa neuvoston leikkaamat maksumäärärahat kaikissa otsakkeissa talousarvioesityksen tasolle ja lisätä kunkin otsakkeen maksumäärärahoja talousarvioesityksen tasosta joissakin budjettikohdissa, joiden käyttöaste on korkea, erityisesti otsakkeissa 1 a ja 4, jotta voidaan kattaa komission yksilöimät, määrärahoja vastaavien ohjelmien todelliset tarpeet;

15. antaa vuoden 2013 talousarviota käsittelevään sovitteluun osallistuvalle valtuuskunnalleen valtuudet olla hyväksymättä sekä lisätalousarviossa nro 6/2012 että vuoden 2013 talousarviossa sellaista maksumäärärahojen tasoa, jolla ei voida täysin kattaa komission arvioimia vuosien 2012 ja 2013 maksutarpeita;

16. pyytää jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että niiden komissiolle toimittamat ennusteet – joiden perusteella komissio laatii maksuja koskevan ehdotuksensa – varmennetaan kussakin jäsenvaltiossa asianmukaisella poliittisella tasolla;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

17. pitää valitettavana, että maksusitoumusmäärärahojen osalta neuvosto on poikennut huomattavasti (kaikkiaan 2,15 miljardia euroa) rahoitussuunnitelman luvuista, jotka ovat peräisin parlamentin kanssa ohjelmakauden alussa tehdystä yhteisestä päätöksestä; on pahoillaan myös siitä, että neuvosto on jättänyt täysin huomiotta parlamentin ensisijaiset tavoitteet, jotka käyvät ilmi parlamentin antamista kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista; toteaa, että sen sijaan parlamentin käsittely perustuu näihin neuvotteluvaltuuksista johtuviin viitearvoihin ja on niiden kanssa johdonmukainen;

18. katsoo, että kriisiin on vastattava lisäämällä unionin toimia eikä vähentämällä niitä, jotta investoinnit voidaan käynnistää uudelleen, vauhdittaa työpaikkojen luomista ja auttaa palauttamaan luottamusta talouteen; on jo kritisoinut komission hyväksymässä talousarvioesityksessä ehdotettua maksusitoumusmäärärahojen jäädyttämistä, kuten edellä mainitussa parlamentin 4. heinäkuuta 2012 kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista antamassa päätöslauselmassa korostetaan, eikä siksi voi hyväksyä neuvoston päätöstä vähentää määrärahoja vielä 1,27 prosenttia vuoden 2012 talousarvioon verrattuna; palauttaa mieliin, että sitoumukset kuvastavat unionin poliittisia painopisteitä ja niiden määrästä päätettäessä olisi otettava huomioon pitkän aikavälin tulevaisuuden näkymät, jolloin talouden laskusuhdanne saattaa olla ohi; aikoo lisätä maksusitoumusmäärärahoja talousarvioesityksen tasosta joissakin tarkkaan valituissa budjettikohdissa, joilla on suora yhteys Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen ja jotka ovat parlamentin perinteisten ensisijaisten tavoitteiden mukaisia;

19. vahvistaa näin ollen vuoden 2013 maksusitoumusmäärärahojen kokonaistasoksi 151 151,84 miljoonaa euroa ja maksumäärärahojen kokonaistasoksi 137 898,15 miljoonaa euroa;

Otsake 1 a

20. pitää valitettavana, että vaikka otsake 1 a on keskeinen Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisen kannalta, lähes kaikki neuvoston tekemät maksusitoumusten leikkaukset kohdistuvat siihen (- 2,9 prosenttia verrattuna talousarvioesitykseen) ja sen maksumäärärahoja leikattiin kaikkein eniten (- 1,9 miljardia euroa eli - 14 prosenttia verrattuna talousarvioesitykseen); päättää kumota lähes kaikki neuvoston leikkaukset ja lisätä maksusitoumuksia ja maksuja yli talousarvioesityksen tason vain joissakin tarkkaan valituissa budjettikohdissa, joilla on suora yhteys Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin ja joille on tyypillistä korkea käyttöaste ja hyvä vastaanottokyky;

21. pitää erityisen valitettavana, että neuvosto ei ole lisännyt seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman määrärahoja vaan on päinvastoin päättänyt leikata komission ehdotuksen näitä ohjelmia koskevia budjettikohtia, mikä on selvässä ristiriidassa Eurooppa-neuvoston äskettäisen päätöksen kanssa, joka koskee kasvu- ja työllisyyssopimuksen tekemistä muun muassa tutkimuksen ja kehityksen, innovoinnin sekä työllisyyden tukemiseksi; toteaa, että näiden ohjelmien tulokset ovat erittäin hyviä ja komissio on raportoinut täytäntöönpanon nopeutumisesta vuonna 2012 edellisvuoteen verrattuna;

22. pitää kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaa keskeisenä tekijänä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa ja tärkeänä välineenä, jolla helpotetaan varsinkin innovatiivisten pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta; päättää siksi lisätä kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaan kuuluvien yrittäjyyden ja innovoinnin ohjelman ja älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman maksusitoumus- ja maksumäärärahoja sekä lisätä tämän ohjelman rahoitusvälineiden maksusitoumus- ja maksumäärärahoja ottaen huomioon pk-yritysten lisääntyneet pyynnöt;

23. panee merkille komission ehdotuksen kattaa ITERin lisäkustannukset pääasiassa yhteisyrityksissä ja seitsemännen puiteohjelman hallintomenoissa syntyvillä tehokkuussäästöillä; muistuttaa unionin rahoittaman tutkimuksen tuomasta lisäarvosta ja sen tärkeästä roolista pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvät kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevat tavoitteet; päättää siksi joulukuussa 2011 annetun toimielinten välisen lausuman mukaisesti korvata osittain näitä leikkauksia asettamalla maksusitoumusmäärärahat talousarvioesityksen tasoa ylemmäs joissakin tarkkaan valituissa seitsemännen puiteohjelman operatiivisissa budjettikohdissa, jotka tukevat suoraan Eurooppa 2020 -strategiaa ja joille on tyypillistä erinomainen käyttöaste ja hyvä vastaanottokyky; ehdottaa, että tämä käytettävissä olevan liikkumavaran ylittävä osittainen korvaaminen rahoitetaan ottamalla käyttöön 50 miljoonaa euroa joustovälineen varoja;

24. korostaa elinikäisen oppimisen ohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman tuomaa huomattavaa lisäarvoa ja toteaa, että vaatimattomista määrärahoista huolimatta niiden tulokset ovat loistavia, koska niiden toteutus on hyvä ja ne antavat unionista positiivisen kuvan kansalaisille; päättää aiemmissa talousarviomenettelyissä vahvistamansa kannan mukaisesti lisätä näiden ohjelmien maksusitoumus- ja maksumäärärahoja yli talousarvioesityksen tason ottaen huomioon niiden hyvän vastaanottokyvyn;

25. pitää valitettavana, että neuvosto on leikannut Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin liittyvien yleisen edun mukaisten hankkeiden rahoitustukeen myönnettäviä maksumäärärahoja (- 23 miljoonaa euroa talousarvioesitykseen verrattuna); korostaa, että kyseinen ohjelma on merkittävää eurooppalaista lisäarvoa tuottavaan infrastruktuuriin tehtävien investointien vuoksi olennainen koko EU:n kilpailukyvyn lisäämiseksi ja sillä on suora vaikutus kasvuun ja työllisyyteen; tähdentää, että ohjelman toteutusaste on hyvä ja että vuosi 2013 on ratkaiseva, koska silloin on tarkoitus valmistella Verkkojen Eurooppa -välineen käynnistymistä; päättää sen vuoksi säilyttää maksusitoumus- ja maksumäärärahojen tason talousarvioesityksessä ehdotetulla tasolla;

26. päättää palauttaa Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) budjettikohdan maksumäärärahat talousarvioesityksen tasolle; korostaa, että palauttamalla maksumäärärahat voidaan välttää niiden siirtäminen muista budjettikohdista ja että osoitettu määrä on vähimmäismäärä, jonka EGR käyttää vuoden ensimmäisten kuukausien aikana;

Otsake 1 b

27. pitää erittäin valitettavina neuvoston tekemiä maksumäärärahojen huomattavia leikkauksia (- 1,6 miljardia euroa eli - 3,3 prosenttia talousarvioesitykseen verrattuna), jotka vaikuttavat alueellisen kilpailukyvyn ja työllisyyden tavoitteeseen (- 12,9 prosenttia), alueellista yhteistyötä Euroopassa koskevaan tavoitteeseen (- 18,7 prosenttia) ja koheesiorahastoon (- 4,7 prosenttia), ja toteaa, että leikkausten hyväksyminen haittaisi varmasti hankkeiden asianmukaista toteuttamista ohjelmakauden viimeisenä vuotena, millä olisi dramaattisia seurauksia erityisesti jäsenvaltioissa, joilla on jo sosiaalisia, taloudellisia ja rahoitusvaikeuksia, ja lisäisi huomattavasti maksattamatta olevia määriä; toteaa, että sen sijaan lähentymistavoitteeseen ei ole koskettu käytännössä ollenkaan;

28. palauttaa mieliin, että tämän otsakkeen maksumäärärahojen korkea taso talousarvioesityksessä (+ 8,1 prosenttia) johtuu aiemmin tehdyistä sitoumuksista, joita on noudatettava ohjelmakauden lopussa rakennerahastojen luonnollisen kiertokulun mukaisesti; painottaa, että jos neuvosto olisi suhtautunut unionin edellisissä talousarviomenettelyissä realistisemmin tämän otsakkeen todellisiin maksutarpeisiin, maksujen prosentuaalinen lisäys olisi paljon pienempi;

29. palauttaa mieliin kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksissa esittämänsä epäilyn siitä, riittääkö talousarvioesityksessä ehdotettu maksumäärärahojen taso kattamaan kaikki odotettavissa olevat maksupyynnöt, jos tänä vuonna ei anneta lisätalousarviota; toteaa, että komission ehdotus perustuu oletukseen, jonka mukaan kaikki maksutarpeet aiemmilta vuosilta vuoteen 2012 asti on katettu;

30. ei hyväksy neuvoston leikkauksia otsakkeeseen 1 b, koska ne johtaisivat jo odotettavissa olevaa maksumäärärahojen vajetta paljon pahempaan vajeeseen ja haittaisivat jo käytettyjen varojen palauttamista edunsaajina oleville jäsenvaltioille ja alueille sekä aiheuttaisivat vakavia seurauksia erityisesti sellaisille jäsenvaltioille, joilla on jo nyt sosiaalisia, taloudellisia ja rahoitusvaikeuksia; huomauttaa jälleen, että tähän otsakkeeseen kuuluu kaksi kolmasosaa maksattamatta olevista maksusitoumuksista ja että vuoden 2013 maksumäärärahojen leikkaaminen kasvattaisi tuntuvasti myös maksattamatta olevia määriä ensi vuoden loppuun mennessä; pyytää siksi komissiota antamaan analyysin maksattamatta olevien määrien tilanteesta sekä perusteellisen strategian, jonka avulla maksattamatta olevia määriä olisi vähennettävä; kehottaa komissiota antamaan parlamentille kuukausittain tietoa toimitettujen maksupyyntöjen jakautumisesta jäsenvaltioittain ja rahastoittain;

31. katsoo, että neuvoston antama lausuma, jossa se pyytää komissiota antamaan esityksen lisätalousarvioksi, jos otsakkeen 1 b maksumäärärahat ovat riittämättömät, ei ole riittävä tae sille, että vuonna 2013 on käytettävissä riittävästi maksumäärärahoja, koska neuvosto on jo kahtena edeltävänä vuonna tehnyt vastaavia sitoumuksia ja jättänyt ne huomiotta; pyytää neuvoston puheenjohtajavaltiota antamaan julkisen lausuman, jossa selitetään maksuja koskevan neuvoston käsittelyn ja jäsenvaltioiden ennakkoarvioissaan ilmoittamien todellisten tarpeiden välinen ero;

32. päättää siksi palauttaa maksusitoumus- ja maksumäärärahat talousarvioesityksen tasolle kaikissa tämän otsakkeen budjettikohdissa, joita neuvosto on leikannut, ja lisätä maksusitoumus- ja maksumäärärahoja yli talousarvioesityksen tason Itämeren aluetta koskevan strategian teknisen tuen osalta;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

33. kehottaa neuvostoa hyväksymään komission antaman lisätalousarvioesityksen nro 6/2012, jonka tarkoituksena on korvata maksumäärärahojen puute tänä vuonna ja välttää käynnissä olevien hankkeiden toteutuksen pysähtyminen ohjelmakauden lopussa; antaa neuvoston kanssa käytäviin neuvotteluihin osallistuvalle valtuuskunnalleen valtuudet mahdollisesti lisätä maksumäärärahoja neuvoston hylkäämällä määrällä siten, että lisäys jaetaan määräsuhteessa kaikkiin otsakkeen 1 b operatiivisiin budjettikohtiin, jos neuvosto ei ole valmis hyväksymään lisätalousarvioesitystä kokonaisuudessaan;

Otsake 2

34. katsoo, että komission arvio talousarviotarpeista on neuvoston ehdotuksia realistisempi varsinkin tulevien maksujen suhteen; palauttaa siksi neuvoston tässä otsakkeessa leikkaamat määrät siten, että määrärahat ovat 60 307,51 miljoonaa euroa, mikä on 0,6 prosenttia vuoden 2012 talousarviota enemmän;

35. panee merkille, että lokakuussa 2012 esitettävässä perinteisessä maataloutta koskevassa oikaisukirjelmässä mukautetaan nykyisiä ennusteita vastaamaan todellisista tarpeista laadittua tarkempaa arviota; kiinnittää huomiota vuonna 2013 käytettävissä olevien käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen (sääntöjenmukaisuustarkastuksiin liittyvät korjaukset, sääntöjenvastaisuudet ja maidon lisämaksut) lopulliseen tasoon, jonka mukaan vuoden 2013 talousarviossa hyväksyttävien uusien määrärahojen taso loppujen lopuksi määräytyy; arvioi nykyisen liikkumavaran (981,5 miljoonaa euroa) riittänevän kattamaan tämän otsakkeen tarpeet, ellei synny odottamattomia tilanteita;

36. kehottaa komissiota ryhtymään lisätoimiin, jotta tälle otsakkeelle saataisiin määriteltyä selkeät painopisteet, joilla edistetään kestäviä viljelyjärjestelmiä, jotka mahdollistavat biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen, vesivarojen ja maaperän viljavuuden suojelun, eläinten hyvinvoinnin huomioon ottamisen ja työllisyyden tukemisen;

37. ei hyväksy niin kutsutun negatiivisia menoja koskevan budjettikohdan (tilien tarkastaminen) määrärahojen lisäystä, koska niiden määrä vaikuttaa keinotekoisen suurelta otsakkeen 2 määrärahoihin nähden, vaan palauttaa osittain komission ehdotuksen, joka tarjoaa realistisemman lähestymistavan;

38. vahvistaa sitoutuneensa ehkäisemään hedelmä- ja vihannesalan kriisejä ja vastaamaan niihin ja kannattaa siksi tuen sopivaa tasoa tuottajaryhmien esihyväksyntää varten; kannattaa unionin tuottajaorganisaatioiden toimintarahastoihin kuuluvaan kriisirahastoon maksaman maksuosuuden riittävää lisäystä;

39. kannattaa koulumaito-ohjelman tuen lisäämistä ja kouluhedelmäohjelman tuen jatkamista;

40. säilyttää elintarvikkeiden jakamista EU:n vähävaraisimmille henkilöille koskevan ohjelman määrärahat ennallaan, koska siitä tuetaan 18:aa miljoonaa unionissa asuvaa ihmistä, jotka kärsivät aliravitsemuksesta; suhtautuu myönteisesti komission pyrkimyksiin löytää poliittinen ja oikeudellinen ratkaisu, jotta ohjelmaa voidaan jatkaa vuonna 2013; toivoo, että löydetään ratkaisu, joka mahdollistaa ohjelman jatkamisen seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen aikana;

41. kannattaa joidenkin tukia koskevien budjettikohtien määrärahojen leikkaamista rajusti, joissakin tapauksissa jopa kokonaan, koska kyseinen väline on poliittisesti kiistanalainen ja joidenkin tuotteiden osalta sitä ei ole käytetty yhtä paljon kuin varainhoitovuonna 2012; toteaa, että jotkut tukia koskevat budjettikohdat on merkitty negatiivisiksi painopisteiksi; pohtii tarkkaan, kuinka paljon tällaisten kohtien määrärahoja olisi vähennettävä, jotta välinettä voi tarvittaessa käyttää nykyisen tukia koskevan sääntelyn mukaisesti;

42. kannattaa LIFE+-ohjelman tuen jatkamista sopivalla tasolla, koska siinä asetetaan etusijalle yksinomaan ympäristöä ja ilmastoa koskevat hankkeet ja siten tuetaan kestävän ja resurssitehokkaamman talouden kehittämistä sekä ekosysteemien suojelua, säilyttämistä ja palauttamista ennalleen; muistuttaa jälleen, että ympäristöongelmat ja niiden ratkaisut eivät määräydy kansallisten rajojen mukaan, joten on itsestään selvää, että niitä on käsiteltävä EU:n tasolla; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita parantamaan huomattavasti EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa;

43. korostaa, että yhteinen kalastuspolitiikka on yhä unionin tärkeä poliittinen painopiste, ja säilyttää sen rahoituksen talousarvioesityksessä ehdotetulla tasolla sen tulevaa uudistusta ajatellen; katsoo, että yhdennetyn meripolitiikan rahoituksen ei pitäisi haitata muiden otsakkeeseen 2 kuuluvien kalastukseen liittyvien toimien ja ohjelmien rahoitusta; pitää tehokasta kalastuksenhoitoa kalavarojen säilyttämisen ja ylikalastuksen estämisen kannalta ratkaisevan tärkeänä;

Otsake 3 a

44. panee merkille, että neuvoston rahoitukseen esittämät leikkaukset verrattuna vuoden 2013 talousarvioesitykseen ovat yhteensä 15 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina ja 51 miljoonaa euroa maksumäärärahoina; toteaa leikkausten olevan - 1,07 prosenttia verrattuna talousarvioesitykseen ja - 15,5 prosenttia verrattuna komission alkuperäiseen rahoitussuunnitelmaan;

45. ei hyväksy neuvoston maksumäärärahoihin tekemiä leikkauksia seuraavilla aloilla: Euroopan paluurahasto (- 18 miljoonaa euroa), Euroopan pakolaisrahasto (- 1,8 miljoonaa euroa), kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskeva eurooppalainen rahasto (- 3,2 miljoonaa euroa) sekä perusoikeudet ja kansalaisuus (- 1 miljoona euroa); päättää siksi palauttaa talousarvioesityksen määrät vastaavissa budjettikohdissa;

46. ei hyväksy neuvoston yksipuolista päätöstä vaihtaa Schengenin arviointimekanismia koskevan ehdotuksen oikeusperusta tavallisesta lainsäätämisjärjestyksestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 70 artiklaksi; kannattaa puheenjohtajakokouksen päätöstä pysäyttää vuoden 2013 talousarviota koskeva yhteistyö neuvoston kanssa sisäisen turvallisuuden näkökohtien osalta; hyväksyy näin ollen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kannan, jonka mukaan joidenkin osaston 18 sisäistä turvallisuutta koskevien budjettikohtien määrärahat (sekä maksusitoumus- että maksumäärärahat) olisi otettava varaukseen, kunnes Schengen-alueen hallinnointia koskevasta paketista päästään tyydyttävään tulokseen; katsoo, että varausta ei pitäisi soveltaa otsakkeen 3 a piirissä toimiviin erillisvirastoihin, jotta ei vaaranneta niiden toimintaa;

47. korostaa, että väkivallan kaikkien muotojen ennaltaehkäisemistä ja torjumista koskevalla ohjelmalla (Daphne) on suuri merkitys pyrittäessä poistamaan naisiin, tyttöihin ja lapsiin kohdistuva väkivalta Euroopan unionista erityisesti nykyisen kriisin aikana; panee merkille Daphne-ohjelman mitattavissa olevat tulokset sekä sen vaikutuksen jäsenvaltioiden politiikan muutokseen; päättää siksi lisätä ohjelman maksumäärärahoja talousarvioesityksen tasosta;

Otsake 3 b

48. pitää valitettavana, että talousarvioesityksessä jo ehdotetuista leikkauksista huolimatta neuvosto esittää otsakkeen 3 b maksusitoumus- ja maksumäärärahoihin uusia vähennyksiä noin 9,5 miljoonaa euroa; aikoo lähtökohtaisesti kumota kaikki neuvoston leikkaukset voidakseen varmistaa tämän otsakkeen käynnissä olevien ohjelmien ja toimien asianmukaisen toteutuksen;

49. toistaa kantansa, että aktiivisen kansalaisuuden tunteen, yhteisvastuullisuuden ja suvaitsevaisuuden edistäminen nuorten eurooppalaisten keskuudessa on olennaisen tärkeää, jotta Eurooppa voi hyötyä historian parhaiten koulutetun sukupolven lahjakkuudesta; korostaa tarvetta kannustaa seuraavaa sukupolvea kulttuurien väliseen yhteydenpitoon ja unionin kansalaisuuteen; on siksi päättänyt lisätä nuorisotoimintaohjelman rahoitusta talousarvioesitykseen verrattuna ottaen huomioon erityisesti ohjelman hyvän toteutuksen monena toimintavuonna;

50. katsoo, että Euroopan unionin kansalaisuuden teemavuotta 2013 koskeva tiedotuskampanja sekä viestintätoimet edellyttävät riittäviä määrärahoja, jotta kansalaiset voidaan ottaa aidosti mukaan Euroopan yhdentymishankkeeseen ja edistää vuoropuhelua unionia koskevista kysymyksistä; pitää valitettavana, että komission ehdottamat määrärahat ovat pienimmät, jotka eurooppalaiselle teemavuodelle on koskaan esitetty, ja päättää lisätä asianomaisen budjettikohdan määrärahoja;

51. ottaa huomioon unionille Lissabonin sopimuksella annetut uudet valtuudet urheilun alalla ja kannattaa onnistuneen urheilua koskevien kumppanuuksien valmistelutoimen jatkamista siten, että keskitytään erityisesti ruohonjuuritason urheiluun ja joukkoliikuntaan, edistetään urheilukilpailujen rehellisyyttä torjumalla sopupelejä ja suojellaan urheilijoiden fyysistä ja henkistä koskemattomuutta;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Otsake 4

52. korostaa, että neuvoston otsakkeeseen 4 tekemät leikkaukset (- 1 miljardi euroa eli - 14,1 prosenttia verrattuna talousarvioesitykseen) vastaavat noin 20:tä prosenttia kaikkiin otsakkeisiin tehdyistä leikkauksista; katsoo, että näin suuri vähennys aiheuttaisi unionille vaikeuksia täyttää kansainvälisesti tekemiään sitoumuksia; toteaa, että komission ehdotus oli vain hiukan vuoden 2012 talousarviota suurempi ja sisälsi jo huomattavan vähennyksen rahoitussuunnitelmaan nähden; päättää palauttaa useimpien budjettikohtien maksusitoumus- ja maksumäärärahat talousarvioesityksessä ehdotetulle tasolle;

53. katsoo kuitenkin, että joitakin vähennyksiä voidaan hyväksyä joihinkin talousarvioesityksen budjettikohtiin, esimerkiksi makrotaloudellista tukea, kansainvälisten vero- ja tullialan järjestöjen jäsenyyttä ja yhteistyötä Grönlannin kanssa koskeviin kohtiin;

54. ehdottaa pientä lisäystä talousarvioesityksen maksusitoumus- ja maksumäärärahoihin maantieteelliseen kehitysyhteistyöhön, vaalitarkkailuvaltuuskuntiin sekä aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntaa koskevaan maailmanlaajuiseen rahastoon liittyviin budjettikohtiin; korostaa, että näin voitaisiin estää tilanne, jossa EU jää edelleen jälkeen kehitysyhteistyön rahoitusta koskevista vankoista sitoumuksistaan;

55. huomauttaa, että komission ja UNRWA:n allekirjoittaman, EU:n UNRWA:lle antamaa apua (2011–2013) koskevan julkilausuman mukaan unionin vuotuinen avustus perustuu Palestiinan avustukseen vuodelta 2011 (300 miljoonaa euroa) ja tämän viitesumman vähentäminen vaikuttaisi UNRWA:lle annettavaan avustukseen; katsoo, että Palestiinalle ja UNRWA:lle myönnettävän rahoituksen lisääminen on ratkaisevan tärkeää pyrittäessä varmistamaan, että UNRWA:lla on käytettävissään resurssit, joita se tarvitsee voidakseen tarjota tärkeitä palveluita, joihin YK:n yleiskokous on antanut sille valtuudet, ja voidakseen huolehtia pakolaisten turvallisuudesta ja toimeentulosta alueen epävakaus huomioon ottaen;

56. pitää välttämättömänä myös lisätä määrärahoja Kyproksen turkkilaisväestön talouskehityksen tukemiseen, jotta voidaan varmistaa, että unionin rahoitustuki Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitean ja teknisen kulttuuriperintökomitean työlle jatkuu;

57. luo erilliset budjettikohdat kaikkia YUTP:n operaatioita ja eri maantieteellisillä alueilla toimivia EU:n erityisedustajia varten, kuten varainhoitoasetuksen uudistuksessa ehdotetaan, koska siten voidaan lisätä avoimuutta ja antaa kattava yleiskuva tämän politiikan mukaisesti toteutetuista tehtävistä;

Otsake 5

58. panee merkille neuvoston kannan, jossa se on vähentänyt komission ehdotusta otsakkeessa 5 kaikissa pääluokissa kaikkiaan 146 miljoonalla eurolla, vaikka toimielimet ovat pyrkineet – kuten niiden ennakkoarvioista ja talousarvioesityksestä käy ilmi – vakauttamaan talousarvioitaan hallintomenojen alalla talous- ja budjettirajoitteiden vuoksi;

59. korostaa erityisesti, että useimmat toimielimet, parlamentti ja komissio mukaan luettuina, noudattivat antamiaan sitoumuksia rajoittaa hallintomenojaan siten, että kasvu jää alle ennakoidun inflaatioasteen, ja menivät jopa näitä sitoumuksia pidemmälle; on tyytyväinen näihin ponnisteluihin ja asettaa otsakkeen 5 määrärahojen yleiseksi tasoksi 8 506,87 miljoonaa euroa, joista 4 967,37 miljoonaa euroa on komission osuus;

60. panee merkille, että neuvoston tekemät leikkaukset johtuvat siitä, että vuonna 2011 tehty 1,7 prosentin palkkamukautus jätettiin budjetoimatta, useiden toimielinten ja yksikköjen kiinteämääräistä perusvähennystä korotettiin ja joihinkin hallintomenoja koskeviin budjettikohtiin tehtiin leikkauksia, mutta pitää tällaisia leikkauksia huonosti perusteltuina ja katsoo, että niillä pyritään ainoastaan jäädyttämään keinotekoisesti hallintomenot nimellisesti huolimatta oikeudellisista ja sopimusvelvoitteista ja unionin uusista toimivaltuuksista ja tehtävistä;

61. katsoo, että etenkin kiinteämääräisiin perusvähennyksiin ehdotetut lisäykset, joiden tarkoituksena on lisätä toimielinten maksamattomien toimien määrää, ovat osoitus konservatiivisesta asenteesta ja vaikuttavat suoraan mahdollisuuteen parantaa budjettivallan käyttäjän hyväksyttävinä olevien henkilöstötaulukoiden toimien täyttöastetta; korostaa, että vähennettäessä henkilöstötaulukoiden toimia tällainen menettely on erityisen haitallinen, koska se parantaa täyttöasteita kaavamaisesti, ja katsoo, että näiden toimien rahoittamista ei saisi pitää joustovarana, jonka avulla hallintomäärärahat tai muut kohteena olevat etukäteen määritellyt määrät jäädytetään nimellisesti;

62. päättää kaikkien toimielinten, lukuun ottamatta neuvostoa ja Eurooppa-kouluja, osalta palauttaa (ja tuomioistuimen osalta ottaa) vuoden 2013 talousarviossa varaukseen vuonna 2011 tehtyä 1,7 prosentin palkkamukautusta vastaavat määrät, kunnes tuomioistuin on antanut asiassa päätöksen; korostaa tämän olevan moitteetonta budjetointia, koska päätös tehdään todennäköisesti komission eduksi, ja varoittaa neuvostoa, että siinä tapauksessa budjettivallan käyttäjän on otettava päätöksen takautuva vaikutus huomioon vuosilta 2011 ja 2012, viivästyskorot mukaan luettuina;

63. kumoaa myös neuvoston tiettyihin, erityisesti komission hallintomenoja koskeviin budjettikohtiin, jotka koskevat tieto- ja viestintäteknistä laitteistoa ja palveluja sekä joitakin työhuoneita, tekemät leikkaukset;

64. panee merkille, että neuvosto hyväksyi komission henkilöstötaulukkoon ehdotetun 1 prosentin henkilöstövähennyksen erityisesti hallinnollisen tuen, talousarviohallinnon ja petosten torjunnan aloilla;

65. palauttaa tai säilyttää komission ja osittain muiden toimielinten toimia koskevat pyynnöt tapauskohtaisesti mutta kehottaa arvioimaan perusteellisesti vuoteen 2018 mennessä suunnitellut henkilöstövähennykset ottaen täysin huomioon muun muassa perussopimuksista johtuvat unionin oikeudelliset velvoitteet ja toimielinten uudet toimivaltuudet ja lisääntyneet tehtävät;

66. suhtautuu myönteisesti talousarvioesityksessä annettuihin tietoihin aloista, joilla henkilöstöä on lisätty, kuten Euroopan talouden ohjausjärjestelmä, sisämarkkinat sekä turvallisuus ja oikeus, mutta panee huolestuneena merkille, että komissiossa henkilöstöä on vähennetty joistakin muista pääosastoista, esimerkiksi yritys- ja teollisuustoiminnan, kilpailun, liikenteen ja liikkumisen ja tutkimuksen ja innovoinnin pääosastoista sekä tilastotoimistosta (Eurostat), jotka kuitenkin osallistuvat merkittävällä tavalla unionin ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen; on huolissaan myös siitä, että toimien vähentäminen hallinnollisen tuen, talousarviohallinnon ja petosten torjunnan alalla voi vaikuttaa kielteisesti unionin toimien ja ohjelmien nopeaan, säännölliseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon varsinkin aikana, jolloin unionin toimivalta kasvaa ja siihen liittyy uusi jäsenvaltio;

67. pyytää näin ollen komissiota sisällyttämään vuotuista henkilöresurssien arviointia koskevaan kertomukseensa yhdistetyn arvioinnin sekä pääosastoittain ja yksiköittäin eriteltynä ottaen huomioon niiden koon ja varsinkin työmäärän, että erityyppisten toimien mukaan eriteltynä siten, kuin ne esitetään arviointia koskevassa kertomuksessa (päätöksenteko, ohjelmien hallinnointi, hallinnollinen tuki, talousarviohallinto, petosten torjunta, kielipalvelut jne.);

68. pitää valitettavana, että neuvosto on leikannut hallinnollisia ja tutkimuksen tukitoimia koskevien budjettikohtien, toimeenpanovirastot mukaan luettuina, maksusitoumus- ja maksumäärärahoja yhteensä 6,6 prosentilla (- 71,8 miljoonaa euroa) talousarvioesityksen määristä siten, että suurimmat leikkaukset koskevat otsaketta 1 b (- 23,7 prosenttia) sekä otsaketta 4 (- 13,2 prosenttia); painottaa, että tämä johtaisi 5,5 prosentin vähennykseen verrattuna vuoden 2012 vastaaviin määrärahoihin huolimatta talousarvioesityksessä jo ehdotetuista säästöistä ja vaikuttaisi todennäköisesti asianomaisten monivuotisten ohjelmien talousarviototeutuksen ripeyteen ja laatuun; korostaa lisäksi, että tiettyjen ohjelmien hallintomäärärahojen vähentäminen lisäämättä toimintamäärärahoja johtaisi siihen, että koko kyseisen ohjelman yhteispäätösmenettelyssä hyväksytty rahoitus muuttuu; päättää sen vuoksi palauttaa talousarvioesityksen näiden budjettikohtien osalta;

69. asettaa myös joidenkin budjettikohtien määrärahat varaukseen voidakseen saada tiettyjä tietoja;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Erillisvirastot

70. hyväksyy pääsääntöisesti komission arviot erillisvirastojen määräraha- ja henkilöstötarpeista ja panee merkille, että komissio on jo talousarvioesityksessä vähentänyt huomattavasti erillisvirastojen alkuperäisiä pyyntöjä ja soveltanut myös niihin 1 prosentin henkilöstövähennystä;

71. katsoo siksi, että neuvoston esittämät lisäleikkaukset vaarantaisivat erillisvirastojen hyvän toiminnan, jolloin niillä ei olisi mahdollisuutta hoitaa lainsäädäntövallan käyttäjän niille antamia tehtäviä; ei hyväksy sitä, että neuvosto on leikannut erillisvirastojen määrärahoja kautta linjan, koska niiden tarpeet on arvioitava tapauskohtaisesti; kehottaa komissiota myös yksilöimään seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten aloja, joihin liittyy mahdollisesti päällekkäisyyksiä tai lisäarvon vähenemistä erillisvirastojen osalta, jotta niiden toimintaa voitaisiin rationalisoida;

72. päättää lisätä vuoden 2013 talousarviossa kolmen rahoitusvalvontaviranomaisen määrärahoja; katsoo, että määrärahat olisi asetettava siten, että viranomaiset suoriutuvat niille asetetuista tehtävistä, kun uusia asetuksia, päätöksiä ja direktiivejä annetaan nykyisestä rahoitus- ja talouskriisistä selviämiseksi, koska kriisi liittyy kiinteästi rahoitusalan vakauteen;

73. ei voi hyväksyä neuvoston tekemiä, otsakkeen 3 a piiriin kuuluvia erillisvirastoja koskevia leikkauksia, joissa on vähennystä 2,8 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina, koska virastojen osuus kaikista otsakkeen 3 a määrärahoista on 18 prosenttia ja neuvoston leikkauksilla olisi suhteettoman suuri vaikutus tähän otsakkeeseen; aikoo sen vuoksi palauttaa ehdotetun talousarvioesityksen, jossa määrärahojen taso on tasapuolinen ja tasapainoinen;

74. on tietoinen siitä, että joillakin erillisvirastoilla (esim. Europol, Euroopan lentoturvallisuusvirasto ja energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto) on vuonna 2013 lisätehtäviä, joita ei välttämättä ole otettu huomioon vuoden 2013 määrärahoissa tai henkilöstötaulukossa; vaatii komissiota tarvittaessa esittämään ajoissa lisätalousarvion asianomaista erillisvirastoa varten; edellyttää myös, että komissio antaa uuden rahoitusselvityksen, kun parlamentti ja neuvosto ovat saattaneet päätökseen lainsäädäntömenettelyn, jolla laajennetaan jonkin erillisviraston tehtäviä; on tietoinen siitä, että tehtävien lisääminen saattaa edellyttää lisäresursseja, jotka kummankin budjettivallan käyttäjän on hyväksyttävä;

Pilottihankkeet ja valmistelutoimet

75. on analysoinut huolellisesti toimitettujen käynnissä olevien pilottihankkeiden ja valmistelutoimien onnistumisasteen lukuun ottamatta aloitteita, joilla on jo oikeusperusta, ja on ottanut täysin huomioon komission suorittaman hankkeiden toteutettavuutta koskevan arvioinnin ja päättää hyväksyä kompromissipaketin, joka koostuu rajoitetusta määrästä pilottihankkeita ja valmistelutoimia, myös erityisesti otsakkeissa 1 a ja 3 b käytettävissä olevan rajallisen liikkumavaran vuoksi;

Muut pääluokat

76. on huolestunut neuvoston kannasta, joka koskee menojen nimellistä jäädyttämistä kaikissa unionin toimielimissä; katsoo, että kutakin toimielintä olisi käsiteltävä tapauskohtaisesti ottaen huomioon kunkin toimielimen tarpeet ja tilanteen;

77. suhtautuu myönteisesti toimielinten pyrkimyksiin löytää lisäsäästöjä ja rajoittaa talousarvioitaan; korostaa, että niiden talousarvioiden tasoon vuonna 2013 sisältyy Kroatian liittymisen kustannukset ja 1,7 prosentin palkkamukautus vuodeksi 2013; tähdentää kuitenkin, että Kroatian liittymisen kustannuksia ei saisi pitää niiden talousarvion kasvuna vaan uuden jäsenvaltion liittymisen perusteltuna rahoittamisena;

78. painottaa, että toimielinten kevään ja syksyn 2012 välisenä aikana tekemien lisäsäästöjen vuoksi määrärahat ovat nyt erittäin alhaisella tasolla; ilmaisee huolensa siitä, että käytettävissä ei ole juuri lainkaan liikkumavaraa sellaisia uusia väistämättömiä menoja varten, joita saattaa syntyä oikeudellisista velvoitteista;

79. katsoo, että budjettivallan käyttäjän olisi varmistettava sellainen määrärahojen taso, jolla turvataan toimielinten sujuva toiminta ja oikeudellisten velvoitteiden noudattaminen ja tarjotaan unionin kansalaisten käyttöön korkealaatuista hallintoa;

Pääluokka I – Euroopan parlamentti

Yleinen kehys

80. muistuttaa korostaneensa hyväksyessään ennakkoarviotaan vuodeksi 2013 ([1]), että talousarviota on valvottava tiukasti ja lisäsäästöjä on löydettävä tämän talousarviomenettelyn aikana;

81. on tyytyväinen siihen, että puhemiehistö ja budjettivaliokunta pääsivät yhteisymmärrykseen sovittelussa 26. syyskuuta 2012; huomauttaa, että parlamentin vuoden 2013 talousarvion kokonaismäärä on 1 750 463 939 euroa ja siinä on nettovähennystä 18,3 miljoonaa euroa verrattuna helmikuussa 2012 hyväksyttyyn alustavaan ennakkoarvioon;

82. toteaa, että parlamentin vuoden 2013 talousarvio on 1,9 prosenttia suurempi kuin vuoden 2012 talousarvio, Kroatian liittymisestä aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina; korostaa, että näin ollen nykyisen 1,9 prosentin inflaatioasteen vuoksi toimintamäärärahoissa on reaalisesti vähennystä huolimatta äskettäin annetuista lisävaltuuksista, uusista toimista ja toiminnoista, Kroatian liittymisen rahoittamisesta sekä vuoden 2014 vaalien valmistelusta aiheutuvista kustannuksista;

83. hyväksyy seuraavat mukautukset ennakkoarvioon:

— vähennetään ennakoimattomia menoja varten tehdyn varauksen määrärahoja

— otetaan turvallisuusyksikön tehtävät toimielimen oman henkilöstön hoidettaviksi siten, että tästä ei aiheudu talousarviovaikutuksia

— jatketaan tieto- ja viestintäteknisten tehtävien ottamista toimielimen oman henkilöstön hoidettavaksi ja sen seurauksena perustetaan henkilöstötaulukkoon 30 uutta toimea tavalla, joka ei vaikuta talousarvioon (kompensoidaan säästöillä)

— mukautetaan Euroopan parlamentaarisen yhdistyksen määrärahoja;

84. aikoo vähentää myös Euroopan historian talon määrärahoja 5,3 miljoonalla eurolla;

85. ottaa myös huomioon koko unionissa vallitsevan haastavan taloustilanteen ja palauttaa mieliin päätöksen olla tekemättä jäsenten henkilökohtaisiin korvauksiin indeksikorotusta vaalikauden loppuun asti; huomauttaa, että henkilöstön virkamatkakorvauksiin ei ole tehty indeksikorotusta vuoden 2007 jälkeen; vahvistaa vuoden 2012 talousarviota koskevaan päätöslauselmaan ([2]) sisältyvän päätöksen vähentää määrärahoja kaikissa matkustamiseen liittyvissä budjettikohdissa;

86. pitää myönteisinä parlamentin vuoden 2011 talousarvio- ja varainhallinnosta annettuun selvitykseen ja pääosastojen vuotuisiin toimintakertomuksiin sisältyviä tietoja ja analyyseja budjettikohdista, joiden määrärahoja oli jäänyt käyttämättä vuonna 2011, ja kehottaa laatimaan myös vuoden 2012 talousarviosta tällaisen puolueettoman analyysin, jotta voidaan yksilöidä lisää tulevia säästöjä ja tarvittaessa niitä tasapainottavia investointeja, joista on hyötyä parlamentin asianmukaiselle ja sujuvalle toiminnalle;

Parlamentin työjärjestelyt

87. katsoo, että samoin kuin jokaisella välittömillä vaaleilla valitulla parlamentilla myös Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus päättää omasta toimipaikastaan ja työskentelypaikkakuntaansa liittyvistä järjestelyistä;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0109.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0461.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

88. ilmoittaa näin ollen, että parlamentin itsensä olisi päätettävä toimipaikastaan ja jäsentensä ja virkamiestensä työskentelypaikkakunnista;

89. kehottaa kumpaakin budjettivallan käyttäjää (neuvosto ja parlamentti) ottamaan tulevissa seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä vuosiksi 2014–2020 käytävissä neuvotteluissa esiin kysymyksen parlamentin yhdestä ainoasta toimipaikasta ja parlamentin jäsenten ja virkamiesten työskentelypaikkakunnista, jotta saadaan aikaan säästöjä ja päästään kestävämpään ja ilmasto- ja ympäristöystävällisempään ratkaisuun;

90. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan perussopimuksen seuraavan tarkistamisen yhteydessä uudelleen kysymystä parlamentin toimipaikasta ja työskentelypaikkakunnista muuttamalla pöytäkirjaa nro 6;

91. pyytää, että sitä ennen neuvostoa ryhtyy laatimaan parlamentin kanssa etenemissuunnitelmaa, jonka tavoitteena on yksi ainoa toimipaikka ja parlamentin työskentelypaikkakuntien tehokkaampi käyttö, ottaen huomioon ajankohtaiset numerotiedot, joissa esitetään yksityiskohtaisesti kustakin työskentelypaikkakunnasta aiheutuvat kustannukset ja henkilöstön työolot sekä taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristötekijät; kehottaa esittämään etenemissuunnitelman 30. kesäkuuta 2013 mennessä annettavassa kertomuksessa;

92. ehdottaa, että Luxemburgin viranomaisten ja parlamentin välistä sopimusta Luxemburgissa olevien virkamiesten lukumäärästä olisi tarkistettava, jotta voidaan ottaa huomioon parlamentin muuttuneet tarpeet;

Yhteinen työryhmä

93. on tyytyväinen parlamentin talousarviota käsittelevän, budjettivaliokunnan ja puhemiehistön yhteisen työryhmän perustamiseen; kannattaa erityisen lämpimästi sen työtä, joka koskee vertailevan tutkimuksen käynnistämistä parlamentin talousarviosta, Yhdysvaltojen kongressin talousarviosta ja tiettyjen tutkimukseen otettujen jäsenvaltioiden parlamenttien talousarvioista; palauttaa mieliin, että tutkimus on määrä saattaa päätökseen vuoden 2012 loppuun mennessä; odottaa tämän tutkimuksen luovan pitkällä aikavälillä säästöjä parlamentin talousarvioon ja antavan ajatuksia sen tehokkuuden parantamiseksi vuonna 2013 ja sen jälkeisinä vuosina;

94. katsoo, että yhteisessä työryhmässä olisi otettava huomioon parlamentin demokraattinen tasapaino; katsoo, että työryhmän olisi pohdittava muun muassa muita vaihtoehtoja jäsenten läsnäololuettelon aukioloaikoja varten ja toimia, joilla kannustetaan käyttämään edullisempia ja ympäristöystävällisempiä liikennemuotoja; kehottaa työryhmää myös raportoimaan budjettivaliokunnalle ja puhemiehistölle, jotta parlamentin talousarviossa saadaan aikaan keskipitkän ja pitkän aikavälin rakenteellisia ja organisatorisia säästöjä;

95. ilmaisee tyytyväisyytensä yhteisen työryhmän ehdotukseen sulkea jäsenten läsnäololuettelo vaalipiiriviikkojen (nk. turkoosit viikot) perjantaisin;

96. kehottaa puhemiehistöä panemaan viipymättä täytäntöön säästöehdotukset, joista yhteinen työryhmä on sopinut;

Matkat

97. suhtautuu myönteisesti pyrkimyksiin aikaansaada lisäsäästöjä jäsenten ja henkilöstön matkakuluissa; panee merkille henkilöstön virkamatkakuluista löydetyt säästöt; toteaa, että asiaan liittyvää budjettikohtaa leikattiin vuonna 2012 ja että kyseiset säästöt on saatu aikaan parantamalla hallinnointia, käyttämällä videokonferensseja ja vähentämällä virkamatkojen määrää;

98. kehottaa hallintoa arvioimaan edullisten matkustusmarkkinoiden kehitystä, pysyttelemään ajan tasalla markkinoiden uuden kehityksen suhteen ja käyttämään hyväkseen kaikkia uusia säästömahdollisuuksia; kehottaa hallintoa myös antamaan mahdollisuuden käyttää halpalentoyhtiöitä ja ostaa joustavia turistiluokan lippuja ja kannustamaan toimimaan näin; katsoo, että muitakin toimia olisi tutkittava, jotta voidaan vähentää jäsenten ostamien liikemiesluokan lentolippujen määrää;

Tieto- ja viestintätekniikka/matkat

99. panee merkille, että matkakuluissa vuonna 2011 aikaansaatujen säästöjen, jotka syntyivät videokonferenssien käytön lisäämisestä (+ 56,6 prosenttia), arvioidaan olevan 1,4 miljoonaa euroa; katsoo, että virkamatkakuluissa voidaan saada aikaan lisäsäästöjä korvaamalla virkamatkoja vähitellen videokonferenseilla, mikä pienentää myös parlamentin hiilijalanjälkeä; pyytää siksi parlamentin hallinnon suorittaman, uuden videokonferenssivälineistön tarvetta koskevan analyysin tuloksia viimeistään helmikuussa 2013;

Kiinteistöt

100. uskoo ja kehottaa avoimeen päätöksentekoon kiinteistöpolitiikan alalla tekemällä tiivistä ja avointa yhteistyötä budjettivaliokunnan kanssa;

101. vaatii saada hyvissä ajoin tietoa pääsihteerin havainnoista ja aikataulusta, jotka koskevat kunnostustöitä ja työhuoneiden uudelleenjärjestelyjä tulevina vuosina; korostaa asianmukaisen suunnittelun tärkeyttä ja katsoo, että määrärahat on tärkeää ottaa talousarvioon asianmukaisessa vaiheessa;

Käännöstoiminta

102. toistaa kantansa, että käännöstoimintaan kohdistetut säästöt eivät saisi vaarantaa monikielisyyttä; kiinnittää huomiota siihen, että käännösten laatu ja asiasta vastaavien yksiköiden työolot on turvattava;

Pääluokka IV – Tuomioistuin

103. toteaa, että huolimatta suurista rakennemuutoksista ja oikeustapausten jatkuvasti kasvavasta määrästä tuomioistuin on rajoittanut toimintamäärärahojensa kasvun 1,56 prosenttiin (Kroatian liittymisestä johtuvan 1,49 prosentin lisäyksen lisäksi);

104. palauttaa siksi käännöstoiminnan määrärahat käsittelyjen viivästysten välttämiseksi sekä tieto- ja viestintätekniikan resursseja koskevat määrärahat tilintarkastajien suositusten mukaisesti;

105. palauttaa osittain palkkoja koskevat määrärahat ja asettaa kiinteämääräisen perusvähennyksen 4,5 prosenttiin, jotta tuomioistuin voi hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti; palauttaa osittain myös ylläpitoa ja energiankulutusta koskevat määrärahat;

106. kannattaa käynnissä olevaa tuomioistuimen perussäännön tarkistamista ja sitoutuu käsittelemään mahdolliset tähän kysymykseen liittyvät lisätalousarviot viipymättä;

Pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin

107. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen henkilöstötaulukosta vähennetään 9 toimea vuonna 2013; palauttaa siksi alkuperäisen 1,8 prosentin kiinteämääräisen perusvähennyksen, jotta tilintarkastustuomioistuimen strategian täytäntöönpanoon ja suunniteltujen tarkastuskertomusten antamiseen kohdistuvaa riskiä voidaan vähentää; palauttaa myös Kroatian liittymiseen liittyvää palvelukseenottoa koskevat määrärahat talousarvioesityksen tasolle;

Pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

108. palauttaa osittain palkkoja ja palkanlisiä koskevat määrärahat ja päättää soveltaa 5,5 prosentin kiinteämääräistä perusvähennystä, mikä merkitsee silti vähennystä toimien nykyiseen täyttöasteeseen; kumoaa osittain neuvoston tekemät muut mielivaltaiset leikkaukset, jotka kohdistuvat esimerkiksi virallista lehteä ja tulkkauksen kaltaisia toimintamenoja koskeviin määrärahoihin, joita vähennettiin jo vuonna 2012 vuoden 2009 toteutusta vastaavalle tasolle;

109. palauttaa kokonaan pitkäaikaisista vuokrasopimuksista aiheutuvia maksuja koskevat määrärahat, koska ne liittyvät voimassa olevien sopimusten mukaisiin oikeudellisiin velvoitteisiin ja niihin tehdään vuotuinen indeksitarkistus Belgian inflaatioasteen mukaan;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Pääluokka VII – Alueiden komitea

110. palauttaa osittain alueiden komitean määrärahat, jotta se voi huolehtia nykyisistä sääntömääräisistä ja oikeudellisista velvoitteistaan pitkäaikaisten vuokrasopimusten ja henkilöstön palkkojen alalla; toteaa, että neuvoston palkkoihin ja korvauksiin tekemät rajut leikkaukset merkitsisivät 1 prosentin henkilöstövähennyksen soveltamista tähän toimielimeen kahdesti (vähennys sisältyy jo talousarvioesitykseen);

Pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies

111. panee merkille 3,4 prosentin lisäyksen Euroopan oikeusasiamiehen talousarvioon; toteaa, että osa lisäyksestä liittyy väistämättömiin vuokrakustannuksiin; palauttaa palkkoja ja palkanlisiä koskevat määrärahat, joita tarvitaan, kun aiemmin täyttämättä olleet toimet on täytetty;

Pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu

112. palauttaa tietosuojavaltuutetun talousarvion kokonaan; toteaa määrärahojen lisäyksen olevan ennakoidun inflaatioasteen mukainen; palauttaa erityisesti kaksi uutta toimea ja niitä vastaavat määrärahat, joiden on tarkoitus auttaa toimielimen ydintehtävien hoidossa;

Pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto

113. toteaa, että EUH on suhteellisen uusi, kasvuvaiheessa oleva toimielin ja sen verkostoa on yhä laajennettava, jotta unionin poliittiset tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että 141 edustuston vuoksi EUH on – toisin kuin yksikään toinen unionin toimielin – altis kolmansien maiden inflaatiolle ja valuuttakurssimuutoksille;

114. pitää myönteisenä sitä, että EUH on jäädyttänyt nimellisesti usean budjettikohdan määrärahat vuodeksi 2013 ja tehnyt muihin kohtiin kohdistettuja vähennyksiä ja että nämä säästöt vastaavat 1,3:a prosenttia sen vuoden 2012 talousarviosta;

115. toteaa EUH:n osoittavan itsekuria, koska sen henkilöstötaulukkoon vuodeksi 2013 ei ole perustettu yhtään uutta toimea;

116. korostaa, että EUH:n talousarvioon ehdotetut lisäykset ovat tarpeen, jotta EUH voi noudattaa sääntömääräisiä henkilöstökuluja koskevia ja muita oikeudellisia velvoitteita sekä vastata sille asetettuihin poliittisiin odotuksiin olla läsnä ensisijaisen tärkeissä maissa;

117. ei sen vuoksi hyväksy neuvoston päätöstä jäädyttää EUH:n määrärahat nimellisesti vuoden 2012 tasolle vaan ehdottaa asianmukaista lisäystä sen yleisen rahoitustilanteen vuoksi;

118. kumoaa neuvoston tekemät leikkaukset, jotka johtaisivat virkamiesten määrän vähentämiseen ja olisivat ristiriidassa niiden pyrkimysten kanssa, joita on jatkettu EUH:n perustamisesta lähtien ja joiden tarkoituksena on ottaa henkilöstöä palvelukseen ja siirtää henkilöitä toisiin tehtäviin siten, että voidaan vastata lisääntyviin operatiivisiin vaatimuksiin;

119. palauttaa määrärahat, joita tarvitaan voimassa olevien vuokrasopimusten ja komission ja neuvoston kanssa tehtyjen yksikkökohtaisten järjestelyjen noudattamiseksi sekä perittyjen, vanhentuneiden ja päällekkäisten tietotekniikkajärjestelmien korvaamiseksi ja yksinkertaistamiseksi vaiheittain;

*

* *

120. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, muille toimielimille ja elimille, joita asia koskee, sekä kansallisille parlamenteille.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Vaalikelpoisuus valiokunnan puheenjohtajistoon (työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan tulkinta)

P7_TA(2012)0363

Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012, joka koskee vaalikelpoisuutta valiokunnan puheenjohtajistoon (työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohdan tulkinta)

(2014/C 68 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan 18. syyskuuta 2012 päivätyn kirjeen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 211 artiklan,

1. päättää lisätä työjärjestyksen 191 artiklan 1 kohtaan tulkinnan seuraavasti:

"Ainoastaan valiokunnan varsinaiset jäsenet, jotka on valittu 186 artiklan mukaisesti, voivat tulla valituksi valiokunnan puheenjohtajistoon."

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Arvonlisäveroon perustuvat omat varat *

P7_TA(2012)0361

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi arvonlisäveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelystä (COM(2011)0737 – C7-0504/2011 – 2011/0333(CNS))

(2014/C 68 E/11)

(Erityinen lainsäätämisjärjestys – kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2011)0737),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 322 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0504/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan,

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon (lausunto N:o 2/2012) ([1]),

— ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta ([2]),

— ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten" ([3]),

— ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman monivuotisesta rahoituskehyksestä ja omista varoista ([4]),

— ottaa huomioon 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman myönteisen tuloksen saavuttamisesta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa hyväksyntämenettelyssä ([5]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

([1]) EUVL C 112, 18.4.2012, s. 1.
([2]) EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0245.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0360.

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0316/2012),

A. ottaa huomioon, että perussopimuksessa on selkeästi säädetty, että unionin talousarvio on rahoitettava kokonaan omista varoista;

B. ottaa huomioon, että parlamentti piti yllä mainitussa 13. kesäkuuta 2012 antamassaan ja suurella enemmistöllä hyväksymässään päätöslauselmassa myönteisenä komission 29. kesäkuuta 2011 antamaa lainsäädäntöehdotusta unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta, mukaan luettuina ehdotukset rahoitusmarkkinaverosta ja uuteen unionin arvonlisäveroon perustuvista omista varoista, joilla on tarkoitus vähentää jäsenvaltioiden bruttokansantuloon perustuvat maksuosuudet 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja siten edistää jäsenvaltioiden vakauttamispyrkimyksiä;

C. ottaa huomioon, että parlamentti ilmoitti yllä mainitussa 23. lokakuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa uskovansa vakaasti, että arvonlisävero on tarvittavaan omia varoja koskevaan poliittiseen sopimukseen pääsemisen yksi edellytys ja että sopimus arvonlisäveron uudistamisesta ja arvonlisäperusteisista omista varoista sekä sopimuksen täytäntöönpanoa koskevista säännöistä on tehtävä samanaikaisesti monivuotista rahoituskehystä koskevan sopimuksen kanssa;

D. ottaa huomioon, että ensimmäistä kertaa parlamentin on perussopimuksen mukaisesti annettava hyväksyntänsä unionin omien varojen järjestelmää koskeville täytäntöönpanotoimille, ja toteaa, että omien varojen järjestelmän muuttamista koskevien neuvotteluiden yhteydessä parlamentti on tehnyt selväksi haluavansa käyttää kyseistä oikeuttaan;

E. ottaa huomioon, että alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea suhtautuivat omien varojen järjestelmän uudistamista koskevista komission ehdotuksista antamissaan lausunnoissa myönteisesti ehdotukseen EU:n uusista arvonlisäveroon perustuvista omista varoista ([1]);

F. ottaa huomioon, että parlamentti on useasti palauttanut mieliin kantansa, jonka mukaan unionin omien varojen järjestelmää on uudistettava, erityisesti nykyisten alv-perusteisten omien varojen osalta, ja on pyrittävä palaamaan alkuperäiseen ajatukseen, jonka mukaan alv on aidosti omien varojen lähde eikä puhtaasti tilastollinen menetelmä ([2]);

G. ottaa huomioon, että parlamentti pitää myönteisenä pyrkimystä yksinkertaistaa alv:n laskentamenetelmää sekä sitä, että komission ehdotuksella lisätään alv-perusteisten omien varojen avoimuutta;

H. katsoo, että uuden ehdotuksen mukaisen alv:n selkeimpiä myönteisiä puolia ovat sen avoimuus, oikeudenmukaisuus kaikkien jäsenvaltioiden veronmaksajia kohtaan, sen lisääntynyt selkeys ja sen mahdollisuus muuttua aidoiksi omiksi varoiksi, jotka kerryttävät suoraan unionin talousarvion varoja;

I. katsoo, että jotta varat ovat aidosti omia, niiden olisi kerrytettävä suoraan unionin talousarvion varoja;

1. hyväksyy komission ehdotuksen;

2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;

([1]) Alueiden komitean lausunto uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä 2014-2020, hyväksytty 14. ja 15. joulukuuta 2011 pidetyssä 93. täysistunnossa. Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto omien varojen järjestelmästä, hyväksytty 29. maaliskuuta 2012 pidetyssä täysistunnossa.

([2]) Katso parlamentin päätöslauselma 29. maaliskuuta 2007 Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

4. pyytää komissiota antamaan konkreettisen ehdotuksen siitä, miten alv-perusteisia omia varoja voitaisiin uudistaa edelleen niin, että ne kerryttävät suoraan unionin talousarvion varoja jo vuosina 2014–2020 tai omien varojen järjestelmää seuraavan kerran tarkistettaessa;

5. kehottaa ryhtymään käytännön jatkotoimiin alv-järjestelmän tulevaisuutta koskevan komission vihreän kirjan pohjalta sekä toteuttamaan konkreettisia toimia, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden alv-järjestelmien tiiviimpi yhdenmukaistaminen, sillä alv:n kehittyminen aidoiksi, unionin talousarviota tulevaisuudessa suoraan kerryttäviksi omiksi varoiksi voi perustua ainoastaan kyseiseen yhdenmukaistamiseen;

6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Unionin vuotuiseen talousarvioon sovellettavat varainhoitosäännöt ***I

P7_TA(2012)0362

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin vuotuiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (KOM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD))

(2014/C 68 E/12)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0815),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 322 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0016/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnot 3/2010 ([1]) ja 6/2010 ([2]), sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina ja päivitettyinä 25. tammikuuta 2011,

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. heinäkuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan valiokunnan työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0325/2011),

([1]) EUVL C 145, 3.6.2010, s. 1.
([2]) EUVL C 334, 10.12.2010, s. 1.

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ([1]);

2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevat yhteiset lausumat monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvistä asioista ja varainhoitoasetuksen 195 artiklasta sekä parlamentin lausuman mainitun asetuksen 18 artiklasta;

3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) Tämä kanta korvaa 26. lokakuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0465).

P7_TC1-COD(2010)0395

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o …/2012 antamiseksi unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 966/2012.)

Liite

A) Yhteinen lausuma monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvistä asioista

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet, että varainhoitoasetusta tarkistettaisiin sisällyttämällä siihen muutokset, joita vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen tulokset edellyttävät ja jotka koskevat muun muassa seuraavia asioita:

— hätäapuvarauksen ja Verkkojen Eurooppa -välineestä rahoitettujen hankkeiden varojen siirtämistä varainhoitovuodelta toiselle koskevat säännöt;

— käyttämättömien määrärahojen ja talousarvion ylijäämän siirtäminen varainhoitovuodelta toiselle ja vastaava ehdotus näiden ottamisesta maksuja ja maksusitoumuksia koskevaan varaukseen;

— Euroopan kehitysrahaston mahdollinen sisällyttäminen unionin talousarvioon;

— tupakkatuotteiden laittoman kaupan torjuntaa koskevien sopimusten tuloksena saatujen varojen käsittely.

B) Yhteinen lausuma 195 artiklassa tarkoitetuista kiinteistömenoista

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet, että:

1. edellä 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua varhaisen vaiheen ilmoittamismenettelyä ja 195 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntämenettelyä ei sovelleta veloituksetta tai symboliseen hintaan tapahtuvaan maanhankintaan;

2. edellä 195 artiklassa "kiinteistöillä" tarkoitetaan ainoastaan muita kuin asuinkiinteistöjä. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää mitä tahansa asuinkiinteistöihin liittyviä tietoja;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

3. poikkeustapauksissa tai kiireellisissä poliittisissa tilanteissa 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot EU:n kolmansissa maissa oleviin edustustoihin tai toimistoihin liittyvistä kiinteistöhankkeista voidaan toimittaa yhdessä 195 artiklan 5 kohdan mukaisten kiinteistöhankkeita koskevien tietojen kanssa. Näissä tapauksissa Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat käsittelemään kiinteistöhankkeen mahdollisimman pian;

4. edellä 195 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntämenettelyä ei sovelleta kiinteistöhankkeiden tarkkojen kustannusten ja rahoituksen arviointiin tarvittaviin alustaviin sopimuksiin tai selvityksiin;

5. edellä 195 artiklan 7 kohdan ii–iv alakohdassa esitetyt 750 000 tai 3 000 000 euron kynnysarvot sisältävät kiinteistön varustelun; vuokrasopimuksissa näitä kynnysarvoja sovelletaan vuokraan ilman hoitovastiketta ja ne sisältävät kiinteistön varusteluun liittyvät kustannukset;

6. edellä 195 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitut menot eivät sisällä hoitovastiketta;

7. komission antaa vuoden kuluttua varainhoitoasetuksen täytäntöönpanopäivästä kertomuksen 195 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

C) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 195 artiklan 3 kohdasta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat yksimielisiä siitä, että vastaavat säännökset sisällytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustettujen elinten varainhoidon puiteasetukseen.

D) Euroopan parlamentin lausuma

Belgian Euroopan parlamentille vuoden 2010 alussa takaisin maksama 85,9 miljoonan euron määrä, joka on varattu kiinteistöhankkeisiin, katsotaan varainhoitoasetuksen 18 artiklan mukaiseksi ulkoiseksi käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi.

Lisätalousarvioesitys nro 4/2012

P7_TA(2012)0364

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2012 varainhoitovuodeksi 2012, pääluokka III – Komissio (14059/2012 – C7-0305/2012 – 2012/2127(BUD))

(2014/C 68 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 310 ja 314 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([1]) ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,

— ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2012 ([2]),

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EUVL L 56, 29.2.2012.

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]),

— ottaa huomioon komission 20. kesäkuuta 2012 tekemän esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2012 varainhoitovuodeksi 2012 (COM(2012)0340),

— ottaa huomioon neuvoston 24. syyskuuta 2012 vahvistaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2012 (14059/2012 – C7-0305/2012),

— ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa oleville tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsiville jäsenvaltioille tarkoitettuja riskinjakovälineitä koskevien tiettyjen säännösten osalta 22. toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 423/2012 ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0308/2012),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksellä nro 4/2012 varainhoitovuodeksi 2012 on kolme tarkoitusta, joista ensimmäinen on neljän uuden budjettikohdan luominen, jotta Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR) ja koheesiorahastoon kaudelle 2007–2013 osoitetuista määrärahoista voidaan jakaa enintään 10 prosenttia uudelleen riskinjakovälineisiin, toinen puolestaan omia varoja koskevien ennakkoarvioiden tarkistaminen ja omien varojen ottaminen talousarvioon, minkä seurauksena unionin talousarvioon sisältyvien omien varojen jäsenvaltiokohtaiset rahoitusosuudet muuttuvat, ja kolmas budjettikohdan 16 03 05 01 — Valmistelutoimi — EuroGlobe muuttaminen korvaamalla sen maksumäärärahojen kohdalla oleva merkintä "–" merkinnällä "pro memoria" (p.m.) siirron mahdollistamiseksi;

B. ottaa huomioon, että omien varojen mukauttaminen johtuu siitä, että tarkistetaan perinteisiä omia varoja sekä alv- ja BKTL-maksujen määräytymisperusteita koskevia ennakkoarvioita, korjataan Yhdistyneen kuningaskunnan budjettiaseman epätasapainoa (Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus) vuosien 2008, 2010 ja 2011 osalta sekä otetaan huomioon, että Alankomaiden, Itävallan, Ruotsin ja Saksan osuus Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen rahoituksesta on supistettu neljäsosaan osuudesta, jonka ne olisivat normaalisti maksaneet, mikä rahoitetaan kasvattamalla muiden jäsenvaltioiden osuuksia Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta;

C. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesitykseen nro 4/2012 sisältyy mahdollisuus lisätä koheesiopolitiikasta rahoitettaviin riskinjakovälineisiin liittyvät takaisin saadut varat ja unionin tuesta yli jääneet määrät seuraavana vuonna asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä sen koheesiopolitiikan määrärahoihin;

D. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesitys nro 4/2012 on täysin sopusoinnussa niiden varainhoitoasetukseen tehtävien muutosten kanssa, joista parlamentin ja neuvoston välillä on sovittu, ja etenkin 131 artiklaan tehtävien muutosten kanssa;

1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 4/2012;

2. katsoo, että mahdolliset siirrot koheesiopolitiikan määrärahoista mainittuihin myöhemmin määritettäviin rahoitusvälineisiin olisi perusteltava asianmukaisesti ja niitä olisi valvottava tarkasti asetuksen (EU) N:o 423/2012 säännösten mukaisesti;

3. vaatii, että ennen 2 kohdassa tarkoitettujen siirtojen tekemistä komissio ilmoittaa asiasta budjettivallan käyttäjälle;

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 133, 23.5.2012, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

4. vaatii toimittamaan parlamentille säännöllisesti yksityiskohtaiset tiedot toimenpideohjelmista, joiden määrärahoja vähennetään, täytäntöön pantavista rahoitusvälineistä ja tuettavista hankkeista;

5. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 4/2012 sellaisenaan

6. kehottaa puhemiestä julistamaan lisätalousarvion nro 4/2012 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;

7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Metsänviljelyaineisto ***I

P7_TA(2012)0367

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi neuvoston päätöksen 2008/971/EY muuttamisesta lisäämällä luokkaan "alustavasti testattu" kuuluva metsänviljelyaineisto päätöksen soveltamisalaan ja saattamalla tuotannon hyväksymisestä ja valvonnasta vastaavien viranomaisten nimet ajan tasalle (COM(2012)0355 – C7-0175/2012 – 2012/0172(COD))

(2014/C 68 E/14)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0355),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0175/2012),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta annetun seopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2012 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 28. syyskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0277/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

([1]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0172

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2012/EU antamiseksi neuvoston päätöksen 2008/971/EY muuttamisesta luokkaan "alustavasti testattu" kuuluvan metsänviljelyaineiston sisällyttämiseksi sen soveltamisalaan ja tuotannon hyväksymisestä ja valvonnasta vastaavien viranomaisten nimien saattamiseksi ajan tasalle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 1104/2012/EU.)

Euroopan unionin kansalaisuuden teemavuosi (2013) ***I

P7_TA(2012)0368

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan kansalaisten teemavuodesta (2013) (COM(2011)0489 – C7-0217/2011 – 2011/0217(COD))

(2014/C 68 E/15)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0489),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0217/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon [1],

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A7-0271/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

[1] EUVL C 181, 21.6.2012, s. 137.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0217

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2012/EU antamiseksi Euroopan kansalaisten teemavuodesta (2013)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 1093/2012/EU.)

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen (Leonard Orban)

P7_TA(2012)0374

Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta nimittää Leonard Orban tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0153/2012 – 2012/0805(NLE))

(2014/C 68 E/16)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0153/2012),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0296/2012),

A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä,

B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 26. syyskuuta 2012 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi,

1. antaa kielteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Leonard Orban tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/001 IE/Talk Talk

P7_TA(2012)0375

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/001 IE/Talk Talk, Irlanti) (COM(2012)0423 – C7-0204/2012 – 2012/2157(BUD))

(2014/C 68 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0423 – C7-0204/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 [2] (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0322/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa laajennettiin niin, että tukea on voinut 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on vähennetty maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Irlanti on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 592 työntekijän, joista 432 on tuen kohteena, vähentämistä Talk Talk Broadband Services (Ireland) Limited -yrityksestä, jäljempänä 'Talk Talk', ja kolmesta sen toimittajasta;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

[1] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Irlanti on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitusta;

2. toteaa, että Irlannin viranomaiset toimittivat EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 29. helmikuuta 2012 ja sitä täydentäviä lisätietoja 15. toukokuuta 2012 asti ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 27. heinäkuuta 2012; pitää myönteisenä, että arviointimenettely oli nopea ja täsmällinen ja että Irlanti toimitti lisätiedot nopeasti ja täsmällisesti;

3. toteaa, että Talk Talkin toimipiste sijaitsi Waterfordin kaupungin laitamilla Irlannin NUTS III -tason alueella South East, jolla työttömyys on pysytellyt jatkuvasti muun maan keskiarvoa korkeammalla tasolla; toteaa, että lisäksi alue on kärsinyt suhteettoman paljon rahoitus- ja talouskriisistä, koska esimerkiksi vuosien 2007 ja 2011 välisenä aikana alueen työttömyysaste hyppäsi 4,9 prosentista 18,2 prosenttiin, kun koko maan keskiarvo on 14,3 prosenttia;

4. ottaa huomioon, että irtisanomiset toteutettiin South East -alueella, jonka työllisyysaste on laskenut 62,6 prosentista 58,1 prosenttiin vuosina 2007–2011 ja jonka työttömyysaste on maan keskiarvoa korkeampi;

5. pahoittelee Talk Talkin päätöstä muodostaa liittoutumat kolmen merkittävän EU:n ulkopuolisen palveluntarjoajan kanssa, joille ollaan siirtämässä huomattava osa työstä, ja pitää sitä osoituksena strategiasta, joka vähentää EU:n teollisuuden työpaikkoja ja on vastoin Eurooppa 2020 -strategiaa;

6. toteaa, että yrityksen henkilöstöä on jo aiemmin vähennetty kahdesti (huhtikuussa 2010 ja huhtikuussa 2011), ja molemmilla kerroilla vähennettiin noin 50 työntekijää; ottaa huomioon, että näiden vähennysten katsottiin kuitenkin liittyvän hallinnolliseen uudelleenjärjestelyyn, jonka seurauksena Waterfordin yksikköä voitaisiin hallinnoida suoraan Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevasta pääkonttorista käsin; ottaa huomioon, että lisäksi Waterfordissa sijaitsevan Talk Talkin palvelukeskuksen vastaanottamien puhelujen määrä oli vähentynyt arviolta 40 prosenttia;

7. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan irtisanottujen työntekijöiden tasoon ja tarpeisiin, etenkin kun enemmistö irtisanotuista työntekijöistä työskenteli asiakaspalvelussa ja teknisessä tuessa;

8. pahoittelee, että Talk Talk päätti sulkea Waterfordin toimipisteen äkillisesti ja antoi työntekijöille vain 30 päivän irtisanomisajan, minkä vuoksi työpaikkojen vähennyssuunnitelmasta ei voitu keskustella asianmukaisesti eikä työmarkkinaosapuolia kuultu asiasta; pitää valitettavana, että työmarkkinaosapuolet eivät osallistuneet EGR-hakemuksen suunnitteluun ja laatimiseen, koska Talk Talkissa ei toiminut ammattiyhdistyksiä; ottaa huomioon, että irtisanottuja työntekijöitä kuitenkin kuultiin suoraan;

9. panee tyytyväisenä merkille, että Irlannin viranomaiset päättivät aloittaa koordinoidun paketin täytäntöönpanon jo 7. syyskuuta 2011 eli hyvissä ajoin ennen budjettivallan käyttäjän päätöstä tuen myöntämisestä;

10. panee merkille, että Irlannin viranomaiset valittavat EGR:n toteuttamiskauden lyhyydestä, koska se estää rahoituksen myöntämisen kursseille, jotka kestävät 24 kuukauden toteuttamiskautta pidempään; panee tyytyväisenä merkille, että tuen kohteena oleville työntekijöille on kehitetty nopeutettu kandidaattiohjelma, jossa keskitytään korjaamaan osaamisessa havaittuja puutteita ja joka voidaan suorittaa EGR:n toteuttamiskauden aikana;

11. korostaa, että olisi hyödynnettävä kokemuksia tämän ja muiden joukkoirtisanomisia koskevien hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

12. pitää valitettavana, että EGR-asetuksen mukaan EGR:n tuella voidaan korvata kansallisen lainsäädännön mukaan vaadittavat sosiaaliturvaetuudet; korostaa, että rahaston varoja olisi osoitettava ensisijaisesti koulutukseen ja työnhakuun sekä uraohjausohjelmiin ja yrittäjyyden edistämiseen, jolloin ne toimisivat täydentävästi kansallisten toimielinten kanssa eivätkä korvaisi työttömyysetuuksia tai muita kansallisen lainsäädännön mukaan kansallisten toimielinten vastuulle kuuluvia sosiaaliturvaetuuksia;

13. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että uudessa vuosia 2014–2020 koskevassa EGR-asetuksessa menettelyyn tehdään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

14. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

15. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista pysyvästi työmarkkinoille; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat joustavampia ja lyhytaikaisempia;

16. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

17. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omat määrärahat, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattaisi koitua haittaa EGR:n tavoitteiden saavuttamiselle;

18. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräaikaan 31. joulukuuta 2011 mennessä toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

19. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

20. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/001 IE/Talk Talk, Irlanti)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/685/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/015 SE/AstraZeneca

P7_TA(2012)0376

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/015 SE/ AstraZeneca, Ruotsi) (COM(2012)0396 – C7-0191/2012 – 2012/2155(BUD))

(2014/C 68 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0396 – C7-0191/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 [2] (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0325/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

---

[1] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Ruotsi on pyytänyt apua tapauksessa, joka koskee 987 työntekijän, joista 700 kuuluu tuen piiriin, irtisanomista lääkealalla Ruotsissa toimivassa AstraZeneca-yrityksessä;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Ruotsi on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;

2. panee tyytyväisenä merkille, että Ruotsin hallitus on pyytänyt EGR:n rahoitustukea, vaikka kyseinen jäsenvaltio vastustaa EGR:n jatkamista vuoden 2013 jälkeen;

3. toteaa, että Ruotsin viranomaiset toimittivat EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 23. joulukuuta 2011 ja sitä täydentäviä lisätietoja 16. huhtikuuta 2012 asti ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 16. heinäkuuta 2012; pitää myönteisenä, että arviointimenettely oli nopea ja täsmällinen ja että Ruotsi toimitti lisätiedot nopeasti ja täsmällisesti;

4. panee merkille, että kyseessä olevat yritykset sijaitsevat neljässä Ruotsin 290 kunnasta ja että suurin osa irtisanotuista työskenteli Lundissa Etelä-Ruotsissa; ottaa huomioon, että AstraZenecan toimipaikan sulkeminen on suuri rasite Lundille ja vaikuttaa myös Ruotsin koko lääkealaan ja että nämä muutokset ovat horjuttaneet alueellisia työmarkkinoita; toteaa, että työttömyys kasvoi kaikissa asianomaisissa kunnissa tammikuun 2009 ja marraskuun 2011 välillä: Lundissa 2 467 työttömästä työnhakijasta 3 025:een, Uumajassa 3 725 työttömästä 4 539:ään, Södertäljessä 3 100 työttömästä 5 555:een ja Mölndalissa 1 458 työttömästä 1 663:een;

5. toteaa, että Ruotsilla on ollut vahva asema lääketieteellisessä tutkimuksessa ja AstraZenecan joukkoirtisanomiset olivat odottamattomia; ottaa huomioon, että vaikutukset AstraZenecaan olivat odotettua rajummat, vaikka lääkealan tilanteen heikkenemiseen oli varauduttu rinnakkaislääkkeiden läpimurron sekä tutkimus- ja kehittämistoiminnan (T&K) Euroopan ulkopuolelle suuntautuneen ulkoistamisen vuoksi;

6. ottaa huomioon, että AstraZeneca on siirtänyt Lundin toimipisteessä harjoitetun T&K-toiminnan Mölndalin toimipisteeseen; tiedustelee, tarjottiinko Lundin työntekijöille mahdollisuutta siirtyä työskentelemään Mölndalin laajennettuun toimipisteeseen irtisanomisen sijaan;

7. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Ruotsin viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon 26. lokakuuta 2011 eli hyvissä ajoin ennen lopullista päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille;

8. muistuttaa, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan irtisanottujen työntekijöiden tasoon ja tarpeisiin, varsinkin kun suurin osa irtisanotuista oli tieteen ja teknisten alojen erityisasiantuntijoita;

9. ottaa huomioon, että AstraZenecan irtisanomat työntekijät ovat päteviä ja korkeasti koulutettuja ja heihin olisi näin ollen sovellettava erityistä lähestymistapaa; pahoittelee, etteivät Ruotsin viranomaiset ole kertoneet, millä aloilla koulutusta ja ammatillista ohjausta on kaavailtu tai onko toimenpiteitä mukautettu paikallisille työmarkkinoille, joihin irtisanomiset vaikuttavat, ja jos on, millä tavoin;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

10. pitää myönteisenä, että työmarkkinaosapuolet osallistuivat EGR:n käyttöä koskeviin keskusteluihin ja että niiden odotetaan osallistuvan myös EGR:n tuen käyttöä valvovan ohjausryhmän työhön;

11. on ilahtunut, että Ruotsin viranomaiset aikovat järjestää tiedotuskampanjan EGR:stä tuettavista toimista;

12. huomauttaa, että koordinoidussa paketissa on useita toimenpiteisiin osallistumista lisääviä kannustimia, joihin kuuluvat 7 170 euron työnhakuavustus (laskettu keskimäärin kuuden kuukauden osallistumisen perusteella) ja 500 euron liikkuvuusavustus; muistuttaa, että EGR:n tuki olisi kohdennettava ensisijaisesti koulutukseen ja työnhakuun sekä koulutusohjelmiin sen sijaan, että rahoitettaisiin suoraan kansallisten elinten vastuualueeseen kuuluvia työttömyysetuuksia;

13. korostaa, että olisi hyödynnettävä kokemuksia, joita saadaan tämän ja muiden joukkoirtisanomisia koskevien hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta sekä erityisesti joukkoirtisanomisten ennakoinnista ja EGR:lle tehtävien hakemusten ajoituksesta;

14. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että uudessa vuosia 2014–2020 koskevassa EGR-asetuksessa menettelyyn tehdään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta, näkyvyyttä ja seurantatoimia parannetaan;

15. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;

16. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen pitkäaikaiseen työsuhteeseen; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimenpiteiden rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, ettei EGR:n tuki saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat epävarmempia ja lyhytaikaisempia;

17. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettavien toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

18. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattaisi koitua haittaa EGR:n tavoitteiden saavuttamiselle;

19. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräaikaan 31. joulukuuta 2011 mennessä toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

20. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

21. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/015 SE/ AstraZeneca, Ruotsi)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/682/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/019 ES/Galicia Metal

P7_TA(2012)0377

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/019 ES/Galicia Metal, Espanja) (COM(2012)0451 – C7-0214/2012 – 2012/2160(BUD))

(2014/C 68 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0451 – C7-0214/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ([2]) (EGR-asetus),

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0323/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Espanja on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 878 työntekijän, joista 450 kuuluu EGR:stä myönnettävän tuen piiriin, vähentämistä NACE Rev. 2:n kaksinumerotason 25 (metallituotteiden valmistus (pl. koneet ja laitteet)) piirissä toimivissa 35 yrityksessä [1] NUTS II -alueella Galiciassa (ES11) Espanjassa;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Espanja on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitusta;

2. toteaa, että Espanjan viranomaiset toimittivat EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 28. joulukuuta 2011 ja sitä täydentäviä lisätietoja 28. toukokuuta 2012 asti ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 9. elokuuta 2012; toteaa, että hakemuksen arviointimenettely olisi voitu toteuttaa nopeammin;

3. toteaa, että laivanrakennusalan liitännäisalojen työntekijävähennykset huonontavat Galician alueen vaikeaa työllisyystilannetta; toteaa, että perinteisesti tärkeimpiä toimialoja Galiciassa ovat olleet kalastus sekä autoteollisuus, tekstiiliteollisuus, luonnonkiviteollisuus ja telakat; toteaa, että kriisin vaikutuksesta Galician alueella vähennettyjen työntekijöiden mahdollisuudet päästä takaisin työelämään eivät näytä kovin lupaavilta;

4. toteaa, että alueen työllisyystilanne on vaikea, koska naisten työttömyysaste oli 18 prosenttia ja miesten 16,32 prosenttia vuoden 2011 lopussa; pitää myönteisenä, että EGR:ää pidetään tehokkaana välineenä paikallisten työmarkkinoiden tukemiseen ja että alue on jo hakenut EGR-tukea (hakemus EGF/2010/003 ES/Galicia Textiles, Espanja);

5. toteaa, että vaikka laivanrakennusalan elpymistä koskevat ennusteet EU:n tasolla olivat kohtuullisen optimistiset, uusien tilausten määrä väheni vuonna 2011 yllättäen 43 prosenttia;

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

6. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Espanjan viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon 23. maaliskuuta 2012 eli hyvissä ajoin ennen kuin EGR-tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille oli tehty lopullista päätöstä;

7. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; edellyttää, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

8. panee tyytyväisenä merkille, että alueviranomaiset ovat käynnistäneet vuoropuhelun työmarkkinaosapuolten kanssa yksilöllisten palvelujen koordinoidun paketin suunnittelua ja täytäntöönpanoa varten;

9. panee tyytyväisenä merkille, että työmarkkinaosapuolet osallistuivat EGR-tukihakemusta koskevien toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden odotetaan osallistuvan näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon seurantaan;

10. ottaa huomioon, että koordinoidussa paketissa on useita toimenpiteisiin osallistumista lisääviä kannustimia: työnhakuavustus (400 euroa) (kertakorvaus), työhön sijoittumista koskeva kannustin (200 euroa), liikkuvuusavustus (180 euroa), työpaikkakoulutukseen myönnettävä avustus (300 euroa); muistuttaa, että EGR-tuki olisi kohdennettava ensisijaisesti koulutukseen ja työpaikan etsimiseen sekä koulutusohjelmiin sen sijaan, että rahoitettaisiin suoraan kansallisten instituutioiden vastuualueeseen kuuluvia työttömyysetuuksia;

11. korostaa, että olisi otettava oppia tämän ja muiden sellaisten hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta, joilla puututaan joukkoirtisanomisiin etenkin kun ne kohdistuvat lukuisiin pk-yrityksiin yhdellä talouden alalla;

12. pitää valitettavana, että koulutustoimia koskevissa tiedoissa ei mainita, miltä aloilta työntekijät todennäköisimmin voisivat saada työtä eikä sitä, onko paketti mukautettu alueen tulevaisuutta koskeviin talousnäkymiin;

13. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyn lisäparannukset liitetään uuteen EGR-asetukseen (2014–2020) ja että EGR:n tehokkuutta, avoimuutta, näkyvyyttä ja seurantatoimia kyetään parantamaan;

14. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation sekä rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

15. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen vakaaseen ja pysyvään työhön; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pysyvään työllistymiseen; muistuttaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat nykyisiä työsopimussuhteita epävarmempia ja lyhytaikaisempia;

16. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; muistuttaa komissiota esittämästään kehotuksesta esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta voidaan varmistaa nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

17. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR-budjettikohtaan 04 05 01 on osoitettu 50 000 000 euron maksumäärärahat; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omat määrärahat, ettei niitä tarvitse entiseen tapaan siirtää muista budjettikohdista, mikä saattaisi haitata EGR:n tavoitteiden saavuttamista;

18. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräajan 31. joulukuuta 2011 jälkeen toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

19. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

20. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/019 ES/Galicia Metal, Espanja)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/683/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/009 NL/Gelderland

P7_TA(2012)0378

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction 41, Alankomaat) (COM(2012)0395 – C7-0190/2012 – 2012/2154(BUD))

(2014/C 68 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0395 – C7-0190/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ([2]) (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0334/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Alankomaat on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 516 työntekijän, joista 435 on tuen kohteena, vähentämistä NACE Rev. 2:n kaksionumerotason 41 (talonrakentaminen) ([3]) piirissä toimivissa 54 yrityksessä NUTS II -alueella Gelderlandissa (NL22) Alankomaissa;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Alankomaat on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;

2. panee tyytyväisenä merkille, että Alankomaiden hallitus on pyytänyt EGR:n rahoitustukea, vaikka kyseinen jäsenvaltio on vastustanut kriisiin liittyvän poikkeuksen jatkamista nykyisen EGR:n osalta ja kyseenalaistaa EGR:n jatkamisen vuoden 2013 jälkeen;

3. toteaa, että Alankomaiden viranomaiset toimittivat EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 15. joulukuuta 2011 ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 16. heinäkuuta 2012; toteaa, että arviointimenettely olisi voitu toteuttaa ja jäsenvaltio olisi voinut toimittaa lisätietoja nopeammin;

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

Tiistai 23. lokakuuta 2012

4. toteaa, että työntekijävähennykset ovat tuntuneet voimakkaasti, koska rakennusala on Gelderlandissa merkittävä työnantaja; toteaa, että alueella on suhteellisen paljon rakennusalan työpaikkoja (vuonna 2011 noin 60 000) verrattuna muihin teollisuudenaloihin kuten kemianteollisuuteen (9 000), elintarviketeollisuuteen (15 000) ja metalli- ja sähköteollisuuteen (40 300); toteaa, että vuonna 2011 Gelderlandin työttömyysaste oli 5,9 prosenttia, joka oli hieman Alankomaiden keskiarvoa korkeampi; toteaa, että vuonna 2010 rakennusalalta hävisi 4 100 työpaikkaa (6,5 prosentin pudotus); toteaa, että nuorisotyöttömyys kasvoi 10 prosenttia vuonna 2011;

5. ottaa huomioon, että Gelderland on Alankomaiden suurin maakunta, jonka asukasluku on noin 2 miljoonaa asukasta; toteaa, että alueen väestö on hyvinkoulutettua, ja alueella on 146 000 yritystä; toteaa, että valtaosa irtisanotuista työntekijöistä toimii perusammateissa; katsoo näin ollen, että olisi tarjottava täydentävää koulutusta, jotta he voivat integroitua uudelleen työmarkkinoille;

6. toteaa kuitenkin, että Eurostatin mukaan Alankomaiden työttömyysaste oli heinäkuussa 20 125,3 prosenttia eli EU:n toiseksi matalin;

7. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Alankomaiden viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon jo ennen kuin EGR-tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille oli tehty lopullista päätöstä;

8. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia – etenkin perusammateissa – tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan irtisanottujen työntekijöiden tasoon ja tarpeisiin;

9. panee tyytyväisenä merkille, että työmarkkinaosapuolet ovat osallistuneet koordinoidun paketin suunnitteluun ja täytäntöönpanoon ja paketti on osa työmarkkinaosapuolten sopimaa sosiaalista suunnitelmaa;

10. panee tyytyväisenä merkille koordinoituun pakettiin sisältyvien moduulien selvitykset, jotka ovat kattavammat kuin Alankomaiden aiemmissa hakemuksissa; panee kuitenkin merkille erittäin suuret koulutuskustannukset, jotka ovat 18 000 euroa työntekijää kohti (suunniteltu 75 työntekijälle), ja avustukset työhön sijoittumisessa, jotka ovat 8 500 euroa työntekijää kohti (suunniteltu 150 työntekijälle), ja pyytää lisätietoja näistä kahdesta toimenpiteestä ja niistä vastaavista toimijoista;

11. korostaa, että olisi otettava oppia tämän ja muiden sellaisten hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta, joilla puututaan joukkoirtisanomisiin, jotka kohdistuvat useisiin pk-yrityksiin yhdellä alalla; toteaa, että tulevassa asetuksessa olisi tarkasteltava erityisesti itsenäisten ammatinharjoittajien ja pk-yritysten omistajien EGR-tukikelpoisuutta sekä alueiden ja jäsenvaltioiden käyttämiä järjestelyjä, joilla pyritään laatimaan nopeasti alakohtaisia hakemuksia, jotka kattavat suuren määrän yrityksiä;

12. toteaa tyytyväisenä, että EGR:n varoista on tarkoitus tukea pelkästään aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä (koulutusta ja uraohjausta) eikä niistä makseta toimeentulotukea.

13. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että uudessa vuosia 2014–2020 koskevassa EGR-asetuksessa menettelyyn sisällytetään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

14. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Alankomaiden viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon 1. tammikuuta 2012 eli hyvissä ajoin ennen lopullista päätöstä EGR-tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille;

15. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

16. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen pysyvästi työmarkkinoille; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat joustavampia ja lyhytaikaisempia;

17. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

18. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omat määrärahat, ettei niitä tarvitse entiseen tapaan siirtää muista budjettikohdista, mikä puolestaan saattaisi haitata EGR:n tavoitteiden saavuttamista;

19. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräajan 31. joulukuuta 2011 jälkeen toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

20. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

21. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction 41, Alankomaat)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/681/EU.)

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/021 NL/Zalco

P7_TA(2012)0379

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/021 NL/Zalco, Alankomaat) (COM(2012)0450 – C7-0220/2012 – 2012/2164(BUD))

(2014/C 68 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0450 – C7-0220/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 [2] (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0324/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista, ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. toteaa, että Alankomaat on hakenut tukea 616 irtisanotulle työntekijälle, joista kaikki ovat tuen kohteena, kun Zalco Aluminium Zeeland Company NV on vähentänyt 478 työntekijää, ECL Services Netherlands bv 18 työntekijää ja Start 120 työntekijää lyhyen viitejakson aikana 1.–27. joulukuuta 2011;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

[1] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Alankomaat on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;

2. pitää myönteisenä Alankomaiden hallituksen esittämää EGR:n tukea koskevaa pyyntöä, vaikka tämä jäsenvaltio onkin vastustanut kriisipoikkeuksen laajentamista nykyisen EGR-tuen osalta ja vaarantaa EGR:n tulevaisuuden vuoden 2013 jälkeen;

3. toteaa, että Alankomaiden viranomaiset toimittivat EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 28. joulukuuta 2011 ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 9. elokuuta 2012; pahoittelee arviointijakson pitkää kestoa;

4. toteaa, että irtisanomisten alue on NUTS II -alue Zeeland, joka on Alankomaiden lounaisosassa sijaitseva lääni; toteaa, että Zeelandissa voidaan katsoa olevan pienet työmarkkinat, koska sen syrjäinen sijainti Alankomaissa, sen rajaseutuasema ja valtavat vesialueet sekä suhteellisen suuri pinta-ala ja saaristorakenne heikentävät liikenneyhteyksiä ja liikkuvuutta; panee merkille, että irtisanotut työntekijät asuvat suhteellisen pienissä kaupungeissa (enintään 50 000 asukasta), joten irtisanomisilla on huomattava vaikutus paikallisesti;

5. panee merkille, että Middelburgissa sijaitseva tuomioistuin on asettanut Zalco Aluminium Zeeland Company NV:n konkurssiin 13. joulukuuta 2011; toteaa työmarkkinaosapuolten arvioivan, että muitakin työntekijöitä vähennetään tuotantoketjussa varhaisemman ja korkeamman jalostusasteen yrityksissä suorana seurauksena Zalco Aluminium Zeeland Company NV -yrityksen konkurssista;

6. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Alankomaiden viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon 2. tammikuuta 2012 eli jo hyvissä ajoin ennen lopullista päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille;

7. toteaa, että irtisanomisilla on merkittävä vaikutus paikallisiin yhteisöihin sekä vapaiden työpaikkojen ja työttömien määrän väliseen suhteeseen; pitää valitettavana, että hakemuksessa ei anneta mitään tilastotietoja kyseisistä työmarkkinoista;

8. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että itse liiketoimintaympäristöön;

9. pitää myönteisenä sitä, että asianomaisia työmarkkinaosapuolia ja paikallisia viranomaisia on kuultu EGR:n-tukihakemuksen laadinnan yhteydessä;

10. pitää myönteisenä työmarkkinaosapuolten osallistumista koordinoidun paketin suunnitteluun Zalcon liikkuvuuskeskuksen kautta, joka on Zeelandin työmarkkinoilla toimivien osapuolten yhteinen aloite;

11. pitää myönteisenä, että EGR:n varoista on tarkoitus tukea pelkästään aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä (koulutusta ja uraohjausta) eikä niistä makseta korvauksia;

12. korostaa, että on hyödynnettävä kokemuksia, joita saadaan tämän ja muiden joukkoirtisanomisia koskevien hakemusten valmistelusta ja toteutuksesta;

13. pitää valitettavana, että koulutustoimia koskevissa tiedoissa ei kerrota sitä, millä aloilla työntekijät todennäköisesti löytävät työtä, eikä sitä, onko pakettia mukautettu alueen tuleviin talousnäkymiin;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

14. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että uudessa vuosia 2014–2020 koskevassa EGR-asetuksessa menettelyyn sisällytetään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

15. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

16. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista pysyvästi työmarkkinoille; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat epävarmempia ja lyhytaikaisempia;

17. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

18. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattaisi koitua haittaa EGR:n tavoitteiden saavuttamiselle;

19. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräaikaan 31. joulukuuta 2011 mennessä toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

20. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

21. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/021 NL/Zalco, Alankomaat)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/684/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2010/015 FR/Peugeot

P7_TA(2012)0380

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/015 FR/Peugeot, Ranska) (COM(2012)0461 – C7-0222/2012 – 2012/2165(BUD))

(2014/C 68 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0461 – C7-0222/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ([2]) (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0333/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Ranska on pyytänyt tukea 2 089:lle tuen kohteena olevalle irtisanotulle työntekijälle, joista 649 irtisanottiin PSA Peugeot Citroën -konsernin kahdesta tytäryhtiöstä (Peugeot Citroën Automobiles ja Sevelnord) viiteajanjakson aikana 1. marraskuuta 2009–28. helmikuuta 2010; toteaa, että ennen viiteajanjaksoa ja sen jälkeen samoista yhtiöistä vähennettiin vielä 1 440 työntekijää vapaaehtoiseen poistumaan perustuvan saman vähennyssuunnitelman mukaisesti;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Ranska on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;

2. toteaa, että Ranskan viranomaiset toimittivat EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 5. toukokuuta 2010 ja sitä täydentäviä lisätietoja 13. huhtikuuta 2012 asti ja että komissio antoi lopullisen arvionsa hakemuksesta 21. elokuuta 2012; toteaa, että arviointimenettely kesti erittäin pitkään;

3. pitää valitettavana, että arviointi kesti 27 kuukautta, sillä hakemus jätettiin 5. toukokuuta 2010 ja ehdotus budjettivallan käyttäjän päätökseksi hyväksyttiin 21. elokuuta 2012; toteaa, että kyseessä on toistaiseksi pisin globalisaatiorahaston varoja koskevan hakemuksen arviointiaika sen perustamisesta vuonna 2007 alkaen;

4. panee merkille, että hakemuksen kohteena olevat työntekijävähennykset koskevat kymmentä Ranskan aluetta, jotka sijaitsevat valtaosin maan pohjoispuoliskolla, mutta vapaaehtoiset poistumat koskevat kuitenkin eniten Bretagnea (32 prosenttia vapaaehtoisista lähtijöistä), Île-de-Francea (25 prosenttia) ja Franche-Comtéta (13 prosenttia);

5. huomauttaa, että EGR:stä tuettu koordinoitu yksilöllisten palvelujen paketti on osa vapaaehtoisen poistuman suunnitelmaa, jonka tarkoituksena oli auttaa 5 100:aa työntekijää lähtemään PSA Peugeot Citroën -konsernista ja johon sisältyi joukkoirtisanomisten varalta myös Ranskan kansallisen lainsäädännön edellyttämiä toimenpiteitä, kuten varhaiseläkejärjestelyjä;

6. toteaa, että Peugeot Citroën Automobiles, joka on PSA Peugeot Citroën -konsernin tytäryhtiö, on Ranskan lain mukaan velvollinen osallistumaan näiden alueiden elvyttämiseen ja osallistumaan uusien toimintojen ja uusien työpaikkojen luomiseen, jotta voidaan lieventää työntekijävähennysten vaikutuksia näillä alueilla;

7. huomauttaa, että EGR:stä tuetaan ainoastaan toimenpiteitä, jotka täydentävät kansallisen lainsäädännön nojalla vaadittuja toimenpiteitä ja jotka kuuluvat vähennyssuunnitelman osiin "ammatillinen tai henkilökohtainen suunnitelma", "uudelleen työllistymiseen tähtäävä ajanjakso" ja "yrityksen perustaminen tai haltuunotto"; pyytää lisätietoja koordinoituun yksilöllisten palvelujen pakettiin sisältyvien toimenpiteiden erityispiirteistä, jotka tekevät niistä täydentäviä verrattuna kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla pakollisiin toimenpiteisiin;

8. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Ranskan viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon jo ennen lopullista päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille;

9. panee merkille, että koordinoituun pakettiin sisältyy "uudelleen työllistymiseen tähtäävään ajanjaksoon" liittyviä korvauksia 1 080 työntekijälle keskimäärin 5 105,18 euroa työntekijää kohden; muistuttaa, että EGR:n tuki olisi kohdennettava ensisijaisesti koulutukseen ja työnhakuun sekä koulutusohjelmiin sen sijaan, että rahoitettaisiin suoraan kansallisten elinten vastuualueeseen kuuluvia työttömyysetuuksia;

10. muistuttaa, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

11. pyytää lisätietoja siitä, millaista koulutusta on tarjolla erityisesti yli 55-vuotiaille, jotka muodostavat yli 41,55 prosenttia tuen kohteena olevista työntekijöistä, ja korostaa (uudelleen)koulutuksen merkitystä aktiivisille työmarkkinatoimenpiteille työmarkkinoiden tulevien tarpeiden mukaisesti kestävän työllisyyden edistämiseksi;

12 korostaa, että olisi hyödynnettävä kokemuksia, joita saadaan tämän ja muiden joukkoirtisanomisia koskevien hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta;

13. toteaa, etteivät toimenpiteet korvaa toimenpiteitä, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yhtiön vastuulle, ja että toimenpiteiden kohteena ovat yksittäiset työntekijät eikä niitä käytetä PSA Peugeot Citroën -konsernin rakenneuudistukseen;

14. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että uudessa vuosia 2014–2020 koskevassa EGR-asetuksessa menettelyyn tehdään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä parannetaan;

15. muistuttaa, että tiedonannossaan "Euroopan autoteollisuuden kriisiin reagoiminen" (COM(2009)0104) komissio esitti yhtenäistettyä tarkastelutapaa, jonka avulla voidaan käsitellä rakenteellisia ongelmia vahvistamalla alan kilpailukykyä ja sovittamalla se paremmin tulevien tarpeiden mukaiseksi, ja että EGR:n toimenpiteillä voidaan vaikuttaa tähän myönteisesti, joskin pienimuotoisesti;

16. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;

17. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen pitkäaikaiseen työsuhteeseen; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimenpiteiden rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, ettei EGR:n tuki saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat epävarmempia ja lyhytaikaisempia;

18. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettavien toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

19. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattaisi koitua haittaa EGR:n tavoitteiden saavuttamiselle;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

20. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräaikaan 31. joulukuuta 2011 mennessä toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

21. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

22. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/015 FR/Peugeot, Ranska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/680/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/003 DK/Vestas, Tanska

P7_TA(2012)0381

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/003 DK/Vestas, Tanska) (COM(2012)0502 – C7-0292/2012 – 2012/2228(BUD))

(2014/C 68 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0502 – C7-0292/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ([2]) (EGR-asetus),

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0345/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa on laajennettu niin, että tukea on voinut 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Tanskan tukihakemus koskee 720:tä tuuliturbiineja valmistavasta Vestas Groupista vähennettyä työntekijää, joista kaikki ovat tuen kohteena;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Tanska on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitusta;

2. toteaa, että Tanskan viranomaiset toimittivat EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 14. toukokuuta 2012 ja että komissio antoi siitä arvionsa 13. syyskuuta 2012; pitää myönteisenä, että arviointimenettely sujui nopeasti;

3. panee merkille, että Vestasin kaltainen innovatiivinen yritys toi lukuisia korkeaa ammattitaitoa vaativia ja korkealuokkaisia teollisuuden työpaikkoja kyseisiin kuntiin ja että näiden työpaikkojen katoaminen on ajanut alueen vaikeaan tilanteeseen; panee merkille, että työntekijävähennykset osuivat ajankohtaan, jolloin työttömyys kasvoi nopeassa tahdissa, ja toteaa, että esimerkiksi helmikuussa 2012 työttömiä oli Midtjyllandissa 36 426 ja Syddanmarkissa 40 004 (vastaavat luvut olivat 28 402 ja 29 751 elokuussa 2011);

4. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa tukea työntekijöille mahdollisimman nopeasti Tanskan viranomaiset päättivät aloittaa toimenpiteiden täytäntöönpanon jo ennen kuin EGR-tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille oli tehty lopullista päätöstä;

5. panee tyytyväisenä merkille, että koordinoituun pakettiin sisältyvien yksilöllisten palvelujen tarjoaminen aloitettiin 12. elokuuta 2012 eli hyvissä ajoin ennen kuin budjettivallan käyttäjä teki päätöksen EGR-tuen myöntämisestä;

6. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että varsinaiseen liiketoimintaympäristöön, etenkin kun monet irtisanotuista olivat korkeasti koulutettuja tekniikan ja muiden alojen asiantuntijoita;

7. panee merkille, että tämä on kolmas tuuliturbiiniteollisuudessa toteutettuja työntekijävähennyksiä koskeva EGR-tukihakemus ja että kaikki kolme hakemusta ovat tulleet Tanskasta (EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery ja EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber);

Tiistai 23. lokakuuta 2012

8. pitää myönteisenä, että työmarkkinaosapuolia on kuultu paketin valmisteluvaiheessa ja että niille kerrotaan hankkeen toteutuksen etenemisestä;

9. panee merkille, että Ringkøbing-Skjernin kunnassa toteutetut työntekijävähennykset ovat välitön seuraus Vestas Groupin marraskuussa 2011 tekemästä strategisesta päätöksestä järjestellä rakennettaan uudelleen ja pyrkiä lähemmäksi alueellisten markkinoiden asiakkaitaan erityisesti Kiinassa; panee merkille, että tämän uudelleenjärjestelyn seurauksena työntekijöitä vähennetään 2 335 maailmanlaajuisesti ja että sen arvioidaan vähentävän konsernin kiinteitä kustannuksia 150 miljoonalla eurolla;

10. korostaa, että olisi hyödynnettävä kokemuksia, joita saadaan tämän ja muiden sellaisten hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta, joilla puututaan joukkoirtisanomisiin;

11. panee merkille, että EGR:stä on jo annettu tukea 325:lle niistä 825:stä Vestas Groupin työntekijästä, jotka irtisanottiin vuonna 2009 toteutettujen ensimmäisten työntekijävähennysten yhteydessä; tiedustelee, miten koordinoitu paketti vaikutti irtisanottujen työntekijöiden pääsyyn takaisin työmarkkinoille ja hyödynnettiinkö siitä saatuja kokemuksia aluetta koskeneiden uusien EGR-tukihakemusten yhteydessä;

12. pitää myönteisenä, että pakettiin sisältyy merkittäviä taloudellisia kannustimia, joilla tuetaan oman yrityksen perustamista ja joiden ehtona on osallistuminen yrittäjyyskoulutukseen sekä EGR-hankkeen päättyessä järjestettäviin seurantatapaamisiin;

13. panee kuitenkin merkille, että yli puolet EGR-tuesta saatetaan käyttää rahallisiin avustuksiin, sillä 720 työntekijän kerrotaan saavan päivärahaa (myös opintoavustuksia), jonka määräksi arvioidaan 10 400 euroa työntekijää kohden;

14. muistuttaa, että EGR-tuki olisi kohdennettava ensisijaisesti työnhakuun ja koulutusohjelmiin eikä rahallisiin avustuksiin; katsoo, että pakettiin mahdollisesti sisällytettävän EGR-tuen olisi oltava täydentävää eikä sillä saisi missään tapauksessa korvata etuuksia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla jäsenvaltioiden tai yritysten vastuulle;

15. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että EGR:ää vuosina 2014–2020 koskevassa uudessa asetuksessa menettelyyn sisällytetään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

16. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

17. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat joustavampia ja lyhytaikaisempia;

18. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

19. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa;

20. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

21. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/003 DK/Vestas, Tanska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/731/EU.)

Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/002 DE/manroland, Saksa

P7_TA(2012)0382

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/002 DE/manroland, Saksa) (COM(2012)0493 – C7-0294/2012 – 2012/2230(BUD))

(2014/C 68 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0493 – C7-0294/2012),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ([2]) (EGR-asetus),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0346/2012),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden suurten rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan takaisin työmarkkinoille;

B. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimialaa on laajennettu niin, että tukea on voinut 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on vähennetty maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

D. ottaa huomioon, että Saksa on pyytänyt apua kaikkiaan 2 284 irtisanomisen johdosta painoalan yrityksessä "manroland AG", kahdessa sen tytäryhtiössä sekä yhdessä saksalaisessa toimittavassa yhtiössä ja että tuen kohteena on 2 103 työntekijää;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Saksa on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitusta;

2. toteaa, että Saksan viranomaiset toimittivat EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 4. toukokuuta 2012 ja että komissio antoi arvionsa hakemuksesta 13. syyskuuta 2012; pitää myönteisenä, että arviointiprosessi sujui nopeasti;

3. ottaa huomioon, että irtisanomiset koskevat kolmea Saksan aluetta – Augsburg (Baijeri), Offenbach (Hessen) ja Plauen (Saksi) – ja että yrityksen sulkeminen ja irtisanomiset ovat vaikuttaneet myös suuriin naapurikaupunkeihin, kuten Aschaffenburgiin, Wiesbadeniin, Darmstadtiin ja Frankfurt am Mainiin; toteaa, että heikoin alue on Plauen, joka sijaitsee Saksan itäosassa ja jonka väkiluku on alhainen, mutta väestö on voimakkaasti riippuvainen sosiaalietuuksista; toteaa, että manrolandin maksukyvyttömyyden seurauksena alueen kolmanneksi suurin työnantaja (700 työntekijää ennen sulkemista) lopettaa toimintansa ja että manroland oli alueella yksi ainoastaan kolmesta niin suuresta työnantajasta, että työntekijöiden kanssa oli tehty työehtosopimukset;

4. panee tyytyväisenä merkille, että työmarkkinaosapuolet hyväksyivät manrolandin vähennettyjä työntekijöitä koskevan henkilöstösuunnitelman ja että kaksi siirtymäkauden yritystä suunnittelevat koordinoidun yksilöllisten palvelujen paketin ja hallinnoivat sitä;

5. toteaa, että ennen maksukyvyttömäksi ilmoittautumistaan manroland työllisti 6 500 työntekijää ja että se oli nykyaikainen koneidenvalmistaja, jolla oli ajan tasalla olevaa osaamista ja houkuttelevat palkat; katsoo, että yrityksen hajoaminen ja joka kolmannen työntekijän irtisanominen johtavat taitojen katoamiseen, joka vaikuttaa muihinkin työnantajiin sekä kyseisiin alueisiin; toteaa, että uuden työpaikan löytävien työntekijöiden on hyväksyttävä alempi palkkataso, mikä heikentää heidän ostovoimaansa ja paikallisen talouden kassavirtaa; toteaa, että lisäksi kyseiset kolme aluetta menettävät yhden vaikutusvaltaisimmista työnantajistaan, eikä lähitulevaisuudessa ole näkyvissä korvaavaa seuraajaa;

6. panee merkille, että yli puolet EGR-tuesta käytetään korvauksiin: 2 001 työntekijän kerrotaan saavan aktiivisesta toimenpiteisiin osallistumisestaan lyhytaikaista lisää (arvioidut kustannukset 2 727,67 euroa työntekijää kohden 6–8 kuukauden ajan), jolla täydennetään julkisen työvoimahallinnon maksamaa, aiempaan nettopalkkaan perustuvaa päivärahaa; huomauttaa lisäksi, että hakemukseen sisältyy 4 000:n ja 1 000 euron välillä oleva kiinteämääräinen summa aktivoitumiskannustimena niille 430 työntekijälle, jotka hyväksyvät työsopimuksen, jonka mukaisesti heidän palkkansa on alempi kuin heidän edellisessä tehtävässään;

7. panee tyytyväisenä merkille, että koordinoidun yksilöllisten palvelujen paketin täytäntöönpano alkoi 1. elokuuta 2012 eli hyvissä ajoin ennen budjettivallan käyttäjän päätöstä myöntää EGR-tukea; panee merkille, että irtisanotut työntekijät ovat myös saaneet ESR-tukea ennen osallistumistaan EGR-toimenpiteisiin; toteaa Saksan viranomaisten vahvistaneen, että unionin varojen päällekkäisen käytön välttämiseksi on ryhdytty tarvittaviin varotoimiin;

8. muistuttaa, että EGR-tukea olisi pääasiallisesti myönnettävä työnhakua ja koulutusohjelmia varten eikä suoraan rahallisina korvauksina; katsoo, että jos EGR-tuki sisällytetään pakettiin, sen pitäisi olla täydentävää eikä se saisi koskaan korvata kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla jäsenvaltioiden tai yritysten vastuulle kuuluvia korvauksia;

9. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla yksilöllisesti suunniteltua koulutusta ja tunnustamalla ammattiuran aikana saavutetut taidot ja osaaminen; odottaa, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

10. pitää myönteisenä, että työmarkkinaosapuolet ja muut asianomaiset sidosryhmät ovat alusta asti osallistuneet hakemuksen suunnitteluun ja laatimiseen;

11. on tyytyväinen, että koordinoidussa yksilöllisten palvelujen paketissa pyritään lisäämään rajat ylittävää liikkuvuutta tukemalla kansainvälistä työnhakua;

12. korostaa, että olisi otettava oppia tämän ja muiden sellaisten hakemusten valmistelusta ja toteuttamisesta, joilla puututaan joukkoirtisanomisiin;

13. panee merkille, että Saksan viranomaisten mukaan koordinoitu yksilöllisten palvelujen EGR-paketti tuottaa merkittävää lisäarvoa kansallisten ja ESR-varojen avulla käytettävissä oleviin toimenpiteisiin nähden;

14. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään menettely- ja talousarviojärjestelyjen parantamiseksi tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi; arvostaa sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että Euroopan globalisaatiorahastoa vuosina 2014–2020 koskevassa uudessa asetuksessa menettelyyn sisällytetään muitakin parannuksia ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

15. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista, ajallisesti rajoitettua ja yksilöllistä tukea; korostaa EGR:n roolia irtisanottujen työntekijöiden integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille;

16. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat kestävään ja pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei voi korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia; pitää valitettavana, että EGR saattaa kannustaa yrityksiä korvaamaan työsopimussuhteessa olevat työntekijänsä työntekijöillä, joiden työsuhteet ovat joustavampia ja lyhytaikaisempia;

17. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen esittää vuosikertomuksissa näiden tietojen vertaileva arviointi, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

Tiistai 23. lokakuuta 2012

18. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin pyyntöjen jälkeen vuoden 2012 talousarviossa EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 on maksumäärärahoja 50 000 000 euroa; palauttaa mieliin, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattaisi koitua haittaa EGR:n tavoitteiden saavuttamiselle;

19. pitää valitettavana neuvoston päätöstä lopettaa kriisiin liittyvä poikkeus, joka on mahdollistanut rahoitustuen tarjoamisen myös nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanotuille työntekijöille maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten vuoksi työttömäksi jääneiden lisäksi ja unionin yhteisrahoitusosuuden nostamisen 65 prosenttiin ohjelman kustannuksista määräaikaan 31. joulukuuta 2011 mennessä toimitettujen hakemusten osalta, ja kehottaa neuvostoa ottamaan tämän mahdollisuuden viipymättä uudelleen käyttöön;

20. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

21. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/002 DE/manroland, Saksa)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2012/732/EU.)

Kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskeva yhteisön valvontajärjestelmä ***I

P7_TA(2012)0383

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta (COM(2011)0704 – C7-0395/2011 – 2011/0310(COD))

(2014/C 68 E/25)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0704),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0395/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0231/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0310

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2012 antamiseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä [1],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 5 päivänä toukokuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 [2] mukaan kyseisiä tuotteita on valvottava tehokkaasti, kun niitä viedään unionista tai kuljetetaan sen kautta tai kun niitä toimittaa kolmanteen maahan sellaisen välittäjän välityspalvelu, jolla on asuinpaikka unionissa tai joka on sijoittautunut sinne.

(2) Jotta jäsenvaltiot ja unioni voisivat noudattaa kansainvälisiä sitoumuksiaan, asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteessä I vahvistetaan yhteinen luettelo unionissa valvonnan alaisista kaksikäyttötuotteista (unionin luettelo). Valvonnanalaisia tuotteita koskevat päätökset tehdään Australian ryhmässä ja ydinalan viejämaiden ryhmässä sekä ohjusteknologian valvontajärjestelyn, Wassenaarin järjestelyn ja kemiallisten aseiden kieltosopimuksen puitteissa.

(3) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 15 artiklan mukaan liite I on päivitettävä niiden asiaa koskevien velvoitteiden ja sitoumusten ja niihin mahdollisesti tehtyjen muutosten mukaisesti, joita jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kansainvälisten asesulku- ja vientivalvontajärjestelyjen osapuolina tai ratifioimalla asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia.

---

[1] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. lokakuuta 2012.
[2] EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

(4) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 liite I olisi päivitettävä säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa kansainvälisten turvallisuusvelvoitteiden täysimääräinen noudattaminen, taata avoimuus ja säilyttää viejien kilpailukyky. Viiveet unionin luettelon päivittämisessä voivat vaikuttaa kielteisesti turvallisuuteen, kansainvälisiin toimiin aseiden leviämisen estämiseksi ja EU:n viejien taloudelliseen suorituskykyyn. Koska muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja niiden on vastattava kansainvälisten vientivalvontajärjestelyjen puitteissa tehtyjä päätöksiä, olisi käytettävä nopeutettua menettelyä tarvittavien päivitysten saattamiseksi voimaan unionissa.

(5) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 9 artiklan 1 kohdalla käyttöön otettava unionin yleinen vientilupa on yksi neljästä asetuksen mukaisesta vientilupatyypistä. Tällaisten lupien ansiosta unioniin sijoittautuneet viejät voivat viedä tiettyjä tuotteita tiettyihin määräpaikkoihin ehtojen mukaisesti.

(6) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteissä II a – II f esitetään unionissa tällä hetkellä voimassa olevat unionin yleiset vientiluvat. Näiden unionin yleisten vientilupien luonteen huomioon ottaen niistä voi olla paikallaan poistaa joitakin määräpaikkoja tai tuotteita varsinkin, jos muuttuneiden olosuhteiden johdosta on ilmeistä, ettei helpotettuihin vientitoimiin tiettyn määräpaikkaan tai tiettyä tuotetta varten enää pitäisi myöntää lupaa. Määräpaikan tai tuotteen poistaminen EU:n yleisen vientiluvan soveltamisalasta ei saisi estää viejää hakemasta toisentyyppistä vientilupaa asetuksen (EY) N:o 428/2009 nojalla.

(7) Sen varmistamiseksi, että unionin valvontaluetteloa päivitetään säännöllisesti ja hyvissä ajoin kansainvälisten vientivalvontajärjestelyjen puitteissa sovittujen jäsenvaltioiden velvoitteiden ja sitoumusten mukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteen I muuttamista asetuksen 15 artiklan soveltamisalan puitteissa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

(8) Jotta unionin voisi reagoida nopeasti muuttuviin olosuhteisiin unionin yleisten vientilupien nojalla tapahtuvan viennin arkaluontoisuutta arvioidessaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteiden II a – II f muuttamista poistamalla määräpaikkoja ja/tai tuotteita unionin yleisten vientilupien soveltamisalasta. Koska tällaisia muutoksia olisi tehtävä vain, jos tarkasteltavana olevaan vientiin liittyvän riskin arvioidaan kasvaneen, ja koska unionin yleisten vientilupien käytön jatkaminen kyseisessä viennissä saattaa vaarantaa unionin ja sen jäsenvaltioiden turvallisuuden, komissio voi käyttää kiireellistä menettelyä.

(9) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. ***Komission olisi toimitettava kaikki kansallisten asiantuntijoiden tapaamisia koskevat tiedot ja asiakirjat valmistellessaan ja pannessaan täytäntöön delegoituja säädöksiä. Tähän liittyen komission olisi varmistettava Euroopan parlamentin asianmukainen osallistuminen niin, että hyödynnetään muilla politiikanaloilla saatuihin kokemuksiin perustuvia parhaita käytäntöjä, jotta voidaan luoda parhaat mahdolliset edellytykset Euroopan parlamentin suorittamalle tulevalle delegoitujen säädösten valvonnalle.*** **[tark. 1]**

(10) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 428/2009 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 428/2009 seuraavasti:

-1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

"*3 a. Liitteeseen I kuulumattomien kaksikäyttötuotteiden vienti on luvanvaraista myös, jos viejä on saanut 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilta viranomaisilta tai komissiolta tiedon siitä, että kyseiset tuotteet on tai voivat olla kokonaan tai osittain tarkoitettu käyttöön, joka loukkaa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja ihmisoikeuksia, demokraattisia periaatteita tai sananvapautta ja jossa käytetään sieppaustekniikkaa ja digitaalisia tiedonsiirtolaitteita matkapuhelinten ja tekstiviestien seurantaan ja kohdennettua internetin käytön valvontaa,kuten valvontakeskusten ja laillisten sieppausyhdyskäytävien avulla.*".

[tark. 11]

b) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"*6. Jäsenvaltion, joka 1–5 kohdan mukaisesti vaatii luvan liitteeseen I kuulumattoman kaksikäyttötuotteen viennille, on tarvittaessa ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Muiden jäsenvaltioiden on otettava nämä tiedot asianmukaisesti huomioon, ilmoitettava niistä maansa tullihallinnolle ja muille asianomaisille kansallisille viranomaisille ja vaadittava vastaavaa lupaa.*".

[tark. 12]

-1 a) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"*2. Jäsenvaltio voi laajentaa 1 kohdan soveltamisen koskemaan luetteloon kuulumattomia kaksikäyttötuotteita, jotka on tarkoitettu 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttöihin, sekä kaksikäyttötuotteita, jotka on tarkoitettu 4 artiklan 2, 3 tai 3 a kohdassa tarkoitettuihin sotilaallisiin loppukäyttöihin ja määräpaikkoihin.*".

[tark. 13]

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"*3. Jäsenvaltio voi antaa tai pitää voimassa kansallista lainsäädäntöä, jossa määrätään kaksikäyttötuotteiden välitys luvanvaraiseksi, jos välittäjällä on aihetta epäillä, että nämä tuotteet on tai voi olla tarkoitettu johonkin 4 artiklan 1 tai 3 a kohdassa tarkoitettuun käyttöön.*".

[tark. 14]

-1 b) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"*3. Jäsenvaltio voi laajentaa 1 kohdan soveltamisen koskemaan luetteloon kuulumattomia kaksikäyttötuotteita, jotka on tarkoitettu 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttöihin, sekä kaksikäyttötuotteita, jotka on tarkoitettu 4 artiklan 2 tai 3 a kohdassa tarkoitettuihin sotilaallisiin loppukäyttöihin ja määräpaikkoihin.*".

[tark. 15]

-1 c) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"*1. Jäsenvaltion on yleiseen turvallisuuteen tai ihmisoikeuksiin liittyvistä syistä kiellettävä tai määrättävä luvanvaraiseksi liitteeseen I kuulumattoman kaksikäyttötuotteen vienti.*".

[tark. 16]

Tiistai 23. lokakuuta 2012

1) Lisätään 9 artiklan kohdat seuraavasti:

"~~Komissio antaa delegoituja säädöksiä 23 a artiklan mukaisesti siltä osin kuin on kyse määräpaikkojen ja tuotteiden poistamisesta II liitteessä lueteltujen EU:n~~ ***Sen varmistamiseksi, että ainoastaan vähäriskiset vientitoimet kuuluvat liitteissä II a – II f kuvailtujen unionin yleisten vientilupien soveltamisalaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 a artiklan mukaisesti poistaakseen kyseisten*** yleisten vientilupien soveltamisalasta ***määräpaikkoja, jos niihin aletaan soveltaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua aseidenvientikieltoa.*** **[tark. 4/rev]**

Tämän artiklan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 23 b artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy tiettyjen määräpaikkojen ja/tai tuotteiden poistamiseen liitteissä II a – II f esitetyn unionin yleisen vientiluvan soveltamisalasta, jos unionin yleisen vientiluvan nojalla tapahtuvan viennin arkaluonteisuuden arviointiin vaikuttavissa olosuhteissa on tapahtunut merkittävä muutos."

2) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"***1. Liitteessä I oleva kaksikäyttötuotteiden luettelo saatetaan ajan tasalle niiden asiaa koskevien velvoitteiden ja sitoumusten sekä niihin mahdollisesti tehtyjen muutosten mukaisesti, joita jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kansainvälisten asesulku- ja vientivalvontajärjestelyjen osapuolina tai ratifioimalla asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan nojalla mahdollisesti hyväksyttyjen rajoittavien toimenpiteiden mukaisesti.***"

[tark. 18]

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 a artiklan mukaisesti siltä osin kuin on kyse liitteessä I esitetyn kaksikäyttötuoteluettelon päivittämisestä. Liite I päivitetään 1 kohdassa määritellyn soveltamisalan puitteissa. ***Jos luettelon päivittäminen koskee kaksikäyttötuotteita, jotka on lueteltu myös liitteissä II a–II g tai liitteessä IV, näitä liitteitä on muutettava vastaavasti.***"

[tark. 2]

3) Lisätään artiklat seuraavasti:

"23 a artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 9 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ~~määräämättömäksi ajaksi asetuksen (EU) N:o …/… voimaantulopäivästä~~ ***viideksi vuodeksi … päivästä … kuuta …*** (*). ***Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.*** **[tark. 3]**

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 9 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

23 b artikla

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 23 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

(*) ***Muutosasetuksen voimaantulopäivä.***".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

Tiistai 23. lokakuuta 2012

Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutus ***I

P7_TA(2012)0384

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta (COM(2011)0555 – C7-0246/2011 – 2011/0239(COD))

(2014/C 68 E/26)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0555),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 100 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0246/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. joulukuuta 2011 antaman lausunnon ([1]),

— on kuullut alueiden komiteaa,

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. kesäkuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0162/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 43, 15.2.2012, s. 69.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

P7_TC1-COD(2011)0239

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/…/EU antamiseksi merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2012/35/EU.)

EY:n ja Israelin välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirja teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä (CAA) ***

P7_TA(2012)0385

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirjan tekemisestä teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä (CAA) (12428/2012 – C7-0205/2012 – 2009/0155(NLE))

(2014/C 68 E/27)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12428/2012),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen ([1]), joka tuli voimaan 20. marraskuuta 1995,

— ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirjaksi teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä (CAA) (05212/2010),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan sekä 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0205/2012),

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan esittämän suullisesti vastattavan kysymyksen O-000129/2012, jossa komission jäsentä pyydettiin määrittelemään Israelin vastuuviranomaisen alueellinen toimivalta,

— ottaa huomioon kauppapolitiikasta vastaavan komission jäsenen De Guchtin 3. heinäkuuta 2012 pidetyssä täysistunnossa suullisesti vastattavaan kysymykseen antamat vastaukset, joissa tämä selvitti kaikki kansainvälisen kaupan valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan huolenaiheet,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,

([1]) EUVL L 147, 21.6.2000, s. 3.

Tiistai 23. lokakuuta 2012

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0289/2012),

1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;

2. kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti tämän pöytäkirjan täytäntöönpanon edistymisestä;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Israelin valtion hallituksille ja parlamenteille.

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2014/C 68 E/12	Unionin vuotuiseen talousarvioon sovellettavat varainhoitosäännöt ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin vuotuiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (KOM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD))	80
	P7_TC1-COD(2010)0395	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o …/2012 antamiseksi unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta	81
	LIITE	81
2014/C 68 E/13	Lisätalousarvioesitys nro 4/2012	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2012 varainhoitovuodeksi 2012, pääluokka III – Komissio (14059/2012 – C7-0305/2012 – 2012/2127(BUD))	82
2014/C 68 E/14	Metsänviljelyaineisto ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi neuvoston päätöksen 2008/971/EY muuttamisesta lisäämällä luokkaan "alustavasti testattu" kuuluva metsänviljelyaineisto päätöksen soveltamisalaan ja saattamalla tuotannon hyväksymisestä ja valvonnasta vastaavien viranomaisten nimet ajan tasalle (COM(2012)0355 – C7-0175/2012 – 2012/0172(COD))	84
	P7_TC1-COD(2012)0172	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2012/EU antamiseksi neuvoston päätöksen 2008/971/EY muuttamisesta luokkaan "alustavasti testattu" kuuluvan metsänviljelyaineiston sisällyttämiseksi sen soveltamisalaan ja tuotannon hyväksymisestä ja valvonnasta vastaavien viranomaisten nimien saattamiseksi ajan tasalle	85
2014/C 68 E/15	Euroopan unionin kansalaisuuden teemavuosi (2013) ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan kansalaisten teemavuodesta (2013) (COM(2011)0489 – C7-0217/2011 – 2011/0217(COD))	85
	P7_TC1-COD(2011)0217	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2012/EU antamiseksi Euroopan kansalaisten teemavuodesta (2013)	86
2014/C 68 E/16	Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen (Leonard Orban)	
	Euroopan parlamentin päätös 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta nimittää Leonard Orban tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0153/2012 – 2012/0805(NLE))	86
2014/C 68 E/17	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/001 IE/Talk Talk	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/001 IE/Talk Talk, Irlanti) (COM(2012)0423 – C7-0204/2012 – 2012/2157(BUD))	87
	LIITE	90

FI

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2014/C 68 E/18	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/015 SE/AstraZeneca Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/015 SE/ AstraZeneca, Ruotsi) (COM(2012)0396 – C7-0191/2012 – 2012/2155(BUD))	90
	LIITE	93
2014/C 68 E/19	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/019 ES/Galicia Metal Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/019 ES/Galicia Metal, Espanja) (COM(2012)0451 – C7-0214/2012 – 2012/2160(BUD))	93
	LIITE	96
2014/C 68 E/20	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/009 NL/Gelderland Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction 41, Alankomaat) (COM(2012)0395 – C7-0190/2012 – 2012/2154(BUD))	96
	LIITE	99
2014/C 68 E/21	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2011/021 NL/Zalco Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/021 NL/Zalco, Alankomaat) (COM(2012)0450 – C7-0220/2012 – 2012/2164(BUD))	100
	LIITE	103
2014/C 68 E/22	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2010/015 FR/Peugeot Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/015 FR/Peugeot, Ranska) (COM(2012)0461 – C7-0222/2012 – 2012/2165(BUD))	103
	LIITE	106
2014/C 68 E/23	Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/003 DK/Vestas, Tanska Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/003 DK/Vestas, Tanska) (COM(2012)0502 – C7-0292/2012 – 2012/2228(BUD))	106

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero | Sisältö *(jatkuu)* | Sivu

LIITE 109

2014/C 68 E/24 Euroopan globalisaatiorahasto: hakemus EGF/2012/002 DE/manroland, Saksa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2012/002 DE/manroland, Saksa) (COM(2012)0493 – C7-0294/2012 – 2012/2230(BUD)) 109

LIITE 112

2014/C 68 E/25 Kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskeva yhteisön valvontajärjestelmä ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta (COM(2011)0704 – C7-0395/2011 – 2011/0310(COD)) 112

P7_TC1-COD(2011)0310

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2012 antamiseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta 113

2014/C 68 E/26 Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutus ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta (COM(2011)0555 – C7-0246/2011 – 2011/0239(COD)) 118

P7_TC1-COD(2011)0239

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. lokakuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/…/EU antamiseksi merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta 119

2014/C 68 E/27 EY:n ja Israelin välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirja teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä (CAA) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. lokakuuta 2012 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirjan tekemisestä teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä (CAA) (12428/2012 – C7-0205/2012 – 2009/0155(NLE)) 119

FI

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
**I	Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
**II	Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
***	Hyväksyntämenettely
***I	Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
***II	Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
***III	Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ‖.

FI

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI